

## OCENA

**STARTU REPREZENTACJI POLSKI W WIOŚLARSTWIE  
W MISTRZOSTWACH ŚWIATA SENIORÓW  
W LINZ-OTTENSHEIM (AUSTRIA)  
25.08-1.09.2019**







# **OCENA**

**startu reprezentacji Polski  
w wioślarstwie**

**W**

**MISTRZOSTWACH ŚWIATA SENIORÓW**

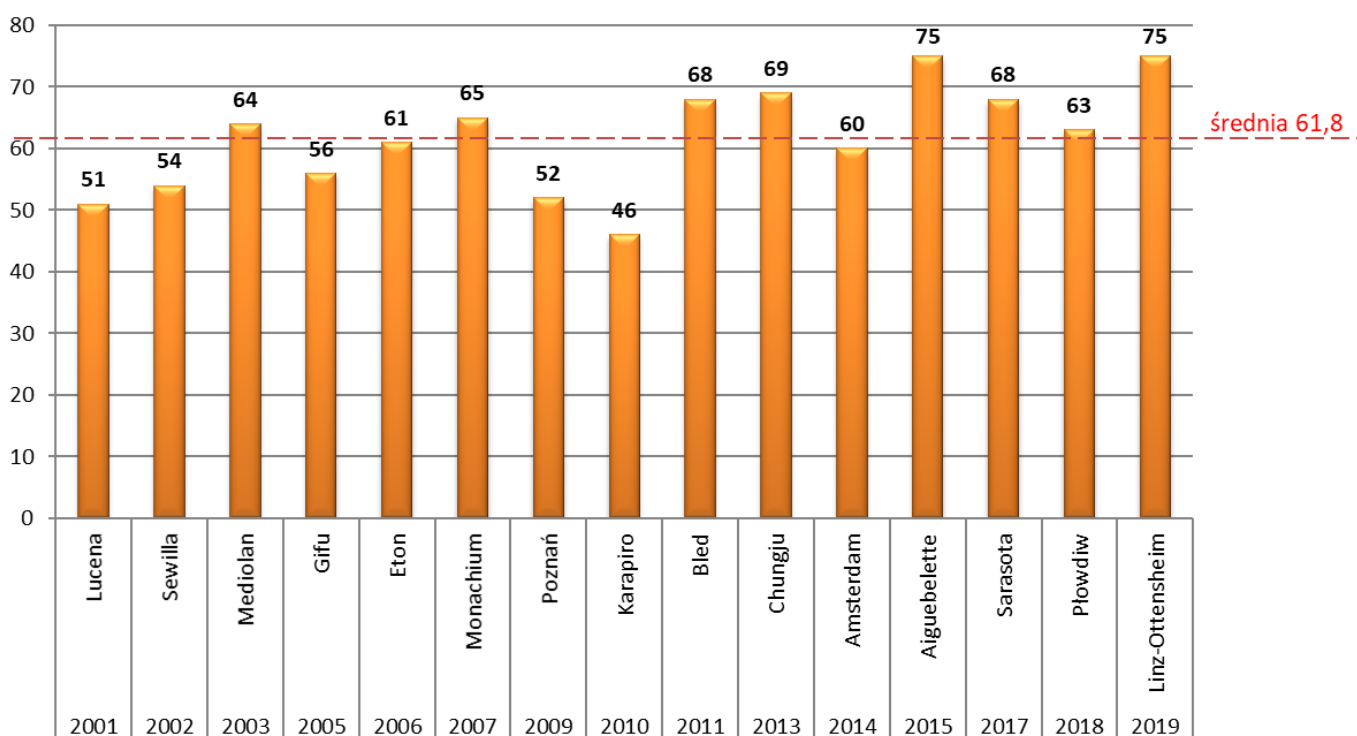
**25.08 – 1.09. 2019**

**LINZ-OTTENSHEIM/AUSTRIA**

## I. WSTĘP

Tegoroczne Mistrzostwa Świata Seniorów były 38 z kolei, a włączając do tego Mistrzostwa Świata Seniorów w konkurencjach nieolimpijskich jakie rozgrywane są w latach Igrzysk Olimpijskich, były to już 49 Mistrzostwa Świata Seniorów w wioślarstwie. Mistrzostwa Świata Seniorów w wioślarstwie rozgrywane są od 1962 roku. Pierwsze pięć edycji rozegrano co cztery lata, a od 1974 roku odbywają każdego roku. Z tym, że konkurencje kobiece rozgrywane były od 1974 roku. W tegorocznych Mistrzostwach Świata w Ottensheim wzięło udział 75 narodowych federacji, ze 155 zrzeszonych obecnie w Międzynarodowej Federacji Wioślarskiej FISA. Dla przypomnienia należy dodać, że w Igrzyskach Olimpijskich w Rio de Janeiro uczestniczyło 69 państw. Było to wyrównanie rekordowej liczby uczestniczących federacji w dotychczas rozegranych Mistrzostwach Świata, z taką samą liczbą w 2015 roku we francuskim Aiguebelette, które także były zarazem kwalifikacjami olimpijskimi do Igrzysk Olimpijskich w Rio de Janeiro. Natomiast najmniej federacji wioślarskich w ostatnich dziesięciu latach uczestniczyła w Mistrzostwach Świata 2010 roku w Nowej Zelandii na jeziorze Karapiro.

ILOŚĆ STARTUJĄCYCH REPREZENTACJI W MISTRZOSTWACH ŚWIATA SENIORÓW  
W LATACH 2001-2019



W Ottensheim wystartowały federacje wioślarskie reprezentujące wszystkie kontynenty świata w następującej ilości:

- Europa 38
- Afryka 8
- Azja 14
- Ameryka Płn. 6
- Ameryka Płd. 6
- Australia i Oceania 3

Zgodnie z nowym programem konkurencji zatwierdzonym na Kongresie Międzynarodowej Federacji Wioślarskiej FISA w 2017 roku w Sarasocie łącznie rozegrano 20 konkurencji, po 10 tych samych konkurencji kobiecych i męskich. W tym 14 objętych programem Igrzysk Olimpijskich, 6 tzw. „nieolimpijskich”. W programie Mistrzostw Świata po Igrzyskach Olimpijskich w Rio de Janeiro całkowicie wycofano, czwórkę bez sternika wagi lekkiej, która dotychczas była rozgrywana w programie Igrzysk Olimpijskich, a nasza federacja zdobyła w niej nawet srebrny medal w Igrzyskach Olimpijskich w Pekinie.

W Ottensheim rozegrano także 8 konkurencji osób niepełnosprawnych. Po trzy kobiece i męskie (dwójki bez sternika i po dwie jedyńki) oraz dwie mieszane (dwójka podwójna i czwórka ze sternikiem).

Wśród czternastu objętych programem Igrzysk Olimpijskich jest teraz siedem konkurencji kobiecych w tym jedna wagi lekkiej i podobnie siedem męskich w tym także jedna wagi lekkiej. W miejsce wycofanej czwórki bez sternika wagi lekkiej do programu przesunięto z konkurencji „nieolimpijskich” czwórkę bez sterniczki kobiet.

### KONKURENCJE OLIMPIJSKIE

#### Konkurencje żeńskie:

- W1x - jedyńka
- W2x - dwójka podwójna
- W2- - dwójka bez sterniczki
- W4- - czwórka bez sterniczki
- W4x – czwórka podwójna
- W8+ - ósemka
- LW2x - dwójka podwójna wagi lekkiej

#### Konkurencje męskie:

- M1x - jedyńka
- M2x - dwójka podwójna
- M2- - dwójka bez sternika
- M4- - czwórka bez sternika
- M4x - czwórka podwójna
- M8+ - ósemka
- LM2x - dwójka podwójna wagi lekkiej

W ramach konkurencji tzw. nieolimpijskich rozegrano teraz trzy konkurencje żeńskie wagi lekkiej i trzy męskie wagi lekkiej. W stosunku do poprzednich lat wycofano dwójkę ze sternikiem wagi otwartej mężczyzn, a dodano dwójkę bez sterniczki wagi lekkiej kobiet.

### KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE

#### Konkurencje żeńskie:

- LW1x - jedyńka wagi lekkiej
- LW2- - dwójka bez sterniczki wagi lekkiej
- LW4x - czwórka podwójna wagi lekkiej

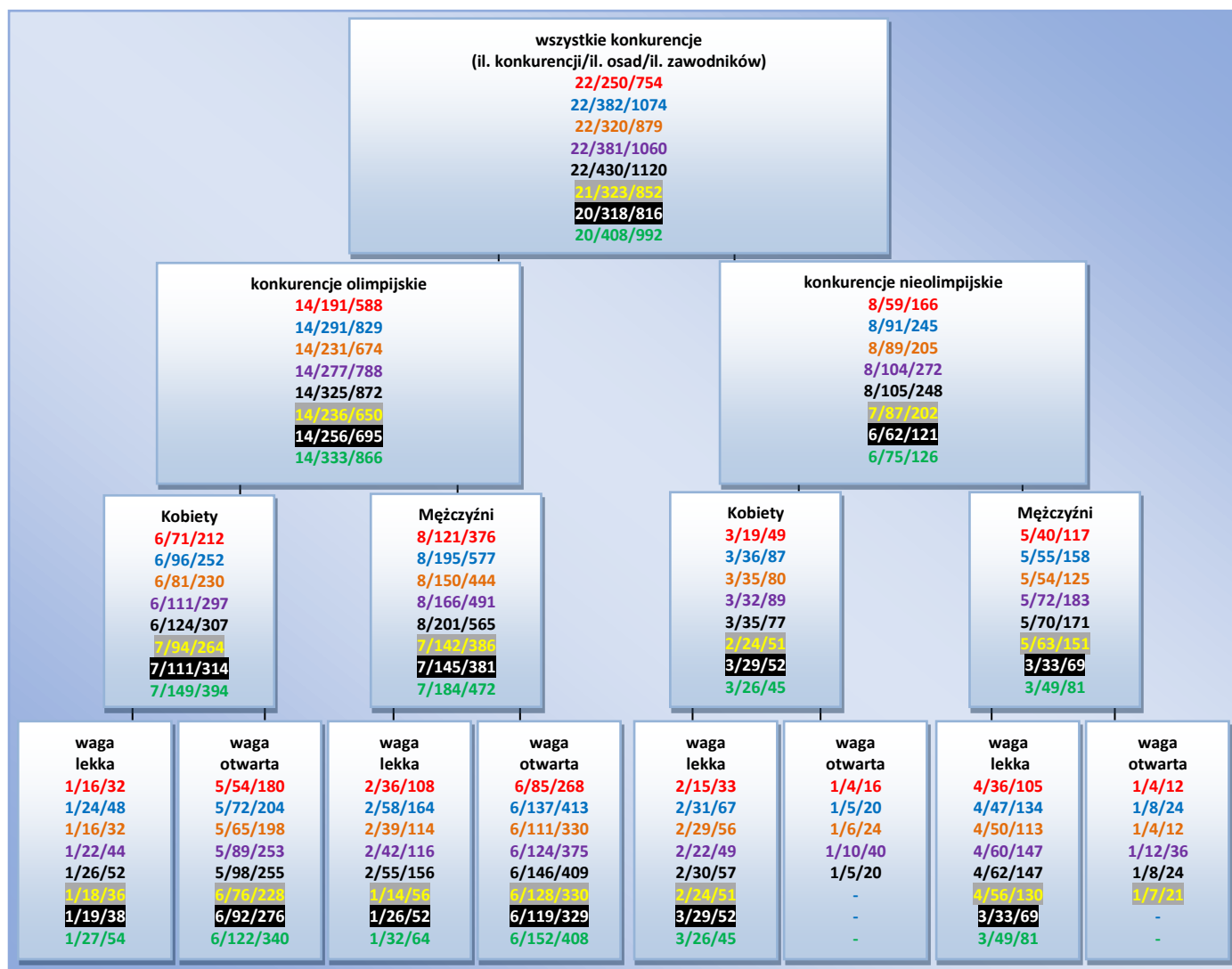
#### Konkurencje męskie:

- LM1x - jedyńka wagi lekkiej
- LM2- - dwójka bez sternika wagi lekkiej
- LM4x – czwórka podwójna wagi lekkiej

W wyniku zmian programowych w tegorocznych Mistrzostwach Świata Seniorów, podobnie jak w roku ubiegłym rozgrywana jest mniejsza ilość konkurencji niż w latach 2009 – 2011, kiedy to rozgrywano 22 konkurencje. W roku 2012 roku nie rozegrano czwórek bez sterniczki, gdy była to konkurencja „nieolimpijska” i zgodnie z przyjętym regulaminem wycofano ją po tym jak przez trzy kolejne lata zgłaszano do niej mniej niż siedem osad. Jednak kongres nadzwyczajny FISA przywrócił tą konkurencję do programu Mistrzostw Świata z uwagi na politykę wyrównywania w wioślarstwie szans kobiet i mężczyzn i dlatego w wyniku tej decyzji w latach 2013 – 2015 ponownie rozgrywano 22 konkurencje. Jednak w roku 2016 i 2017 z tych samych przyczyn regulaminowych, co wcześniej czwórkę bez sterniczki kobiet wycofano ósemkę wagi lekkiej mężczyzn.



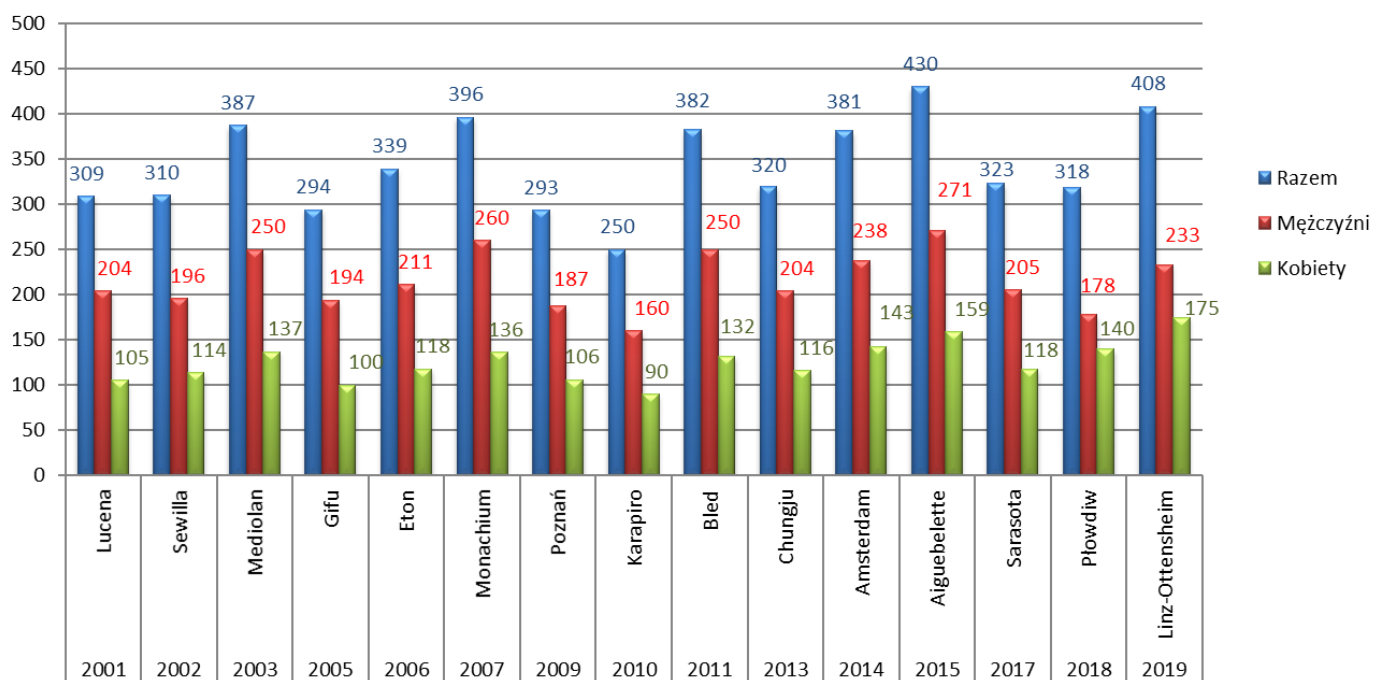
Ilość wszystkich startujących osad i zawodników w Mistrzostwach Świata od 2010 roku oraz ich podział ze względu płeć i wagę (lekką i otwartą) przedstawia poniższy diagram:



- KOLOR CZERWONY** – ROK 2010 – Karapiro, Nowa Zelandia
- KOLOR NIEBIESKI** – ROK 2011 – Bled, Słowenia
- KOLOR POMARAŃCZOWY** – ROK 2013 – Chungju, Korea Płd.
- KOLOR FIOLETOWY** – ROK 2014 – Amsterdam, Holandia
- KOLOR CZARNY** – ROK 2015 – Aiguebelette, Francja
- KOLOR ŻÓŁTY** – ROK 2017 – Sarasota, USA
- KOLOR BIAŁY** – ROK 2018 – Płowdiw, Bułgaria
- KOLOR ZIELONY** – ROK 2019 – Linz-Ottensheim, Austria

W tegorocznych Mistrzostwach Świata Seniorów łącznie wystartowało 408 osad, w tym 233 męskie i 175 kobiece, co daje procentowy stosunek udziału 57,1% osad mężczyzn do 42,9% osad kobiet. W ubiegłorocznych mistrzostwach w Płowdiw ten udział wynosił odpowiednio – 56% : 44%, czyli dość podobnie. Taki udział jest wynikiem głównie zrównania ilości konkurencji kobiet i mężczyzn.

## ILOŚĆ OSAD STARTUJĄCYCH W MISTRZOSTWACH ŚWIATA SENIORÓW W LATACH 2001-2019



- 408 osad jest drugą liczbą w przeciągu piętnastu rozgrywanych Mistrzostw Świata od 2001 roku.
- Liczba 175 osad kobiecych startujących w tegorocznych mistrzostwach była rekordową liczbą w porównywanym okresie od 2001 roku.
- Natomiast liczba 233 osad męskich była dopiero szóstą wielkością w tym samym okresie od 2001 roku.
- Czyli ta druga ilość rywalizujących załóg to zasługa rekordowej liczbie osad w konkurencjach kobiecych.

W Mistrzostwach Świata w Linz-Ottensheim najwięcej osad wystartowało w konkurencjach:

Lp.	Konkurencja	Ilość osad
1	Jedynkach mężczyzn	44
2	Jedynkach kobiet	37
3	Jedynkach wagi lekkiej mężczyzn	33
4	Dwójkach podwójnych wagi lekkiej mężczyzn	32
5	Dwójkach podwójnych mężczyzn	31
6	Dwójkach bez sternika mężczyzn	28
7	Dwójkach podwójnych wagi lekkiej kobiet	27
8	Dwójkach bez sterniczki kobiet	25
9	Czwórkach bez sternika mężczyzn	22
10	Dwójkach podwójnych kobiet	21
11-12	Jedynkach wagi lekkiej kobiet Czwórkach podwójnych mężczyzn	17
13	Czwórkach bez sterniczki kobiet	16
14	Czwórkach podwójnych kobiet	12
15	Ósemkach kobiet	11
16	Ósemkach mężczyzn	10
17-18	Dwójkach bez sternika wagi lekkiej mężczyzn Czwórkach podwójnych wagi lekkiej mężczyzn	8
19	Czwórkach podwójnych wagi lekkiej kobiet	5
20	Dwójkach bez sterniczki wagi lekkiej kobiet	4

*Kolorem czerwonym zaznaczono konkurencje „nieolimpijskie”.*



- W Mistrzostwach Świata w Ottensheim, podobnie jak w ubiegłym roku najwięcej osad wystartowało w jedynkach mężczyzn.
- Kiedy w ubiegłym roku cztery pierwsze pozycje pod względem ilości startujących osad zajmowały konkurencje męskie, to w tegorocznych mistrzostwach już na drugim miejscu znalazła się jedynka kobiet.
- Cztery ostatnie w tym zestawieniu to „nieolimpijskie” konkurencje wagi lekkiej, w tym dwie, w których nie obsadzono nawet pełnego finału i o ile może być zrozumiała mała ilość zgłoszeń w dwójkach bez sterniczki wagi lekkiej kobiet - konkurencji, która po wielu latach powróciła do programu Mistrzostw Świata, to w konkurencji cały czas rozgrywanej - dwójek bez sternika wagi mężczyzn zawsze było stosunkowo wiele zgłoszeń. Jednak po decyzji wycofania z programu, a szczególnie z programu Igrzysk Olimpijskich jedynej męskiej osady „długowiosłowej” czwórki bez sternika wagi lekkiej, spadło również zainteresowanie poszczególnych federacji dwójką, która była swego rodzaju zapleczem dla czwórki.
- Wśród konkurencji olimpijskich z najmniejszą ilością startujących osad znalazły się obie ósemki. Głównymi powodami takiej sytuacji są z jednej strony duże koszty utrzymania przygotowawczych grupy 14-16 zawodników na wysokim poziomie, aby w wewnętrznej rywalizacji wyłonić ósemkę mającą szansę na podjęcie walki, chociażby o finał A. Dochodzą do tego także koszty transportu lub wypożyczenia łodzi, a do tego niewiele państw ma tak szerokie wioślarstwo u siebie, aby znaleźć odpowiednie zawodniczki czy zawodników do wspólnej ciężkiej pracy w jednym miejscu. Z drugiej strony w konkurencjach ósemek do Igrzysk Olimpijskich z tegorocznych Mistrzostw kwalifikowało się jedynie po pięć osad.
- Do tegorocznych Mistrzostw Świata zgłoszono natomiast rekordowe ilości osad aż w siedmiu konkurencjach olimpijskich: w jedynkach kobiet i mężczyzn, dwójce bez sternika kobiet i mężczyzn, czwórce bez sternika kobiet i mężczyzn, dwójce podwójnej wagi lekkiej kobiet, natomiast w dwójkach podwójnych mężczyzn wagi lekkiej i otwartej zostały wyrównane rekordowe liczby zgłoszeń.

#### KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI STARTUJĄCYCH OSAD - OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Ilość
1	USA	20
2-3	Niemcy, Włochy	18
4	Wielka Brytania	16
5-7	Chiny, Holandia, Nowa Zelandia	15
8	Australia	14
9-11	Francja, Kanada, <b>Polska</b>	12
12	Rumunia	11
13-15	Dania, Irlandia, Rosja	10
16-17	Austria, Czechy	9
18-20	Norwegia, Szwajcaria, Ukraina	8
21	Grecja	7
22-27	Białoruś, Hiszpania, Kazachstan, Litwa, Południowa Afryka, Węgry	6
28-32	Chorwacja, Egipt, Indie, Japonia, Serbia	5
33-39	Korea Południowa, Kuba, Meksyk, Słowacja, Szwecja, Turcja, Uzbekistan	4
40-47	Brazylia, Bułgaria, Chile, Estonia, Hongkong, Łotwa, Paragwaj, Tajlandia	3
48-57	Argentyna, Belgia, Finlandia, Filipiny, Portugalia, Portoryko, Słowenia, Tajwan, Zjednoczone Emiraty Arabskie, Wietnam	2
58-75	Armenia, Azerbejdżan, Benin, Bermudy, Gwatemala, Izrael, Katar, Maroko, Mołdawia, Macedonia, Monako, Namibia, Singapur, Togo, Trynidad i Tobago, Urugwaj, Vanuatu, Zimbabwe	1

- Swoje osady do wszystkich konkurencji, z założenia polityki startowej zgłosili tylko Amerykanie, którzy robią to również w Młodzieżowych Mistrzostwach i Mistrzostwach Świata Juniorów. Całkiem inną sprawą w ich przypadku jest finansowanie startu poszczególnych załóg. Na Mistrzostwa Świata Seniorów wioślarska federacja wioślarska pokrywa koszty udziału tylko w konkurencjach olimpijskich, a pozostałych indywidualni sponsorzy (kluby, uczelnie, rodzice i inni). Natomiast, czym niższa grupa wiekowa tym mniejszy jest udział federacji w kosztach udziału zawodników, a zwiększa się udział innych podmiotów i rodziców.
- Do niedawna politykę zgłaszania kompletu osad w Mistrzostwach Świata wszystkich grup wiekowych prowadzili także Niemcy, ale w tym przypadku swego rodzaju kryzys, jaki przechodzi ich wioślarstwo spowodował, brak osad w niektórych konkurencjach na poziomie sportowym, który by zadowalał kierownictwo ich federacji. W tegorocznych Mistrzostwach Świata nie wystawili męskiej dwójki bez sternika wagi lekkiej i męskiej czwórki podwójnej wagi lekkiej.
- Na drugim miejscu w tym zestawieniu z tą samą ilością 18 osad co Niemcy znaleźli się Włosi, którym w tych mistrzostwach zabrakło jedynki i ósemki kobiet.
- Również komplety osad w cyklach przed Igrzyskami Olimpijskimi w Londynie oraz jeszcze pewien okres po igrzyskach zgłaszali Brytyjczycy, a było to głównie efektem zwiększonego finansowania Sportu, w tym również wioślarstwa, które przyniosło im w 2012 roku dziewięć medali olimpijskich na czternaście rozgrywanych konkurencji. W tegorocznych mistrzostwach Brytyjczycy znaleźli się na czwartym miejscu z szesnastoma osadami. Nie zgłosili w tym roku obu dwójek bez sternika i sterniczki wagi lekkiej i obu czwórek podwójnych wagi lekkiej.
- 15 największych federacji, czyli 20% wszystkich uczestniczących miało w swoich reprezentacjach niespełna 51% wszystkich startujących osad.
- Niemal ¼ uczestniczących (24%) w rywalizacji federacji miało w tegorocznych mistrzostwach tylko po jednej osadzie.

#### KOBIETY

Lp.	Kraj	Ilość
1-2	Niemcy, USA	10
3	Chiny	9
4-6	Holandia, Wielka Brytania, Włochy	8
7-9	Australia, Kanada, Nowa Zelandia	7
10	Rumunia	6
11-14	Dania, Francja, Irlandia, <b>Polska</b>	5
15-16	Rosja, Ukraina	4
17-23	Czechy, Grecja, Kazachstan, Łotwa, Norwegia, Południowa Afryka, Szwajcaria	3
24-38	Austria, Białoruś, Chorwacja, Egipt, Hiszpania, Japonia, Korea Południowa, Litwa, Meksyk, Paragwaj, Szwecja, Tajlandia, Tajwan, Węgry, Wietnam	2
39-54	Bułgaria, Chile, Filipiny, Finlandia, Gwatemala, Hongkong, Katar, Kuba, Maroko, Namibia, Portoryko, Serbia, Singapur, Słowacja, Togo, Trynidad i Tobago	1

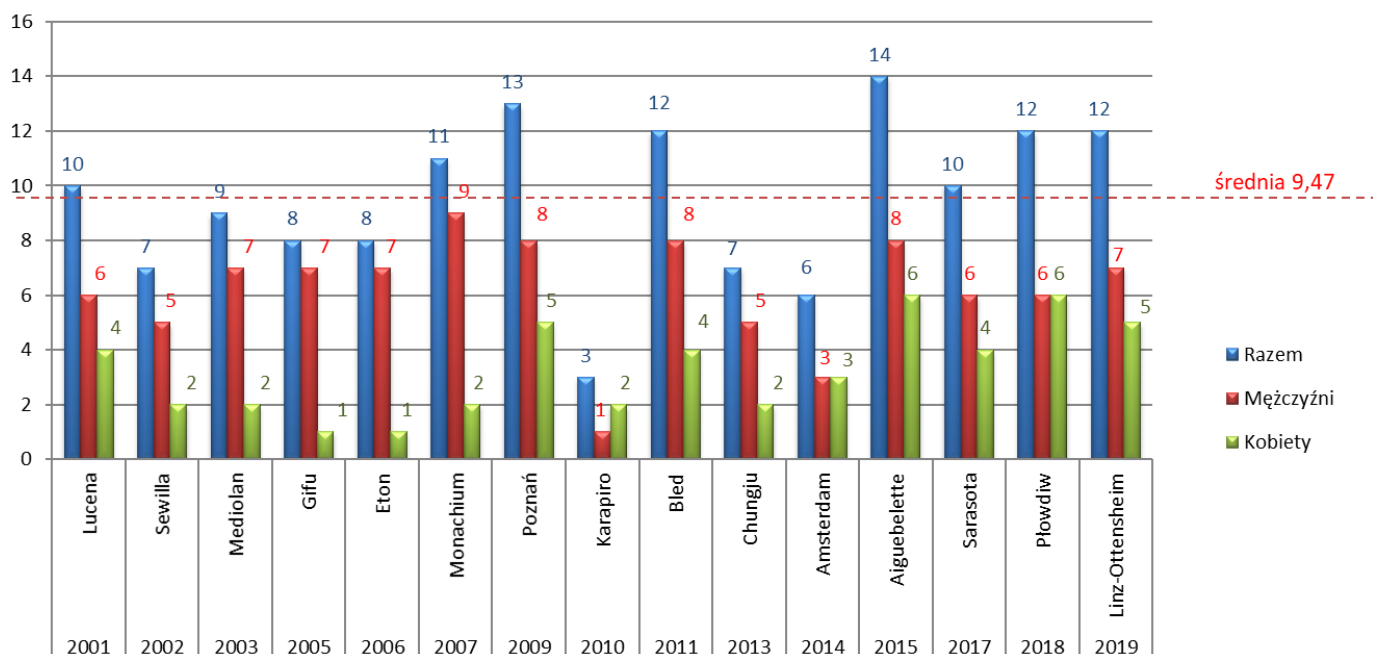
#### MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Ilość
1-2	USA, Włochy	10
3-5	Niemcy, Nowa Zelandia, Wielka Brytania	8
6-10	Australia, Austria, Francja, Holandia, <b>Polska</b>	7
11-13	Chiny, Czechy, Rosja	6
14-20	Dania, Indie, Irlandia, Kanada, Norwegia, Rumunia, Szwajcaria	5
21-29	Białoruś, Grecja, Hiszpania, Litwa, Serbia, Turcja, Ukraina, Uzbekistan, Węgry	4
30-38	Brazylia, Chorwacja, Egipt, Estonia, Japonia, Kazachstan, Kuba, Południowa Afryka, Słowacja	3
39-49	Argentyna, Belgia, Bułgaria, Chile, Hongkong, Korea Południowa, Meksyk, Portugalia, Słowenia, Szwecja, Zjednoczone Emiraty Arabskie	2
50-65	Armenia, Azerbejdżan, Benin, Bermudy, Filipiny, Finlandia, Izrael, Macedonia, Mołdawia, Monako, Paragwaj, Portoryko, Tajlandia, Urugwaj, Vanuatu, Zimbabwe	1



- Podobnie w rozbiciu na konkurencje kobiece i męskie. W konkurencjach kobiecych maksymalną ilość osad mieli Amerykanie i Niemcy, a jedną mniej mieli Chińczycy (brak dwójki bez sterniczki wagi lekkiej). Wśród mężczyzn maksymalną ilość osad mieli Amerykanie i Włosi, a o dwie mniej mieli Niemcy, Nowa Zelandia oraz Wielka Brytania (wszystkie trzy federacje nie zgłosiły dwójek bez sternika wagi lekkiej i czwórek podwójnych wagi lekkiej).
- 72% wszystkich uczestniczących federacji miało swoje osady w konkurencjach kobiecych (w ub. roku 68,4% ) i 86,7% w konkurencjach męskich (w ub. roku 90%).
- 44 federacje (58,6%) wszystkich uczestniczących miało swoje osady zarówno w konkurencjach kobiecych jak i męskich.
- Dziesięć federacji (13,3%) - Gwatemala, Katar, Łotwa, Maroko, Namibia, Singapur, Tajwan, Togo, Trynidad i Tobago oraz Wietnam zgłosiło swoje osady tylko w konkurencjach kobiecych.
- 21 federacji (28%) – Argentyna, Armenia, Azerbejdżan, Benin, Belgia, Bermudy, Brazylia, Estonia, Indie, Izrael, Macedonia, Mołdawia, Monako, Portugalia, Słowenia, Turcja, Urugwaj, Uzbekistan, Vanuatu, Zimbabwe i Zjednoczone Emiraty Arabskie miały w mistrzostwach tylko osady męskie.
- Polska z dwunastoma osadami wspólnie z Francją i Kanadą znalazła się na dziewiątym miejscu w tym rankingu. Z pięcioma załogami kobiecymi wspólnie z Francją, Danią i Irlandią wśród państw mających swoje przedstawicielki w konkurencjach żeńskich znaleźliśmy się na jedenastym miejscu, a z siedmioma męskimi wspólnie z Australią, Austrią, Francją i Holandią na szóstym miejscu wśród federacji, które w swoich reprezentacjach miały osady męskie. Świadczy to o tym, że nasza federacja jest w czołówce 155 federacji, która stanowi o sile światowego wioślarstwa.

#### ILOŚĆ POLSKICH OSAD BIORĄCYCH UDZIAŁ W MISTRZOSTWACH ŚWIATA SENIORÓW W LATACH 2001-2019



- Dwanaście osad zgłoszonych przez naszą federację do tegorocznych Mistrzostw Świata Seniorów było trzecią ilością w okresie od Igrzysk Olimpijskich 2000 roku w Sydney. Więcej mieliśmy jedynie trzy lata temu we francuskim Aiguebelette, kiedy to dano szansę kwalifikacji do Igrzysk Olimpijskich w Rio de Janeiro wszystkim przygotowywanym w trzyletnim cyklu osadom oraz w

2009 roku, kiedy Polska była gospodarzem Mistrzostw Świata w Poznaniu. Kolejne wielkości naszej reprezentacji były w ubiegłorocznych i tegorocznych mistrzostwach 2018 i 2019.

- Pięć osad zgłoszonych przez Polskę w konkurencjach kobiecych jest drugi raz, drugą wielkością w tym okresie, po Mistrzostwach Świata 2015 i 2018, gdzie mieliśmy po sześć osad. W konkurencjach kobiecych mieliśmy jeszcze trzy razy po cztery załogi, jeden raz trzy załogi, pięciokrotnie po dwie i dwukrotnie po jednej osadzie. Natomiast siedem osad męskich jest naszym średnim standardem w omawianym osiemnastoletnim okresie. Od 2000 roku jeden raz zgłosiliśmy do Mistrzostw Świata Seniorów 9 załóg męskich, trzy razy po osiem, cztery razy po siedem, trzy razy po sześć, dwa razy po pięć, jeden raz trzy i jeden raz tylko jedną załogę.

W czternastu konkurencjach olimpijskich komplet swoich osad mieli Amerykanie, Brytyjczycy, Nowozelandczycy i Niemcy, jedną mniej (męską dwójkę podwójną wagi lekkiej – LM2x) mieli Holendrzy, a dwie mniej Włosi, którzy w swojej reprezentacji nie mieli jedynek kobiet i ósemki kobiet oraz Australijczycy, którzy nie mieli obu jedynek żeńskiej i męskiej. Kolejni w tym zestawieniu jest grupa czterech państw i wśród nich także Polska.

**KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI STARTUJĄCYCH OSAD  
KONKURENCJE OLIMPIJSKIE OGÓŁEM**

Lp.	Kraj	Ilość
1-4	Niemcy, Nowa Zelandia, USA, Wielka Brytania	14
5	Holandia	13
6-7	Australia, Włochy	12
8-11	Chiny, Francja, <b>Polska</b> , Rumunia	11
12	Kanada	10
13	Rosja	9
14-15	Dania, Ukraina	8
16-18	Czechy, Irlandia, Szwajcaria	7
19-23	Austria, Białoruś, Grecja, Litwa, Norwegia	6
24-27	Egipt, Hiszpania, Kazachstan, Południowa Afryka	5
28-32	Chorwacja, Indie, Kuba, Serbia, Węgry	4
33-42	Bułgaria, Chile, Estonia, Japonia, Korea Południowa, Meksyk, Słowacja, Tajlandia, Turcja, Uzbekistan	3
43-51	Argentyna, Filipiny, Finlandia, Łotwa, Paragwaj, Portoryko, Szwecja, Tajwan, Zjednoczone Emiraty Arabskie	2
52-73	Azerbejdżan, Belgia, Benin, Bermudy, Brazylia, Gwatemala, Hongkong, Izrael, Katar, Macedonia, Maroko, Mołdawia, Monako, Namibia, Portugalia, Singapur, Słowenia, Togo, Trynidad i Tobago, Wietnam, Vanuatu, Zimbabwe	1

**KONKURENCJE OLIMPIJSKIE KOBIEC**

Lp.	Kraj	Ilość
1-6	Chiny, Holandia, Niemcy, Nowa Zelandia, USA, Wielka Brytania	7
7-9	Australia, Kanada, Rumunia	6
10-12	Francja, <b>Polska</b> , Włochy	5
13-16	Dania, Irlandia, Rosja, Ukraina	4
17-19	Czechy, Grecja, Szwajcaria	3
20-34	Austria, Białoruś, Chorwacja, Egipt, Hiszpania, Kazachstan, Korea Południowa, Litwa, Łotwa, Meksyk, Norwegia, Południowa Afryka, Tajlandia, Tajwan, Węgry	2
35-53	Bułgaria, Chile, Filipiny, Finlandia, Gwatemala, Japonia, Katar, Kuba, Maroko, Namibia, Paragwaj, Portoryko, Serbia, Singapur, Słowacja, Szwecja, Togo, Trynidad i Tobago, Wietnam	1



### KONKURENCJE OLIMPIJSKIE MĘŻCZYZN

Lp.	Kraj	Ilość
1-5	Niemcy, Nowa Zelandia, USA, Wielka Brytania, Włochy	7
6-9	Australia, Francja, Holandia, <b>Polska</b>	6
10-11	Rosja, Rumunia	5
12-22	Austria, Białoruś, Chiny, Czechy, Dania, Kanada, Indie, Litwa, Norwegia, Szwajcaria, Ukraina	4
23-33	Egipt, Estonia, Grecja, Hiszpania, Irlandia, Kazachstan, Kuba, Południowa Afryka, Serbia, Turcja, Uzbekistan	3
34-41	Argentyna, Bułgaria, Chile, Chorwacja, Japonia, Słowacja, Węgry, Zjednoczone Emiraty Arabskie	2
42-63	Azerbejdżan, Belgia, Benin, Bermudy, Brazylia, Filipiny, Finlandia, Hongkong, Izrael, Korea Południowa, Macedonia, Meksyk, Mołdawia, Monako, Paragwaj, Portoryko, Portugalia, Słowenia, Szwecja, Tajlandia, Vanuatu, Zimbabwe	1

- Dwie federacje z uczestniczących w rywalizacji w tegorocznych Mistrzostwach Świata – Armenia i Urugwaj nie miało żadnej swojej osady w konkurencjach olimpijskich.
- 15 pierwszych w konkurencjach olimpijskich miało 52,2% wszystkich osad.
- 44 federacje (60,3%) wśród wszystkich biorących udział w rywalizacji w konkurencjach olimpijskich miały osady żeńskie i męskie. Natomiast dziesięć (13,7%) miało tylko załogi kobiece, a dziewiętnaście (26%) tylko męskie.
- 22 federacje (30,1%) miało w konkurencjach olimpijskich tylko po jednej osadzie.
- 19 federacji (35,8% wśród tych co zgłosili osady kobiece) miało w konkurencjach olimpijskich kobiet tylko po jednej osadzie i 22 federacje (34,9% wśród tych co zgłosili osady męskie).

### KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI STARTUJĄCYCH OSAD KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Ilość
1-2	USA, Włochy	6
3-4	Chiny, Niemcy	4
5-6	Austria, Irlandia	3
7-18	Australia, Brazylia, Czechy, Dania, Holandia, Hongkong, Japonia, Kanada, Norwegia, Szwecja, Wielka Brytania, Węgry	2
19-43	Armenia, Belgia, Chorwacja, Francja, Grecja, Hiszpania, Indie, Kazachstan, Korea Południowa, Łotwa, Meksyk, Nowa Zelandia, Paragwaj, <b>Polska</b> , Południowa Afryka, Portugalia, Rosja, Serbia, Słowacja, Słowenia, Szwajcaria, Turcja, Urugwaj, Uzbekistan, Wietnam	1

#### KOBIETY

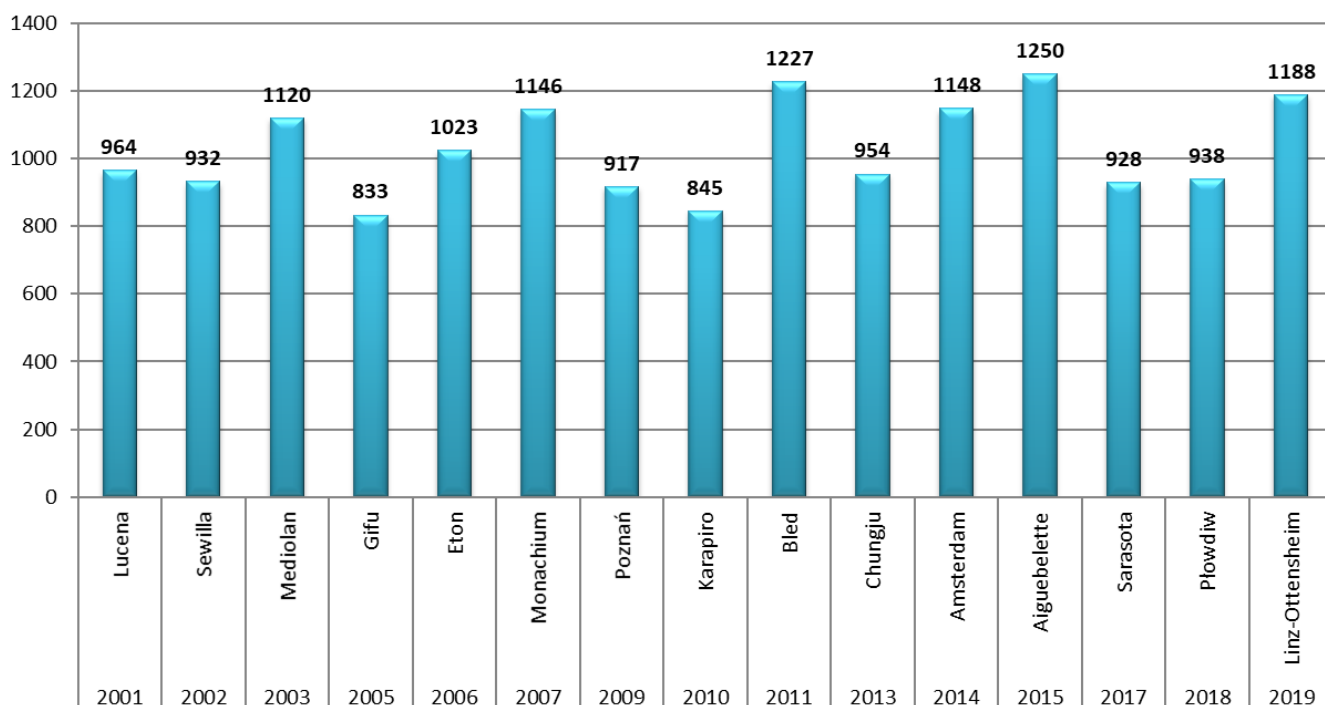
Lp.	Kraj	Ilość
1-3	Niemcy, USA, Włochy	3
4	Chiny	2
5-19	Australia, Dania, Holandia, Hongkong, Irlandia, Japonia, Kanada, Kazachstan, Łotwa, Norwegia, Południowa Afryka, Paragwaj, Szwecja, Wielka Brytania, Wietnam	1

#### MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Ilość
1-3	Austria, USA, Włochy	3
4-8	Brazylia, Chiny, Czechy, Irlandia, Węgry	2
9-38	Armenia, Australia, Belgia, Chorwacja, Dania, Francja, Grecja, Hiszpania, Holandia, Hongkong, Indie, Japonia, Kanada, Korea Południowa, Meksyk, Niemcy, Norwegia, Nowa Zelandia, <b>Polska</b> , Portugalia, Rosja, Serbia, Słowacja, Słowenia, Szwajcaria, Szwecja, Turcja, Urugwaj, Uzbekistan, Wielka Brytania	1

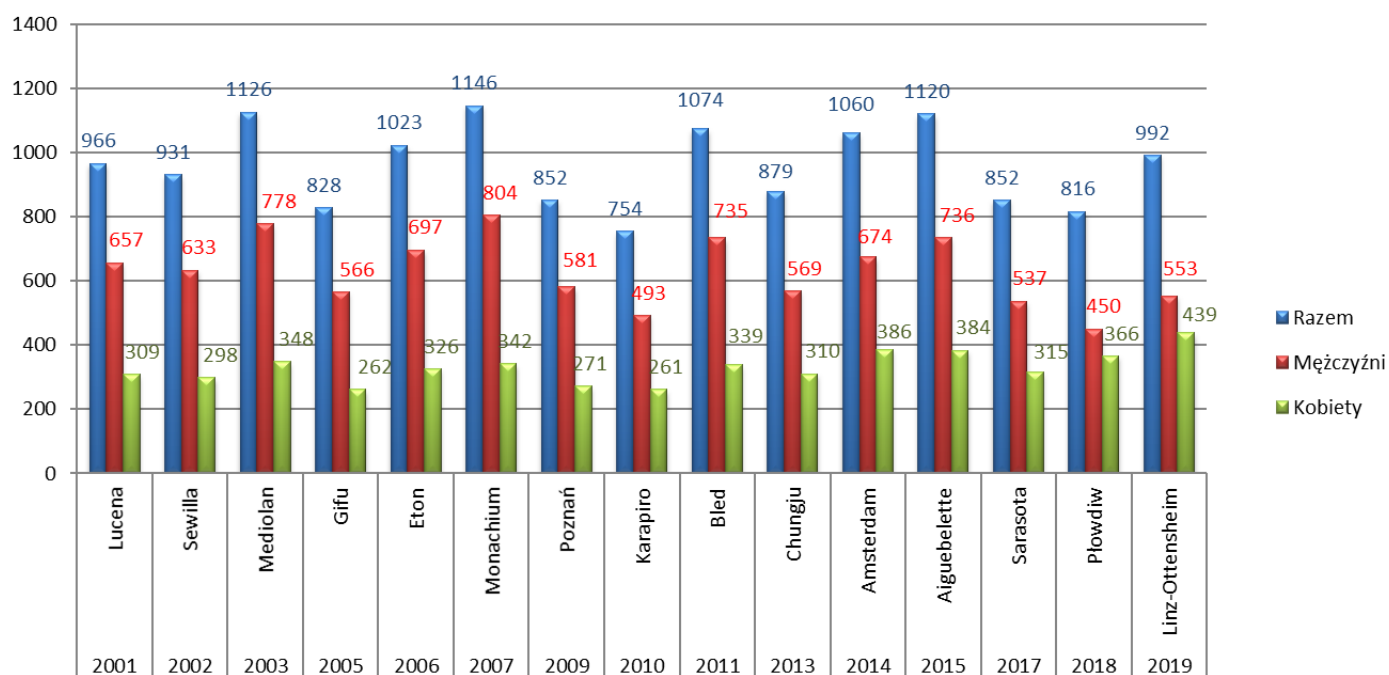
- 43 federacje (57,3% wszystkich uczestniczących w mistrzostwach państw) miało swoje załogi w sześciu konkurencjach „nieolimpijskich”.
- Ponad połowa z tych federacji (58,1%), w tym Polska miała w konkurencjach „nieolimpijskich” tylko po jednej osadzie. W konkurencjach kobiecych 15 federacji (80%), a w męskich aż 30 federacji (79%).
- Maksymalną ilość sześciu osad w tych konkurencjach zgłosili jedynie Włosi i Amerykanie, a po dwie mniej mieli Niemcy i Chińczycy. Niemcy nie mieli męskiej dwójki bez sternika wagi lekkiej i męskiej czwórki podwójnej wagi lekkiej, a Chińczycy obu dwojek bez sternika i sterniczki.

**ILOŚĆ ZAWODNIKÓW STARTUJĄCYCH W MISTRZOSTWACH ŚWIATA SENIORÓW  
W LATACH 2001-2019**



W tegorocznych Mistrzostwach Świata w Płowdiw wystartowało łącznie 1188 zawodniczek i zawodników, w tym 196 osoby w konkurencjach niepełnosprawnych i była to trzecia ilość startujących w porównywanym okresie od 2001 roku. Należy zauważyć, że zdecydowanie największe ilości zawodniczek i zawodników pojawia się na starcie Mistrzostw Świata regularnie co cztery, kiedy są one zarazem kwalifikacjami olimpijskimi.

## ILOŚĆ ZAWODNIKÓW STARTUJĄCYCH W MISTRZOSTWACH ŚWIATA SENIORÓW W LATACH 2001-2019



W dwudziestu konkurencjach (bez osób niepełnosprawnych) wystartowało 992 osoby, a w tym 439 zawodniczek i 553 zawodników co daje procentowo udział 44,3% kobiet i 55,7% mężczyzn. W ubiegłorocznych Mistrzostwach Świata w Płowdiw procentowy udział był niemal identyczny, bo wynosił 44,9% : 55,1%, a w najbliższych Igrzyskach Olimpijskich w Tokio zaplanowano w wyniku kwalifikacji równy udział po 50% (po 263 osoby) kobiet i mężczyzn.

- Była to wprawdzie najmniejsza ilość startujących w powtarzanych co cztery lata Mistrzostwach Świata, które są zarazem kwalifikacjami olimpijskimi do pięciu ostatnich Igrzysk Olimpijskich, ale należy pamiętać, że dwa lata temu po igrzyskach w Rio de Janeiro zmieniono program Mistrzostw Świata. Ograniczono konkurencje „nieolimpijskie” tylko do sześciu wagi lekkiej, a jeszcze dwa lata wcześniej po raz ostatni rozegrano ósemki wagi lekkiej mężczyzn, co wszystko razem zdecydowanie zmniejszyło ogólną ilość rywalizujących głównie zawodników w Mistrzostwach Świata Seniorów.
- 439 startujących w Ottensheim zawodniczek jest rekordową ilością w omawianym dziewiętnastoletnim okresie.
- Natomiast 553 zawodników było zdecydowanie najmniejszą ilością w Mistrzostwach Świata rozgrywanych co cztery lata jako kwalifikacje olimpijskie. Jednak jest to głównie wynikiem zmniejszenia się udziału zawodników w konkurencjach nieolimpijskich (średnio o ok. 100 osób).

Obecnie pełna reprezentacja jednej reprezentacji na Mistrzostwach Świata Seniorów maksymalnie może liczyć 62 osoby. Po 30 zawodniczek i zawodników oraz dwie sterniczki lub sterników, gdyż obecnie nie ma ograniczeń płci wśród sterników, a jedynie obowiązuje jedna wspólna minimalna masa ciała.

**KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI STARTUJĄCYCH ZAWODNIKÓW – OGÓŁEM**

Lp.	Kraj	Ilość
1	USA	62
2	Niemcy	56
3	Włochy	52
4	Holandia	51
5	Wielka Brytania	50
6	Nowa Zelandia	49
7	Australia	48
8	Chiny	44
9	Rosja	42
10	Rumunia	41
11	Kanada	37
12-14	Dania, Francja, <b>Polska</b>	30
15-17	Austria, Irlandia, Ukraina	21
18	Czechy	17
19	Szwajcaria	15
20	Norwegia	14
21-22	Białoruś, Południowa Afryka	13
23	Litwa	12
24	Grecja	11
25-30	Chorwacja, Egipt, Hiszpania, Indie, Serbia, Węgry	10
31	Kazachstan	9
32-33	Japonia, Uzbekistan	8
34-35	Estonia, Kuba	7
36-37	Chile, Turcja	6
38-43	Brazylia, Korea Południowa, Łotwa, Meksyk, Słowacja, Wietnam	5
44-50	Argentyna, Bułgaria, Filipiny, Hongkong, Mołdawia, Szwecja, Tajlandia	4
51-56	Belgia, Paragwaj, Portugalia, Słowenia, Tajwan, Zjednoczone Emiraty Arabskie	3
57-62	Armenia, Finlandia, Gwatemala, Macedonia, Portoryko, Zimbabwe	2
63-75	Azerbejdżan, Benin, Bermudy, Izrael, Katar, Maroko, Monako, Namibia, Singapur, Togo, Trynidad i Tobago, Urugwaj, Vanuatu	1

**OGÓŁEM – KOBIETY**

Lp.	Kraj	Ilość
1-2	Niemcy, USA	31
3	Chiny	29
4-5	Holandia, Wielka Brytania	25
6-7	Australia, Nowa Zelandia	24
8	Rumunia	23
9-10	Kanada, Włochy	21
11	Rosja	19
12	Dania	17
13	<b>Polska</b>	14
14	Francja	11
15	Irlandia	10
16	Ukraina	9
17	Chorwacja	6
18-23	Czechy, Grecja, Łotwa, Południowa Afryka, Szwajcaria, Wietnam	5
24-28	Białoruś, Hiszpania, Kazachstan, Norwegia, Węgry	4
29-36	Austria, Egipt, Japonia, Korea Południowa, Litwa, Meksyk, Tajlandia, Tajwan	3
37-43	Chile, Filipiny, Gwatemala, Kuba, Paragwaj, Serbia, Szwecja	2
44-54	Bułgaria, Finlandia, Hongkong, Katar, Maroko, Namibia, Portoryko, Singapur, Słowacja, Togo, Trynidad i Tobago	1



**OGÓŁEM – MĘŻCZYŹNI**

Lp.	Kraj	Ilość
1-2	USA, Włochy	31
3	Holandia	26
4-6	Niemcy, Nowa Zelandia, Wielka Brytania	25
7	Australia	24
8	Rosja	23
9	Francja	19
10-11	Austria, Rumunia	18
12-13	Kanada, <b>Polska</b>	16
14	Chiny	15
15	Dania	13
16-17	Czechy, Ukraina	12
18	Irlandia	11
19-21	Indie, Norwegia, Szwajcaria	10
22-23	Białoruś, Litwa	9
24-26	Południowa Afryka, Serbia, Uzbekistan	8
27-28	Egipt, Estonia	7
29-32	Grecja, Hiszpania, Turcja, Węgry	6
33-36	Brazylia, Japonia, Kazachstan, Kuba	5
37-41	Argentyna, Chile, Chorwacja, Mołdawia, Słowacja	4
42-47	Belgia, Bułgaria, Hongkong, Portugalia, Słowenia, Zjednoczone Emiraty Arabskie	3
48-54	Armenia, Filipiny, Korea Południowa, Macedonia, Meksyk, Szwecja, Zimbabwe	2
55-65	Azerbejdżan, Benin, Bermudy, Finlandia, Izrael, Monako, Paragwaj, Portoryko, Tajlandia, Urugwaj, Vanuatu	1

W zestawieniu państw pod względem ilości startujących zawodniczek i zawodników preferowane są głównie federacje, które mają w swoich reprezentacjach duże łodzie, a szczególnie ósemki.

- W wyniku zgłoszenia tylko przez Amerykanów swoich osad do wszystkich konkurencji, dlatego to oni jako jedyni mieli maksymalnie największą reprezentację.
- 13 federacji, czyli 17,3% (w ub. roku było to 21,7%) uczestniczących w rywalizacji zgłosiło tylko po jednym zawodniku.
- Dziesięć największych liczebnie reprezentacji stanowiących 13,3% wszystkich uczestniczących federacji miało ponad połowę rywalizujących zawodniczek i zawodników. W ubiegłorocznych mistrzostwach to osiem, które stanowiło niemal identyczną część wszystkich startujących (13,4%) miało 54,3%.
- W konkurencjach kobiecych osiem największych reprezentacji ma niemal połowę wszystkich zawodniczek, a w konkurencjach męskich dwanaście pierwszych reprezentacji ma niewiele ponad połowę wszystkich startujących zawodników.
- Patrząc na potencjał wioślarstwa w swoich krajach (ilość klubów, czy ilość wioślarzy) to w czołówce tym razem znalazły się same potęgi światowego wioślarstwa.
- Polska z identyczną liczbą, trzydziestu zawodników co w roku ubiegłym znalazła się dwie pozycje niżej niż w roku ubiegłym.

**KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI STARTUJĄCYCH ZAWODNIKÓW  
KONKURENCJE OLIMPIJSKIE OGÓŁEM**

Lp.	Kraj	Ilość
1-4	Niemcy, Nowa Zelandia, USA, Wielka Brytania	48
5-6	Australia, Holandia	46
7	Rumunia	41
8	Rosja	40
9	Włochy	38
10	Kanada	35
11	Chiny	34
12	<b>Polska</b>	<b>29</b>
13	Francja	26
14	Dania	25
15	Ukraina	21
16	Irlandia	15
17-19	Austria, Czechy, Szwajcaria	14
20	Białoruś	13
21-23	Litwa, Norwegia, Południowa Afryka	12
24-25	Egipt, Grecja	10
26-29	Chorwacja, Hiszpania, Indie, Serbia	9
30	Kazachstan	8
31-34	Estonia, Kuba, Uzbekistan, Węgry	7
35-36	Chile, Japonia	6
37	Turcja	5
38-45	Argentyna, Bułgaria, Filipiny, Korea Południowa, Meksyk, Mołdawia, Słowacja, Tajlandia	4
46-48	Łotwa, Tajwan, Zjednoczone Emiraty Arabskie	3
49-60	Belgia, Brazylia, Finlandia, Gwatemala, Hongkong, Macedonia, Paragwaj, Portoryko, Portugalia, Słowenia, Szwecja, Zimbabwe	2
61-73	Azerbejdżan, Benin, Bermudy, Izrael, Katar, Maroko, Monako, Namibia, Singapur, Togo, Trynidad i Tobago, Vanuatu, Wietnam	1

- Maksymalnie jedna reprezentacja narodowa w konkurencjach olimpijskich może mieć 48 osób, w tym 23 zawodniczki i 23 zawodników oraz dwie sterniczki lub sterników, bo jak wspomniano wśród sterników nie ma obecnie ograniczenia płci, a jedynie jest limit minimalnej masy ciała.
- Łącznie w konkurencjach olimpijskich wystartowało 866 osób, czyli 87,3% (w ubiegłym roku 85,2%) wszystkich rywalizujących w tegorocznych mistrzostwach. W tym 394 kobiet i 472 mężczyzn.
- W konkurencjach olimpijskich dziesięć największych liczebnie reprezentacji miało w swoich ekipach ponad połowę (50,6%) wszystkich rywalizujących zawodniczek i zawodników.
- 13 federacji mających swoje załogi w konkurencjach olimpijskich zgłosiło do rywalizacji jedynie skifistkę lub skifistę (co stanowi 17,8% całości).
- W tegorocznych Mistrzostwach Świata Seniorów pełne reprezentacje w konkurencjach olimpijskich mieli Amerykanie, Nowozelandczycy, Niemcy i Brytyjczycy.
- Polska, z 29 osobami należała do dwunastu największych liczebnie reprezentacji. W ubiegłym roku z tą samą liczbą zawodniczek i zawodników plasowaliśmy się w podobnej klasyfikacji na dziesiątym miejscu.

### KONKURENCJE OLIMPIJSKIE KOBIEC

Lp.	Kraj	Ilość
1-6	Chiny, Holandia, Niemcy, Nowa Zelandia, USA, Wielka Brytania	24
7-8	Australia, Rumunia	23
9	Kanada	20
10	Rosja	19
11	Dania	16
12-13	<b>Polska, Włochy</b>	<b>14</b>
14	Francja	11
15-16	Irlandia, Ukraina	9
17	Chorwacja	6
18-20	Czechy, Grecja, Szwajcaria	5
21-24	Białoruś, Hiszpania, Południowa Afryka, Węgry	4
25-34	Austria, Egipt, Kazachstan, Korea Południowa, Litwa, Łotwa, Meksyk, Norwegia, Tajlandia, Tajwan	3
35-40	Chile, Filipiny, Gwatemala, Japonia, Kuba, Serbia	2
41-53	Bułgaria, Finlandia, Katar, Maroko, Namibia, Paragwaj, Portoryko, Singapur, Słowacja, Szwecja, Togo, Trynidad i Tobago, Wietnam	1

### KONKURENCJE OLIMPIJSKIE MĘCZYCZYN

Lp.	Kraj	Ilość
1-5	Niemcy, Nowa Zelandia, USA, Wielka Brytania, Włochy	24
6	Australia	23
7	Holandia	22
8	Rosja	21
9	Rumunia	18
10-12	Francja, Kanada, <b>Polska</b>	<b>15</b>
13	Ukraina	12
14	Austria	11
15	Chiny	10
16-22	Białoruś, Czechy, Dania, Indie, Litwa, Norwegia, Szwajcaria	9
23	Południowa Afryka	8
24-27	Egipt, Estonia, Serbia, Uzbekistan	7
28	Irlandia	6
29-33	Grecja, Hiszpania, Kazachstan, Kuba, Turcja	5
34-37	Argentyna, Chile, Japonia, Mołdawia	4
38-42	Bułgaria, Chorwacja, Słowacja, Węgry, Zjednoczone Emiraty Arabskie	3
43-50	Belgia, Brazylia, Filipiny, Hongkong, Macedonia, Portugalia, Słowenia, Zimbabwe	2
51-63	Azerbejdżan, Benin, Bermudy, Finlandia, Izrael, Korea Południowa, Meksyk, Monako, Paragwaj, Portoryko, Szwecja, Tajlandia, Vanuatu	1

- Maksymalną ilość 24 zawodniczek zgłosiło sześć federacji - Amerykanie, Brytyjczycy, Niemcy, Nowa Zelandia, Chińczycy i Włosi, a tylko skifistki nie mieli tym razem Australijczycy i Rumuni. Natomiast maksymalne ilości zawodników, podobnie jak w roku ubiegłym mieli Amerykanie, Brytyjczycy, Niemcy, Nowa Zelandia i Włosi. Podobnie jak wśród kobiet tylko skifisty zabrakło Australijczykom.
- W konkurencjach olimpijskich kobiet osiem pierwszych pod względem liczebności reprezentacji miało 48,2% wszystkich rywalizujących w tych konkurencjach, a w konkurencjach mężczyzn pierwszych dwanaście reprezentacji miało 52,7%.

**KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI STARTUJĄCYCH ZAWODNIKÓW  
KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE OGÓŁEM**

Lp.	Kraj	Ilość
1-2	USA, Włochy	14
3	Chiny	10
4	Niemcy	8
5	Austria	7
6	Irlandia	6
7-8	Dania, Holandia	5
9-10	Francja, Wietnam	4
11-13	Brazylia, Czechy, Węgry	3
14-23	Armenia, Australia, Hongkong, Japonia, Kanada, Łotwa, Norwegia, Rosja, Szwecja, Wielka Brytania	2
24-43	Belgia, Chorwacja, Grecja, Hiszpania, Indie, Kazachstan, Korea Południowa, Meksyk, Nowa Zelandia, Paragwaj, <b>Polska</b> , Południowa Afryka, Portugalia, Serbia, Słowacja, Słowenia, Szwajcaria, Turcja, Urugwaj, Uzbekistan	1

Od zeszłorocznych Mistrzostw Świata po zmianach rozgrywanych konkurencji obecnie maksymalna reprezentacja w konkurencjach „nieolimpijskich” liczy 14 osób – po siedem kobiet i mężczyzn.

- W Plovdiv wystartowało w sześciu konkurencjach „nieolimpijskich” 126 osób, to jest o pięć więcej niż w roku ubiegłym w tym 45 zawodniczek i 81 zawodników, co daje procentowy udział 35,7% do 64,3%. Natomiast w ubiegłym roku było 43% : 57% i oznacza to, że w przypadku konkurencji nieolimpijskich tendencja wzrostowa w kierunku uzyskania balansu pomiędzy kobietami i mężczyznami została zachwiana.
- Niemal połowa (46,5%) uczestniczących w rywalizacji w konkurencjach „nieolimpijskich” federacji miało tylko po jednej zawodniczce lub zawodniku, a Polska ze skifistą wagi lekkiej znalazła się w tej grupie.

**KOBIETY**

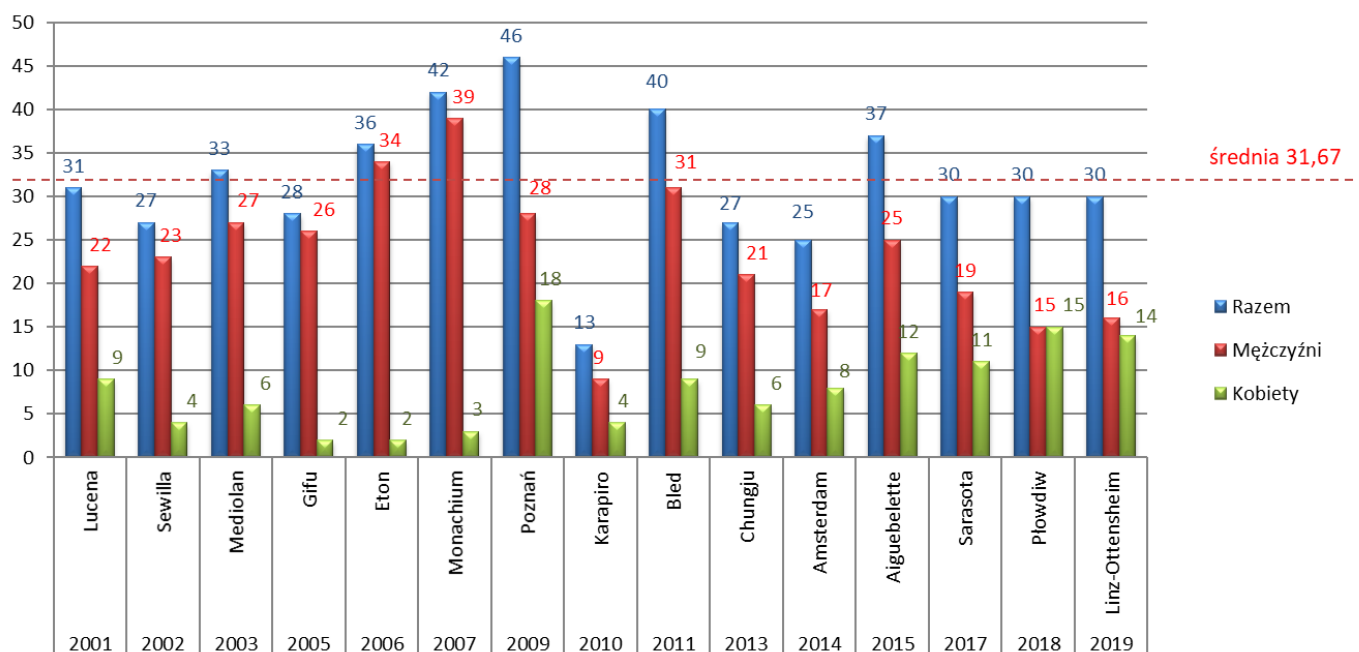
Lp.	Kraj	Ilość
1-3	Niemcy, USA, Włochy	7
4	Chiny	5
5	Wietnam	4
6	Łotwa	2
7-19	Australia, Dania, Holandia, Hongkong, Irlandia, Japonia, Kanada, Kazachstan, Norwegia, Paragwaj, Południowa Afryka, Szwecja, Wielka Brytania	1

**MĘSCZYŹNI**

Lp.	Kraj	Ilość
1-3	Austria, USA, Włochy	7
4-5	Chiny, Irlandia	5
6-8	Dania, Francja, Holandia	4
9-11	Brazylia, Czechy, Węgry	3
12-13	Armenia, Rosja	2
14-38	Australia, Belgia, Chorwacja, Grecja, Hiszpania, Hongkong, Indie, Japonia, Kanada, Korea Południowa, Meksyk, Niemcy, Norwegia, Nowa Zelandia, <b>Polska</b> , Portugalia, Serbia, Słowacja, Słowenia, Szwajcaria, Szwecja, Turcja, Urugwaj, Uzbekistan, Wielka Brytania	1



**ILOŚĆ ZAWODNICZEK I ZAWODNIKÓW W POLSKICH REPREZENTACJACH BIORĄCYCH UDZIAŁ  
W MISTRZOSTWACH ŚWIATA SENIORÓW W LATACH 2001-2019**



- Ogólna liczba polskich zawodniczek i zawodników startujących w Ottensheim znajduje się minimalnie poniżej średniej ostatnich dziewiętnastu lat.
- W całym kończącym się cyklu olimpijskim, przez trzy lata mieliśmy 30-osobową reprezentację.
- Natomiast największą reprezentację mieliśmy w Mistrzostwach Świata 2009 roku u siebie w Poznaniu, co było zrozumiałe. Z jednej strony jako gospodarze, z drugiej był to okres, kiedy próbowaliśmy budować, obok dobrze wtedy płynącej męskiej ósemki również ósemkę kobiet, a z trzeciej to fakt, że po bardzo dobrych dla naszego wioślarstwa Igrzyskach Olimpijskich w Pekinie żadne z reprezentantów nie zakończył kariery i wszyscy chcieli zaprezentować się przed własną publicznością w rozgrywanych po raz pierwszy w Polsce Mistrzostwach Świata Seniorów.
- Kolejne starty z największymi liczebnie naszymi reprezentacjami to były Mistrzostwa Świata, które były zarazem olimpijskimi kwalifikacjami (Monachium, Bled i Aiguebelette), gdyż Polski Związek Towarzystw Wioślarskich, podobnie jak w tym roku zawsze starał się dawać szanse kwalifikacji olimpijskich maksymalnej ilości jak na możliwości naszego wioślarstwa zawodniczek i zawodników.

**KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI OSAD W FINALE A - OGÓŁEM**

Lp.	Kraj	Ilość
1	Włochy	10
2-4	Holandia, USA, Wielka Brytania	9
5-7	Australia, Niemcy, Nowa Zelandia	8
8-11	Chiny, Kanada, <b>Polska</b> , Rumunia	6
12	Francja	4
13-15	Dania, Hiszpania, Irlandia	3
16-20	Austria, Czechy, Norwegia, Szwajcaria, Węgry	2
21-30	Białoruś, Brazylia, Chorwacja, Japonia, Litwa, Łotwa, Meksyk, Południowa Afryka, Rosja, Wietnam	1

### KOBIETY

Lp.	Kraj	Ilość
1	USA	7
2	Nowa Zelandia	6
3-5	Holandia, Kanada, Wielka Brytania	5
6-7	Niemcy, Rumunia	4
8-10	Australia, Chiny, Włochy	3
11-12	Francja, Polska	2
13-21	Białoruś, Dania, Hiszpania, Irlandia, Japonia, Łotwa, Południowa Afryka, Szwajcaria, Wietnam	1

### MĘSCZYŹNI

Lp.	Kraj	Ilość
1	Włochy	7
2	Australia	5
3-6	Holandia, Niemcy, Polska, Wielka Brytania	4
7	Chiny	3
8-18	Austria, Czechy, Dania, Francja, Hiszpania, Irlandia, Nowa Zelandia, Norwegia, Rumunia, USA, Węgry	2
19-25	Brazylia, Chorwacja, Kanada, Litwa, Meksyk, Rosja, Szwajcaria	1

- Na 20 wszystkich rozgrywanych konkurencji do sześć-osadowych finałów A, największą liczbę dziesięciu osad zakwalifikowali Włosi, a o jedną mniej Brytyjczycy, Holendrzy i Amerykanie.
- Łącznie 30 federacji z 75 uczestniczących w rywalizacji (40%) miało w finałach przynajmniej jedną swoją załogę. W ubiegłorocznych mistrzostwach było to 28 federacji i stanowiło 46,7% wszystkich uczestniczących.
- W konkurencjach kobiecych 21 federacji z 53 startujących co stanowi 39,6% miało swoje osady w finałach A (w ubiegłym roku 20 osad, co stanowiło 48,8%), natomiast w konkurencjach męskich w finale swoje osady miało tyle samo co w roku ubiegłym 25 federacji tylko, że tym razem z 63 rywalizujących federacji co stanowi identycznie jak w konkurencjach kobiecych 39,6% wszystkich mających w tej rywalizacji swoje osady. W ubiegłym roku było to 46,3%.
- Na 120 wszystkich miejsc w finałach A, identycznie jak w roku ubiegłym - siedem pierwszych w tym zestawieniu reprezentacji zajęło połowę z nich. W konkurencjach kobiecych ponad połowę miejsc zajęło sześć pierwszych reprezentacji, a w męskich niemal połowę.

Kolejno największy przyrost osad w finale A w stosunku do Mistrzostw Świata 2018 roku w Plovdiv mieli:

- Australia, Holandia i Polska + 3 osady
- Austria, Chiny, Francja i Węgry + 1 osadę

Taką samą ilość osad w finale A w tym roku mieli:

- Białoruś, Chorwacja, Czechy, Kanada, Nowa Zelandia, Norwegia, Rosja, Rumunia i Włosi.

Natomiast mniej osad niż w ubiegłym roku mieli:

- USA - 3 osady
- Szwajcaria - 2 osady
- Dania, Litwa, Niemcy i Wielka Brytania - 1 osadę

Z tych federacji, które w ubiegłym roku miały swoje osady w finale A, zabrakło w tym roku w finałach A osad Belgii, Grecji, Turcji i Ukrainy, które miały w ubiegłym roku po jednej osadzie w finale.

Skuteczność poszczególnych reprezentacji startujących w Mistrzostwach Świata może być mierzona skutecznością finałową i medalową, czyli procentowym udziałem osad danej reprezentacji w finałach lub w strefie medalowej w stosunku do jej wszystkich załóg zgłoszonych do mistrzostw. Przy czym należy pamiętać, że wielkość skuteczności zależy od poziomu sportowego całej reprezentacji.

**SKUTECZNOŚĆ FINAŁOWA - OGÓŁEM**

Lp.	Kraj	Skuteczność w %	Ilość osad w finale/ ilość zgłoszonych osad
1	Holandia	60	9/15
2	Australia	57,1	8/14
3	Wielka Brytania	56,25	9/16
4	Włochy	55,55	10/18
5	Rumunia	54,54	6/11
6	Nowa Zelandia	53,3	8/15
7-10	Hiszpania	50	3/6
	Kanada		6/12
	<b>Polska</b>		6/12
	Wietnam		1/2
11	USA	45	9/20
12	Niemcy	44,4	8/18
13	Chiny	40	6/15
14-17	Brazylia	33,3	1/3
	Francja		4/12
	Łotwa		1/3
	Węgry		2/6
18-19	Dania	30	3/10
	Irlandia		3/10
20-22	Meksyk	25	1/4
	Norwegia		2/8
	Szwajcaria		2/8
23-24	Austria	22,2	2/9
	Czechy		2/9
25-26	Chorwacja	20	1/5
	Japonia		1/5
27-29	Białoruś	16,7	1/6
	Litwa		1/6
	Południowa Afryka		1/6
30	Rosja	10	1/10

- Żadna federacja, nawet z tych małych jedno-, czy dwu-osadowych w tym roku nie miała 100% skuteczności.
- Natomiast największą skuteczność finałową osiągnęła w tym roku reprezentacja Holandii, które jako jedyna miała ją na poziomie 60%. Za nią znalazły się kolejno federacje Australii, Wielkiej Brytanii i Włoch, które uzyskały ponad 55% skuteczności swoich reprezentacji.
- Dziesięć reprezentacji miało skuteczność co najmniej 50%. Wśród nich znalazł się Wietnam, który w finale miał „z przypisania” czwórkę podwójną wagi lekkiej (zgłoszono tylko pięć czwórek).
- W tej grupie znalazła się również polska reprezentacja z 50% skutecznością, kiedy w ubiegłorocznych mistrzostwach mieliśmy skuteczność 25%, co pokazuje wzrost skuteczności o 100%, a przez to dobre przygotowanie reprezentacji do jednej z dwóch, po Igrzyskach Olimpijskich, imprez całego obecnego cyklu olimpijskiego.
- Za naszą reprezentacją tym razem znalazły się tak renomowane potęgi światowego wioślarstwa jak Amerykanie czy Niemcy.
- Z drugiej strony na końcu zestawienia znalazły się Rosja, która od kilku lat zgłasza do Mistrzostw poszczególnych grup wiekowych stosunkowo duże reprezentacje, ale nie są one ogólnie na najwyższym poziomie sportowym.

**KOBIETY**

Lp.	Kraj	Skuteczność w %	Ilość osad w finale/ Ilość zgłoszonych osad
1	Nowa Zelandia	85,7	6/7
2	Kanada	71,4	5/7
3	USA	70	7/10
4	Rumunia	66,7	4/6
5-6	Holandia	62,5	5/8
	Wielka Brytania		5/8
7-10	Białoruś	50	1/2
	Hiszpania		1/2
	Japonia		1/2
	Wietnam		1/2
11	Australia	42,9	3/7
12-14	Francja	40	2/5
	Niemcy		4/10
	<b>Polska</b>		2/5
15	Włochy	37,5	3/8
16-19	Chiny	33,3	3/9
	Łotwa		1/3
	Południowa Afryka		1/3
	Szwajcaria		1/3
20	Dania	20	1/5
21	Irlandia		1/5

**MĘCZYŹNI**

Lp.	Kraj	Skuteczność w %	Ilość osad w finale/ Ilość zgłoszonych osad
1	Australia	71,4	5/7
2	Włochy	70	7/10
3-4	Holandia	57,1	4/7
	<b>Polska</b>		4/7
5-10	Chiny	50	3/6
	Hiszpania		2/4
	Meksyk		1/2
	Niemcy		4/8
	Wielka Brytania		4/8
	Węgry		2/4
11-14	Dania	40	2/5
	Irlandia		2/5
	Norwegia		2/5
	Rumunia		2/5
15-17	Brazylia	33,3	1/3
	Chorwacja		1/3
	Czechy		2/6
18-19	Austria	28,6	2/7
	Francja		2/7
20-21	Litwa	25	1/4
	Nowa Zelandia		2/8
22-24	Kanada	20	1/5
	Szwajcaria		1/5
	USA		2/10
25	Rosja	16,7	1/6

- Analizując osobno konkurencje kobiece i konkurencje męskie należy zauważyć bardzo wysoką skuteczność kobiecych osad Nowej Zelandii (85,7%).
- W polskiej reprezentacji wyższą skuteczność tym razem miały osady w konkurencjach męskich, w których nasza federacja znalazła się w czołówce rywalizujących na trzecim miejscu wspólnie z Holendrami.

**KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI OSAD W FINALE A  
KONKURENCJE OLIMPIJSKIE**

Lp.	Kraj	Ilość
1	Nowa Zelandia	8
2-5	Australia, Holandia, USA, Wielka Brytania	7
6-7	<b>Polska, Rumunia</b>	6
8-9	Niemcy, Włochy	5
10-11	Chiny, Kanada	4
12-14	Francja, Hiszpania, Irlandia	3
15-17	Dania, Norwegia, Szwajcaria	2
18-21	Białoruś, Chorwacja, Czechy, Litwa	1

- W czternastu konkurencjach olimpijskich najwięcej swoich osad w finałach miała Nowa Zelandia.
- Łącznie 84 miejsc zajęło 21 federacji z 73 biorących udział w rywalizacji w tych konkurencjach, co stanowi 28,8%. Z tego widać pełną mobilizację największych federacji przed igrzyskami, gdyż w ubiegłym roku ten udział był szerszy i wynosił 43,7%.
- Natomiast identycznie jak w roku ubiegłym pierwszych sześć w tym zestawieniu federacji wywalczyło połowę wszystkich miejsc.



- W stosunku do ubiegłego roku taką samą ilość miejsc mieli Amerykanie, Chorwaci, Czesi, Duńczycy, Hiszpanie, Irlandczycy, Kanadyjczycy, Norwegowie, Nowa Zelandia, Rumuni i Włosi.
- Więcej osad w finale A mieli: Polacy o 3 więcej, Australia o 2 więcej oraz Chiny, Francja i Holandia o 1 więcej.
- O jedną mniej mieli Litwini, Niemcy, Szwajcarzy i Wielka Brytania.
- Zabrakło w tym roku w stosunku do ubiegłorocznych Mistrzostw Świata w finale osad Austrii, Belgii, Rosji i Ukrainy.
- Doszli za to z jedną osadą Białorusini.

#### KOBIETY

Lp.	Kraj	Ilość
1	Nowa Zelandia	6
2	USA	5
3-6	Holandia, Kanada, Rumunia, Wielka Brytania	4
7	Australia	3
8-10	Chiny, Francja, <b>Polska</b>	2
11-17	Białoruś, Dania, Hiszpania, Irlandia, Niemcy, Szwajcaria, Włochy	1

#### MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Ilość
1-4	Australia, Niemcy, <b>Polska</b> , Włochy	4
5-6	Holandia, Wielka Brytania	3
7-13	Chiny, Hiszpania, Irlandia, Nowa Zelandia, Norwegia, Rumunia, USA	2
14-19	Chorwacja, Czechy, Dania, Francja, Litwa, Szwajcaria	1

- W konkurencjach kobiecych w finałach swoje załogi miało w tym roku 17 federacji, co stanowi 32,1% wszystkich mających swoje osady w tych konkurencjach.
- Najwięcej swoich osad w finałach wszystkich żeńskich konkurencji olimpijskich miała Nowa Zelandia. Zabrakło im jedynie czwórki bez sterniczki. Drugi w tym zestawieniu Amerykanie nie zdolali zakwalifikować dwójki podwójnej wagi lekkiej i czwórki podwójnej.
- Polska reprezentacja miała w finałach dwie osady i uplasowała się na ósmym miejscu z Chinami i Francją.
- Natomiast wśród mężczyzn polska reprezentacja z trzema innymi: Australii, Niemiec i Włoch znalazła się na czele podobnego zestawienia.
- W męskich konkurencjach olimpijskich 19 federacji miało swoje osady w finałach A, co stanowi 30,2% wszystkich mających swoje osady w tych konkurencjach.

#### SKUTECZNOŚĆ FINAŁOWA – KONKURENCJE OLIMPIJSKIE OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Skuteczność w %	Ilość osad w finale/ Ilość zgłoszonych osad
1	Hiszpania	60	3/5
2	Australia	58,3	7/12
3	Nowa Zelandia	57,1	8/14
4-5	<b>Polska</b>	54,54	6/11
	Rumunia		6/11
6	Holandia	53,8	7/13
7-8	USA	50	7/14
	Wielka Brytania		7/14
9	Irlandia	42,9	3/7
10	Włochy	41,7	5/12
11	Kanada	40	4/10
12	Chiny	36,4	4/11
13	Niemcy	35,7	5/14
14	Norwegia	33,3	2/6
15	Szwajcaria	28,6	2/7
16	Francja	27,3	3/11
17-18	Chorwacja	25	1/4
	Dania		2/8
19-20	Białoruś	16,7	1/6
	Litwa		1/6
21	Czechy	14,3	1/7

**KOBIETY**

Lp.	Kraj	Skuteczność w %	Ilość osad w finale/ Ilość zgłoszonych osad
1	Nowa Zelandia	85,7	6/7
2	USA	71,4	5/7
3-4	Kanada	66,7	4/6
	Rumunia		4/6
5-6	Holandia	57,1	4/7
	Wielka Brytania		4/7
7-9	Australia	50	3/6
	Białoruś		1/2
	Hiszpania		1/2
10-11	Francja	40	2/5
	<b>Polska</b>		2/5
12	Szwajcaria	33,3	1/3
13	Chiny	28,6	2/7
14-15	Dania	25	1/4
	Irlandia		1/4
16	Włochy	20	1/5
17	Niemcy	14,3	1/7

**MĘŻCZYŹNI**

Lp.	Kraj	Skuteczność w %	Ilość osad w finale/ Ilość zgłoszonych osad
1-4	Australia	66,7	4/6
	Hiszpania		2/3
	Irlandia		2/3
5-6	<b>Polska</b>	57,1	4/6
	Niemcy		4/7
7-10	Włochy	50	4/7
	Chiny		2/4
	Chorwacja		1/2
	Holandia		3/6
11	Norwegia	42,9	2/4
	Wielka Brytania		3/7
12	Rumunia	40	2/5
13-14	Nowa Zelandia	28,6	2/7
	USA		2/7
15-18	Czechy	25	1/4
	Dania		1/4
	Litwa		1/4
	Szwajcaria		1/4
19	Francja	16,7	1/6

- Najwyższą skuteczność finałową w konkurencjach olimpijskich, podobnie mieli Hiszpanie, którzy z pięciu zgłoszonych do mistrzostw osad – trzy mieli w finałach A i oni jako jedyni osiągnęli skuteczność 60%. W pierwszej trójce państw znalazła się jeszcze Australia i Nowa Zelandia, ale na czwartej pozycji Polska z Rumunią. Jest to świetna pozycja naszej reprezentacji przed Niemcami, Amerykanami, Holendrami, czy Wielką Brytanią.
- W konkurencjach kobiecych najwyższą skuteczność osiągnęły kolejno reprezentacje Nowej Zelandii i USA. Natomiast najniższą skuteczność, w co trudno uwierzyć, szczególnie analizując występy tych reprezentacji na Mistrzostwach Świata Juniorów, miały Niemki i Włoszki.
- W męskich konkurencjach olimpijskich należy podkreślić bardzo niską skuteczność osad Francji, ale też w tym roku niezbyt okazałe wypadły osady USA, Nowej Zelandii czy Rumunii.

**KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI OSAD W FINALE A  
KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE**

Lp.	Kraj	Ilość osad
1	Włochy	5
2	Niemcy	3
3-9	Austria, Chiny, Holandia, Kanada, USA, Węgry, Wielka Brytania	2
10-20	Australia, Brazylia, Czechy, Dania, Francja, Japonia, Łotwa, Meksyk, Południowa Afryka, Rosja, Wietnam	1

**KOBIETY**

Lp.	Kraj	Ilość
1	Niemcy	3
2-3	USA, Włochy	2
4-11	Chiny, Holandia, Japonia, Kanada, Łotwa, Południowa Afryka, Wielka Brytania, Wietnam	1

**MĘŻCZYŹNI**

Lp.	Kraj	Ilość
1	Włochy	3
2-3	Austria, Węgry	2
4-14	Australia, Brazylia, Chiny, Czechy, Dania, Francja, Holandia, Kanada, Meksyk, Rosja, Wielka Brytania	1

- Z 43 federacji, które zgłosiły osady do sześciu konkurencji „nieolimpijskich” dwadzieścia tym razem miało swoje osady w finałach A (46,5%, a w ubiegłym roku było 41,2%). Odpowiednio wśród kobiet miało 11 państw z 19 zgłaszających (58%), a wśród mężczyzn 14 z 38 państw (37%).
- Połowa (czyli dziesięć) z tych federacji, które miały swoje osady w finałach A, posiadały w tej rywalizacji tylko po jednej osadzie.
- W konkurencjach „nieolimpijskich” nie wykorzystano trzech miejsc finałowych, gdyż w dwójkach bez sterniczki wagi lekkiej kobiet zgłoszono tylko cztery osady, a w czwórkach podwójnych wagi lekkiej kobiet pięć. W takiej sytuacji pozostałe 33 miejsca w finałach A rozdzieliło pomiędzy siebie 14 federacji, z czego osiem miały dwie federacje Włoch i Niemiec.
- W zestawieniach w rozbiciu osobno na konkurencje kobiet i mężczyzn na czele znajdują się Włosi oraz Niemcy.

#### SKUTECZNOŚĆ FINAŁOWA – KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Skuteczność w %	Ilość osad w finale/ Ilość zgłoszonych osad
1-10	Francja	100	1/1
	Holandia		2/2
	Kanada		2/2
	Łotwa		1/1
	Meksyk		1/1
	Południowa Afryka		1/1
	Rosja		1/1
	Węgry		2/2
	Wielka Brytania		2/2
	Wietnam		1/1
11	Włochy	83,3	5/6
12	Niemcy	75	3/4
13	Austria	66,7	2/3
14-19	Australia	50	1/2
	Brazylia		1/2
	Chiny		2/4
	Czechy		1/2
	Dania		1/2
	Japonia		1/2
20	USA	33,3	2/6

#### KOBIETY

Lp.	Kraj	Skuteczność w %	Ilość osad w finale/ Ilość zgłoszonych osad
1-8	Holandia	100	1/1
	Japonia		1/1
	Kanada		1/1
	Łotwa		1/1
	Niemcy		3/3
	Południowa Afryka		1/1
	Wielka Brytania		1/1
	Wietnam		1/1
9-10	USA	66,7	2/3
	Włochy		2/3
11	Chiny	50	1/2

#### MĘŻCZYŹNI

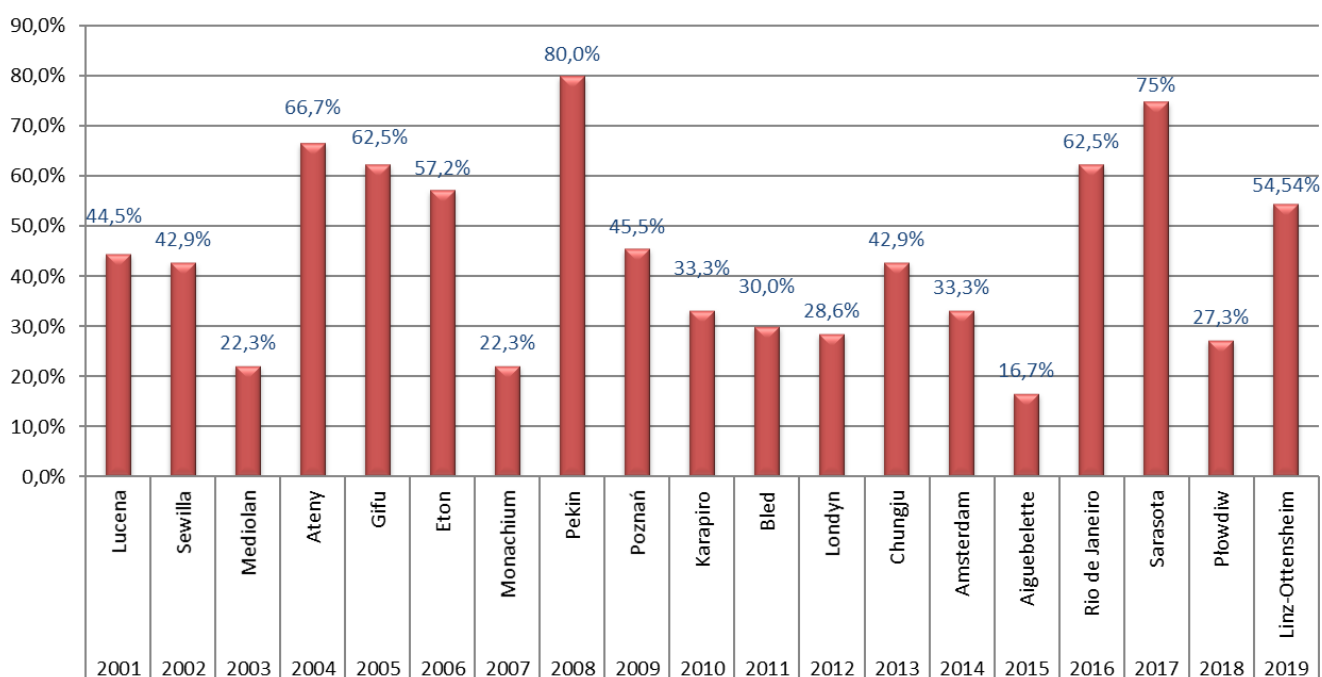
Lp.	Kraj	Skuteczność w %	Ilość osad w finale/ Ilość zgłoszonych osad
1-10	Australia	100	1/1
	Dania		1/1
	Francja		1/1
	Holandia		1/1
	Kanada		1/1
	Meksyk		1/1
	Rosja		1/1
	Węgry		2/2
	Wielka Brytania		1/1
	Włochy		3/3
	11		Austria
12-14	Brazylia	50	1/2
	Chiny		1/2
	Czechy		1/2

- Najwyższą – 100% skuteczność finałową w konkurencjach „nieolimpijskich” osiągnęło aż połowa federacji, które miały w finałach swoje osady. Jednak tylko większość z nich zgłosiło do mistrzostw tylko jedną osadę.

Poniżej uszeregowano w tabeli wg wielkości procentowej skuteczności finałowej poszczególne imprezy główne (Mistrzostwa Świata i Igrzyska Olimpijskie) w okresie 2001 – 2019 oraz przedstawiono diagram, na którym zestawiono chronologicznie procentowe skuteczności finałowe naszej reprezentacji w ostatnich osiemnastu latach. Jak widać tegoroczne mistrzostwa były szóstą z kolei imprezą główną w tym dziewiętnastoletnim okresie pod względem skuteczności finałowej, jednak tym razem mieliśmy największą ilość osad startujących w konkurencjach olimpijskich. Wśród pięciu imprez o wyższe skuteczności znalazły się dwa Igrzyska Olimpijskie w Atenach i w Pekinie.

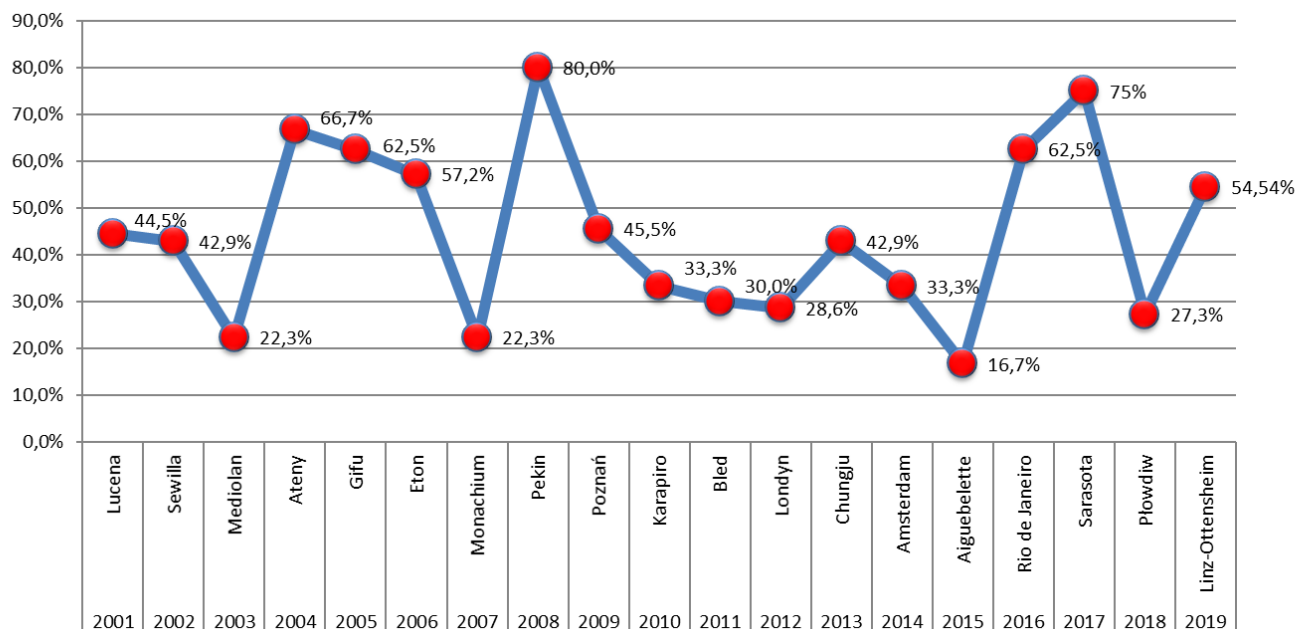
**SKUTECZNOŚĆ FINAŁOWA POLSKIEJ REPREZENTACJI W MISTRZOSTWACH ŚWIATA SENIORÓW W POSZCZEGÓLNYCH LATACH  
(w konkurencjach olimpijskich)**

L.p.	Rok	% całości reprezentacji	Ilość w finale/ ilość osad zgłoszonych
1	2008	80%	4/5
2	2017	75 %	6/8
3	2004	66,7%	4/6
4	2005	62,5%	5/8
5	2006	57,2%	4/7
6	2019	54,54	6/11
7	2009	45,5%	5/11
8	2001	44,5%	4/9
9-10	2002	42,9	3/7
	2013		3/7
11-12	2010	33,3%	1/3
	2014		2/6
13	2011	30%	3/10
14	2012	28,6%	2/7
15	2018	27,3	3/11
16-17	2003	22,3%	2/9
	2007		2/9
18	2015	16,7%	2/12





Te same dane wielkości skuteczności finałowej pokazano w chronologicznej kolejności w postaci wykresu, który najbardziej oddaje poziom sportowy startujących wioślarskich reprezentacji narodowych w kolejnych latach po zdobyciu pierwszego złotego medalu olimpijskiego w Igrzyskach Olimpijskich w 2000 roku w Sydney. Należy podkreślić wysoką skuteczność finałową (z wyjątkiem Igrzysk w 2012 roku w Londynie) we wszystkich Igrzyskach Olimpijskich tego okresu, co świadczy o umiejętności i skuteczności przygotowaniach olimpijskich.



Dwie zdecydowanie najwyższe skuteczności finałowe nasza reprezentacja miała na Igrzyskach Olimpijskich w Pekinie i w Mistrzostwach Świata 2017 roku w Sarasocie, a w następnej kolejności także na Igrzyskach Olimpijskich w Atenach i Rio de Janeiro. Głównie jest to wynikiem mniejszej liczby startujących wszystkich osad, a także w naszej reprezentacji startują tylko załogi najlepsze, które zdobyły kwalifikacje. Nie ma wśród nich wielokrotnie zgłaszanych osad „rezerwowych”, ani tzw. „przyszłościowych”.

W Mistrzostwach Świata Seniorów w Ottensheim rozdano 60 medali w 20 konkurencjach.

#### KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI ZDOBYTYCH MEDALI - OGÓLEM

Lp.	Kraj	Ilość medali
1-2	Holandia, Włochy	7
3-4	Niemcy, Nowa Zelandia	6
5	Australia	5
6-8	Chiny, Polska, Wielka Brytania	4
9-10	Irlandia, USA	3
11-12	Dania, Rumunia	2
13-19	Brazylia, Chorwacja, Japonia, Kanada, Norwegia, Rosja, Węgry	1

#### KOBIETY

Lp.	Kraj	Ilość medali
1	Nowa Zelandia	5
2	Holandia	4
3-5	Australia, Niemcy, USA	3
6-8	Chiny, Wielka Brytania, Włochy	2
9-14	Dania, Irlandia, Japonia, Kanada, Polska, Rumunia	1

#### MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Ilość medali
1	Włochy	5
2-4	Holandia, Niemcy, Polska	3
5-8	Australia, Chiny, Irlandia, Wielka Brytania	2
9-16	Brazylia, Chorwacja, Dania, Norwegia, Nowa Zelandia, Rosja, Rumunia, Węgry	1

- Łącznie 60 medali rozdzieliło pomiędzy siebie 19 federacji co stanowi 25,3% wszystkich startujących. W ubiegłorocznych Mistrzostwach Świata medale zdobyło 26 federacji (43,4% wszystkich startujących). Świadczy to o koncentracji czołowych w wioślarstwie federacji na świecie.
- 30 medali w konkurencjach kobiecych zdobywały przedstawicielki 14 państw, co stanowiło 26,4%, a w ubiegłym roku było to 19 państw, czyli 46,4% federacji mających w swoich zespołach załogi kobiece.
- 30 medali w konkurencjach męskich zdobyło 16 państw co stanowiło odpowiednio 25,4%, a w ubiegłym roku było to 18 państw, czyli 36% federacji mających w swoich zespołach załogi męskie.
- Łącznie najwięcej medali w tych Mistrzostwach Świata zdobyli Holendrzy i Włosi. Z tym, że najwięcej medali w konkurencjach żeńskich zdobyła Nowa Zelandia, a Włosi najwięcej w męskich. Ale co warte podkreślenia obie te nacje zdobyły tyle samo medali tylko, że odwrotnie.
- Pięć pierwszych federacji o największej liczbie medali zdobyło razem ponad połowę wszystkich medali. W konkurencjach kobiet połowę medali zdobyły cztery pierwsze reprezentacje. W konkurencjach męskich cztery pierwsze reprezentacje (wśród nich znalazła się Polska) zdobyła 14 medali.
- W stosunku do ubiegłorocznych Mistrzostw Świata w tym roku więcej medali zdobyli:
  - Holandia + 5 medali
  - Chiny, Nowa Zelandia i Polska + 3 medale
  - Dania, Irlandia, Niemcy i Wielka Brytania + 1 medal
- Natomiast mniej medali zdobyli:
  - USA o 4 medale mniej
  - Kanada o 3 medale mniej
- Identyczną ilość medali powtórzyli: Australia, Chorwacja, Norwegia, Rosja, Rumunia i Włosi.
- Z ubiegłorocznych posiadaczy medali ubyli Austriacy, Belgowie, Czesi, Francuzi, Grecy, Hiszpanie, Litwini, Szwajcarzy, Turcy i Ukraińcy.
- Dodatkowo medale zdobyli Brazylijczycy, Japończycy i Węgrzy.

Z przedstawionej tabeli skuteczności medalowej widać, że w tegorocznych Mistrzostwach Świata

- Żadna z federacji, których osady zdobyły medale nie osiągnęła nawet 50% skuteczności. Natomiast na czele znalazła się Holandia, która jako jedyna do tej granicy się zbliżyła.
- Powyżej 30% skuteczności uzyskało jeszcze sześć federacji, a w tym Polska. Z wyjątkiem Brazylii, która przywiozła tylko trzy osady, pozostałe w tym gronie to reprezentacje powyżej średniej wielkości.
- Wyjątkowo niską skuteczność medalową jak na te reprezentacje osiągnęła Kanada i USA.

**SKUTECZNOŚĆ MEDALOWA - OGÓŁEM**

Lp.	Kraj	Skuteczność w %	Ilość zdobytych medali/ ilość zgłoszonych osad
1	Holandia	46,7	7/15
2	Nowa Zelandia	40	6/15
3	Włochy	38,9	7/18
4	Australia	35,7	5/14
5-7	Brazylia	33,3	1/3
	Niemcy		6/18
	<b>Polska</b>		4/12
8	Irlandia	30	3/10
9	Chiny	26,7	4/15
10	Wielka Brytania	25	4/16
11-13	Chorwacja	20	1/5
	Dania		2/10
	Japonia		1/5
14	Rumunia	18,2	2/11
15	Węgry	16,7	1/6
16	USA	15	3/20
17	Norwegia	12,5	1/8
18	Rosja	10	1/10
19	Kanada	8,3	1/12

**KOBIETY**

Lp.	Kraj	Skuteczność w %	Ilość zdobytych medali/ ilość zgłoszonych osad
1	Nowa Zelandia	71,4	5/7
2-3	Holandia	50	4/8
	Japonia		1/2
4	Australia	42,9	3/7
5-6	Niemcy	30	3/10
	USA		3/10
7-8	Wielka Brytania	25	2/8
	Włochy		2/8
9	Chiny	22,2	2/9
10-12	Dania	20	1/5
	Irlandia		1/5
	<b>Polska</b>		1/5
13	Rumunia	16,7	1/6
14	Kanada	14,3	1/7

**MĘŻCZYŹNI**

Lp.	Kraj	Skuteczność w %	Ilość zdobytych medali/ ilość zgłoszonych osad
1	Włochy	50	5/10
2-3	Holandia	42,9	3/7
	<b>Polska</b>		3/7
4	Irlandia	40	2/5
5	Niemcy	37,5	3/8
6-8	Brazylia	33,3	1/3
	Chiny		2/6
	Chorwacja		1/3
9	Australia	28,6	2/7
10-11	Węgry	25	1/4
	Wielka Brytania		2/8
12-14	Dania	20	1/5
	Norwegia		1/5
	Rumunia		1/5
15	Rosja	16,7	1/6
16	Nowa Zelandia	12,5	1/8

- Największą, 71,4% skuteczność medalową w konkurencjach kobiecych osiągnęła Nowa Zelandia, która jako jedyna miała powyżej 50%.
- Kobięca część polskiej reprezentacji znalazła się w tym zestawieniu na dole tabeli z Dunkami i Irlandkami, mając za sobą przeważnie mocne w konkurencjach żeńskich Rumunki i Kanadyjki.
- W konkurencjach męskich na czele rankingu skuteczności medalowej znaleźli się Włosi, ale tuż za nimi Polacy i Holendrzy, co tylko potwierdza dobry występ męskiej części naszej reprezentacji.

**KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI ZDOBYTYCH MEDALI  
KONKURENCJE OLIMPIJSKIE OGÓŁEM**

Lp.	Kraj	Ilość medali
1-2	Holandia, Nowa Zelandia	6
3-4	Australia, <b>Polska</b>	4
5-7	Irlandia, Niemcy, Wielka Brytania	3
8-12	Chiny, Dania, Rumunia, USA, Włochy	2
13-15	Chorwacja, Kanada, Norwegia	1

**KOBIETY**

Lp.	Kraj	Ilość medali
1	Nowa Zelandia	5
2	Holandia	4
3	Australia	3
4	USA	2
5-11	Chiny, Dania, Irlandia, Kanada, <b>Polska</b> , Rumunia, Wielka Brytania	1

**MĘŻCZYŹNI**

Lp.	Kraj	Ilość medali
1-2	Niemcy, <b>Polska</b>	3
3-6	Holandia, Irlandia, Wielka Brytania, Włochy	2
7-13	Australia, Chiny, Chorwacja, Dania, Norwegia, Nowa Zelandia, Rumunia	1

- W czternastu konkurencjach olimpijskich jest do rozdania 42 medale, a zdobyło je 15 federacji co stanowi 20,5% wszystkich mających w nich swoje załogi w tych konkurencjach. W ubiegłorocznych Mistrzostwach Świata medale w konkurencjach olimpijskich zdobyły 22 federacje, co stanowiło odpowiednio 40% całości.
- W siedmiu konkurencjach kobiecych 21 medali zdobywało 11 federacji z 53 federacji mających osady kobiece w konkurencjach olimpijskich co stanowi 20,8%. W ubiegłym roku medale zdobyły osady 14 federacji z 38 mających w nich swoje osady, co stanowiło 36,8%.
- Natomiast w konkurencjach męskich również 21 medali zdobywało 13 państw, czyli 20,6% federacji, które miały w nich swoje osady. W ubiegłym roku było to 15 państw, co stanowiło odpowiednio 30%.
- Najwięcej medali w konkurencjach olimpijskich zdobyła Holandia z Nową Zelandią (po 6 medali) przed Polską i Australią (po 4 medale).
- Konkurencjach kobiecych najwięcej medali zdobyły Nowozelandki, a w męskich Polacy i Niemcy.

W stosunku do ubiegłorocznych Mistrzostw Świata w tym roku

- Więcej medali zdobyli:

Holandia	+ 4 medale
Nowa Zelandia i Polska	+ 3 medale
Irlandia, Niemcy i Wielka Brytania	+ 1 medal
- Mniej medali zdobyli:

USA	o 2 medale mniej
Australia, Kanada i Włochy	o 1 medal mniej
- Taką samą ilość medali mieli:

Chorwacja, Norwegia i Rumunia.
--------------------------------
- Z federacji, które miały w ubiegłorocznych Mistrzostwach Świata medale żadnego medalu w tym roku nie zdobyli Austriacy, Belgowie, Czesi, Francuzi, Hiszpanie, Litwini, Rosjanie, Szwajcarzy i Ukraińcy.
- Zdobyli natomiast medale Chińczycy i Duńczycy, którzy ich w ubiegłym roku nie mieli.

- W konkurencjach kobiecych: 3 medale więcej zdobyły Nowozelandki; 2 medale więcej zdobyły Holenderki i 1 medal więcej zdobyły Australijki. Natomiast 2 medale mniej zdobyły Amerykanki i 1 medal mniej zdobyły Kanadyjki. W tym roku nie zdobyły żadnego medalu, a miały go w ubiegłym roku Austriaczki, Hiszpanki, Litwinki, Niemki, Rosjanki i Szwajcarki. Zdobycy je natomiast Brytyjki, Chinki i Dunki, które w ubiegłorocznych mistrzostwach ich nie miały.
- W konkurencjach męskich: 2 medale więcej w stosunku do roku ubiegłego zdobyli Niemcy i jeden medal więcej zdobyli Irlandczycy. Jeden medal mniej zdobyli Włosi, a taką samą ilość medali w obu latach zdobyli: Brytyjczycy, Chorwaci, Norwegowie, Nowozelandczycy, Rumuni i Szwajcarzy. W tym roku nie zdobyli żadnego medalu, a mieli go w ubiegłym roku Czesi, Belgowie, Francuzi, Litwini, Szwajcarzy i Ukraińcy. Zdobycy je natomiast Chińczycy, Duńczycy, Holendrzy i Polacy, którzy w ubiegłorocznych mistrzostwach ich nie mieli.

#### SKUTECZNOŚĆ MEDALOWA – KONKURENCJE OLIMPIJSKIE OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Skuteczność w %	Ilość zdobytych medali/ ilość zgłoszonych osad
1	Holandia	46,15	6/13
2-3	Irlandia	42,9	3/7
	Nowa Zelandia		6/14
4	<b>Polska</b>	36,4	4/11
5	Australia	33,3	4/12
6-7	Chorwacja	25	1/4
	Dania		2/8
8-9	Niemcy	21,4	3/14
	Wielka Brytania		3/14
10-13	Chiny	16,7	2/11
	Norwegia		1/6
	Rumunia		2/11
	Włochy		2/12
14	USA	14,3	2/14
15	Kanada	10	1/10

#### KOBIETY

Lp.	Kraj	Skuteczność w %	Ilość zdobytych medali/ ilość zgłoszonych osad
1	Nowa Zelandia	71,4	5/7
2	Holandia	57,1	4/7
3	Australia	50	3/6
4	USA	28,6	2/7
5-6	Dania	25	1/4
	Irlandia		1/4
7	<b>Polska</b>	20	1/5
8-9	Kanada	16,7	1/6
	Rumunia		1/6
10-11	Chiny	14,3	1/7
	Wielka Brytania		1/7

#### MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Skuteczność w %	Ilość zdobytych medali/ ilość zgłoszonych osad
1	Irlandia	66,7	2/3
2-3	Chorwacja	50	1/2
	<b>Polska</b>		3/6
4	Niemcy	42,9	3/7
5	Holandia	33,3	2/6
6-7	Wielka Brytania	28,6	2/7
	Włochy		2/7
8-10	Chiny	25	1/4
	Dania		1/4
	Norwegia		1/4
11	Rumunia	20	1/5
12	Australia	16,7	1/6
13	Nowa Zelandia	14,3	1/7

- Największą skuteczność medalową w konkurencjach olimpijskich osiągnęła Holandia, ale nie przekroczyła 50%. Na kolejnych dwóch miejscach z niewiele niższą skutecznością znalazła się Nowa Zelandia i o połowę mniejsza z uwagi na ilość osad Irlandia. Natomiast na czwartym miejscu plasuje się Polska przed takimi potęgami wioślarskiego świata jak Australia, Niemcy, Wielka Brytania, Włochy czy USA. Na końcu tego zestawienia skuteczności medalowej w konkurencjach olimpijskich znalazła się Kanada i właśnie USA.

- W konkurencjach olimpijskich kobiet najwyższą skuteczność medalową powyżej 50% osiągnęły Nowozelandki i Holenderki, a męskich – mająca trzy osady Irlandia, przed „dwuosadową” Chorwacją.
- Polska męska część reprezentacji znalazła się w swoich konkurencjach na trzecim miejscu, mając niemal komplet osad ( w konkurencjach olimpijskich Polska nie miała tym razem tylko ósemki).

**KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI ZDOBYTYCH MEDALI  
KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE OGÓŁEM**

Lp.	Kraj	Ilość medali
1	Włochy	5
2	Niemcy	3
3	Chiny	2
4-11	Australia, Brazylia, Holandia, Japonia, Rosja, USA, Węgry, Wielka Brytania	1

**KOBIETY**

Lp.	Kraj	Ilość medali
1	Niemcy	3
2	Włochy	2
3-6	Chiny	1
	Wielka Brytania	
	USA	
	Japonia	

**MĘSCZYŹNI**

Lp.	Kraj	Ilość medali
1	Włochy	3
2-7	Chiny	1
	Holandia	
	Australia	
	Węgry	
	Rosja	

- W konkurencjach „nieolimpijskich” do rozdzielania jest łącznie 18 medali (po 9 w konkurencjach kobiecych i męskich), które rozdzieliło pomiędzy siebie 11 federacji z 43 mających w nich swoje osady, co stanowi 25,6%.
- Ponad ¼ z nich zdobyli Włosi (27,8%). Natomiast trzy federacje: Włochów, Niemców i Chińczyków zdobyła 55,5% wszystkich możliwych do zdobycia medali.
- W konkurencjach nieolimpijskich kobiet na czele tabeli znaleźli się Niemcy, których osady miały medal w każdej konkurencji.
- Podobnie w konkurencjach nieolimpijskich mężczyzn na czele tabeli znaleźli się Włosi, których osady także w każdej konkurencji zdobywały medal.

**SKUTECZNOŚĆ MEDALOWA – KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE OGÓŁEM**

Lp.	Kraj	Skuteczność w %	Ilość zdobytych medali/ ilość zgłoszonych osad
1	Rosja	100	1/1
2	Włochy	83,3	5/6
3	Niemcy	75	3/4
4-10	Australia	50	1/2
	Brazylia		1/2
	Chiny		2/4
	Holandia		1/2
	Japonia		1/2
	Węgry		1/2
	Wielka Brytania		1/2
11	USA	16,7	1/6

- 100% skuteczność medalową w konkurencjach nieolimpijskich zanotowali Rosjanie, którzy zgłosili jedyną męską dwójkę bez sternika wagi lekkiej i zdobyli srebrny medal.
- Jeszcze Włosi i Niemcy mieli skuteczność powyżej 50%, a pozostałe z wyjątkiem amerykańców mieli skuteczność 50%, co oznacza, że zgłosili po dwie załogi do konkurencji nieolimpijskich, z których jedna zdobyła jeden z medali.



- Na końcu tabeli znaleźli się Amerykanie, którzy mieli swoje osady we wszystkich konkurencjach, ale tylko jedna z nich zdobyła medal.

#### KOBIETY

Lp.	Kraj	Skuteczność w %	Ilość zdobytych medali/ Ilość zgłoszonych osad
1-3	Japonia	100	1/1
	Niemcy		3/3
	Wielka Brytania		1/1
4	Włochy	66,7	2/3
5	Chiny	50	1/2
6	USA	33,3	1/3

#### MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Skuteczność w %	Ilość zdobytych medali/ Ilość zgłoszonych osad
1-4	Australia	100	1/1
	Holandia		1/1
	Rosja		1/1
	Włochy		3/3
5-6	Chiny	50	1/2
	Węgry		1/2

- W konkurencjach kobiecych konkurencji nieolimpijskich trzy federacje: Japonii, Niemiec i Wielkiej Brytanii na sześć, które zdobyły medale uzyskały 100% skuteczności medalowej, tzn. ich wszystkie osady jakie przywieźli miały medale.
- W konkurencjach nieolimpijskich mężczyzn cztery reprezentacje na sześć, które zdobyły medale uzyskały 100% skuteczności medalowej, a pozostałe miały ją na poziomie 50%.
- Polska reprezentacja miała w tych konkurencjach tylko rezerwowego skifistkę do dwójki podwójnej wagi lekkiej Miłosza Jankowskiego, który zajął ósme miejsce.

#### ILOŚĆ ZDOBYWANYCH MEDALI W MISTRZOSTWACH ŚWIATA SENIORÓW PRZEZ POLSKĄ REPREZENTACJĘ W LATACH 2001-2019

Rok	Miejsce	Ilość medali	Miejsce w klasyfikacji medalowej	
			Ogólne	Konkurencje olimpijskie
2001	Lucerna	2	14-15	9-10
2002	Sewilla	2	14	12
2003	Mediolan	2	17-18	13-14
2005	Gifu	2	12-13	7
2006	Eton	2	11-12	9-12
2007	Monachium	2	7-8	8-10
2009	Poznań	4	5	3
2010	Karapiro	1	18-20	16-17
2011	Bled	-	-	-
2013	Chungju	1	20-22	18-19
2014	Amsterdam	2	19	13
2015	Aiguebelette	-	-	-
2017	Sarasota	3	15	12
2018	Plovdiv	1	10-13	10-12
2019	Linz-Ottensheim	4	8	6-7

Nasza reprezentacja w Mistrzostwach Świata Seniorów ostatnich dziewiętnastu latach zdobyła 28 medali.

- Dwukrotnie nie zdobyła żadnego medalu – w latach 2011 i 2015, a były to zarazem kwalifikacje olimpijskie do Igrzysk w Londynie i w Rio de Janeiro.
- Dwa razy miała cztery medale – w 2009 roku u siebie w Poznaniu i w tegorocznych Mistrzostwach Świata w Ottensheim.
- Jeden raz miała trzy medale – w ubiegłym roku w Sarasocie.
- Siedem razy reprezentacja zdobyła po dwa medale.
- Trzy razy zdobywała po jednym medalu –Karapiro, Chungju i Plovdiv.

Klasyfikacji medalowej zawsze ton nadają przede wszystkim federacje, które mają złote medale, natomiast drugorzędną sprawą pozostaje ich ilość.

#### KLASYFIKACJA MEDALOWA - OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Złote-srebrne-brązowe
1	Nowa Zelandia	4 – 2 – 0
2	Włochy	3 – 3 – 1
3	Chiny	3 – 1 – 0
4	Niemcy	3 – 0 – 3
5	Irlandia	2 – 1 – 0
6	Holandia	1 – 3 – 3
7	Australia	1 – 2 – 2
8	<b>Polska</b>	<b>1 – 2 – 1</b>
9	USA	1 – 0 – 2
10	Chorwacja	1 – 0 – 0
11	Rumunia	0 – 2 – 0
12	Dania	0 – 1 – 1
13-15	Japonia	0 – 1 – 1
	Rosja	
	Węgry	
16	Wielka Brytania	0 – 0 – 4
17-19	Brazylia	0 – 0 – 1
	Kanada	
	Norwegia	

- Na pierwszym miejscu ogólnej klasyfikacji medalowej wszystkich konkurencji znalazła się Nowa Zelandia, która w ubiegłorocznych mistrzostwach zajęła piętnaste miejsce, ale dla odmiany dwa lata temu była druga. Należy więc potraktować ubiegłoroczne miejsce Nowej Zelandii, jako chwilową „zadyszkę”.
- W stosunku do klasyfikacji medalowej w roku ubiegłym na podium pozostali jedynie Włosi, jednak o jedno piętro niżej.
- Należy zauważyć szesnastą pozycję Wielkiej Brytanii, która w ubiegłorocznych Mistrzostwach Świata również zajęła dopiero dziewiętnaste miejsce Wielkiej Brytanii z tylko trzema brązowymi medalami.
- Polska reprezentacja tym razem z czterema medalami i w tym z jednym złotym zajęła najwyższe ósme miejsce w obecnym cyklu olimpijskim. W pierwszym roku czteroletniego cyklu, w 2017 roku, z trzema srebrnymi medalami nasza reprezentacja zajęła dopiero piętnaste miejsce. W kolejnym 2018 roku z tylko jednym, ale złotym medalem Polska była dziesiąta.

#### KOBIETY

Lp.	Kraj	Złote-srebrne-brązowe
1	Nowa Zelandia	4 – 1 – 0
2	Australia	1 – 2 – 0
3-4	Chiny	1 – 1 – 0
	Włochy	
5-6	Niemcy	1 – 0 – 2
	USA	
7	Irlandia	1 – 0 – 0
8-10	Japonia	0 – 1 – 0
	<b>Polska</b>	
	Rumunia	
11	Holandia	0 – 2 – 2
12	Wielka Brytania	0 – 0 – 2
13-14	Dania	0 – 0 – 1
	Kanada	

#### MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Złote-srebrne-brązowe
1	Włochy	2 – 2 – 1
2	Niemcy	2 – 0 – 1
3	Chiny	2 – 0 – 0
4-5	Holandia	1 – 1 – 1
	<b>Polska</b>	
6	Irlandia	1 – 1 – 0
7	Chorwacja	1 – 0 – 0
8-12	Dania	0 – 1 – 0
	Nowa Zelandia	
	Rosja	
	Rumunia	
	Węgry	
13-14	Australia	0 – 0 – 2
	Wielka Brytania	
15-16	Norwegia	0 – 0 – 1
	Brazylia	

- W rozbiciu na konkurencje kobiece i męskie także zmienili się liderzy w porównaniu do roku ubiegłego. W konkurencjach kobiecych z ubiegłorocznej pierwszej trójki państw (USA, Kanada, Włochy) w tym roku nie ma nikogo, a w konkurencjach męskich w ubiegłym roku na pierwszych trzech miejscach byli kolejno: Niemcy, Włosi i Australia, a pozostali Włosi i Niemcy, ale zamienili się miejscami na czele, a zamiast Australijczyków na trzeci stopień „wskoczyli” Chińczycy.
- Nasza reprezentacja kobieca z czwartego miejsca w ubiegłym roku nie mając złotego medalu spadła na ósme. Natomiast męska część reprezentacji spoza tabeli w ubiegłym roku, nie mając wtedy medalu, „wskoczyła” od razu na czwarte miejsce.

Na czele klasyfikacji medalowej w konkurencjach olimpijskich znalazła się w tym roku Nowa Zelandia i to podobnie jak Amerykanie w ubiegłym roku dzięki osadom kobiecym, bo w konkurencjach męskich zdobyli tylko jeden srebrny medal.

- Nowa Zelandia po roku przerwy powróciła na czoło klasyfikacji medalowej w konkurencjach olimpijskich. Niespodziewanie na drugim miejscu klasyfikacji olimpijskiej znalazła się mała Irlandia z dwoma złotymi i jednym srebrnym medalem. Na podium także po kilku latach przerwy, dzięki złotym medalom w dwóch najbardziej prestiżowych konkurencjach, czyli męskiej ósemce i jedynce powrócili Niemcy.
- Polska reprezentacja zajęła szóste miejsce, które jest drugim z kolei w historii naszych startów w Mistrzostwach Świata Seniorów po pamiętnym roku 2009 i Mistrzostwach Świata na własnym torze w Poznaniu. Jednak z tym zastrzeżeniem, że tamte mistrzostwa rozgrywane były w roku poolimpijskim, a tegoroczne w najważniejszym momencie olimpijskiego cyklu.

#### KLASYFIKACJA MEDALOWA – KONKURENCJE OLIMPIJSKIE OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Złote-srebrne-brązowe
1	Nowa Zelandia	4 – 2 – 0
2	Irlandia	2 – 1 – 0
3	Niemcy	2 – 0 – 1
4	Chiny	2 – 0 – 0
5	Holandia	1 – 3 – 2
6-7	Australia	1 – 2 – 1
	<b>Polska</b>	
8	Chorwacja	1 – 0 – 0
9	Rumunia	0 – 2 – 0
10-11	Dania	0 – 1 – 1
	Włochy	
12	Wielka Brytania	0 – 0 – 3
13	USA	0 – 0 – 2
14-15	Kanada	0 – 0 – 1
	Norwegia	

**KOBIETY**

Lp.	Kraj	Złote-srebrne-brązowe
1	Nowa Zelandia	4 – 2 – 0
2	Australia	1 – 2 – 0
3-4	Chiny Irlandia	1 – 0 – 0
5	Holandia	0 – 2 – 2
6-7	<b>Polska</b> Rumunia	0 – 1 – 0
8	USA	0 – 0 – 2
9-11	Dania Kanada Wielka Brytania	0 – 0 – 1

**MĘŻCZYŹNI**

Lp.	Kraj	Złote-srebrne-brązowe
1	Niemcy	2 – 0 – 1
2	<b>Polska</b>	1 – 1 – 1
3-4	Holandia Irlandia	1 – 1 – 0
5-6	Chiny Chorwacja	1 – 0 – 0
7	Włochy	0 – 1 – 1
8-10	Dania Nowa Zelandia Rumunia	0 – 1 – 0
11	Wielka Brytania	0 – 0 – 2
12-13	Australia Norwegia	0 – 0 – 1

- W konkurencjach kobiecych w ubiegłym roku na czele klasyfikacji medalowej były Amerykanki przed Kanadyjkami i czterema federacjami wśród których znajdowała się Polska. W tym roku na podium klasyfikacji medalowej konkurencji żeńskich z tamtych federacji nie było nikogo, a Polki znalazły się na szóstym miejscu.
- W konkurencjach męskich w ubiegłym roku na czele klasyfikacji medalowej była Australia z Włochami i przed Francją, a w tym roku żadna z tych federacji nie utrzymała swojej pozycji. Natomiast na czele znaleźli się Niemcy przed Polską oraz Holandią i Irlandią, a ubiegłoroczny lider klasyfikacji medalowej znalazł się na samym końcu tabeli.

Na czele klasyfikacji medalowej konkurencji „nieolimpijskich” kolejny rok z rzędu znaleźli się Włosi tym razem przed Chinami (trzecia pozycja w ubiegłym roku wspólnie z Francuzami) i ubiegłorocznym wice liderem podobnego zestawienia - Niemcami. Co warto odnotowania, to fakt, że przez obydwa ostatnie lata na końcach tabel klasyfikacji medalowej w konkurencjach nieolimpijskich za każdym razem znajduje się Wielka Brytania z jednym brązowym medalem, a przecież to wioślarska potęga z ogromną rzeszą uprawiających wioślarstwo osobami.

**KLASYFIKACJA MEDALOWA – KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE OGÓŁEM**

Lp.	Kraj	Złote-srebrne-brązowe
1	Włochy	3 – 2 – 0
2	Chiny	1 – 1 – 0
3	Niemcy	1 – 0 – 2
4	USA	1 – 0 – 0
5-7	Japonia Rosja Węgry	0 – 1 – 0
8-11	Australia Brazylia Holandia Wielka Brytania	0 – 0 – 1

**KOBIETY**

Lp.	Kraj	Złote-srebrne-brązowe
1	Włochy	1 – 1 – 0
2	Niemcy	1 – 0 – 2
3	USA	1 – 0 – 0
4-5	Chiny Japonia	0 – 1 – 0
6	Wielka Brytania	0 – 0 – 1

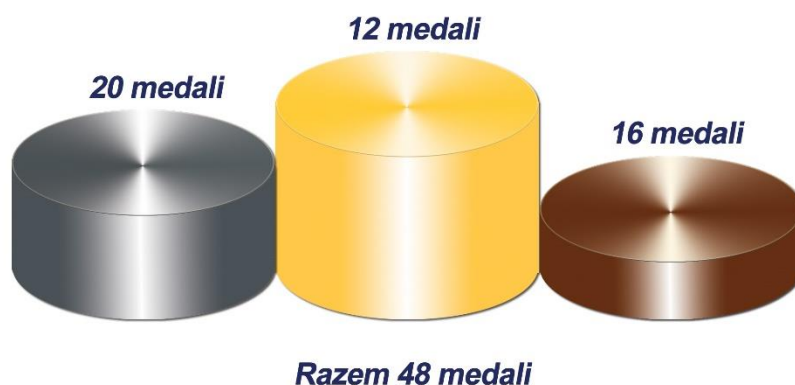
**MĘŻCZYŹNI**

Lp.	Kraj	Złote-srebrne-brązowe
1	Włochy	2 – 1 – 0
2	Chiny	1 – 0 – 0
3-4	Rosja Węgry	0 – 1 – 0
5-7	Australia Brazylia Holandia	0 – 0 – 1

W podziale na „nieolimpijskie” konkurencje kobiece i męskie na czele kobiecej klasyfikacji medalowej podobnie jak w roku ubiegłym są Włoszki, a męskiej także Włosi, którzy w ubiegłym roku byli na drugim stopniu podium za Niemcami.

Polska w dotychczasowych Mistrzostwach Świata Seniorów zdobyła łącznie 44 medale, a w tym 12 złotych. Należy zwrócić uwagę, że w tym roku od zdobycia pierwszego złotego medalu Mistrzostw Świata Seniorów dla polskiego wioślarstwa przez dwójkę podwójną wagi lekkiej Roberta Sycza i Tomasza Kucharskiego w 1997 roku minęło 22 lata.

### **MISTRZOSTWA ŚWIATA SENIORÓW**



Wykładnikiem potencjału poszczególnych reprezentacji jest punktacja drużynowa za miejsca I-VIII dająca kolejnym miejscom następującą ilość punktów: 9-7-6-5-4-3-2-1, gdyż może się zdarzyć, że zabraknie trochę tzw. sportowego szczęścia do zdobycia jednego z medali, ale pomimo wszystko reprezentacja nadal utrzymuje swój wysoki poziom sportowy. Przy analizie poszczególnych punktacji drużynowych można zaobserwować tendencje w poszczególnych reprezentacjach przygotowujących się w cyklu czteroletnim do kolejnych Igrzysk Olimpijskich.

### **PUNKTACJA DRUŻYNOWA – OGÓŁEM**

Lp.	Kraj	Ilość punktów
1	Włochy	72
2-3	Holandia, Nowa Zelandia	60
4	Niemcy	54
5	USA	52
6	Australia	51
7	Wielka Brytania	48
8	Chiny	41
9	<b>Polska</b>	<b>38</b>
10	Rumunia	33
11	Kanada	30
12	Irlandia	27
13	Dania	19
14-15	Francja, Norwegia	13
16-17	Hiszpania, Węgry	12
18	Chorwacja	10
19-20	Austria, Szwajcaria	9
21-22	Czechy, Rosja	8
23	Japonia	7
24	Brazylia	6
25-28	Litwa, Łotwa, Meksyk, Południowa Afryka	5
29	Wietnam	4
30	Białoruś	3
31-32	Belgia, Serbia	2
33	Armenia	1

### KOBIETY

Lp.	Kraj	Ilość punktów
1	Nowa Zelandia	47
2	USA	40
3	Holandia	30
4-5	Niemcy, Wielka Brytania	26
6-7	Australia, Kanada	25
8	Włochy	24
9	Rumunia	21
10	Chiny	20
11	<b>Polska</b>	<b>12</b>
12	Irlandia	10
13-15	Dania, Francja, Japonia	7
16-17	Łotwa, Południowa Afryka	5
18-20	Hiszpania, Szwajcaria, Wietnam	4
21	Białoruś	3
22-23	Czechy, Rosja	1

### MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Ilość punktów
1	Włochy	48
2	Holandia	30
3	Niemcy	28
4-5	<b>Australia, Polska</b>	<b>26</b>
6	Wielka Brytania	22
7	Chiny	21
8	Irlandia	17
9-10	Norwegia, Nowa Zelandia	13
11-14	Dania, Rumunia, USA, Węgry	12
15	Chorwacja	10
16	Austria	9
17	Hiszpania	8
18-19	Czechy, Rosja	7
20-21	Brazylia, Francja	6
22-25	Kanada, Litwa, Meksyk, Szwajcaria	5
26-27	Belgia, Serbia	2
28	Armenia	1

W tegorocznych Mistrzostwach Świata do rozdzielania było 724 punkty, 354 w konkurencjach kobiecych i 370 w konkurencjach męskich.

- Niemal połowę wszystkich punktów, identycznie jak w roku ubiegłym (48,2%) zdobyło pierwszych sześć w tym zestawieniu federacji. Podobnie w konkurencjach kobiecych pierwsze sześć reprezentacji zdobyło 54,8% (w ub. roku 51,9%) wszystkich możliwych punktów, a w konkurencjach męskich odpowiednio 48,6% (w ub. roku 48,8%).
- Na czele tabeli ogólnej punktacji drużynowej tym razem znaleźli się Włosi, zdobywając 1 punkt mniej niż wygrywający w ubiegłym roku Amerykanie i 4 punkty mniej niż będący na czele dwa lata temu Brytyjczycy. Amerykanie w tym roku zdobyli 21 punktów mniej niż w roku ubiegłym, a Brytyjczycy 28 punktów mniej niż zwyciężając dwa lata temu.
- W tym roku w konkurencjach kobiecych wygrała Nowa Zelandia, mając 7 punktów więcej od kilkunastu w ostatnich latach zwycięzczyń punktacji – Amerykanek.
- Natomiast w konkurencjach męskich ponownie zwyciężyli Włosi z przewagą 18 punktów nad Holandią i 20 punktów nad ubiegłorocznymi wice liderami podobnej tabeli – Niemcami.
- Punktowała łącznie w tym roku niespełna połowa (44%) startujących federacji, kiedy w ub. roku było to 48,3%, a dwa lata temu ponad połowa (53%) uczestniczących w Mistrzostwach Świata wioślarskich federacji.
- W konkurencjach kobiecych punkty zdobyło 42,6% państw mających w nich swoje osady (w ub. roku było to 56,1%, a dwa lata temu 60,5%).
- W konkurencjach męskich punkty zdobywało 43,1% państw mających w nich swoje osady (w ub. roku było to 48,2%, a dwa lata temu 40,4%).
- Polska w punktacji ogólnej zajęła wysokie dziewiąte miejsce z 38 punktami, kiedy w ubiegłym roku zajęliśmy trzynaste miejsce mając 15 punktów mniej.
- W konkurencjach kobiecych nasza reprezentacja zajęła identyczne jedenaste miejsce, mając w tym roku 3 punkty mniej.
- W konkurencjach męskich Polska zajęła czwarte miejsce z 26 punktami, to jest o 18 punktów więcej niż w roku ubiegłym, kiedy to nasi reprezentanci znaleźli się na szesnastej pozycji.



**PUNKTACJA DRUŻYNOWA - KONKURENCJE OLIMPIJSKIE - OGÓŁEM**

Lp.	Kraj	Ilość punktów
1	Nowa Zelandia	60
2	Holandia	51
3	Australia	43
4	Wielka Brytania	38
5	<b>Polska</b>	<b>37</b>
6	USA	34
7-8	Niemcy, Rumunia	33
9	Włochy	31
10	Irlandia	26
11	Chiny	25
12	Kanada	23
13-14	Dania, Norwegia	13
15	Hiszpania	12
16-17	Chorwacja, Francja	10
18	Szwajcaria	9
19	Litwa	5
20	Czechy	4
21	Białoruś	3
22-23	Belgia, Serbia	2
24	Rosja	1

- Punktację drużynową konkurencji olimpijskich wygrała tym razem Nowa Zelandia, mają na koncie 15 punktów więcej niż wygrywająca w ubiegłym roku Wielka Brytania i 4 punkty więcej niż sami zdobyli wygrywając dwa lata temu w Sarasocie.
- W tegorocznych Mistrzostwach Świata w konkurencjach olimpijskich punkty zdobyło 32,9% państw mających w tej rywalizacji swoje osady. W ubiegłym roku odpowiednio było to 47,2%.
- W czternastu konkurencjach olimpijskich łącznie do zdobycia było 518 punktów. Po 259 w konkurencjach kobiet i mężczyzn. Sześć pierwszych reprezentacji w punktacji drużynowej zdobyło połowę tych punktów (50,7%). W ubiegłorocznych Mistrzostwach Świata połowę punktów zdobyło siedem pierwszych federacji.
- W rozbiciu na konkurencje kobiece i męskie w obu przypadkach pierwszych sześć federacji w rankingu zdobyło 53,7% punktów wśród kobiet i 52,5% wśród mężczyzn.
- W konkurencjach olimpijskich punkty zdobyło 35,8% państw wśród kobiet i 34,9% wśród mężczyzn.
- Polska reprezentacja kobieca zajęła w tym roku dziewiąte miejsce, mając dwa punkty mniej niż w roku ubiegłym, kiedy zajęła siódme miejsce.
- Natomiast reprezentacja męska zajęła w tym roku rewelacyjne wręcz drugie miejsce, mając siedemnaście punktów więcej niż w roku ubiegłym, kiedy była na siedemnastym miejscu.

### KOBIETY

Lp.	Kraj	Ilość punktów
1	Nowa Zelandia	47
2	Holandia	27
3	USA	26
4	Australia	23
5-6	Kanada, Rumunia	21
7	Wielka Brytania	20
8	Chiny	13
9	<b>Polska</b>	<b>12</b>
10	Irlandia	10
11	Włochy	8
12	Francja	7
13	Dania	6
14	Niemcy	5
15-16	Hiszpania, Szwajcaria	4
17	Białoruś	3
18-19	Czechy, Rosja	1

### MĘCZYŻNI

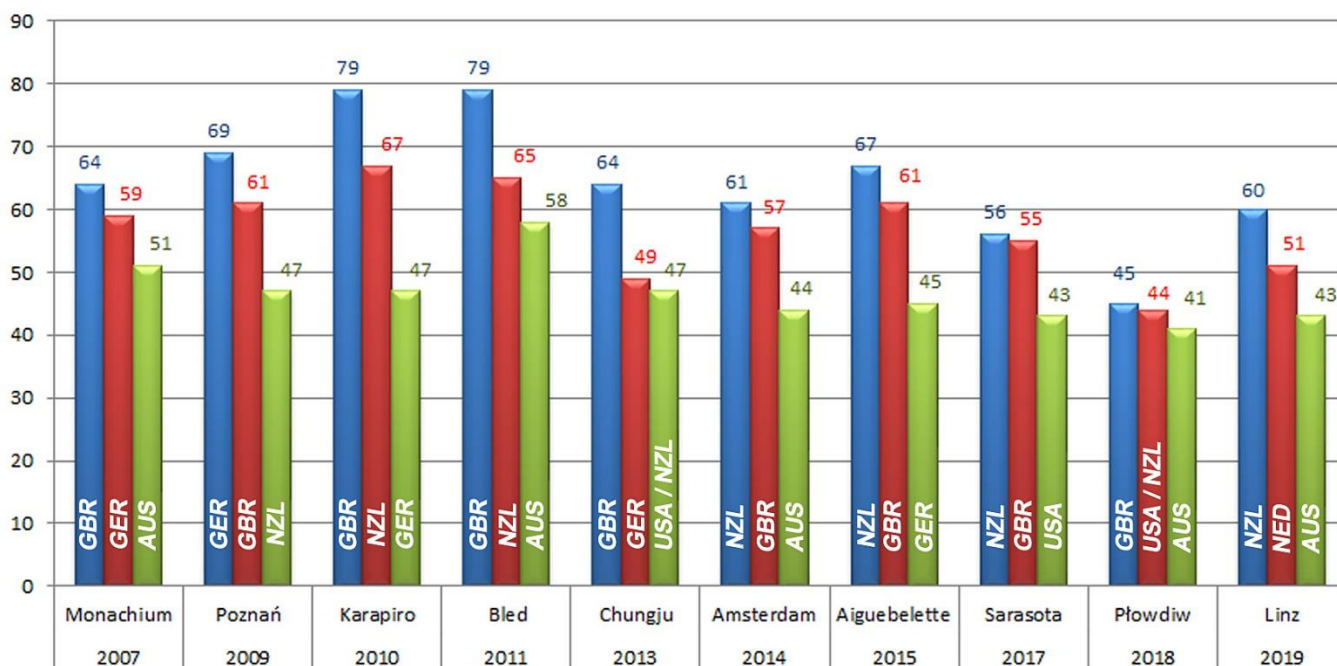
Lp.	Kraj	Ilość punktów
1	Niemcy	28
2	<b>Polska</b>	<b>25</b>
3	Holandia	24
4	Włochy	23
5	Australia	20
6	Wielka Brytania	18
7	Irlandia	16
8-9	Norwegia, Nowa Zelandia	13
10-11	Chiny, Rumunia	12
12	Chorwacja	10
13-14	Hiszpania, USA	8
15	Dania	7
16-17	Litwa, Szwajcaria	5
18-19	Czechy, Francja	3
20-22	Belgia, Kanada, Serbia	2

- W tabelach punktacji konkurencji olimpijskich kobiet na czele pozostały te same nacje, ale w odwrotnej kolejności. Natomiast wśród mężczyzn całkowicie zmieniły się federacje w pierwszej trójce. W ubiegłym roku byli to Włosi, Brytyjczycy i Nowa Zelandia, którzy w tym roku znaleźli się odpowiednio na miejscach cztery – sześć i osiem.
- Nowozelandki w konkurencjach kobiecych zdobyły osiem punktów więcej niż wygrywające w ubiegłym roku Amerykanki. Drugie były w obu latach Holenderki jednak mając w tym roku pięć punktów więcej. Natomiast Niemcy w tym roku zdobyli tylko jeden punkt więcej niż wygrywający w ubiegłym roku Włosi.
- W stosunku do ubiegłorocznych Mistrzostw Świata w konkurencjach olimpijskich największy przyrost ilości punktów zanotowali kolejno
 

Holandia i Nowa Zelandia	+ 16 pkt
Polska	+ 15
Australia	+ 13
Chiny	+ 12
Irlandia	+ 5
Niemcy i Rumunia	+ 3
Australia i Dania	+ 2
Białoruś i Chorwacja	+ 1
- Największe straty punktów zanotowali kolejno
 

Litwa, Szwajcaria i USA	- 10 pkt
Czechy	- 9
Wielka Brytania	- 7
Francja i Rosja	- 5
Belgia	- 4
Włochy	- 3
Kanada	- 2
- Identyczną ilość punktów jak w ubiegłorocznych Mistrzostwach Świata zdobyli Hiszpanie i Norwegowie.

**IŁOŚĆ ZDOBYTYCH PUNKTÓW W KONKURENCJACH OLIMPIJSKICH PRZEZ PIERWSZE TRZY FEDERACJE WIOŚLARSKIE W MISTRZOSTWACH ŚWIATA SENIORÓW W LATACH 2007-2019**



Analizując powyższy diagram, gdzie miejsca w pierwszej trójce punktacji drużynowej konkurencji olimpijskich (w przeciągu ostatnich jedenastu lat) zajmują na przemian pięć federacji Wielkiej Brytanii, Nowej Zelandii, Australii, Niemiec i USA, lecz w tym roku po raz pierwszy pojawili się Holendrzy.

Natomiast także wyraźnie widać jak wyrównuje się poziom rywalizujących reprezentacji. W tym roku wygrywająca reprezentacja Nowej Zelandii zdobyła 19 punktów mniej niż Brytyjczycy dwukrotnie przed Igrzyskami Olimpijskimi w Londynie. W tym roku odnotowano największą przewagę zwycięzcy nad drugą i trzecią pozycją w punktacji. Należy przy tym dodać, że sumaryczna ilość się nie zmienia, bo ciągle rozgrywane jest ogółem czternaście konkurencji olimpijskich.

W konkurencjach „nieolimpijskich” rozegrano, podobnie jak w roku ubiegłym sześć konkurencji wagi lekkiej, po trzy te same kobiece i męskie. Niestety w dwóch jak już wspomniano nie było pełnej obsady finałowej stąd do zdobycia w tym roku było 206 punktów; 95 punktów w konkurencjach kobiecych i 111 punktów w konkurencjach męskich.

**PUNKTACJA DRUŻYNOWA - KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE - OGÓŁEM**

Lp.	Kraj	Ilość punktów
1	Włochy	41
2	Niemcy	21
3	USA	18
4	Chiny	16
5	Węgry	12
6	Wielka Brytania	10
7-8	Austria, Holandia	9
9	Australia	8
10-12	Japonia, Kanada, Rosja	7
13-14	Brazylia, Dania	6
15-17	Łotwa, Meksyk, Południowa Afryka	5
18-19	Czechy, Wietnam	4
20	Francja	3
21-23	Armenia, Irlandia, <b>Polska</b>	1

### KOBIETY

Lp.	Kraj	Ilość punktów
1	Niemcy	21
2	Włochy	16
3	USA	14
4-5	Chiny, Japonia	7
6	Wielka Brytania	6
7-8	Łotwa, Południowa Afryka	5
9-10	Kanada, Wietnam	4
11	Holandia	3
12	Australia	2
13	Dania	1

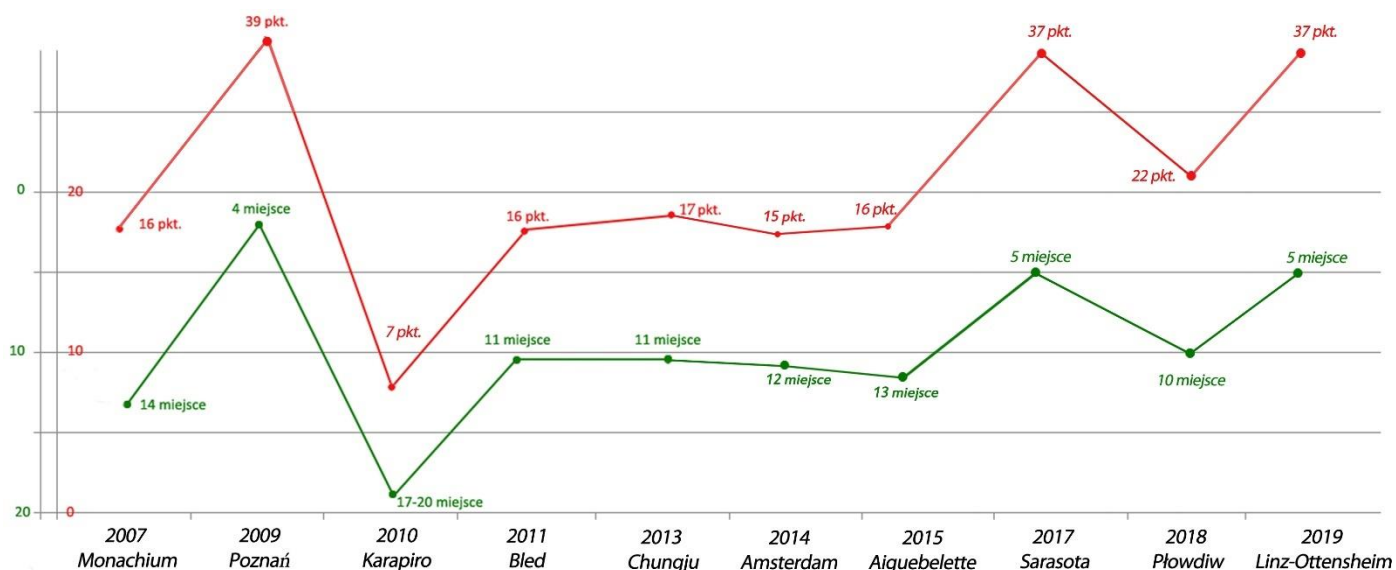
### MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Ilość punktów
1	Włochy	25
2	Węgry	12
3-4	Austria, Chiny	9
5	Rosja	7
6-8	Australia, Brazylia, Holandia	6
9-10	Dania, Meksyk	5
11-13	Czechy, USA, Wielka Brytania	4
14-15	Francja, Kanada	3
16-18	Armenia, Irlandia, <b>Polska</b>	1

- W konkurencjach nieolimpijskich pierwsze pięć państw zdobyło 52,4% wszystkich możliwych do zdobycia punktów, a w ubiegłym roku 48,4% punktów zdobyły trzy pierwsze reprezentacje.
- Podobnie zresztą zarówno w konkurencjach kobiecych, gdzie pierwsze trzy federacje zdobyło 53,7% wszystkich punktów i męskich, gdzie cztery pierwsze reprezentacje zdobyły połowę punktów.
- W konkurencjach „nieolimpijskich” podobnie jak w roku ubiegłym, zdecydowanie na czele punktacji drużynowej znaleźli się Włosi, którzy w sześciu finałach mieli pięć osad i wszystkie zdobyły medale.
- Włosi wygrali także w „nieolimpijskich” konkurencjach męskich, a w kobiecych tym razem byli drudzy za Niemcami.
- 53,4% federacji mających swoje załogi w tych konkurencjach zdobywało punkty (w ubiegłym roku było to 55,9%). 68,4% w konkurencjach kobiet (w ub. roku 54,6%) i 47,4% w konkurencjach męskich (w ub. roku 51,9%) .
- Tym razem również nasza reprezentacja zdobyła jeden punkt za ósme miejsce skifisty wagi lekkiej. Spodziewano się z pewnością lepszego wyniku, bo to przecież nasz czołowy zawodnik wagi lekkiej, ale widać wyraźnie, że taktyka, którą stosuje nie dała mu sukcesu.

Poniżej przedstawiono graficznie ilość zdobywanych punktów i zajmowane miejsca w punktacjach drużynowych w konkurencjach olimpijskich ostatnich dziesięciu lat przez polską reprezentację.

#### MIEJSCA I ILOŚĆ PUNKTÓW ZDOBYTYCH PRZEZ POLSKĄ W LATACH 2007-2019 W MISTRZOSTWACH ŚWIATA SENIORÓW W KONKURENCJACH OLIMPIJSKICH



Tegoroczny występ polskiej reprezentacji był trzecim dobrym startem w Mistrzostwach Świata Seniorów po Mistrzostwach 2009 roku w Poznaniu i 2017 roku w Sarasocie. Szczególnie cieszą te dwa ostatnie bo są niemal jeden po drugim, zanotowała je ta sama pokoleniowo reprezentacja i były w jednym - obecnym cyklu olimpijskim, co jest dobrym prognostykiem przed przyszłorocznymi Igrzyskami Olimpijskimi w Tokio. Zdarzył się wprawdzie w ubiegłym roku nieco słabszy start, ale należy brać pod uwagę ogromne problemy zdrowotne całej reprezentacji w trakcie trwania mistrzostw wynikające z zatrucia jelitowego. Mamy obecnie szeroką i wyrównaną reprezentację to pozytywnie wpływa na rywalizację wewnątrz niej samej.



## II. KWALIFIKACJE OLIMPIJSKIE

- W Igrzyskach Olimpijskich w Tokio w wioślarstwie może uczestniczyć maksymalnie 526 zawodniczek i zawodników. Po 263 kobiet i mężczyzn.
- Rozgrywanych jest 14 konkurencji. Po siedem tych samych kobiecych i męskich, w tym po jednej wagi lekkiej.
- Maksymalna ilość osób w reprezentacji olimpijskiej jednego kraju to 23 zawodniczki i 23 zawodników oraz dwie sterniczki lub sterników, gdyż obecnie nie ma żadnych w tym wypadku ograniczeń płci, a jest jedynie ograniczenie minimalnej wagi i to dla obu płci równe.
- Razem kompletna reprezentacja olimpijska to maksymalnie 48 osób.
- Każda federacja może mieć maksymalnie jedną osadę w każdej konkurencji.
- Głównymi kwalifikacjami olimpijskimi były tegoroczne Mistrzostwa Świata Seniorów w Ottensheim. Z nich do Igrzysk Olimpijskich w Rio de Janeiro poszczególne federacje kwalifikują łodzie, a nie osoby. Każda federacja może w poszczególnych łodziach wystawić dowolnych zawodników. Z Mistrzostw Świata w Ottensheim kwalifikacje zdobyły następujące państwa w konkurencjach:

KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI ZDOBYTYCH KWALIFIKACJI OLIMPIJSKICH

Lp.	Kraj	Ilość zakwalifikowanych osad
1-2	Holandia, Wielka Brytania	10
3-4	Nowa Zelandia, Włochy	9
5-6	Australia, USA	8
7	Rumunia	7
8-11	Chiny, Kanada, Niemcy, <b>Polska</b>	6
12-13	Francja, Irlandia	4
14-17	Hiszpania, Litwa, Norwegia, Szwajcaria	3
18-21	Białoruś, Czechy, Chorwacja, Dania	2
22-26	Austria, Belgia, Grecja, Południowa Afryka, Serbia	1

KOLEJNOŚĆ PAŃSTW WEDŁUG ILOŚCI ZAKWALIFIKOWANYCH OSAD I Z WYKAZEM KONKURENCJI

Lp.	Kraj	Zakwalifikowane osady
1	Holandia	M1x, W1x, M2x, W2x, M4x, W4x, LW2x, M4-, W4-, M8+
2	Wielka Brytania	W1x, M2x, M4x, W4x, LW2x, W2-, M4-, W4-, W8+, M8+
3	Nowa Zelandia	M1x, W1x, M2x, W2x, W4x, M2-, W2-, W8+, LW2x
4	Włochy	M1x, W2x, LW2x, LM2x, W4x, M4x, M4-, W2-, M2-
5	Australia	W8+, M8+, W4-, M4-, W2-, M2-, W2x, M4x
6	USA	W8+, M8+, W2-, W4-, M4-, W1x, W2x, W4x
7	Rumunia	W2x, M2x, W2-, M2-, W4-, M4-, LW2x
8	Kanada	W1x, W8+, W2x, W4-, W2-, M2-
9	Chiny	W1x, W2x, W2-, W4x, M2x, M4x
10	Niemcy	W4x, M1x, M2x, M4x, LM2x, M8+
11	<b>Polska</b>	<b>M2x, M4x, M4-, LM2x, W4x, W4-</b>
12	Francja	W2x, M2x, M2-, LW2x
13	Irlandia	W1x, W2-, LM2x, M2x
14	Hiszpania	W2-, M2-, LM2x
15	Litwa	M1x, W2x, M2x
16	Norwegia	M1x, LM2x, M4x
17	Szwajcaria	W1x, M2x, M4-
18	Białoruś	LW2x, M2-
19	Czechy	M1x, W2x
20	Chorwacja	M1x, M2-
21	Dania	M1x, W4-
22	Belgia	LM2x
23	Grecja	W2-
24	Południowa Afryka	M2-
25	Serbia	M2-
26	Austria	W1x



**KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI ZAKWALIFIKOWANYCH OSÓB**

Lp.	Kraj	Ilość zakwalifikowanych osób
1	Wielka Brytania	41
2	Australia	36
3	USA	35
4	Holandia	33
5	Nowa Zelandia	25
6	Włochy	23
7	Niemcy	22
8-9	Kanada, Polska	20
10	Rumunia	18
11	Chiny	15
12-13	Francja, Norwegia	8
14-15	Irlandia, Szwajcaria	7
16	Hiszpania	6
17-18	Dania, Litwa	5
19	Białoruś	4
20-21	Czechy, Chorwacja	3
22-25	Belgia, Grecja, Południowa Afryka, Serbia	2
26	Austria	1

**KWALIFIKACJE OLIMPIJSKIE W WIOŚLARSTWIE DO IGRZYSK OLIMPIJSKICH W TOKIO 2020  
WEDŁUG ILOŚCI ZAKWALIFIKOWANYCH OSAD**

Lp.	Państwo	Kobiety			Mężczyźni			Ogółem	
		Ilość osad	Ilość zawodniczek	Konkurencje	Ilość osad	Ilość zawodników	Konkurencje	Ilość osad	Ilość zawodniczek i zawodników
1-2	Wielka Brytania	6	22	W1x, W4x, LW2x, W2-, W4-, W8+	4	19	M2x, M4x, M4-, M8+	10	41
	Holandia	5	13	W1x, W2x, W4x, LW2x, W4-	5	20	M1x, M2x, M4x, M4-, M8+	10	33
3-4	Nowa Zelandia	6	20	W1x, W2x, W4x, W2-, W8+, LW2x	3	5	M1x, M2x, M2-	9	25
	Włochy	4	10	W2x, LW2x, W4x, W2-	5	13	M1x, LM2x, M4x, M4-, M2-	9	23
5-6	Australia	4	17	W8+, W4-, W2-, W2x	4	19	M8+, M4-, M2-, M4x	8	36
	USA	6	22	W8+, W2-, W4-, W1x, W2x, W4x	2	13	M8+, M4-	8	35
7	Rumunia	4	10	W2x, W2-, W4-, LW2x	3	8	M2x, M2-, M4-	7	18
8-11	Polska	2	8	W4x, W4-	4	12	M2x, M4x, M4-, LM2x	6	20
	Chiny	4	9	W1x, W2x, W2-, W4x	2	6	M2x, M4x	6	15
	Kanada	5	18	W1x, W8+, W2x, W4-, W2-	1	2	M2-	6	20
	Niemcy	1	4	W4x	5	18	M1x, M2x, M4x, LM2x, M8+	6	22
12-13	Francja	2	4	W2x, LW2x	2	4	M2x, M2-	4	8
	Irlandia	2	3	W1x, W2-	2	4	LM2x, M2x	4	7
14-17	Hiszpania	1	2	W2-	2	4	M2-, LM2x	3	6
	Litwa	1	2	W2x	2	3	M1x, M2x	3	5
	Norwegia	-	-	-	3	7	M1x, LM2x, M4x	3	7
	Szwajcaria	1	1	W1x	2	6	M2x, M4-	3	7
18-21	Białoruś	1	2	LW2x	1	2	M2-	2	4
	Czechy	1	2	W2x	1	1	M1x	2	3
	Chorwacja	-	-	-	2	3	M1x, M2x	2	3
	Dania	1	4	W4-	1	1	M1x	2	5
22-26	Austria	1	1	W1x	-	-	-	1	1
	Belgia	-	-	-	1	2	LM2x	1	2
	Grecja	1	2	W2-	-	-	-	1	2
	Południowa Afryka	-	-	-	1	2	M2-	1	2
	Serbia	-	-	-	1	2	M2-	1	2

- Kwalifikacje do Igrzysk Olimpijskich rozgrywane są od Igrzysk 1996 roku w Atlancie.
- Polska w dotychczasowych kwalifikacjach olimpijskich zakwalifikowała następujące ilości osad i zawodników:

**KWALIFIKACJE POLSKICH OSAD DO IGRZYSK OLIMPIJSKICH I MIEJSCA ZAJMOWANE W IGRZYSKACH  
PRZEZ POLSKIE OSADY W LATACH 1996 – 2020**

		Konkurencja	Miejsce	Ilość startujących	Miejsce w Igrzyskach razem	Ilość startujących	Ilość zakwalifikowanych osad
<b>Atlanta 1996</b>	Mistrzostwa Świata 1995 Tampere	M4-	III	24	XII	14	<b>3</b>
		LM2x	V	32	VII	17	
		M4x	X	21	IX	14	
	Finałowe Regaty Kwalifikacyjne 1996 Lucerna	M2x	II	12	XIII	19	<b>1</b>
<b>Sydney 2000</b>	Mistrzostwa Świata 1999 St. Catharines	M4x	XI	19	VIII	13	<b>6</b>
		W1x	IX	19	VIII	19	
		LW2x	IX	22	VIII	18	
		M2-	ix	20	X	15	
		M4-	X	18	XIII	13	
		M2x	XI	18	VI	16	
	Finałowe Regaty Kwalifikacyjne 2000 Lucerna	LM2x	I	14	I	19	<b>1</b>
<b>Ateny 2004</b>	Mistrzostwa Świata 2003 Mediolan	LM2x	II	24	I	21	<b>3</b>
		M4x	III	21	IV	13	
		M4-	IX	22	VI	13	
	Finałowe Regaty Kwalifikacyjne 2004 Lucerna	M8+	II		VIII	9	<b>3</b>
		LW2x	I		VI	18	
		M2x	III		XIII	14	
<b>Pekin 2008</b>	Mistrzostwa Świata 2007 Monachium	W1x	VIII	29	VI	26	<b>5</b>
		M2-	VII	24	XIV	14	
		LM4-	VIII	27	II	13	
		M4x	I	19	I	13	
		M8+	VI	16	V	7	
	Finałowe Regaty Kwalifikacyjne 2008 Poznań	-	-	-	-	-	-

		Konkurencja	Miejsce	Ilość startujących	Miejsce w Igrzyskach razem	Ilość startujących	Ilość zakwalifikowanych osad
Londyn 2012	Mistrzostwa Świata 2011 Bled	M4x	IV	20	VI	13	4
		W2x	V	19	III	10	
		M8+	V	13	VII	8	
		LM4-	VII	24	XIII	13	
	Finałowe Regaty Kwalifikacyjne 2012 Lucerna	W4x	I	5	VIII	8	3
		M2-	II	12	X	13	
M1x		III	19	XVII	33		
Rio de Janeiro 2016	Mistrzostwa Świata 2015 Aiguebelette	W2x	IV	24	I	13	6
		LW2x	VIII	26	VII	13	
		W4x	IV	11	III	7	
		M1x	IX	41	VII	32	
		LM2x	VII	32	VI	13	
		M4x	VII	16	IV	10	
	Finałowe Regaty Kwalifikacyjne 2016 Lucerna	W2-	IV	12	X	15	2
		M8+	II	5	V	7	
Tokio 2020	Mistrzostwa Świata 2019 Ottensheim	M4-	I	22	?	10	6
		W4x	II	12	?	10	
		M4x	II	17	?	10	
		M2x	III	31	?	13	
		W4-	IV	16	?	10	
		LM2x	VI	32	?	18	
	Finałowe Regaty Kwalifikacyjne 2020 Lucerna						?



### **III. ORGANIZACJA POBYTU ORAZ STARTU W MISTRZOSTWACH ŚWIATA SENIORÓW W LINZ-OTTENSHEIM**

Tor wioślarski, na którym odbyły się tegoroczne Mistrzostwa Świata powstał przy budowie elektrowni Dunaj Ottensheim-Wilhering. Elektrownia była zbudowana na suchu, a potem Dunaj został przekierowany. Na pozostałym starym korycie Dunaju w 1972 roku zbudowano tor regat, na którym od 1974 roku odbywają się regaty.

Miejscowość Ottensheim jest położone koło Linz w północno wschodniej Austrii. Liczące obecnie niemal 200 tysięcy mieszkańców miasto Linz rozpościera się nad Dunajem jest stolicą kraju związkowego Górna Austria i zostało założone przez Rzymian.

Pierwsza międzynarodowa impreza odbyła się w 1990 roku, a był to Mecz Seniorów do lat 23. Później rozgrywany jako Puchar Narodów, a dzisiaj jako Młodzieżowe Mistrzostwa Świata U-23). Na torze regatowym w Ottensheim od 1972 r. regularnie odbywają się Mistrzostwa Austrii oraz inne międzynarodowe regaty wioślarskie. Ottensheim było gospodarzem Mistrzostw Świata Juniorów w 1998 roku, Pucharu Świata w 2007 roku, Mistrzostw Świata Juniorów i Mistrzostwach Seniorów w konkurencjach nieolimpijskich w 2008 roku, Pucharu Narodów w 1990 i 2001 roku, Młodzieżowych Mistrzostw Świata poniżej 23 lat oraz Pucharu Świata w 2018 roku.

Akwen na którym rozłożone są tory wioślarskie ma około 2200 metrów długości i na czas tegorocznych Mistrzostw Świata został odgrodzony za metą od Dunaju specjalną barką. Obecnie posiada wszelką niezbędną infrastrukturę zbudowaną w niecały rok i oddanym do użytku w 2017 roku nowym zapleczem socjalnym, w którym mieszczą się szatnie, łazienki, pokoje wypoczynkowe, sala konferencyjna, niewielki bar oraz pomieszczenia biurowe. Na parterze budynku są również hangary na łodzie. Niestety dookoła tego obiektu jest stosunkowo mało miejsca, jednak gospodarze dla potrzeb organizacji większej imprezy każdorazowo wydzierżawiają od miejscowych rolników przyległe okoliczne łąki. Tak też było w tym roku, kiedy część infrastruktury w postaci hal namiotowych, namioty poszczególnych reprezentacji i parkingi na przyczepy wioślarskie zostały umiejscowione na tym terenie. Trzeba jednak powiedzieć, że przy tak dużej imprezie jaką były tegoroczne Mistrzostwa Świata Seniorów, a zarazem kwalifikacje olimpijskie, wspólne z para-wioślarzami i z rekordową obsadą na torze panował ogromny tłok.

Polska reprezentacja wioślarska po ostatnim zgrupowaniu Bezpośredniego Przygotowania Startowego w COS-OPO w Wałczu, zakończonym uroczystą nominacją na Reprezentanta Kraju w sobotę 17 sierpnia, następnego dnia w niedzielę po rannym treningu i zapakowaniu łodzi na przyczepę do transportu sprzętu rozjechała się do swoich miejsc zamieszkania.

Wylot z lotniska F. Chopina w Warszawie do Wiednia nastąpił we wtorek 20 sierpnia o godz.12.00. Lot do Wiednia trwał niespełna 1,5 godziny. Z lotniska w Wiedniu reprezentacja autokarem zamówionym przez Związek została przewieziona do hotelu Trans World Donauwelle położonego nad samym brzegiem Dunaju w Linz. Transfer z lotniska w Wiedniu do hotelu trwał około dwóch godzin.

Hotel, w którym zamieszkała polska reprezentacja w pokojach jedno i dwuosobowych został wybrany przez kierownictwo Związku dwa lata wcześniej i reprezentanci Polski mieszkali już w nim podczas ubiegłorocznych regat Pucharu Świata, rozegranych na tym samym torze. Wspólnie z naszą reprezentacją w hotelu mieszkały reprezentacje Belgii, Południowe Afryki, Chorwacji, Bułgarii, Izraela oraz część reprezentacji amerykańskiej.

Posiłki dla reprezentacji w całości serwowano w hotelu w formie szwedzkiego bufetu. Wyżywienie było dobre i urozmaicone. Można było również na życzenie zamienić obiad z hotelu na obiad na torze z dobowym wyprzedzeniem. Odległość pomiędzy Hotelem Donauwelle, a wioską wioślarską na torze wynosiła 14 km.

Pomiędzy hotelem, a torem wioślarskim kursowały wahadłowo autokary organizatora według specjalnego rozkładu jazdy. W okresie przed zawodami co godzinę, a w trakcie zawodów co pół godziny. Podróż w jedną stronę w zależności od natężenia ruchu w różnych porach dnia trwała od 20 do 30 minut.

Polska reprezentacja miała w wiosce rozstawione własne dwa przywiezione z kraju namioty w wyznaczonym przez organizatora miejscu. W namiotach było pełne wyposażenie w stoły, krzesła, karimaty do wypoczynku dla zawodników, stół do masażu oraz zestawy do przygotowania zimnych i gorących napojów. W innym miejscu także do tego przeznaczonym reprezentacja miała rozstawione stanowisko z dwoma basenami chłodzącymi z lodem.

W trakcie rozgrywania Mistrzostw Świata w Ottensheim/Linz panowały wysokie temperatury w granicach 28-30 stopni, przy prędkości wiatru 2-4 m/s ze zmieniającym się kierunkiem. W trakcie mistrzostw, podobnie jak w większości obecnie regat FISA, zastosowano zasadę stojących motorówek sędziowskich, co przy mającym niewiele miejsca poza torem akwenie miało niewątpliwie ogromne znaczenie.

Całe mistrzostwa rozgrywane były przez osiem dni (od niedzieli 25 sierpnia do niedzieli 1 września) wg schematu:

- 25 sierpnia, niedziela - przedbiegi części konkurencji (W2-, M2-, LM2x, LW2x, M4-, W4-, M4x, LM1x, LW1x, M2x, W1x, M1x).
- 26 sierpnia, poniedziałek - pozostałe przedbiegi (W2x, LM2-, LM4x oraz repasaże W2-, M2-, LM2x, LW2x, LM1x, M2x, W1x, M1x).
- 27 sierpnia, wtorek - repasaże M4-, W4-, M4x, LW1x, LM4x przedbiegi W4x, W8+, M8+, wyścigi o tory LW2- i LW4x.
- 28 sierpnia, środa - ćwierćfinały W2-, M2-, LM2x, LW2x, M2x, W1x, M1x, LM1x, Repasaże W2x, LM2-, półfinały E/F LM1x, LM2x i C/D w M4-
- 29 sierpnia, czwartek - półfinały A/B w LM2x, LW2x, M4-, W4-, M4x, LM1x, LW1x, Repasaże W4x, M8+, W8+, półfinały C/D.
- 30 sierpnia, piątek - półfinały M2-, M2x, W2x, M1x, W1x oraz finały LW1x, LM1x, LW2-, LM2-, LM4x i LW1x.
- 31 sierpnia, sobota - finały W2-, M2-, LM2x, LW2x, M4-, W4-, W4x i M4x.
- 1 września, niedziela - finały W2x, M2x, M8+, W1x, M1x i W8+.

Łącznie przez osiem dni trwania Mistrzostwa Świata rozegrano 355 wyścigów.

**Trzy dni przed rozpoczęciem Mistrzostw Świata doszło do tragicznego wypadku na torze. W trakcie treningu w porze obiadowej wywrócił się z łódką na wodzie niepełnosprawny skifista z Białorusi i utonął pomimo asekuracji łodzi ratowniczych. Przez całe mistrzostwa podkreślano elementy żałoby w związku z tym tragicznym wypadkiem.**

W przeddzień rozpoczęcia Mistrzostw Świata - w sobotę 24 sierpnia odbyło się uroczyste otwarcie, zorganizowane przed trybunami głównymi mistrzostw i przeznaczone głównie dla okolicznych mieszkańców, gdyż dla postronnych kibiców i uczestników Mistrzostw Świata było mało zrozumiałe i przez to nudnawe.

Polska reprezentacja do kraju wróciła następnego dnia po finałach - w poniedziałek 2 września około godz. 15:30 tą samą drogą, bezpośrednim samolotem z Wiednia do Warszawy.

#### IV. OCENA POZIOMU SPORTOWEGO MISTRZOSTW ŚWIATA SENIORÓW W LINZ-OTTENSHEIM

W trakcie Mistrzostw Świata w Ottensheim nie było warunków do osiągnięcia rezultatów na najwyższym rekordowym poziomie. Wiał wiatr o zmieniających się prędkościach w granicach 2-5 m/s i zmieniającym się kierunku nawet w trakcie trwania jednej sesji startów tego samego dnia. W tych mistrzostwach nie poprawiono w żadnej konkurencji najlepszego światowego rezultatu, a najlepsze rezultaty poszczególnych konkurencji osiągnięto na różnych etapach. Tor wioślarski w Ottensheim jest osłonięty dość wysokimi brzegami, porośniętymi krzakami i drzewami, dlatego nie tworzy się wysoka fala, a jednak kierunek wiatru potrafi utworzyć na nim nierówne warunki. W związku z tym dwukrotnie w ostatnich dniach mistrzostw zastosowano tzw. „alokację torów”, czyli zmieniono tuż przed wyścigami zasadę ustawienia osad na poszczególnych pasmach toru, premiując tym samym osady, które poprzednią fazę mistrzostw zakończyły na najwyższych miejscach

Poniżej w tabeli dokonano zestawienia najlepszych (rekordowych) światowych rezultatów osiągniętych dotychczas w poszczególnych konkurencjach. Z tym, że najlepsze czasy światowe notowane są jedynie w trakcie Igrzysk Olimpijskich, Mistrzostw Świata i Europy oraz Pucharów Świata. Oficjalnie rekordy Świata w wioślarstwie nie są notowane. Najstarszym rekordowym rezultatem w konkurencjach olimpijskich jest siedemnastoletni już rezultat Mistrzyni Olimpijskiej z Pekinu w skifie - Bułgarki Rumyany Neykovej osiągnięty w Mistrzostwach Świata 2002 roku w hiszpańskiej Seville. Natomiast w sześciu obecnie rozgrywanych konkurencjach nieolimpijskich najstarszym rekordowym rezultatem jest wynik uzyskany przez australijską dwójkę bez sterniczki kobiet jeszcze podczas Mistrzostw Świata 1997 roku we francuskim Aiguebelette. Jednak należy pamiętać, że konkurencja ta nie była rozgrywana w programie Mistrzostw Świata przez 14 lat, od roku 2004 do 2018. Obecne mistrzostwa były więc dopiero drugimi po tak długiej przerwie i możliwe, że musi się ona jeszcze rozkręcić.

Do wyników rekordowych dostawiono najlepsze rezultaty osiągnięte w tegorocznych Mistrzostwach Świata i na jakim etapie i kto je osiągnął. Podobnie rezultaty złotych medalistów poszczególnych konkurencji oraz najlepsze wyniki polskich osad startujących w Ottensheim i ich rezultaty osiągnięte w swoich finałach.

- Wśród 14 konkurencji olimpijskich aż w siedmiu konkurencjach najlepsze rezultaty mistrzostw osiągnięto w finałach, co jest pewnego rodzaju prawidłowością przy w miarę porównywalnych warunkach atmosferycznych, gdyż to w finałach do walki stają najbardziej wyrównane osady o zbliżonej w tym momencie dyspozycji i walka o medale jest końcowa.
- W siedmiu konkurencjach najlepsze rezultaty osiągnięto w półfinałach i jeden w repasażach, który uzyskała polska czwórka podwójna kobiet.
- Z sześciu konkurencji nieolimpijskich; w trzech najlepszy rezultat osiągnięto w finałach, jednej w wyścigu o tory, który jest rozgrywany przed finałami w przypadku zgłoszenia poniżej siedmiu osad. Natomiast tam gdzie była szersza konkurencja – w jedynkach wagi lekkiej kobiet i mężczyzn najlepsze rezultaty osiągnięto w półfinałach.
- W przypadku dwunastu naszych załóg tylko trzy osady najlepszy swój wynik osiągnęły w swoich finałach Mistrzostwach Świata. Z pozostałych: skifista wagi otwartej w ćwierćfinale, czwórka podwójna kobiet w repasażu, a siedem pozostałych w swoich półfinałach.
- Łącznie w siedmiu z dwudziestu konkurencji najlepsze rezultaty osiągały inne osady niż Mistrzowie Świata w tej konkurencji. Sześć takich przypadków zanotowano w konkurencjach olimpijskich i jeden w konkurencjach nieolimpijskich.



## KONKURENCJE OLIMPIJSKIE

Konkurencja	Najlepszy wynik światowy	Rok i miejsce uzyskania	Osada która uzyskała	Najlepszy wynik W MŚ i etap rozgrywania	Osada która uzyskała	Najlepszy czas polskiej osady i etap mistrzostw	Zwycięzca konkurencji	Czas zwycięzcy	Czas polskiej osady w finale
<b>W1x</b>	7:07.71	2002 Sevilla	BUL Neykova	7:17.14 Finał A	IRL	-	IRL	7:17.14	-
<b>M1x</b>	6:30.74	2017 Poznań	NZL Manson	6:44.55 Finał A	GER	6:55.51 Ćwierćfinał	GER	6:44.55	6:58.34 Finał B
<b>W2-</b>	6:49.08	2017 Poznań	NZL Prendergast/Gowler	6:57.92 Półfinał	NZL	7:15.23 Finał B	NZL	7:21.35	7:15.23 Finał B
<b>M2-</b>	6:08.50	2012 Londyn	NZL Murray/Bond	6:26.63 Półfinał	NZL	6:31.36 Finał C	CRO	6:42.28	6:31.36 Finał C
<b>W2x</b>	6:37.31	2014 Amsterdam	AUS Kehoe/Aldersey	6:47.17 Finał A	NZL	6:53.41 Półfinał C/D	NZL	6:47.17	7:00.05 Finał C
<b>M2x</b>	5:59.72	2014 Amsterdam	CRO Sinkovic/Sinkovic	6:05.68 Finał A	CHN	6:07.87 Finał A	CHN	6:05.68	6:07.87 Finał A
<b>W4-</b>	6:14.36	2014 Amsterdam	NZL	6:22.78 Półfinał	NED	6:25.22 Półfinał	AUS	6:43.45	6:51.43 Finał A
<b>M4-</b>	5:37.86	2012 Lucerna	GBR	5:44.21 Półfinał	AUS	5:46.97 Półfinał	POL	6:09.86	6:09.86 Finał A
<b>LW2x</b>	6:47.69	2016 Poznań	NED Paulis/Head	6:48.49 Półfinał	NZL	6:59.26 Półfinał C/D	NZL	7:15.32	7:05.73 Finał C
<b>LM2x</b>	6:05.36	2014 Amsterdam	RSA Smith/Thompson	6:13.30 Półfinał	ITA	6:14.15 Półfinał	IRL	6:37.28	6:49.86 Finał A
<b>W4x</b>	6:06.84	2014 Amsterdam	GER	6:12.10 Repasaż	POL	6:12.10 Repasaż	CHN	6:34.65	6:36.59 Finał A
<b>M4x</b>	5:32.26	2014 Amsterdam	UKR	5:33.22 Półfinał	ITA	5:34.08 Półfinał	NED	5:51.75	5:55.59 Finał A
<b>W8 +</b>	5:54.16	2013 Lucerna	USA	5:56.91 Finał A	NZL	-	NZL	5:56.91	-
<b>M8 +</b>	5:18.68	2017 Poznań	GER	5:19.41 Finał A	GER	-	GER	5:19.41	-

## KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE

Konkurencja	Najlepszy wynik światowy	Rok i miejsce uzyskania	Osada która uzyskała	Najlepszy wynik W MŚ i etap rozgrywania	Osada która uzyskała	Najlepszy czas polskiej osady i etap mistrzostw	Zwycięzca konkurencji	Czas zwycięzcy	Czas polskiej osady w finale
<b>LW1x</b>	7:24.46	2015 Varese	NZL McBride	7:32.77 Półfinał	GER	-	GER	7:43.98	-
<b>LM1x</b>	6:43.37	2018 Płowdiw	GER Osborne	6:49.44 Półfinał	ITA	6:56.33 Półfinał	ITA	6:59.48	7:01.24 Finał B
<b>LW2-</b>	7:18.32	1997 Aiguebelette	AUS Blair/Joyce	7:32.64 Finał A	USA	-	USA	7:32.64	-
<b>LM2-</b>	6:22.91	2014 Amsterdam	SUI Niepmann/Tramer	6:37.75 Finał A	ITA	-	ITA	6:37.75	-
<b>LW4x</b>	6:15.95	2014 Amsterdam	NED	6:31.76 Bieg o tory	CHN	-	ITA	6:34.00	-
<b>LM4x</b>	5:42.75	2014 Amsterdam	GRE	5:53.63 Finał A	CHN	-	CHN	5:53.63	-

Kolejność konkurencji pod względem wielkości różnicy czasu najlepszego czasu Mistrzostw Świata w Linz-Ottensheim do najlepszego rezultatu światowego konkurencji (sek.)					
KONKURENCJE OLIMPIJSKIE			KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE		
1	M8+	0,73	1	LM1x	6,07
2	LW2x	0,8	2	LW1x	8,31
3	M4x	0,96	3	LM4x	10,88
4	W8+	2,75	4	LW2-	14,32
5	W4x	5,26	5	LM2-	14,84
6	M2x	5,96	6	LW4x	15,81
7	M4-	6,35			
8	LM2x	7,94			
9	W4-	8,42			
10	W2-	8,84			
11	W1x	9,43			
12	W2x	9,86			
13	M1x	13,81			
14	M2-	18,13			

W tabeli powyżej uszeregowano wszystkie konkurencje olimpijskie i osobno nieolimpijskie wg różnicy czasu pomiędzy najlepszym rezultatem uzyskanym w danej konkurencji w trakcie Mistrzostw Świata w Ottensheim, a najlepszym (rekordowym) czasem tej konkurencji.

- Jak widać po analizie powyższej tabeli stosunkowo najbliższa poprawienia najlepszego rezultatu swojej konkurencji była męska ósemka Niemców, którym w przedbiegu zabrakło zaledwie 0,73 sek. do także swojego rekordowego czasu osiągniętego podczas Pucharu Świata 2017 roku w Poznaniu. Wynika z tego fakt na jak wysokim poziomie była rozgrywana walka o medale w tej konkurencji skoro Niemcy, żeby obronić tytuł Mistrzów Świata musieli osiągnąć tak świetny rezultat. Bronili się przecież rozpaczliwie przed atakującymi ich Holendrami, których ostatecznie pokonali zaledwie o 0,55 sek.
- Kolejne najbliższe rekordowych czasów w swojej konkurencji były Nowozelandki w dwójce podwójnej wagi lekkiej (w tej osadzie wioślowała aktualna jeszcze rekordzistka świata w jedynce wagi lekkiej) i bardzo szybka w tym roku holenderska męska czwórka podwójna.
- Najślabsze rezultaty w stosunku do rekordowych w swoich konkurencjach były w męskiej dwójce bez sternika i męskiej jedynce. W obu konkurencjach najlepsze do tej pory w historii rezultaty osiągnęli Nowozelandczycy. W dwójce bez sternika najlepszy Światowy wynik jest już jednym z najstarszych, bo osiągnięty podczas Igrzysk Olimpijskich w Londynie przez słynną parę Murray/Bond w 2012 roku, a w tegorocznych mistrzostwach najlepszy rezultat także osiągnęli Nowozelandczycy, z młodszym z braci Murray w składzie, a nie chorwaccy Mistrzowie Świata bracia Sinkovic. W męskim skifie posiadaczem najlepszego światowego rezultatu jest Robert Manson (uzyskał go podczas Pucharu Świata w Poznaniu w 2017 roku), który startując w Ottensheim daleki był od tamtej dyspozycji.
- W konkurencjach „nieolimpijskich” najbliższy rekordowego rezultatu był Mistrz Świata w jedynce wagi lekkiej – Masino Goretti, ale to odległy o 6,07 sek. od

świeżego, bo ubiegłorocznego rezultatu Niemca J.Osborna, a najlepszy rezultat o najniższym chyba poziomie sportowym osiągnięto i w bardzo słabo obsadzonych kobiecych czwórkach podwójnych wagi lekkiej.

Kolejność polskich osad startujących w Mistrzostwach Świata pod względem wielkości różnicy najlepszego czasu uzyskanego w Linz-Ottensheim do najlepszego czasu światowego konkurencji (sek.)		
1	M4x	1,82
2	W4x	5,26
3	M2x	8,15
4	LM2x	8,79
5	M4-	9,11
6	W4-	10,86
7	LW2x	11,57
8	LM1x	12,96
9	W2x	16,1
10	M2-	22,86
11	M1x	24,77
12	W2-	26,15

Kolejność polskich osad startujących w Mistrzostwach Świata pod względem wielkości różnicy ich najlepszego czasu do najlepszego czasu konkurencji uzyskanego w Linz-Ottensheim (sek.)		
1	W4x	0
2	LM2x	0,85
3	M4x	0,86
4	M2x	2,19
5	W4-	2,44
6	M4-	2,76
7	M2-	4,73
8	W2x	6,24
9	LM1x	6,89
10	LW2x	10,77
11	M1x	10,96
12	W2-	17,31

- Z polskich osad startujących w tegorocznych Mistrzostwach Świata zdecydowanie najbliższy rezultat do rekordowego osiągnęła męska czwórka podwójna. Trudno się temu dziwić gdyż osada zdobyła srebrny medal w konkurencji, która jest od lat niezmiernie wyrównana, czego dowodem niech będzie, że medalistami w ostatnich trzech Mistrzostwach Świata byli reprezentanci ośmiu nacji i tylko Włosi dwukrotnie stali na podium (w 2018 – 1 miejsce i w 2019 – 3 miejsce).
- Zdecydowanie najbardziej różniące się rezultaty od rekordowych w swoich konkurencjach w polskiej reprezentacji miały kolejno zawodniczki w dwójce bez sterniczki, skifista Natan Węgrzycki-Szymczyk i męska dwójka bez sternika. Jak wspomniano powyżej cała rywalizacja w męskiej dwójce bez sternika i męskim skifie rozgrywała się na nieco niższym poziomie czasowym porównując do rezultatów rekordowych, stąd i najlepsze rezultaty polskich w niej osad znajdują się na dole takiego zestawienia.
- Na czele polskich osad mających najbardziej zbliżone swoje najlepsze rezultaty osiągnięte w trakcie Mistrzostw Świata w Plovdiv do najlepszych w tych mistrzostwach jest oczywiście czwórka podwójna kobiet, bo to ona ten rezultat uzyskała. Dalej w zestawieniu są wszyscy polscy finaliści co jest oczywistym i potwierdza prezentowany wysoki poziom sportowy
- Dla odmiany zdecydowanie najniżej takiego zestawienia znalazła się dwójka bez sterniczki oraz skifista i kobieca dwójka podwójna wagi lekkiej. Z polskich osad, które znalazły się poza finałem A, najbardziej zbliżony do czołówki rezultat osiągnęła męska dwójka bez sternika, co może być wykładnikiem z jednej strony ambicji, a z drugiej potencjalnych możliwości.

Dla przedstawienia analizy walki o tytuły Mistrzów Świata o podział medali, ale również walkę w całym finale załączono poniżej tabelę pokazującą różnice czasu na mecie pomiędzy złotymi i srebrnymi medalistami, złotym i brązowym medalistą oraz pomiędzy pierwszą i ostatnią osadą w finale. Dla pełniejszego obrazu walki w finale dokonano zestawienia różnicy rezultatów pomiędzy pierwszą i piątą osadą w finale, gdyż doświadczenie uczy, że nie zawsze ostatnia – szósta osada finału nienaciskana przez nikogo z tyłu, widząc już stratę i brak szans na jakikolwiek medal czy poprawę swojego miejsca, walczy z pełną determinacją do ostatniego metra. Robią się wtedy nienaturalnie duże różnice i zamazuje całkowicie obraz pełnej rywalizacji.

#### KONKURENCJE OLIMPIJSKIE

Różnica czasu I-II miejsce			Różnica czasu I-III miejsce			Różnica czasu I-V miejsce			Różnica czasu I-VI miejsce		
1	M1X	0,03	1	M1x	0,29	1	M1x	1,03	1	M1x	3,38
2	M8+	0,55	2	M4-	1,85	2	W2x	2,69	2	W2x	4,92
3	M2X	0,57	3	W4x	1,97	3	M4-	3,54	3	M8+	5,06
4	W2X	1,38	4	W2x	2,05	4	M8+	4,51	4	M4-	6,12
5	M4-	1,55	5	M2x	2,19	5	M2x	5,43	5	M2x	6,63
6	W4X	1,94	6	M8+	2,94	6	LW2x	7,88	6	W8+	11,58
7	W4-	2,10	7	LM2x	3,79	7	W1x	9,79	7	W4x	12,19
8	W2-	2,27	8	M4x	4,36	8	W8+	10,05	8	W4-	12,53
9	LM2x	2,43	9	W4-	4,39	9	W4-	10,38	9	W1x	12,56
10	W8+	2,72	10	W8+	5,02	10	LM2x	11,47	10	LM2x	12,58
11	M2-	3,19	11	W1x	5,07	11	W4x	11,90	11	LW2x	16,21
12	W1x	3,42	12	W2-	5,17	12	M4x	12,56	12	W2-	19,00
13	M4x	3,84	13	LW2x	6,06	13	M2-	15,12	13	M2-	19,77
14	LW2x	4,19	14	M2-	9,53	14	W2-	16,79	14	M4x	27,30

#### KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE

Różnica czasu I-II miejsce			Różnica czasu I-III miejsce			Różnica czasu I-V miejsce			Różnica czasu I-VI miejsce		
1	LM4x	1,38	1	LM4x	2,43	1	LM4x	5,16	1	LM4x	9,50
2	LW2-	1,56	2	LW4x	3,72	2	LM1x	5,91	2	LW1x	13,76
3	LW4x	2,31	3	LM1x	5,07	3	LW1x	9,85	3	LM1x	14,33
4	LM1x	2,89	4	LW2-	5,08	4	LM2-	17,59	4	LM2-	25,95
5	LW1x	3,30	5	LW1x	5,84	5	LW4x	21,71	5	LW4x	Startowało 5 osad
6	LM2-	4,32	6	LM2-	7,53	6	LW2-	Startowały 4 osady			

W konkurencjach olimpijskich:

- Najbardziej zaciętą walkę o złoty medal stoczono w męskiej jedynce, gdzie o kolejności musiał rozstrzygać fotofinisz oraz w męskich ósemkach i dwójkach podwójnych, w których różnice na mecie pomiędzy pierwszą, a drugą osadą nie przekraczały 0,6 sek.
- Najpewniejszą z kolei wygraną miała wspomniana już wcześniej nowozelandzka dwójka podwójna wagi lekkiej kobiet.
- W męskich jedynkach nie tylko walka o zwycięstwo rozgrzała publiczność do czerwoności, ale i w całym finale, gdyż pierwszych pięciu skifistów wpłynęło na linię mety w granicy jednej sekundy, a tylko czeski „weteran” (37 lat) - olimpijski i światowy multimedalista – Ondrej Synek stracił do piątego miejsca 2,35 sek.

- Poza tak wyrównaną walką w całym finale skifistów, blisko siebie przyплыnęły dwójki podwójne kobiet i męskie ósemki.
- Najbardziej rozciągniętymi finałami były dwójki bez sternika kobiet i mężczyzn, a przypadek o których była mowa już na wstępie dotyczące ostatnich, szóstych osad w finale, widoczny był w przypadku męskiej czwórki podwójnej Chińczyków, którzy wplynęli na metę ze stratą 14,74 sek. do poprzedzających ich piątej czwórki.
- W strefie medalowej obok wspomnianej męskiej jedynki w kolejnych pięciu konkurencjach załogi walczące o medale zamykały się w 1,09 sek. i były czwórki bez sternika mężczyzn, czwórki podwójne kobiet, dwójki podwójne kobiet, dwójki podwójne mężczyzn i męskie ósemki.
- Obok męskiego skifa w dwójce podwójnej kobiet i męskiej ósemce wszystkie osady w finale wplywały na metę w granicach 5 sek.

W konkurencjach nieolimpijskich:

- W konkurencjach olimpijskich osady zdobywające złote medale wplywały na metę pewnie, a najbliższej złotych medalistów kolejna osada przyплыnęła w męskiej czwórce podwójnej wagi lekkiej i kobiecej dwójce bez sterniczki wagi lekkiej, ale nie były to już tak małe różnice jak w konkurencjach olimpijskich.
- Najbardziej zdecydowana przewaga złotych medalistów była w męskiej dwójce bez sternika
- Najbardziej wyrównanym finałem była męska czwórka podwójna wagi lekkiej.
- Najbardziej rozciągniętym finałem była męska dwójka bez sternika wagi lekkiej.
- Niestety w dwóch konkurencjach nieolimpijskich (na sześć rozgrywanych) na starcie nie było pełnego finału sześciu osad.





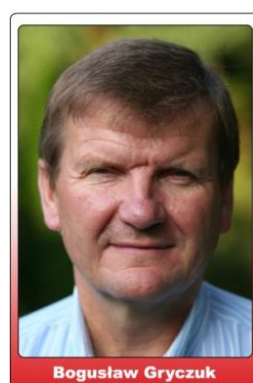


## KIEROWNICTWO EKIPY



**Ryszard Stadniuk**

Prezes PZTW



**Bogusław Gryczuk**

Dyrektor Sportowy



**Jolanta Chwalbińska**

Lekarz



**Rafał Kuczera**

Fizjoterapeuta



**Wojciech Pietraszkiewicz**

Fizjoterapeuta



**Łukasz Ryder**

Fizjoterapeuta





Trener LW2x



Trener LM1x i LM2x



Trener M4-



Trener M1x



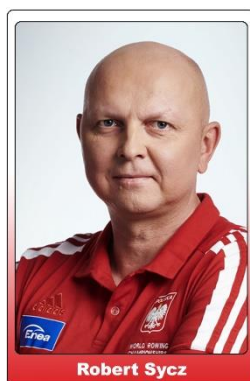
Trener W2x, W2- W4x i W4-



Trener M2x i M4x



Trener współpracujący  
przy grupie kobiet  
wagi otwartej



Trener współpracujący  
przy wioślach krótkich  
mężczyzn



Trener M2-

## I. CZWÓRKA BEZ STERNIKA MĘŻCZYZN M4-



Nazwisko i imię	Wiek	Klub
Brzeziński Marcin	35 lat	WTW Warszawa
Wilangowski Mateusz	28 lat	Wisła Grudziądz
Burda Mikołaj	37 lat	Lotto Bydgoscia
Szpakowski Michał	30 lat	Zawisza Bydgoszcz



Marcin Brzeziński



Mateusz Wilangowski



Mikołaj Burda



Michał Szpakowski

### Trenerzy klubowi:

Michał Jeżewski	– WTW Warszawa
Krzysztof Zieliński	– Wisła Grudziądz
Marian Drażdżewski	– Lotto Bydgoscia
Michał Plewiński	– Zawisza Bydgoszcz

### Trenerzy prowadzący w reprezentacji:

Wojciech Jankowski

<b>Prognoza miejsca:</b>	<b>3-8 miejsce</b>
<b>Zadanie wynikowe:</b>	<b>kwalifikacja olimpijska (do ósmego miejsca)</b>
<b>Osiągnięty rezultat:</b>	<b>złoty medal</b>

Do tegorocznych Mistrzostw Świata w tej konkurencji zgłoszono 22 czwórki i była to największa liczba zgłoszeń w ostatnich dwóch cyklach olimpijskich od 2013 roku.

### LICZBA CZWÓREK BEZ STERNIKA MĘŻCZYZN STARTUJĄCYCH W MISTRZOSTWACH ŚWIATA SENIORÓW W LATACH 2013-2019

Rok mistrzostw	Liczba startujących czwórek
2013	16
2014	17
2015	21
2017	15
2018	19
2019	22

W związku z taką ilością zgłoszonych osad, zgodnie z systemem eliminacji Międzynarodowej Federacji Wioślarskiej FISA, najpierw rozegrano cztery przedbiegi, z których pierwsze załogi bezpośrednio awansowały do dwóch półfinałów A/B. Pozostałe czwórki rozegrały cztery repasaże, z których po dwie pierwsze załogi uzupełniały dwunasto-osadową stawkę półfinałów

A/B. Pozostałe dwójki wystartowały w dwóch półfinałach C/D. Po trzy pierwsze osady z półfinałów A/B utworzyły stawkę osad walczących o medale w finale A, a pozostałe o podział miejsc 7-12 w finale B. Po trzy pierwsze czwórki z półfinałów C/D walczyły w finale C o miejsca 13-18, a pozostałe w finale D o miejsca 19-22.

Do Igrzysk Olimpijskich w Tokio kwalifikowało się osiem pierwszych czwórek, to jest o trzy mniej niż do Igrzysk w Rio de Janeiro. Dodatkowo jeszcze w przyszłym roku w maju w Finałowych Regatach Kwalifikacyjnych, podobnie jak przez poprzednimi Igrzyskami kwalifikacje uzyskają dwie czwórki. Łącznie w tej konkurencji w Igrzyskach 2020 roku rywalizować będzie dziesięć osad. W poprzednich Igrzyskach było trzynaście. Jest to wynikiem zmiany ram kwalifikacyjnych w związku ze wyrównaniem procentowego udziału w igrzyskach liczby kobiet i mężczyzn.

- Mistrzami Olimpijskimi w Rio de Janeiro w tej konkurencji zostali Brytyjczycy przed Australijczykami i Włochami.
- Mistrzami Świata w ubiegłym roku w tej konkurencji byli Australijczycy (drugi rok z rzędu) przed Włochami i Brytyjczykami.
- Mistrzami Europy w tym roku w Lucernie w tej konkurencji zostali Brytyjczycy przed Polakami i Niemcami.



Największymi dotychczas osiągnięciami reprezentantów Polski w tej konkurencji był srebrny medal zdobyty 26 lat temu w Mistrzostwach Świata 1993 roku w czeskich Racicach i brązowy medal 24 lata temu w 1995 roku w Tampere. W obu tych osadach wiosłował obecny trener czwórki bez sternika mężczyzn - Wojciech Jankowski.

- W stosunku do ubiegłorocznych Mistrzostw Świata w tej konkurencji swoje czwórki w tym roku ponownie miało 18 federacji. Nie wystartowała w tym roku jedynie osada Chile (19 – ostatnie miejsce w ubiegłorocznych Mistrzostwach Świata), a doszły czwórki Serbii, Egiptu, Uzbekistanu i Indii.

- W tej konkurencji w Mistrzostwach Świata Seniorów w ostatnich dwóch latach nie zmieniał się układ pierwszej czwórki najlepszych osad na świecie, który był następujący: Australia-Włosi-Wielka Brytania-Holandia. Dwukrotnie też pod rząd w finale na szóstym miejscu byli Niemcy. W tym roku zabrakło w finale Holendrów i Niemców, a zastąpili ich Polacy i Amerykanie.
- Żadna z czwórek, które startowały w Mistrzostwach Świata 2018 i 2019 roku nie wystartowała w tym samym składzie osobowym.
- Po jednym zawodniku wymienili Włosi (2 miejsce w ubiegłorocznych Mistrzostwach Świata), Białorusini (8 miejsce), Czesi (9), Szwajcarzy (11), Południowa Afryka (10), Francuzi (14), Austriacy (16) i Polska (7).
- Połowę składu zmieniła Australia (1 miejsce), Rumunia (5), Niemcy (6), Ukraina (12), Nowa Zelandia (15) i Dania (18).
- Trzech zawodników w swojej czwórce zmienili Rosjanie (17).
- Brytyjczycy (3), Holendrzy (4) i Amerykanie (13) wystawili całkiem nowe składy osobowe swoich czwórek.

W wyniku tych zmian najczęściej skorzystali Amerykanie, którzy przesunęli się z trzynastego miejsca w ubiegłym roku na piąte w roku bieżącym, czyli awansowali aż o 8 pozycji. Natomiast pozostali:

- USA + 8 pozycji
- Polska + 6
- Francja + 5
- Austria, Rumunia, Szwajcaria + 3
- Dania + 2
- Nowa Zelandia + 1
- Brytyjczycy i Rosjanie zajęli identyczne co w roku ubiegłym miejsce.

Pozostali niestety spadli w dół, z tym, że zdecydowanie najczęściej w niezmienionym swoim składzie czwórka Czechów o 10 pozycji, a inni:

- Czechy - 10 pozycji
- Białoruś - 7
- Ukraina - 6
- Australia - 5
- Niemcy - 4
- Holendrzy - 3
- Południowa Afryka i Włosi - 2

M4- CZWÓRKA BEZ STERNIKA MĘŻCZYZN					
Średni wiek złotych medalistów	Średni wiek medalistów	Średni wiek finalistów	Średni wiek konkurencji	Średni wiek osad zakwalifikowanych do IO	Średni wiek polskiej osady
32,5	26.75	27.04	26.625	27.125	32,5

- Wśród dziesięciu czwórek o najwyższej średniej wieku w konkurencji znalazły się kolejno:

Lp.	Państwo	Średnia wieku	Ostateczne miejsce w Mistrzostwach Świata
1	POL	32,5	1
2	BLR	30,5	15
3	NED	29,25	7
4	ITA	29,0	4
5-6	FRA	28,25	9
	RUS		17
7-8	EGY	27,75	21
	DEN		16
9-10	UKR	27,5	18
	USA		5

- Wśród ośmiu o najniższej średniej wieku osady znalazły się kolejno:

Lp.	Państwo	Średnia wieku	Ostateczne miejsce w Mistrzostwach Świata
1	ROU	20,75	2
2	UZB	22,25	22
3	AUT	22,5	13
4	NZL	23,5	14
5	RSA	24,5	12
6	CZE	25,0	19
7-8	AUS	25,5	6
	SUI		8

- Natomiast pięcioma najstarszymi zawodnikami startującymi w konkurencji męskich czwórek bez sternika byli:

1	Nikita Morgachew	RUS	38 lat
2-3	Mikołaj Burda	POL	37 lat
	Vadzim Lialin	BLR	
4-5	Marcin Brzeziński	POL	35
	Artem Moroz	UKR	

- Wśród sześciu najmłodszych zawodników tej konkurencji znaleźli się:

1	Clark Dean	USA	19 lat
2-6	Benjamin Taylor	NZL	20 lat
	Thomas Russel	NZL	
	Sardor Tulkinhujaev	UZB	
	Alisher Turdiev	UZB	
	Stefan-Constantin Berariu	ROU	

Skład polskiej reprezentacyjnej czwórki bez sternika jest oparty na zawodnikach, którzy wiele lat wioślowali w ósemce i zdobyli w niej między innymi brązowy medal Mistrzostw Świata Seniorów w 2014 roku. Polska ósemka kwalifikowała się do czterech pod rząd Igrzysk Olimpijskich począwszy od 2004 roku. We wszystkich startach olimpijskich ósemki pływał w niej najstarszy członek obecnej czwórki bez sternika – Mikołaj Burda. Niestety w ostatnich latach coś



negatywnego zaczęło się dziać wewnątrz tej ósemki, a szczytem był rok ubiegły, kiedy to Polska we wszystkich startach w kolejnych Pucharach Świata i na końcu w Mistrzostwach Europy przyływała na końcu stawki. Postanowiono zakończyć starty międzynarodowe ósemki i wśród jej zawodników przeprowadzić dodatkową selekcję, aby wyłonić najszybciej pływający skład osobowy pod kątem ubiegłorocznych Mistrzostw Świata Seniorów w Płowdiv. Po niespełna dwutygodniowym wspólnym treningu tak wyłoniony skład miał ogromne szanse na wejście do finału, ale ostatecznie niewiele zabrakło i finalnie osada wygrała finał B. W okresie przygotowawczym z przyczyn osobistych zmienił się jeszcze jeden z zawodników w składzie czwórki, co jeszcze bardziej wzmocniło siłowo osadę.

W tegorocznych swoich krajowych i międzynarodowych startach kontrolnych zawodnicy czwórki i osada zajmowała kolejno następujące miejsca:

### **STARTY KRAJOWE**

#### **26.01 Mistrzostwa Polski na ergometrze wioślarskim – Tarnobrzeg**

Brzeziński Marcin - 6 miejsce (5:53.6)  
Wilangowski Mateusz - 9 miejsce (5:57.1)  
Burda Mikołaj - 8 miejsce (5:55.1)  
Szpakowski Michał - 1 miejsce (5:46.9)

#### **27-28.04 Centralne Regaty Otwarcia Sezonu Seniorów – Poznań**

##### I dzień - w dwójkach bez sternika

M.Szpakowski/M.Burda - dwa razy pierwsze miejsce.  
M.Brzeziński/M.Wilangowski - Rano - 2 miejsce, po południu – 3 miejsce.

##### II dzień – w czwórce bez sternika

Rano – 2 miejsce, po południu – 1 miejsce.

### **STARTY MIĘDZYNARODOWE**

#### **10-12.05 Puchar Świata - Płowdiv (Bułgaria)**

1 miejsce - startowało 7 osad z sześciu państw, które zajęły kolejno miejsca:  
**POL**, ROU 3, AUT, CRO, ESP, CHN, ROU 2.

#### **31.05 – 2.06 Mistrzostwa Europy Seniorów – Lucerna (Szwajcaria)**

2 miejsce - startowało 14 państw, które zajęły kolejno miejsca:  
GBR, **POL**, GER, UKR, ITA, BLR, SRB, SUI, ROU, FRA, AUT, NED, CZE, ESP.

#### **21-23.06 Puchar Świata – Poznań**

3 miejsce - startowało 21 osad z 17 państw, które zajęły kolejno miejsca:  
AUS, ITA, **POL**, GBR 1, USA 2, RSA, GER 1, BLR, SUI, AUT, USA 1, GBR 2,  
DEN, FRA 1, GER 2, NED, SRB, CZE, CHN, UZB.  
FRA 2 nie stanęła na starcie w finale D.

#### **12-14.07 Puchar Świata - Rotterdam (Holandia)**

6 miejsce – startowało 12 osad z 9 państw, które zajęły kolejno miejsca:  
AUS, GBR 1, GER, DEN, ROU 1, **POL**, NED 2, CZE, GBR 2, NED 1, SUI, ROU 2.

- Łącznie w tegorocznych startach kontrolnych w Pucharze Świata czy Mistrzostwach Europy wystartowały w tej konkurencji osady 21 państw ( AUS, AUT, BLR, CHN, CRO, CZE, DEN, ESP, FRA, GBR, GER, ITA, NED, POL, ROU, RSA, SRB, SUI, UKR, USA, UZB).
- Polacy przed Mistrzostwami Świata w tym roku rywalizowali bezpośrednio w torze z 18 z nich.
- Z czterema mieli ujemny bilans ostatecznych wyników; z GBR (1:3), AUS (0:2), GER (1:2) i DEN (0:1).
- Z czternastoma mieli bilans dodatni; z AUT i USA (po 3:0), BLR, ESP, SRB, SUI, RSA, UKR (po 2:0), ITA i ROU (po 2:1), CHN, CRO, CZE i NED (po 1:0).

Polacy w tej konkurencji w tegorocznych Mistrzostwach Świata w Linz wystartowali trzy razy: w przedbiegu, półfinale i finale A, zajmując kolejno: pierwsze, drugie i pierwsze miejsce.

Przed tegorocznymi Mistrzostwami Świata Międzynarodowa Federacja Wioślarska FISA opublikowała ranking osad w poszczególnych konkurencjach na podstawie wyników z tegorocznych Pucharów Świata, Mistrzostw Europy i ubiegłorocznych Mistrzostw Świata. Ilość osad w rankingu uzależniona była od ilości przedbiegów wynikających z liczby zgłoszonych osad do danej konkurencji i stanowiła ich dwukrotność. Do każdego przedbiegu zostały rozstawione po dwie osady wg zasady: pierwszy w rankingu z ostatnim, drugi z przedostatnim... itd...

Polska czwórka w tym rankingu została ustawiona na czwartym miejscu, w wyniku czego rozstawiono ją w czwartym przedbiegu do jednego wyścigu z piątą Południową Afryką. W innych przedbiegach rozstawione były czwórki: Australii z Danią, Włochów z Ukrainą i Brytyjczyków z Niemcami. Natomiast dołosowano Serbów, Czechów i Rumunów, którzy wygrali z Polakami w nietypowych okolicznościach podczas ostatniego Pucharu Świata w Rotterdamie. Przy bezpośrednim awansie do półfinałów tylko jednej osady było trochę nerwowości przed tym pierwszym startem. Tym bardziej, że czwórka Rumunów w sposób typowy dla tej nacji bardzo ostro ruszyła ze startu, uzyskując nawet przewagę 1,26 sek. na pierwszym, kontrolnym punkcie pomiaru czasu po 500 metrach. Jednak już na półmetku sytuacja została przez naszą czwórkę opanowana. Trzy osady uzyskały przewagę nad pozostałymi, a prowadząca już w tym momencie Polska wyprzedzała Rumunię o 0,50 sek. i Południową Afrykę o 0,66 sek. Dalej w torze nasi zawodnicy już tylko powiększali swoją przewagę, uzyskując ostatecznie na mecie różnicę 5,07 sek. nad drugimi Rumunami.

Zawodnicy potrzebowali takiego potwierdzenia dobrego przygotowania do startu. Osiągnęli drugi czas przedbiegów, minimalnie różniący się o 0,68 sek. od najlepszego czwórki włoskiej. Pozostałe trzy przedbiegi wygrywali faworyci, teoretycznie kandydaci do złotego medalu – Wielka Brytania, Włosi i Australia.

Kolejny wyścig polskiej czwórki w półfinale potwierdził, że zawodnicy są w świetnej dyspozycji, przegrali tylko z dwukrotnymi Mistrzami Świata - osadą Australii, którzy w tym sezonie wygrali dwa Puchary Świata, w których startowali - w Poznaniu i w Rotterdamie. Wyścig półfinałowy rozpoczął się od wyrównanej walki ponad 1000 metrów z faworyzowanymi Australijczykami. Na poszczególnych punktach kontrolnych pomiaru czasu czwórka z Antypodów prowadziła 0,11 sek. po 500 metrach, 0,34 sek. na półmetku i dopiero na dwóch kolejnych punktach różnica ta powiększyła się do 1,63 sek. na 500 metrów przed metą i 2,76 sek. na mecie. Na finiszu tego wyścigu niesamowitym sprintem popisali się Amerykanie, z ubiegłorocznym



Mistrzem Świata Juniorów w jedynce na szlaku. Płynący na całym dystansie na czwartym miejscu, ostatecznie zakwalifikowali się do finału z trzeciej pozycji ulegając na mecie Polakom o 0,17 sek. Nasza czwórka powtórnie uzyskała przy tym drugi rezultat fazy półfinałowej. Natomiast pomiędzy drugim, a piątym rezultatem było tylko 0,96 sek. różnicy, co zapowiadało niesamowitą walkę o medale w finale, tym bardziej, że pierwszy półfinał niepodziwianie wygrali przeciwnicy Polaków z przedbiegu – Rumuni.

Jednak finał był potwierdzeniem zachowania pewności siebie naszych zawodników na łódce i podczas startu, a wiara w sukces towarzyszyła tym zawodnikom przez cały udany sezon.

Prowadzili w nim od startu do mety. Jak trzeba wierzyć w swoje siły realizując bezbłędnie założoną taktykę biegu. Tego dnia nie było mocnych na polską czwórkę bez sternika. Na poszczególnych punktach kontrolnych pomiaru czasu co 500 metrów mieli kolejno przewagę: 0,80 sek. nad Brytyjkami, 2,45 sek. nad Włochami, 1,70 sek. ponownie nad Brytyjkami i ostatecznie na mecie 1,55 sek. nad młodymi Rumunami.

**Mistrzami Świata w tej konkurencji zostali więc Polacy przed Rumunami i Brytyjkami.**

Zawodnicy swoim występem zaskoczyli trenera i chyba nieco samych siebie. Zostali pierwszy raz w historii tej konkurencji polskimi Mistrzami Świata.

Spełnili swoje małe marzenie - zdobyli „przepustkę” na Igrzyska Olimpijskie w Tokio i liczymy na to, że zaskoczą Nas wszystkich także w czasie Igrzysk Olimpijskich.



Duży wpływ na przyspieszenie w tym sezonie płynięcia łodzi miała zmiana ustawienia zawodników na poszczególnych pozycjach w łódce. Zastosowano tzw. „włoski system”, czyli dwóch środkowych zawodników miało po jednej stronie swoje wiosła. Mikołaj Burda usiadł na trzeciej pozycji, a Mateusz Wilangowski na czwartej. Automatycznie został odciążony dziób łodzi. Mikołaj musiał skrócić pracę tułowiem i być „cieniem” Marcina Brzezińskiego. Takie ustawienie spowodowało, że szlakowy niemal w ogóle nie używał steru podczas wyścigu.

## II. CZWÓRKA PODWÓJNA KOBIET W4x



Nazwisko i imię	Wiek	Klub
Zillmann Katarzyna	24 lata	AZS UMK Toruń
Springwald Maria	28 lat	AZS AWF Kraków
Wieliczko Marta	25 lat	Wisła Grudziądz
Kobus-Zawojcka Agnieszka	29 lat	AZS AWF Warszawa



### Trenerzy klubowi:

Mariusz Szumański	- AZS-UMK Toruń
Iwona Wójcik-Pietruszka	- AZS AWF Kraków
Jakub Urban	- Wisła Grudziądz
Adam Skwarski	- AZS AWF Warszawa

### Trenerzy prowadzący w reprezentacji:

Jakub Urban	- trener główny
Michał Kozłowski	- trener asystent

**Prognoza miejsca:** I-IV miejsce.

**Zadanie wynikowe:** kwalifikacja olimpijska - do VIII miejsca.

**Ostateczny wynik:** srebrny medal.

Do tegorocznych Mistrzostw Świata w tej konkurencji zgłoszono 12 czwórek

### LICZBA CZWÓREK PODWÓJNYCH KOBIET STARTUJĄCYCH W MISTRZOSTWACH ŚWIATA SENIORÓW W LATACH 2013-2019

Rok mistrzostw	Liczba startujących czwórek
2013	11
2014	13
2015	11
2017	9
2018	15
2019	12

W związku ze zgłoszeniem dwunastu osad system eliminacji Międzynarodowej Federacji Wioślarskiej FISA przewiduje rozegranie dwóch przedbiegów, dwóch repasaży oraz finałów A i B. Z przedbiegów zwycięzcy bezpośrednio zdobywają awans do finału A, w którym sześć osad staje do walki o podział medali. Z repasaży po dwie pierwsze osady uzupełniają stawkę finału A. Pozostałe walczą w finale B o podział miejsc 7-12.

Do Igrzysk Olimpijskich w Tokio z tegorocznych Mistrzostw Świata kwalifikowało się osiem pierwszych czwórek, to jest o trzy więcej niż odpowiednio do Igrzysk w Rio de Janeiro. Dodatkowo jeszcze w przyszłym roku w maju w Finałowych Regatach Kwalifikacyjnych, podobnie jak przez poprzednimi Igrzyskami kwalifikacje uzyskają dwie czwórki. Łącznie w tej konkurencji w Igrzyskach 2020 roku rywalizować będzie dziesięć osad. W poprzednich Igrzyskach było ich siedem. Jest to wynikiem zmiany ram kwalifikacyjnych w związku ze wyrównaniem procentowego udziału w igrzyskach liczby kobiet i mężczyzn.

- Mistrzyniami Olimpijskimi z Rio de Janeiro w tej konkurencji są Niemki przed Holenderkami i Polkami.
- Mistrzyniami Świata w ubiegłym roku w tej konkurencji były Polki przed Niemkami i Holenderkami.
- Mistrzyniami Europy w tym roku w Lucernie w tej konkurencji zostały Niemki przed Holenderkami i Ukrainkami.

Największymi dotychczas osiągnięciami reprezentantek Polski w tej konkurencji był złoty medal w ubiegłorocznych Mistrzostwach Świata, a od Igrzysk Olimpijskich 2016 roku w Rio de Janeiro polskie osady w tej konkurencji plasują się każdego roku na pozycji medalowej.

- W stosunku do ubiegłorocznych Mistrzostw Świata w tej konkurencji swoje czwórki w tym roku ponownie miało 11 federacji. Nie wystartowała w tym roku osada Białoruś (8 miejsce w ubiegłorocznych Mistrzostwach Świata), Ukraina (9 miejsce), Czech (14) i Norwegii (15), a doszła czwórka Nowej Zelandii, która zajęła w tegorocznych mistrzostwach piąte miejsce.
- Tylko Mistrzyni Świata - polska czwórka z tych, które startowały w Mistrzostwach Świata 2018 i 2019 roku wystartowała w tym samym składzie osobowym.
- Po jednej zawodniczce wymienili Chińczycy (czwarte miejsce w ubiegłym roku) i Holendrzy (trzecie miejsce).
- Połowę składu zmienili Niemcy (drugie miejsce w ubiegłym roku), Rumuni (10) i Włosi (12).
- Po trzy zawodniczki w swoich czwórkach zmieniła Australia (7 miejsce w ubiegłym roku), Francja (13), Rosja (11) i USA (6).

W wyniku tych zmian najwięcej skorzystały Włoszki, które przesunęły się z dwunastego miejsca w ubiegłym roku na ósme w roku bieżącym, czyli awansowały o 4 pozycje. Natomiast pozostałe:

- Włochy + 4 pozycje
- Australia i Chiny + 3
- Rosja + 2

Trzeba jednak pamiętać, że w ubiegłym roku startowało 15 osad i niektóre wyższe miejsca spowodowane są brakiem ósmej i dziewiątej czwórki.

- Holenderki zajęły identyczną co w roku ubiegłym pozycję.
- Pozostałe czwórki niestety spadły w dół, a najwięcej czwórka Australijek o 3 pozycje:
- Australia - 3 pozycje
  - Niemki - 2
  - Brytyjki, Polki, Rumunki i USA - 1

W4x CZWÓRKA PODWÓJNA KOBIEC					
Średni wiek złotych medalistek	Średni wiek medalistek	Średni wiek finalistek	Średni wiek zakwalifikowanych	Średni wiek konkurencji	Średni wiek polskiej osady
24,25	27,08	25,875	25,94	25,21	26,5

- Wśród pięciu osad o najwyższej średniej wieku w konkurencji znalazły się kolejno:

Lp.	Państwo	Średnia wieku	Ostateczne miejsce w Mistrzostwach Świata
1	NED	30,5	3
2	USA	29,0	7
3	RUS	27,75	9
4	POL	26,5	2
5	NZL	25,25	5

- Wśród pięciu o najniższej średniej wieku osady znalazły się kolejno:

Lp.	Państwo	Średnia wieku	Ostateczne miejsce w Mistrzostwach Świata
1	ROU	20,75	11
2	FRA	21,5	12
3	ITA	23,25	8
4-5	CHN	24,25	1
	GER		4

- Najstarszymi zawodniczkami w tej konkurencji były:

1-3	Huelskamp Emily	USA	32 lata
	Souwer Sophie	NED	
	Bolshakova Aleksandra	RUS	
4-5	Schmetterling Lauren	USA	31 lat
	Van Rooijen Olivia	NED	

- Najmłodszymi zawodniczkami w tej konkurencji były:

1	Maftai Tabita	ROU	19 lat
2	Rosu Larisa Elena	ROU	20 lat
3	Aernoudts Violaine	FRA	
4	Bailleul Margaux	FRA	21 lat
5	Guerra Clara	ITA	

Reprezentantki Polski w tej konkurencji to bardzo utytułowane zawodniczki. Wspólnie srebrne i złote medalistki Mistrzostw Świata Seniorów, odpowiednio w 2017 i 2018 roku, Mistrzyni Europy z ub. roku. Natomiast indywidualnie M. Springwald i A.Kobus to brązowe medalistki Igrzysk Olimpijskich w Rio de Janeiro w 2016 r. w tej konkurencji i dwukrotne brązowe medalistki Mistrzostw Europy Seniorek w 2015 i 2016 r. K. Zillmann i M. Wieliczko to dwukrotne Młodzieżowe Mistrzyni Świata w tej konkurencji w latach 2015-2016, a M. Wieliczko pływała jeszcze w srebrnej czwórce Młodzieżowych Mistrzostw Świata w latach 2013 i 2014.

W tegorocznych swoich krajowych i międzynarodowych startach kontrolnych zajmowały kolejno następujące miejsca:

## **STARTY KRAJOWE**

### **26.01 Mistrzostwa Polski na ergometrze wioślarskim - Tarnobrzeg**

Zillmann Katarzyna - 3-4 m. (6:52.7)  
Springwald Maria - 3-4 m. (6:52.7)  
Wieliczko Marta - 2 m. (6:48.7)  
Kobus Agnieszka - 11 m. (7:06.6)

### **27-28.04 Centralne Regaty Otwarcia Sezonu Seniorów - Poznań**

#### I dzień - na jedynekach

Zillmann Katarzyna – 2 i 4 miejsce.  
Springwald Maria - 7 i 5 miejsce.  
Wieliczko Marta - dwukrotnie 1 miejsce.  
Kobus Agnieszka - 5 i 3 miejsce.

#### II dzień – na dwójkach podwójnych

Rano: 1. K.Zillmann / M.Wieliczko  
2. A.Kobus-Zawojska / M.Springwald

Po południu:

1. K.Zillmann / M.Springwald  
2. A.Kobus-Zawojska / M.Wieliczko

## **STARTY MIĘDZYNARODOWE**

### **31.05 – 2.06 Mistrzostwa Europy Seniorów – Lucerna (Szwajcaria)**

4 miejsce - startowało 8 państw, które ostatecznie zajęły kolejno miejsca:  
GER, NED, UKR, **POL**, GBR, ROU, FRA, SUI (osada młodzieżowa).

### **21-23.06 Puchar Świata - Poznań**

2 miejsce - startowało 5 osad z 5 państw, które ostatecznie zajęły kolejno miejsca:  
CHN, **POL**, GER, AUS, NED (druga osada).

### **12-14.07 Puchar Świata - Rotterdam (Holandia)**

2 miejsce – startowało 8 osad z 8 państw, które ostatecznie zajęły kolejno miejsca:  
GER, **POL**, AUS, GBR, NED, USA, RUS, FRA.

- Łącznie w tegorocznych startach kontrolnych w Pucharze Świata czy Mistrzostwach Europy wystartowały w konkurencji żeńskich czwórek podwójnych osady 12 państw (AUS, CHN, FRA, GER, GBR, NED, POL, ROU, RUS, SUI, UKR, USA).
- Polki w tym roku przed Mistrzostwami Świata rywalizowały bezpośrednio w torze z dziewięcioma z nich.
- Z sześcioma miały dodatni bilans ostatecznych wyników; z AUS i GBR (po 3:0), z NED (3:1), z ROU (2:0), z FRA i USA (po 1:0).
- Z Niemkami miały wynik remisowy (2:2).
- Z dwoma niestety wynik ujemny, z Chinkami (0:2) i Ukrainkami (0:1).
- Nie rywalizowały jedynie bezpośrednio w torze ze słabszą czwórką Francuzek i Nową Zelandią.



Po analizie tych wszystkich danych przed Mistrzostwami Świata w Ottensheim i w zależności od ilości zgłoszeń, a co za tym idzie od zastosowanego wariantu rozgrywania eliminacji w tej konkurencji oraz od sposobu rozegrania wyścigu finałowego Polki mogły wygrać, ale i mogły znaleźć się również tuż poza podium.

W tegorocznych Mistrzostwach Świata polska czwórka w tej konkurencji wystartowała trzykrotnie; w przedbiegu, repasażu i finale A, zajmując kolejno drugie, pierwsze i drugie miejsce.

Przed tegorocznymi Mistrzostwami Świata po zamknięciu zgłoszeń Międzynarodowa Federacja Wioślarska FISA opublikowała ranking osad w poszczególnych konkurencjach na podstawie wyników z tegorocznych Pucharów Świata, Mistrzostw Europy i ubiegłorocznych Mistrzostw Świata. Ilość osad w rankingu uzależniona była od ilości przedbiegów wynikających z liczby zgłoszonych osad do danej konkurencji i stanowiła ich dwukrotność. Do każdego przedbiegu zostały rozstawione po dwie osady wg zasady: pierwszy w rankingu z ostatnim, drugi z przedostatnim... itd...

Po zamknięciu zgłoszeń, kiedy okazało się, że rozegrane zostaną dwa wyścigi eliminacyjne i w ogłoszonym rankingu pierwszych czterech osad w tej konkurencji do rozstawienia w przedbiegach, Polska znalazła się na trzecim miejscu. W wyniku czego zostały rozstawione do jednego przedbiegu z drugimi w rankingu – Niemkami, a pierwsze w nim Chinki z czwartymi Australijkami.



W przedbiegu do Niemek i Polek dołosowano z nierozstawionych czwórki Holandii, Rumunii, Włoch i USA. Należy zaznaczyć, że do czwórki Holenderki na Mistrzostwa Świata powróciła po raz pierwszy w tym sezonie, dotychczas kontuzjowana, wieloletnia szlakowa Nicole Beukers, co natychmiast zmieniło wartość tej osady. I to właśnie Holenderki zostały zwyciężczyniami tego pierwszego wyścigu w tej konkurencji na Mistrzostwach Świata. Minimalnie ustępując naszym zawodniczkom (0,27 sek.) na pierwszym kontrolnym punkcie pomiaru czasu po 500 metrach dalej prowadziły już do mety. Nie znaczy to, że Polki bez walki oddały bezpośredni z przedbiegów awans do finału A. Na ostatniej pięćsetce ostro

zaatakowały, niwelując stratę 2,42 sek. z punktu kontrolnego 500 metrów przed metą aż o 1,63 sek. Na trzecim miejscu cały dystans płynęły tegoroczne Mistrzyni Europy, nadal bardzo groźne Niemki, ustępując naszej czwórce na poszczególnych punktach kontrolnych pomiaru czasu co 500 metrów - 0,95 – 0,89 – 0,93 i ostatecznie na mecie 1,71 sek. Polki uzyskały trzeci rezultat obu przedbiegów, gdyż minimalnie lepszy, o 0,63 sek. miały zwycięzynie drugiego przedbiegu, samotnie płynące na czele - Chinki. Po przedbiegach w teoretycznej analizie widać było, że pierwsze cztery miejsca w finale raczej zarezerwowane są dla tych czterech osad. Otwartym pozostawało pytanie która osada znajdzie się na którym miejscu. Tym bardziej, że swoje repasaże dość spokojnie wygrały zarówno Niemki jak i Polki. W biegach repasażowych niespodziewanie dobrze popłynęła osada Wielkiej Brytanii i USA walcząc do ostatnich metrów o drugą, premiowaną awansem do finału A pozycję za naszą czwórką. Nasza czwórka uzyskała najlepszy rezultat tej fazy eliminacji.

Niestety warunki na torze w czasie biegów finałowych były zmienne i niezbyt równe dla poszczególnych pasm wody. Dominował wiatr w plecy z lewej strony. Odpowiednia komisja zdecydowała się więc zastosować tzw. „alokację torów”. Tym samym osady wcodzące do finału z najlepszych miejsc rozstawiono na torach od najbardziej uprzywilejowanego do najmniej. Osady Holandii i Chin wygrały swoje biegi eliminacyjne tym samym rozstawione były na torach tego dnia najlepszych (sześć i pięć). Polki trafiły na tor czwarty gdyż miały lepszy od Niemek zwycięski czas repasaży. Do startu nasze zawodniczki przystąpiły z dobrym, pozytywnym nastawieniem co zapowiadało wyrównaną walkę do samego końca. Od początku wyścigu płynęły zgodnie z założeniami w stawce. Nie próbując za wszelką cenę wyjść się na prowadzenie wyścigu w drugiej części dystansu z czego osada służyła w poprzednim sezonie. Linie pierwszych 500 metrów minęła na pierwszym miejscu z takim samym czasem co osada Chin. Jednak kolejne dwa odcinki 500 metrowe najszybsze miały będące w świetnej dyspozycji Chinki. Polki natomiast toczyły „morderczy” pojedynek z Holenderkami. Czwórka Holandii utrzymywała trzecią pozycję, czujnie kontrolując wszelkie próby ataku naszej osady i tym samym wspólnie goniąc osadę Chińska. Holenderki w stosunku do Polek traciły na poszczególnych punktach kontrolnych pomiaru czasu, kolejno: 1,66 – 0,5 – 0,29 i 0,03 sek. na mecie. Pozostałe osady na ostatnich 500 metrach praktycznie nie liczyły się już w walce o medale. Linie mety pierwsza przekroczyła osada Chin z przewagą 1,94 sek, a Polki i Holenderki do ostatnich metrów z ogromną determinacją walczyły o drugą pozycję.

**Mistrzyniami Świata w tej konkurencji zostały więc Chinki przed Polkami i Holenderkami.**

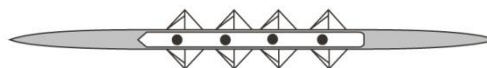
Polska czwórka podwójna kobiet kończąc mistrzostwa na drugim miejscu utrzymała swój wysoki poziom prezentowany od 2017 roku, plasując się już w trzeciej z kolei imprezie głównej sezonu w gronie dwóch pierwszych osad.

Przygotowania do Mistrzostw Świata w tym roku trwały prawie sześć tygodni co dało możliwość zbudowania szczytu formy bez potrzeby skracania poszczególnych etapów Bezpośredniego Przygotowania Startowego jak to miało miejsce w roku ubiegłym z powodu nietypowego terminu rozgrywania wspólnych Mistrzostw Europy, w gronie siedmiu innych dyscyplin. Osada przystąpiła do udziału w regatach w zadowalającej dyspozycji choć z dużą niewiadomą, ponieważ nie było możliwości w trakcie trwania zgrupowania w Wałczu, określenia jej faktycznej dyspozycji z przyczyn organizacyjnych. Tym samym cały okres bezpośrednich przygotowań odbywał się w niepotrzebnym w tym czasie ciągłym i narastającym stresie, co zarazem przekładało się na brak komfortu samych przygotowawców.



### III. CZWÓRKA PODWÓJNA MĘŻCZYZN

M4x



Nazwisko i imię	Wiek	Klub
Czaja Dominik	24 lata	AZS AWF Warszawa
Chabel Wiktor	34 lata	Posnania Poznań
Pośnik Szymon	26 lat	AZS AWF Warszawa
Barański Fabian	20 lat	WTW Włocławek



Dominik Czaja



Wiktor Chabel



Szymon Pośnik



Fabian Barański

#### Trenerzy klubowi:

Jarosław Szymczyk	– AZS AWF Warszawa
Maciej Hoffmann	– Posnania Poznań
Adam Skwarski	– AZS AWF Warszawa
Krzysztof Gabryelewicz	-- WTW Włocławek

#### Trenerzy prowadzący w reprezentacji:

Aleksander Wojciechowski	- trener główny
Robert Sycz	- trener asystent

**Prognoza miejsca: 1 – 6 miejsce.**

**Zadanie wynikowe: kwalifikacja olimpijska (do ósmego miejsca).**

**Ostateczny wynik: srebrny medal.**

Do tegorocznych Mistrzostw Świata w tej konkurencji zgłoszono 17 czwórek. W ostatnich dwóch cyklach olimpijskich od 2013 roku w kolejnych Mistrzostwach Świata startowało

#### LICZBA CZWÓREK PODWÓJNYCH MĘŻCZYZN STARTUJĄCYCH W MISTRZOSTWACH ŚWIATA SENIORÓW W LATACH 2013-2019

Rok mistrzostw	Liczba startujących czwórek
2013	18
2014	20
2015	16
2017	15
2018	12
2019	17

Przy tej ilości zgłoszeń system eliminacji Międzynarodowej Federacji Wioślarskiej FISA przewiduje najpierw rozegranie trzech przedbiegów, z których po dwie pierwsze czwórki zdobywały bezpośredni awans do dwóch półfinałów. Następnie z dwóch repasaży po trzy

pierwsze osady uzupełniły dwunastoosadową stawkę półfinałową. Pozostałe w finale C walczyły o miejsca 13-17. Z dwóch półfinałów po trzy pierwsze czwórki stanęły do walki o medale w finale A. Pozostałe w finale B walczyły o miejsca 7-12.

Do Igrzysk Olimpijskich w Tokio kwalifikowało się podobnie jak do Rio de Janeiro, osiem pierwszych czwórek. Dodatkowo jeszcze w przyszłym roku w maju w Finałowych Regatach Kwalifikacyjnych, podobnie jak przez poprzednimi Igrzyskami kwalifikacje uzyskają dwie czwórki. Łącznie w tej konkurencji w Igrzyskach 2020 roku tak samo jak w 2016 roku rywalizować będzie dziesięć osad.

- Mistrzami Olimpijskimi z Rio de Janeiro w tej konkurencji są Niemcy przed Australijczykami, Estończykami i Polakami .
- Mistrzami Świata w ubiegłym roku w tej konkurencji byli Włosi przed Australijczykami i Ukraińcami.
- Mistrzami Europy w tym roku w Lucernie w tej konkurencji zostali Holendrzy przed Włochami i Brytyjczykami.

Największymi dotychczas osiągnięciami reprezentantów Polski w tej konkurencji był złoty medal Igrzysk Olimpijskich 2008 roku w Pekinie i cztery złote medale z rzędu w Mistrzostwach Świata Seniorów w latach 2005 – 2009. Było jeszcze szereg innych medali Mistrzostw Świata i Europy oraz Pucharów Świata, a wszystko od 1997 roku do teraz łączy się z osobą trenera męskich wioseł krótkich w polskiej reprezentacji - Aleksandra Wojciechowskiego.

W stosunku do ubiegłorocznych Mistrzostw Świata w tej konkurencji w tym roku ponownie wystartowały wszystkie czwórki z 12 federacji. Dodatkowo doszły czwórki Austrii, Chin, Estonii, Mołdawii i Norwegii.

- Tylko dwie czwórki – Włosi (1 miejsce w ubiegłorocznych Mistrzostwach Świata) i Ukraina (3 miejsce) nie zmieniły żadnego zawodnika.
- W pozostałych czwórkach, które startowały w Mistrzostwach Świata 2018 i 2019 roku dokonano następujących korekt w składach osobowych;
- Po jednym zawodniku wymienili Holendrzy (5 miejsce w ubiegłorocznych Mistrzostwach Świata), Polacy (6 miejsce) i Rosjanie (10 miejsce).
- Połowę składu zmieniła Australia (2 miejsce w ubiegłorocznych Mistrzostwach Świata), Litwa (12), Nowa Zelandia (4) i Amerykanie (11).
- Po trzech zawodników w swoich czwórkach zmienili Francuzi (9 miejsce w ubiegłorocznych Mistrzostwach Świata), Brytyjczycy (7) i Niemcy (8).

W wyniku tych zmian najwięcej skorzystali Holendrzy i Polacy, którzy awansowali aż o 4 pozycje. Holendrzy z piątego na pierwsze, a Polska z szóstego na drugie. Natomiast pozostali:

- Holandia + 4 pozycje
- Polska + 4
- Niemcy + 3

Pozostali niestety spadli w dół, z tym, że zdecydowanie najwięcej w niezmiennym swoim składzie czwórka Ukrainy oraz Francuzów o 7 pozycji, a inni:

- Francja - 7 pozycji
- Ukraina - 7
- Nowa Zelandia - 5

- Litwa - 3
- Australia - 2
- Włochy - 2
- USA - 2
- Rosja i Wielka Brytania - 1

M4x CZWÓRKA PODWÓJNA MĘŻCZYZN					
Średni wiek złotych medalistów	Średni wiek medalistów	Średni wiek finalistów	Średni wiek konkurencji	Średni wiek osad zakwalifikowanych do IO	Średni wiek polskiej osady
26,5	25,25	26,375	26,63	27,03	26,0

- Wśród ośmiu czwórek o najwyższej średniej wieku w konkurencji znalazły się kolejno:

Lp.	Państwo	Średnia wieku	Ostateczne miejsce w Mistrzostwach Świata
1	EST	34,25	12
2	UKR	31,25	10
3	NOR	29,25	7
4	GBR	28,75	8
5-6	GER	28,0	5
	USA		13
7	AUS	27,5	4
8-9	CHN	27,0	6
	RUS		11

- Wśród sześciu o najniższej średniej wieku osady znalazły się kolejno:

Lp.	Państwo	Średnia wieku	Ostateczne miejsce w Mistrzostwach Świata
1	MDA	20,0	17
2	AUT	21,5	14
3	FRA	22,5	16
4	ITA	23,25	3
5	NZL	25,5	9
6	POL	26,0	2
7-8	LTU	26,5	15
	NED		1

- Natomiast pięcioma najstarszymi zawodnikami startującymi w konkurencji męskich czwórek bez sternika byli:

1	Olaf Tufte	NOR	43 lata
2	Tonu Endrekson	EST	40 lat
3	Sergii Gryn	UKR	38 lat
4	Allar Raja	EST	36 lat
5	Wiktor Chabel	POL	34 lata

- Wśród sześciu najmłodszych zawodników tej konkurencji znaleźli się:

1-2	Alexandr Bulat Ivan Corsunov	MDA	19 lat
3-6	Armin Auerbach	AUT	20 lat
	Fabian Barański	POL	
	Julian Brabec	AUT	
	Alexandru Masnic	MDA	

W polskiej czwórce podwójnej w stosunku do roku ubiegłego nastąpiła jedna zmiana. Do osady wsiadł ubiegłoroczny medalista Młodzieżowych Mistrzostw Świata i tegoroczny Mistrz Europy Seniorów w dwójce podwójnej 20-letni Fabian Barański i to od razu zajął strategiczną pozycję „szlakowego”. Poprowadził czwórkę wyścigu o czym świadczą wyniki końcowe.

W tegorocznych swoich krajowych i międzynarodowych startach kontrolnych zawodnicy czwórki i osada w różnych zestawieniach zajmowała kolejno następujące miejsca:

### **STARTY KRAJOWE**

#### **26.01 Mistrzostwa Polski na ergometrze wioślarskim – Tarnobrzeg**

Czaja Dominik - 15 miejsce (6:03.9)

Chabel Wiktor - 2 miejsce ( 5:48.7)

Pośnik Szymon - 16 miejsce (6:04.6)

Barański Fabian – 13 miejsce (6:01.5)

#### **27-28.04 Centralne Regaty Otwarcia Sezonu Seniorów – Poznań**

##### I dzień – na jedynekach

Czaja Dominik - Rano 2 miejsce, a po południu 1 miejsce.

Chabel Wiktor Rano i po południu 7 miejsce

Pośnik Szymon Rano 4 miejsce, a po południu 5 miejsce.

Barański Fabian Rano 5 miejsce, a po południu 4 miejsce.

##### II dzień – w dwójkach podwójnych

Rano: 1 miejsce – F.Barąński/M.Ziętarski

2 miejsce – D.Czaja/A.Wicenciak

3 miejsce – Sz.Pośnik/M.Zawojski

4 miejsce – W.Chabel/M.Biskup

Po południu: 1 miejsce – M.Biskup/M.Ziętarski

2 miejsce – D.Czaja/A.Wicenciak

3 miejsce – Sz.Pośnik/M.Zawojski

4 miejsce – W.Chabel/F.Barąński

### **STARTY MIĘDZYNARODOWE**

#### **10-12.05.PucharŚwiata-Plowdiw(Bułgaria)**

(F.Barąński/W.Chabel/M.Ziętarski/M.Biskup)

1 miejsce - startowało 5 osad z pięciu państw, które zajęły kolejno miejsca:

**POL**, MDA(młodzieżowa), ROU(młodzieżowa), MEX, AUT(waga lekka).

#### **31.05 – 2.06 Mistrzostwa Europy Seniorów – Lucerna (Szwajcaria)**

(M.Biskup, Sz.Pośnik, A.Wicenciak, D.Czaja)

7 miejsce - startowało 14 państw, które ostatecznie zajęły kolejno miejsca:

NED, ITA, GBR, GER, NOR, UKR, **POL**, EST, FRA, RUS, LTU, SUI(młodzieżowa)

MDA(młodzieżowa), CZE(młodzieżowa).

#### **21-23.06 Puchar Świata – Poznań**

(D.Czaja, Sz.Pośnik, W.Chabel, F.Barąński)

1 miejsce - startowało 10 osad z 10 państw, które ostatecznie zajęły kolejno miejsca:

**POL**, AUS, NZL, GER, GBR, CHN, LTU, USA, FRA, HUN(młodzieżowa).

## 12-14.07 Puchar Świata - Rotterdam (Holandia)

(D.Czaja, Sz.Pośnik, W.Chabel, F.Barański)

1 miejsce – startowało 11 osad z 11 państw, które zajęły kolejno miejsca:

**POL**, GER, NED, AUS, RUS, GBR, NOR, NZL, CHN, EST, FRA.

- Polska czwórka podwójna wygrała w tym roku wszystkie trzy Puchary Świata.
- Łącznie w tegorocznych startach kontrolnych w Pucharze Świata czy Mistrzostwach Europy wystartowały w tej konkurencji osady 22 państw ( AUS, AUT, CHN, CZE, EST, FRA, GBR, GER, HUN, ITA, LTU, MDA, MEX, NOR, NZL, POL.ROU, RUS, SUI, UKR, USA).
- Polska czwórka w tym roku, w składzie z Mistrzostw Świata dotychczas rywalizowała bezpośrednio w torze z osiemnastoma z nich.
- Przed Mistrzostwami Świata ujemny bilans ostatecznych wyników mieli z Holendrami (1:2), Włochami i Norwegami (po 0:1)
- Z piętnastoma mieli bilans dodatni; z AUS, EST i LTU (po 3:0), GER (3:1), AUT, GBR, MDA, MEX, ROU, RUS i SUI (po 2:0), CHN, FRA, NZL i USA (po 1:0).
- W bezpośredniej walce nie spotkali się przed tegorocznymi Mistrzostwami Świata – Ukrainą.

Polska czwórka podwójna w ostatnich dwóch latach w Mistrzostwach Świata Seniorów zawsze walczyła w sześciuosadowym finale A, zajmując kolejno piąte i szóste miejsce.

W tegorocznych Mistrzostwach Świata w Linzu nasza czwórka podwójna wystartowała trzy razy: w przedbiegu, półfinale i Finale A, zajmując kolejno – pierwsze i dwa razy drugie miejsca.



Przed tegorocznymi Mistrzostwami Świata po zamknięciu zgłoszeń Międzynarodowa Federacja Wioślarska FISA opublikowała ranking osad w poszczególnych konkurencjach na podstawie wyników z tegorocznych Pucharów Świata, Mistrzostw Europy i ubiegłorocznych Mistrzostw Świata. Ilość osad w rankingu uzależniona była od ilości przedbiegów wynikających z liczby zgłoszonych osad do danej konkurencji i stanowiła ich dwukrotność. Do każdego

przedbiegu zostały rozstawione po dwie osady wg zasady: pierwszy w rankingu z ostatnim, drugi z przedostatnim... itd...

W ogłoszonym rankingu osad w tej konkurencji do rozstawienia w przedbiegach Polska znalazła się na pierwszym miejscu. Początkowo zgłoszono dziewiętnaście czwórek w związku z czym miały być rozegrane cztery przedbiegi, a nasza osada byłaby rozstawiona do jednego wyścigu z Norwegią. Jednak po wycofaniu z konkurencji Białorusi i Rumunii i rozgrywaniu trzech przedbiegów została rozstawiona z Rosjanami jako drugą czwórką. W pozostałych dwóch przedbiegach rozstawieni zostali parami: Niemcy z Australią i Holendrzy z Włochami. W tej konkurencji rozstawienie było trafione, bo właśnie te trzy pary zdobyły bezpośredni awans z przedbiegów do fazy półfinałowej.

W przedbiegu Polacy prowadzili praktycznie od startu do mety, mając przy tym najlepsze czasy dwóch pierwszych pięćsetek. Jednak walka w torze była niezwykle wyrównana, a polska czwórka miała 0,65 sek. przewagi nad drugimi Chińczykami po 500 metrach; 1,20 sek. na półmetku i 2,13 sek. na 500 metrów przed metą. Od półmetka do ostrego ataku z dalszej pozycji przystąpili jednak Rosjanie i to oni mieli najlepsze czasy dwóch kolejnych pięćsetek, wyprzedzając na mecie czwórkę z Chin o 0,21 sek. Polacy wygrali swój przedbieg i uzyskali drugi rezultat tej fazy eliminacji, ustępując jedynie Holendrom o 4,16 sek. Trzeba jednak dodać, że trzeci rezultat miała Australia gorszy od polskiego zaledwie o 0,16 sek.

I to właśnie z ubiegłorocznymi V-ce Mistrzami Świata – Australijczykami, oraz dwoma pozostałymi medalistami ubiegłorocznych Mistrzostw Świata; Włochami (złoty medal) i Ukraińcami (brązowy medal) i brązowymi medalistami tegorocznych Mistrzostw Europy – Brytyjczykami przyszło ścigać się Polakom o trzy premiowane awansem do finału A miejsca w jednym półfinale. Okazało się, że trzeba było wprawdzie stoczyć heroiczny bój o zwycięstwo w tym wyścigu, ale dość szybko, bo już przed półmetkiem wiadomo było, że dość pewnymi kandydatami do trzech premiowanych miejsc są tego dnia Włosi, Polacy i Australijczycy. Na półmetku czwartą osadą byli wprawdzie brązowi medaliści Igrzysk Olimpijskich z Rio de Janeiro, ale było zauważalne, że wyraźnie wytracają osiągniętą prędkość. Od startu do mety w tym półfinale prowadzili Włosi, mając przy tym najlepsze czasy z całej stawki trzech pięćsetek (pierwszej, drugiej i czwartej). Jednak jak cień z nimi płynęli od startu do mety Polacy, ustępując im na kolejnych punktach kontrolnych pomiaru czasu co 500 metrów zaledwie o 0,04 – 0,76 – 0,66 i na mecie 0,86 sek. Nasza osada miała z kolei najlepszy czas trzeciej pięćsetki. Trzecia mecie czwórka podwójna z Australii do Polaków zanotowała 2,53 sek. straty, a ostatecznie czwarta Wielka Brytania do Australii 3,25 sek. straty. Polska czwórka uzyskała trzeci rezultat fazy półfinałowej. Drugi mieli tegoroczni Mistrzowie Europy – Holendrzy, lepszy o 0,49 sek. od Polaków. Aż trzy te czwórki uzyskały na mecie rezultaty w przedziale 0,86 sek. co dawało podstawy do możliwości rozpatrywania każdego końcowego wariantu.

W finale nasza czwórka postawiła na atak od startu nie chcąc dopuścić do bezpośredniej walki niezwykle skutecznych na finiszu Holendrów i Włochów. Jednak po 500 metrach różnice były minimalne. Prowadzili Polacy 0,58 sek. przed Włochami i 0,62 sek. przed Holendrami, a cała stawka sześciu osad zamykała się w różnicy czasu 1,97 sek. Dalej jednak swoją przewagę zaczęli budować, co by nie mówić najlepsi przez cały tegoroczny sezon – Holendrzy. Mieli w tym finale najlepsze czasy trzech kolejnych pięćsetek, aby na mecie



wygrać z przewagą 3,84 sek. nad drugą polską czwórką, która stoczyła ponownie, ale tym razem zwycięski – heroiczny bój z Włochami. Świadczą o tym różnice czasu pomiędzy tymi osadami na poszczególnych punktach kontrolnych pomiaru. 0,58 sek. na korzyść Polaków po 500 metrach, 0,93 sek. na półmetku na korzyść Włochów, 0,16 sek. na korzyść polskiej 500 metrów przed metą i na mecie 0,52 sek. OCZYWIŚCIE DLA POLSKI !!!

**Mistrzami Świata w tej konkurencji zostali Holendrzy przed Polakami i Włochami.**

Do zwycięskich Holendrów zabrakło wprawdzie 3,84 sek, jednak wygrana z Włochami i takimi potęgami w ostatnich latach jak Australia i Niemcy ma swoją wymowę. Czwórka holenderska swój potencjał demonstrowała już w trakcie sezonu wygrywając z dużą przewagą w głównej imprezie europejskiej, jaką były mistrzostwa kontynentu. Podkreślić należy jeszcze, że najlepszy rezultat naszej czwórki uzyskany w tegorocznych Mistrzostwach Świata w półfinale (5'34,08") jest nowym nieoficjalnym rekordem Polski, a przecież mieliśmy (o czym wspomniano powyżej) w tej konkurencji Mistrzów Olimpijskich, którzy uzyskali w 2006 roku nieoficjalny rekord świata (5'37,10") i przetrwał do Igrzysk Olimpijskich 2008 roku w Pekinie.

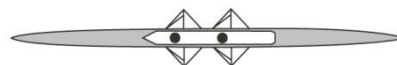


Świadczy o bardzo dobrym i trafnym przygotowaniu naszej czwórki do imprezy głównej. Trener Aleksander Wojciechowski pracując z reprezentacją nie pierwszy raz pokazał, że potrafi dokonywać zmian podnoszących poziom poszczególnych osad. Po zeszłorocznych Mistrzostwach Świata, kiedy to czwórka podwójna po wygraniu przedbiegu, bezpośrednio awansowała do finału, ale potem zajęła w nim ostatnie miejsce dokonano retuszu w przygotowaniach oraz zmian w ustawieniu zawodników w osadzie co przyniosło konkretne efekty. Przed tegorocznym sezonem, po analizie szans na kwalifikacje olimpijskie bezpośrednio z Mistrzostw Świata wydawało się, że to będzie niezmiernie trudne przy tak szerokiej i wyrównanej konkurencji. Jednak ostateczny wynik po „wpadce” na Mistrzostwach Europy (brak polskiej osady w finale tej konkurencji) przerósł z pewnością wstępne prognozy.



#### IV. DWÓJKA PODWÓJNA MĘŻCZYZN

M2x



Nazwisko i imię	Wiek	Klub
Biskup Mateusz	25 lat	LOTTO Bydgoscia
Ziętarski Mirosław	26 lat	AZS UMK Toruń



#### Trenerzy klubowi:

Robert Sycz	– LOTTO Bydgoscia
Mariusz Szumański	– AZS UMK Toruń

#### Trenerzy prowadzący w reprezentacji:

Aleksander Wojciechowski	- trener główny
Robert Sycz	- trener asystent

<b>Prognoza miejsca:</b>	<b>1 – 5 miejsce.</b>
<b>Zadanie wynikowe:</b>	<b>kwalfikacja olimpijska (do jedenastego miejsca).</b>
<b>Ostateczny wynik:</b>	<b>brązowy medal.</b>

Do tegorocznych Mistrzostw Świata w tej konkurencji zgłoszono 31 dwójek i było to dokładnie ta sama ilość co w Mistrzostwach Świata cztery lata temu, które były kwalifikacjami do Igrzysk Olimpijskich w Rio de Janeiro.

#### LICZBA DWÓJEK PODWÓJNYCH MĘŻCZYZN STARTUJĄCYCH W MISTRZOSTWACH ŚWIATA SENIORÓW W LATACH 2013-2019

Rok mistrzostw	Liczba startujących czwórek
2013	17
2014	23
2015	31
2017	20
2018	23
2019	31

W związku z taką ilością zgłoszonych osad, zgodnie z systemem eliminacji Międzynarodowej Federacji Wioślarskiej FISA, najpierw rozegrano sześć przedbiegów z których po trzy pierwsze dwójki awansowały bezpośrednio do czterech ćwierćfinałów, a następnie trzy repasaże, z których tym razem po dwie pierwsze osady uzupełniły dwudziestoczero-osadową stawkę ćwierćfinałową. Załogi, które nie zdobyły kwalifikacji rozegrały półfinały E/F o miejsca w finałach E i F. W finale E dwójki rywalizowały o miejsca 25-29, a w finale F o miejsca 30-31. Z ćwierćfinałów

po trzy pierwsze osady kwalifikowały się do półfinałów A/B, pozostałe walczyły w półfinałach C/D. Z półfinałów trzy pierwsze dwójki zdobywały awans do finału wyższego, odpowiednio A lub C. Reszta wystartowała ostatecznie odpowiednio w finałach B lub D. W finałach A osady walczyły o medale, w finale B o podział miejsc 7-12, w finale C o miejsca 13-18, a w finale D o miejsca 19-24.

Do Igrzysk Olimpijskich w Tokio, identycznie jak do poprzednich Igrzysk, kwalifikowało się jedenaście pierwszych dwójek. Dodatkowo jeszcze w przyszłym roku w maju w Finałowych Regatach Kwalifikacyjnych, także podobnie jak przez poprzednimi Igrzyskami kwalifikacje uzyskają dwie dwójki. Łącznie w tej konkurencji w Igrzyskach 2020 roku rywalizować będzie trzynaście osad.

- Mistrzami Olimpijskimi z Rio de Janeiro w tej konkurencji są Chorwaci przed Litwinami i Norwegami.
- Mistrzami Świata w ubiegłym roku w tej konkurencji byli Francuzi przed Szwajcarami i Nową Zelandią.
- Mistrzami Europy w tym roku w Lucernie w tej konkurencji zostali Polacy (w połowie zmienionym składzie osobowym) przed Szwajcarami i Rumunami.

Największymi dotychczas osiągnięciami reprezentantów Polski w tej konkurencji w Mistrzostwach Świata był srebrny medal zdobyty dwa lata temu w 2017 roku przez tych samych zawodników w Sarasocie. Natomiast jedyny do tej pory medal olimpijski (brązowy) w tej konkurencji zdobyła dwójka Roger Verey z Jerzym Ustupskim w Igrzyskach Olimpijskich w 1936 roku w Berlinie.

- W stosunku do ubiegłorocznych Mistrzostw Świata w tej konkurencji swoje czwórki w tym roku ponownie miało 19 federacji.
- Nie wystartowały w tym roku jedynie cztery osady słabsze, które zajęły w ubiegłym roku dalsze miejsca: Grecja (16 miejsce w ubiegłorocznych Mistrzostwach Świata), Chorwacja (17), Tajlandia (21) i Egipt (22).
- Doszło za to dodatkowo 11 dwójek: Chiny (1 miejsce w tegorocznych Mistrzostwach Świata), Litwa (11), Australia (12), Kanada (14), Południowa Afryka (18), Japonia (21), Chile (22), Kuba (24), Indie (27), Kazachstan (30) Emiraty Arabskie (31).
- Z dwójek, które startowały w Mistrzostwach Świata w 2018 i 2019 roku w tym samym składzie osobowym wystartowały osady: Francuzi (1 miejsce w ubiegłorocznych Mistrzostwach Świata), Szwajcarzy (2 miejsce), Nowa Zelandia (3), Rumunia (6), Holandia (7), Polska (8), Irlandia (9), Słowenia (12) i Zimbabwe (20).
- Połowę składu zmieniła Bułgaria (12 miejsce w ubiegłorocznych Mistrzostwach Świata) i Argentyna, która zajęła w obu latach to samo 13 miejsce.
- Całkowicie innych zawodników w swoich dwójkach mieli: Brytyjczycy (4 miejsce w ubiegłorocznych Mistrzostwach Świata), Niemcy (5 miejsce), Norwegowie (10), Estończycy (11), Amerykanie (14), Ukraińcy (15), Rosjanie (19) i Włosi (21).

W wyniku tych zmian najwięcej skorzystali Irlandczycy, którzy przesunęli się z dziewiątego miejsca w ubiegłym roku na drugie w roku bieżącym, czyli awansowali aż o 7 pozycji. Natomiast pozostali:

- Irlandia + 7 pozycji
- Polska + 5

- Włosi + 4
- Brytyjczycy, Rumuni, Holendrzy i Argentyna zajęli identyczne co w roku ubiegłym miejsce.

Pozostali niestety spadli w dół, a zdecydowanie najwięcej dwójka Bułgarów o 17 pozycji, jednak należy pamiętać, że doszło sporo mocnych osad i spadek w wielu przypadkach nie jest spowodowany jedynie zmianami personalnymi. Inne federacje zanotowały spadek:

- Bułgaria - 17 pozycji
- Estonia - 16
- Norwegia - 10
- Francja i Zimbabwe - 8
- USA i Rosja - 6
- Nowa Zelandia i Niemcy - 5
- Szwajcaria - 3
- Ukraina i Słowenia - 1

M2x DWÓJKA PODWÓJNA MĘŻCZYZN					
Średni wiek złotych medalistów	Średni wiek medalistów	Średni wiek finalistów	Średni wiek zakwalifikowanych	Średni wiek konkurencji	Średni wiek polskiej osady
29,0	26,17	26,58	27,23	27,39	25,5

➤ Wśród pięciu osad o najwyższej średniej wieku w konkurencji znalazły się kolejno:

Lp.	Państwo	Średnia wieku	Ostateczne miejsce w Mistrzostwach Świata
1	UAE	38,0	31
2-3	BLR	34,0	15
	ARG		13
4-5	NZL	33,0	8
	ITA		17

➤ Wśród pięciu o najniższej średniej wieku osady znalazły się kolejno:

Lp.	Państwo	Średnia wieku	Ostateczne miejsce w Mistrzostwach Świata
1	RUS	19,5	25
2	SLO	21,5	19
3	BUL	23,0	29
4-5	IRL	24,0	2
	AUS		12

➤ Najstarszymi zawodnikami w tej konkurencji byli:

1-2	Ghanim Alshamsi Khamis	UAE	38 lat
	Saeed Almatrooshi Hamad	UAE	
3-4	Rosso Cristian	ARG	35 lat
	Venier Simone	ITA	
5-7	Shcharbachenia Stanislau	BLR	34 lata
	Mihal Dzianis	BLR	
	Harris Christopher	NZL	

- Najmłodszymi zawodnikami w tej konkurencji byli:

1	Eskin Nikita	RUS	19 lat
2	Matveev Aleksandr	RUS	20 lat
3-4	Byrne Ronan	IRL	21 lat
	Krebs Nik	SLO	
5-6	Jones Trevor	CAN	22 lata
	Ajanic Miha	SLO	

Polska dwójka w tym zestawieniu pływała przez ostatnie dwa lata i została stworzona z zawodników, którzy startowali w Igrzyskach Olimpijskich w Rio de Janeiro w czwórce podwójnej zajmując tam czwarte miejsce. Pierwszy, poolimpijski rok startów okazał się bardzo obiecujący. Osada zdobyła srebrne medale zarówno w Mistrzostwach Świata jak i Mistrzostwach Europy. Niestety ubiegły sezon nie był już tak efektowny w ich wykonaniu z różnych przyczyn. Najpierw błąd w taktyce rozegrania finałowego wyścigu w Mistrzostwach Europy w Glasgow pozbawił ich w końcu jakiegokolwiek medalu (zajęli czwarte miejsce), a potem zatrucie w trakcie Mistrzostw Świata w Plovdiv, które akurat oni bardzo ciężko przechodzili pozwoliło na zajęcie dopiero ósmego miejsca.

W tegorocznych swoich krajowych i międzynarodowych startach kontrolnych zajmowały kolejno następujące miejsca:

### **STARTY KRAJOWE**

#### **26.01 Mistrzostwa Polski na ergometrze wioślarskim – Tarnobrzeg**

Biskup Mateusz - 4 miejsce (5:50.9)

Ziętarski Mirosław - 3 miejsce (5:50.1)

#### **27-28.04 Centralne Regaty Otwarcia Sezonu Seniorów – Poznań**

##### I dzień – na jedynekach

Biskup Mateusz - dwa razy trzecie miejsce

Ziętarski Mirosław - 9 i 8 miejsce (rano został przydzielony do finału B, który wygrał)

##### II dzień – na dwójkach podwójnych

Rano: 1 miejsce – Ziętarski/Barański 4 miejsce – Biskup/Chabel

Po południu: 1 miejsce – Ziętarski/Biskup

### **STARTY MIĘDZYNARODOWE**

#### **10-12.05 Puchar Świata - Plovdiv (Bułgaria)**

M.Ziętarski i M.Biskup startowali w czwórce podwójnej, która wygrała swój finał.

W konkurencji dwójek podwójnych startowały dwie polskie osady.

2 miejsce – Dominik Czaja/Adam Wicenciak

4 miejsce – Maciej Zawojski/Szymon Pośnik.

Łącznie w dwójkach podwójnych wystartowało 13 osad z 8 państw, które zajęły kolejno Miejsca:

CHN 1, **POL (Czaja/Wicenciak)**, BLR, **POL (Zawojski/Pośnik)**, HUN 2, CHN 3, CHN 2, BUL 1, ESP, HUN 1, ZIM, JPN.

### **31.05 – 2.06 Mistrzostwa Europy Seniorów – Lucerna (Szwajcaria)**

Wystartowało 19 dwójek, które ostatecznie zajęły kolejno miejsca:

**POL**, SUI, ROU, GBR, NED, FRA, GER, LTU, ITA, IRL, BLR, ESP, GRE, RUS, EST, UKR, CZE, BUL, SWE.

1 miejsce, polska dwójka w składzie: Mirosław Ziętarski/Fabian Barański.

### **21-23.06 Puchar Świata – Poznań**

4 miejsce – Mateusz Biskup/Mirosław Ziętarski

21 miejsce – Maciej Zawojski/Adam Wicenciak

łącznie startowało 25 osad z 19 państw, które zajęły kolejno miejsca:

SUI, GBR, GER 1, **POL 1**, AUS 1, LTU, CHN, FRA, GER 2, ITA 2, NOR 2, ITA 1, NZL, CAN, NOR 1, ARG, NED, CUB, AUS 2, BLR, **POL 2**, BUL, UZB 1, AUT.

### **12-14.07 Puchar Świata - Rotterdam (Holandia)**

8 miejsce – Mateusz Biskup/Mirosław Ziętarski

łącznie wystartowało 19 osad z 18 państw, które zajęły kolejno miejsca:

SUI, IRL, GBR, NED 2, GER, AUS 1, NED 1, **POL**, NZL, ROU, FRA, CHN, ARG, SLO, NOR, ESP, EST, JPN, ZIM.

- W tegorocznych Mistrzostwach Europy zwyciężyli Polacy, ale w połowie zmienionym zestawieniu.
- łącznie w tegorocznych startach kontrolnych w Pucharze Świata czy Mistrzostwach Europy wystartowały w tej konkurencji osady 32 państw ( AUS, ARG, AUT, BLR, BUL, CAN, CHN, CZE, CUB, ESP, EST, FRA, GBR, GER, GRE, HUN, IRL, ITA, JPN, LTU, NED, NOR, NZL, POL, ROU, RUS, SLO, SUI, SWE, UKR, UZB i ZIM) .
- Polska dwójka w składzie M.Ziętarski/ M.Biskup przed Mistrzostwami Świata w Ottensheim rywalizowała bezpośrednio w torze z trzynastoma z nich.
- Z czterema nasi zawodnicy mieli ujemny bilans ostatecznych wyników; z SUI (0:2), GER (0:1), GBR (1:2) i NED (0:1) (M.Twellaar/S.Broenink).
- Z siedmioma mieli bilans dodatni; z AUS, LTU, FRA (po 2:0), BUL, CAN, NOR, ROU (po 1:0).
- Remisowy bilans bezpośredniej rywalizacji Polacy mieli z: CHN, NZL (po 1:1)
- W bezpośredniej walce przed Mistrzostwami Świata nie spotkali się z dwójkami – Irlandii, Włoch i Białorusi.

Polacy w tej konkurencji w tegorocznych Mistrzostwach Świata w Linz wystartowali cztery razy: w przedbiegu, ćwierćfinale, półfinale i finale A, zajmując kolejno: dwa razy pierwsze, drugie i trzecie miejsce.

Przed tegorocznymi Mistrzostwami Świata po zamknięciu zgłoszeń Międzynarodowa Federacja Wioślarska FISA opublikowała ranking osad w poszczególnych konkurencjach na podstawie wyników z tegorocznych Pucharów Świata, Mistrzostw Europy i ubiegłorocznych Mistrzostw Świata. Ilość osad w rankingu uzależniona była od ilości przedbiegów wynikających z

liczby zgłoszonych osad do danej konkurencji i stanowiła ich dwukrotność. Do każdego przedbiegu zostały rozstawione po dwie osady wg zasady: pierwszy w rankingu z ostatnim, drugi z przedostatnim... itd...

Polska dwójka w tym rankingu została ustawiona na szóstym miejscu, w wyniku czego rozstawiono ją do jednego przedbiegu z siódmą Nową Zelandią. W innych przedbiegach rozstawione były dwójki: Szwajcarii z Chinami, Irlandii z Australią, Brytyjczyków z Francuzami, Niemców z Litwinami i Holendrów z Rumunami. Do przedbiegu drugiego, w którym rozstawiono naszą dwójkę dołosowano Argentynę, Kubę i Estonię.

Prowadzenie w przedbiegu od startu do mety w rywalizacji z Mistrzami Świata z 2017 roku, a zarazem ubiegłorocznymi brązowymi medalistami - Nowozelandczykami potwierdziło możliwości naszych zawodników, jednocześnie było bodźcem do walki z nadziejami na dobry wynik. Polacy w tym przedbiegu mieli najlepsze czasy wszystkich czterech pięćsetek i łącznie uzyskali na mecie drugi rezultat tej fazy eliminacji, ustępujący najlepszemu osiągniętemu przez zwycięzców czwartego przedbiegu - Holendrów o 0,69 sek. Pomimo, że do ćwierćfinałów awans zdobywały trzy pierwsze osady to utytułowana dwójka Nowej Zelandii kilkakrotnie w torze próbowała atakować Polaków, chcąc uzyskać przewagę psychologiczną w kolejnych wyścigach, to jednak nasi zawodnicy każdorazowo kontratakowali co pozwoliło na utrzymanie pełnej kontroli nad przeciwnikami.



W kolejnym etapie eliminacji Polacy trafili do pierwszego ćwierćfinału razem z dwójką Niemców, będącą wielką nadzieją ich wioślarstwa oraz ze świetnie dysponowanymi w tym roku Irlandczykami i nieco słabszymi Ukraińcami, Słoweńcami i Południową Afryką. Ze startu wprawdzie bardzo ostro ruszyli Niemcy, którzy przewodzili stawce przez ponad 500 metrów, ale na półmetku inicjatywę przejęli Polacy, mając najlepsze z całej stawki czasy drugiej, trzeciej i czwartej pięćsetki. Na mecie przewaga nad drugimi Irlandczykami wynosiła 2,72 sek. i 5,98 sek. nad trzecimi Niemcami. Niestety tym razem Polacy osiągnęli dopiero piąty rezultat fazy ćwierćfinałowej. Z najlepszej strony w ćwierćfinałach pokazali się Chińczycy, którzy uzyskali najlepszy rezultat o 2,64 sek. lepszy od Polaków.



I właśnie na Chińczyków Polacy trafili w półfinale oraz na aktualnych jeszcze V-ce Mistrzów Świata i Europy – Szwajcarów i powtórnie Niemców, zawsze groźnych Litwinów i Australijczyków. Najmocniejszymi bezwzględnie okazali się Chińczycy. Prowadzili od startu do mety, mając przy tym najlepsze czasy wszystkich pięćsetek. Nasi zawodnicy próbowali atakować świetnie dysponowanych reprezentantów Państwa Środka, jednak mieli straty na poszczególnych punktach kontrolnych pomiaru czasu co 500 metrów: 0,84 – 1,16 – 2,25 i 1,51 sek. Polacy uzyskali drugi rezultat fazy półfinałowej, ale należało zwrócić uwagę, że tylko 0,02 sek. lepszy od zwycięzców drugiego półfinału – Irlandczyków. Zajęte drugie miejsce i awans do finału gwarantował już tym samym kwalifikację olimpijską.

Finał, to z założenia dla startujących w nim osad walka o wszystko. Na starcie finału dwójek podwójnych w tegorocznych Mistrzostwach Świata stanęły osady z wcześniejszymi medalami. Polacy, to przecież V-ce Mistrzowie Świata i Europy z 2017 roku i w połowie składu tegoroczni Mistrzowie Europy, Szwajcarzy, to V-ce Mistrzowie Świata z ubiegłego roku i Europy z tego roku, Rumuni, to medaliści Mistrzostw Europy 2018 i 2019 roku. Były wszystkie trzy medalowe dwójki tegorocznego, finałowego Pucharu Świata w Rotterdamie (Szwajcaria, Irlandia i Wielka Brytania) oraz tegorocznych Mistrzostw Europy w Lucernie (Polska, Szwajcaria i Rumunia, a jednak niespodziewanie najwyższą dyspozycję na Mistrzostwach Świata wykazali Chińczycy, którzy w czterech swoich startach w Ottensheim odnieśli cztery razy zwycięstwo. W poprzednich latach w ogóle nie liczyli się w tej konkurencji, a w tym roku w trzech startach Pucharu Świata zajmowali kolejno miejsca: pierwsze w Plovdiv; siódme w Poznaniu i dwunaste w Rotterdamie i to oni okazali się nie do pokonania. Z kolei Irlandczycy będący niespodzianką na tych mistrzostwach zademonstrowali fantastyczną i skuteczną drugą połowę dystansu podobnie jak już kilkakrotnie pokazywała to inna dwójka podwójna Irlandii, ale w wadze lekkiej. Mimo zdobycia „tylko” brązowego medalu trzeba podkreślić, że para M.Ziętarski/M.Biskup wystartowała z zamiarem zdobycia tytułu Mistrzów Świata. Od startu toczyła niezwykle zaciętą walkę z nie do pokonania na tych mistrzostwach dwójką Chińczyków. Ta walka kosztowała ich brakiem sił na odparcie na ostatnich metrach ataku rewelacyjnych na samym finiszu Irlandczyków i utratą srebrnego medalu. Polacy pokonali za to pewnie w finale Szwajcarów i Rumunów, srebrnych i brązowych medalistów Mistrzostw Europy, z którymi w Lucernie ciężką walkę stoczyła dwójka w składzie M.Ziętarski/F.Barański.

#### **Mistrzami Świata w tej konkurencji zostali więc Chińczycy przed Irlandczykami i Polakami.**

Założeniem wynikowym tegorocznego sezonu grupy wiosł krótkich było uzyskanie dwóch kwalifikacji olimpijskich i zadanie to zostało zrealizowane z nawiązką, gdyż w dotychczasowej historii męskie wiosła krótkie nie zdobyły na Mistrzostwach Świata dwóch medali, a dokonano tego poprzez odpowiednie rozłady osobowe w składach osad oraz ich sprawdzenie w Pucharach Świata czy Mistrzostwach Europy. Przygotowując się do Igrzysk Olimpijskich należy utrzymać dotychczasowy skład osobowy grupy, ale z zabezpieczeniem rezerwy, która by mogła uzupełniać składy osad w ewentualnych, nagłych przypadkach.

## V. CZWÓRKA BEZ STERNICZKI KOBIET W4-



Nazwisko i imię	Wiek	Klub
Michałkiewicz Olga	25 lat	AZS AWF Gorzów Wlkp.
Wierzbowska Maria	24 lata	Lotto Bydgoscia
Chabel Monika	27 lat	Lotto Bydgoscia
Dittmann Joanna	27 lat	Lotto Bydgoscia



### Trenerzy klubowi:

- Piotr Basta - AZS AWF Gorzów Wlkp.
- Michał Kozłowski - RTW Lotto Bydgoscia

### Trenerzy prowadzący w reprezentacji:

- Jakub Urban - trener główny
- Michał Kozłowski - trener asystent

**Prognoza miejsca:** 6 – 10 miejsce.

**Zadanie wynikowe:** kwalifikacja olimpijska (do ósmego miejsca).

**Ostateczny wynik:** czwarte miejsce.

Do tegorocznych Mistrzostw Świata w tej konkurencji zgłoszono 16 czwórek

### LICZBA CZWÓREK BEZ STERNICZKI KOBIET STARTUJĄCYCH W MISTRZOSTWACH ŚWIATA SENIORÓW W LATACH 2013-2019

Rok mistrzostw	Liczba startujących czwórek
2013	6
2014	10
2015	5
2016	7
2017	12
2018	13
2019	16

Przy tej ilości zgłoszeń system eliminacji Międzynarodowej Federacji Wioślarskiej FISA przewiduje najpierw rozegranie trzech przedbiegów, z których po dwie pierwsze czwórki zdobywały bezpośredni awans do dwóch półfinałów. Następnie z dwóch repasaży po trzy pierwsze osady uzupełniły dwunastoosadową stawkę półfinałową. Pozostałe w finale C walczyły o miejsca 13-16. Z dwóch półfinałów po trzy pierwsze czwórki stanęły do walki o medale w finale A. Pozostałe w finale B walczyły o miejsca 7-12.

Do Igrzysk Olimpijskich w Tokio z tegorocznych Mistrzostw Świata kwalifikowało się osiem pierwszych czwórek. Dodatkowo jeszcze w przyszłym roku w maju w Finałowych Regatach Kwalifikacyjnych kwalifikacje uzyskają dwie czwórki. Łącznie w tej konkurencji w Igrzyskach 2020 roku rywalizować będzie dziesięć osad.

- Mistrzyniami Świata w ubiegłym roku w tej konkurencji były Amerykanki przed Australijkami i Rosjankami.
- Mistrzyniami Europy w tym roku w Lucernie w tej konkurencji zostały Holenderki przed Rumunkami i Polkami.

Czwórka bez sterniczki kobiet, decyzją Międzynarodowego Komitetu Olimpijskiego, od Igrzysk 2020 roku w Tokio będzie rozgrywana w ramach programu olimpijskiego. Nie jest całkiem nową konkurencją olimpijską, bo została (wprawdzie jedyny raz) rozegrana podczas Igrzysk Olimpijskich 1992 roku w Barcelonie. Wioślarskie konkurencje żeńskie istnieją w programie Igrzysk od Igrzysk 1976 roku w Montrealu. W Igrzyskach 1976-1988 rozgrywana była czwórka ze sterniczką. W programie Igrzysk w Barcelonie zamieniono czwórkę ze sterniczką na czwórkę bez sterniczki, a następnie od 1996 roku w ogóle wycofano tę konkurencję. W Igrzyskach w Barcelonie startowało dziewięć czwórek, a złoty medal zdobyły Kanadyjki. Czwórka bez sterniczki kobiet z wyjątkiem 2012 roku była rozgrywana w ramach Mistrzostw Świata. W 2012 roku wycofano tę konkurencję z programu Mistrzostw Świata z powodu małej ilości zgłoszeń w poprzednich trzech latach (poniżej 7 zgłoszeń).

Największymi dotychczas osiągnięciami reprezentantek Polski w tej konkurencji był srebrny medal w Mistrzostwach Świata 2017 roku i od tamtego czasu polska osady w tej konkurencji walczy w finałowej stawce.

- W stosunku do ubiegłorocznych Mistrzostw Świata w tej konkurencji swoje czwórki w tym roku ponownie miały wszystkie 12 federacji.
- Dodatkowo doszły czwórki Kanady (8 miejsce w tegorocznych Mistrzostwach Świata), Irlandii (10 miejsce), Chorwacji (14) i Ukrainy (15).
- Tylko polska czwórka w Mistrzostwach Świata 2018 i 2019 roku wystartowała w tym samym składzie osobowym (5 miejsce w 2018 roku).
- Po jednej zawodniczce wymieniła: Australia (2 miejsce w ubiegłym roku) i Dania (4 miejsce).
- Połowę składu zmienili Amerykanie (1 miejsce w ubiegłym roku), Chińczycy (6 miejsce) i Niemcy (12- ostatnie miejsce).
- Po trzy zawodniczki w swoich czwórkach zmieniła: Wielka Brytania (7 miejsce w ubiegłym roku) i Nowa Zelandia (9 miejsce).
- Całkowicie nowe zestawienia osobowe zgłosili w tym roku: Holendrzy (8 miejsce w ubiegłorocznych Mistrzostwach Świata), Rumuni (11 miejsce), Włosi (10) i Rosjanie (3 miejsce).

W wyniku tych zmian najwięcej skorzystały Holenderki, które przesunęły się z ósmego miejsca w ubiegłym roku na drugie w roku bieżącym, czyli awansowały o 6 pozycji oraz Rumunki, z jedenastego na piąte. Natomiast pozostałe:

- Holandia i Rumunia + 6 pozycji
- Australia, Dania i Polska + 1

Trzeba jednak pamiętać, że w ubiegłym roku startowało 12 osad i niektóre niższe miejsca spowodowane są większą ilością czwórek.

- Brytyjki zajęły identyczną co w roku ubiegłym - siódmą pozycję.

Pozostałe czwórki niestety spadły w dół, a najwięcej czwórka Rosjanek o 10 pozycji:

- Rosja - 10 pozycje
- USA - 5
- Niemki - 4
- Chiny - 3
- Nowa Zelandia i Włochy - 2

W4- CZWÓRKA BEZ STERNICZKI KOBIET					
Średni wiek złotych medalistek	Średni wiek medalistek	Średni wiek finalistek	Średni wiek zakwalifikowanych	Średni wiek konkurencji	Średni wiek polskiej osady
28,25	25,83	26,29	26,16	25,11	25,75

- Wśród pięciu osad o najwyższej średniej wieku w konkurencji znalazły się kolejno:

Lp.	Państwo	Średnia wieku	Ostateczne miejsce w Mistrzostwach Świata
1	USA	29,75	6
2	AUS	28,25	1
3	GBR	27,25	7
4-5	UKR	25,75	15
	POL		4

- Wśród pięciu o najniższej średniej wieku osady znalazły się kolejno:

Lp.	Państwo	Średnia wieku	Ostateczne miejsce w Mistrzostwach Świata
1	CRO	22,25	14
2-3	IRL	22,75	10
	RUS		13
4	GER	23,25	16
5	CAN	24,25	8

- Najstarszymi zawodniczkami w tej konkurencji były:

1	Davies Caryn	USA	37 lat
2	Hawe Sarah	AUS	32 lata
3-6	Opitz Victoria	USA	31 lat
	Bertolasi Sara	ITA	
	Swann Polly	GBR	
	Wang Fei	CHN	

- Najmłodszymi zawodniczkami w tej konkurencji były:

1-3	Jurkovic Ivana	CRO	20 lat
	Jurkovic Jospina	CRO	
	Milinovic Bruna	CRO	
4-10	Huebener Isabelle	GER	21 lat
	Hanlon Tara	IRL	
	Hegarty Emily	IRL	
	Montesano Alessandra	ITA	
	Florijn Karolein	NED	
	Sanggaard Nielsen Frida	DEN	
	Xu Xingye	CHN	

Również w tej konkurencji reprezentantki Polski to utytułowane zawodniczki. Wspólnie srebrne medalistki Mistrzostw Świata Seniorów z 2017 roku i brązowe medalistki Mistrzostw Europy w 2018 i 2019 roku. Natomiast indywidualnie M. Ciacich-Chabel to brązowa medalistka Igrzysk Olimpijskich w Rio de Janeiro w 2016 r. w czwórce podwójnej i dwukrotnie srebrna medalistka Młodzieżowych Mistrzostw Świata w 2013 i 2014 r. O. Michałkiewicz to dwukrotna Młodzieżowa Mistrzyni Świata w czwórce podwójnej w latach 2015-2016, a J. Dittmann pływała jeszcze w srebrnej czwórce podwójnej Młodzieżowych Mistrzostw Świata w 2014 roku.

Polska czwórka stworzona została po Igrzyskach Olimpijskich w Rio de Janeiro i była wtedy mieszanią zawodniczek krótko i długowiosłowych. Najlepszy wynik na Mistrzostwach Świata miała w pierwszym roku swoich startów, zdobywając srebrny medal. W ubiegłym roku zajęła piąte miejsce, a w tym roku nie najlepiej wystartowały w dwóch Pucharach Świata w Poznaniu i Rotterdamie. Obecny sezon jest kolejnym - trzecim, w którym załoga pływa w takim samym składzie. Jednak po perypetiach ze sterowaniem w ubiegłorocznych Mistrzostwach Świata zmieniono ustawienie w łodzi. W tej chwili załoga pływa w tzw. „ustawieniu włoskim”, co charakteryzuje się tym, że dwie zawodniczki siedzące w środku załogi mają wiosła po tej samej stronie. System taki stosuje się, gdy osada nie płynie prosto w torze podczas wyścigu, a strony się przeciągają.

W tegorocznych swoich krajowych i międzynarodowych startach kontrolnych zajmowały kolejno następujące miejsca:

### **STARTY KRAJOWE**

#### **26.01 Mistrzostwa Polski na ergometrze wiosłarskim - Tarnobrzeg**

Michałkiewicz Olga - nie startowała z powodu kontuzji  
Wierzbowska Maria - 9 miejsce (7:04.2)  
Ciaciuch Monika - 12 miejsce (7:07.0)  
Dittmann Joanna - 5 miejsce (6:55.2)

#### **27-28.04 Centralne Regaty Otwarcia Sezonu Seniorów - Poznań**

##### I dzień - na dwójkach bez sterniczki

Michałkiewicz Olga/Dittmann Joanna - dwukrotnie 1 miejsce  
Wierzbowska Maria/ Ciaciuch Monika - rano 2 miejsce  
- po południu 3 miejsce

##### II dzień - na czwórce bez sterniczki

dwukrotnie 1 miejsce

### **STARTY MIĘDZYNARODOWE**

#### **31.05 – 2.06 Mistrzostwa Europy Seniorów – Lucerna (Szwajcaria)**

3 miejsce - startowało 9 państw, które ostatecznie zajęły kolejno miejsca:  
NED, ROU, **POL**, DEN, RUS, GBR, GER, CRO, ITA.

#### **21-23.06 Puchar Świata - Poznań**

10 miejsce - startowało 15 osad z 13 państw, które ostatecznie zajęły kolejno miejsca:  
DEN, CHN, AUS, USA 1, USA 2, GBR 1, GBR 2, GER, NZL, **POL**, IRL, CRO, CAN, NED (druga osada), ITA.

### 12-14.07 Puchar Świata - Rotterdam (Holandia)

8 miejsce – startowało 12 osad z 11 państw, które ostatecznie zajęły kolejno miejsca: AUS, DEN, ROU, CAN 1, NED, NZL, GBR, **POL**, GER, RUS, CRO, CAN 2.

- Łącznie w tegorocznych startach kontrolnych w Pucharze Świata czy Mistrzostwach Europy wystartowały w konkurencji żeńskich czwórek bez sterniczki osady 14 państw (AUS, CAN, CHN, CRO, DEN, GBR, GER, ITA, NED, NZL, POL, ROU, RUS, USA).
- Polki w ty roku przed Mistrzostwami Świata rywalizowały bezpośrednio w torze z dziesięcioma z nich.
- Z siedmioma miały ujemny bilans ostatecznych wyników; z ROU (0:3), z NZL (0:2), z GBR (2:3), z CAN, DEN, NED, i USA (po 0:1).
- Z trzema miały bilans dodatni; z RUS (4:0), CRO (3:0), GER (3:1).
- W bezpośredniej walce nie spotkały się z dwoma czołowymi czwórkami – Australijkami i Chinkami.

Polki w tej konkurencji w tegorocznych Mistrzostwach Świata w Linz wystartowały trzy razy: w przedbiegu, półfinale i finale A, zajmując kolejno: dwa razy drugie i czwarte miejsce.

Przed tegorocznymi Mistrzostwami Świata Międzynarodowa Federacja Wioślarska FISA opublikowała ranking osad w poszczególnych konkurencjach na podstawie wyników z tegorocznych Pucharów Świata, Mistrzostw Europy i ubiegłorocznych Mistrzostw Świata. Ilość osad w rankingu uzależniona była od ilości przedbiegów wynikających z liczby zgłoszonych osad do danej konkurencji i stanowiła ich dwukrotność. Do każdego przedbiegu zostały rozstawione po dwie osady wg zasady: pierwszy w rankingu z ostatnim, drugi z przedostatnim... itd...

Polska czwórka w tym rankingu nie została rozstawiona. W poszczególnych przedbiegach rozstawione były czwórki: Australii z USA, Danii z Holandią i Chin z Rumunią. Natomiast Polki wspólnie z Kanadyjkami i Rosjankami zostały dołosowane do Rumunek i Chinek.

W przedbiegu wyścig bardzo ostro rozpoczęły Chinki, prowadząc ponad  $\frac{3}{4}$  dystansu, ale po analizie czasów poszczególnych pięćsetek widać było, że to było ponad ich możliwości. Chinki miały najlepszą pierwszą pięćsetkę, ale potem kolejno drugą i trzecią w całej stawce. Polki ruszyły spokojniej i do półmetka płynęły na czwartym miejscu w pięcio-osadowym przedbiegu, tracąc do prowadzących Chinek kolejno: 2,38 sek. po 500 metrach i 2,92 sek. na półmetku. Po półmetku, na trzeciej pięćsetce nasza osada rewelacyjnie przyśpieszyła i wyraźnie przesuwała się do przodu. Uzyskały na tym odcinku najlepszy czas pięćsetki. Był to bieg udany, dobrze zaplanowany i cel czyli miejsce w pierwszej dwójce został zrealizowany. Do poprawy została końcowa część finisu. Był nawet moment w drugiej połowie tego wyścigu, że Polki prowadziły, jednak na ostatnich metrach Rumunki wyraźnie przyśpieszyły, czego nasze zawodniczki nie zdołały odeprzeć. Polki uzyskały wprawdzie dopiero ósmy rezultat tej fazy eliminacyjnej, ale szósty, siódmy i ósmy rezultat mieściły się w zakresie 0,45 sek. Nasza czwórka po bardzo udanym ostatnim zgrupowaniu w Wałczu przyjechały na zawody zmotywowane i pewne siebie. Po nieudanych Pucharach Świata w tym sezonie po raz kolejny załoga odbudowała się w najważniejszym momencie i na MŚ przyjechała w bardzo dobrej formie fizycznej oraz, co ważniejsze w bardzo dobrej formie psychicznej z wzajemnym zaufaniem.

W półfinale Polska czwórka trafiła między innymi na ubiegłoroczne Mistrzynię Świata - Amerykanki w tej konkurencji i tegoroczne Mistrzynię Europy – Holenderki. Pomimo tego od początku wypracowała sobie dobrą pozycję. Płynęła na drugim miejscu, choć różnice do



półmetka były minimalne. Pomiedzy drugimi Polkami, a piątymi Brytyjkami różnica wynosiła 0,75 sek. Jednak w dalszej części dystansu przy bardzo dobrym i skutecznym wiosłowaniu Polki utrzymywały się wyraźnie w pierwszej trójce, która zaczęła powiększać swoją przewagę nad pozostałymi trzema osadami. Od startu do mety w tym półfinale prowadziły Holenderki, a nasze zawodniczki toczyły bardzo wyrównaną walkę z Amerykankami i najlepiej o tej walce świadczą różnice czasu na poszczególnych punktach kontrolnych pomiaru czasu co 500 metrów, które wynosiły: 1 sek. po 500 metrach – 0,52 sek. na półmetku – 0,28 sek. 500 metrów przed metą i 0,58 sek. na mecie. Uzyskany przez Polki rezultat był drugim spośród obu półfinałów. Awansem do finału załoga zapewniła sobie kwalifikacje olimpijskie, co w tym roku było najważniejszym celem do zrealizowania.

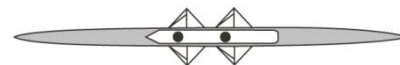


Do finału zawodniczki podeszły skoncentrowane i z dużą wiarą na walkę o medal Mistrzostw Świata. Początek biegu jednak nie układał się dla Polek korzystnie. Pomimo braku widocznych błędów Polki zaczęły wyścig na ostatnim miejscu. Dopiero dobre wiosłowanie w środkowej części dystansu pomogło zbliżyć się im do strefy medalowej, ale płynące na trzeciej pozycji Dunki okazały się bardzo czujne i kontrowały każdy atak Polek. Ostatecznie nasza osada skończyła zawody na czwartym miejscu tracąc do medalu 3,59 sek. Za dużo energii kosztowało Polki odrabianie strat z pierwszej części dystansu. Wydawało się, że nasza załoga rozpoczęła bieg jak poprzednie na tych zawodach, a pozostałe osady postawiły na maksymalne ryzyko i ruszyły zdecydowanie szybciej. Jednak ostatecznie to ryzyko się opłaciło, bo rywalki obroniły się przed atakiem Polek i to one zdobyły medale.

**Mistrzyniami Świata w tej konkurencji zostały więc Australijki przed Holenderkami i Dunkami.**

Należy jednak podkreślić, że priorytetowe zadanie, czyli kwalifikacja olimpijska zostało zrealizowane. Pozostaje wprawdzie lekki niedosyt z powodu braku medalu i zawsze nie lubianego przez sportowców czwartego miejsca, to jednak najważniejsze jest to, że osada pomimo nieudanych startów kontrolnych w tym sezonie, z pozytywnym wyjątkiem w postaci brązowego medalu Mistrzostw Europy, po raz kolejny potrafiła się odbudować, pokazując, że należy się z nią zawsze liczyć podczas imprezy głównej sezonu. Zawodniczki przygotowane i skupione były przez całe regaty i zbudowały jeden zespół ufający sobie pomimo wcześniejszych niepowodzeń. Poszczególne wyścigi były dobrze rozgrywane taktycznie z pełną realizacją wcześniejszych założeń. Jedynie w ostatnim biegu finałowym drobny błąd i zbyt wolny początek nie pozwolił na walkę o medale w końcowej fazie biegu. W tak ważnych wyścigach nie można pozwolić odpuścić rywalkom na więcej niż pół łodzi na pierwszych 500 metrach dystansu. Bolesna to nauka dla samych zawodniczek i trenera, ale po tym sezonie już oczekiwany jest najważniejszy dla wszystkich sezon olimpijski.

## VI. DWÓJKA PODWÓJNA WAGI LEKKIEJ MĘŻCZYZN LM2x



Nazwisko i imię	Wiek	Klub
Mikołajczewski Artur	29 lat	Gopło Kruszwica
Kowalski Jerzy	31 lat	Gopło Kruszwica



### Trener klubowy:

Kazimierz Naskręcki – Gopło Kruszwica

### Trener prowadzący w reprezentacji:

Piotr Buliński

**Prognoza miejsca: 3 – 7 miejsce.**

**Zadanie wynikowe: kwalifikacja olimpijska (do siódmego miejsca).**

**Ostateczny wynik: 6 miejsce.**

Do tegorocznych Mistrzostw Świata w tej konkurencji zgłoszono 32 dwójki i było to dokładnie ta sama ilość co w Mistrzostwach Świata cztery lata temu, które były kwalifikacjami do Igrzysk Olimpijskich w Rio de Janeiro. Jest to konkurencja, która po skifistach zawsze jest najliczniej obsadzaną w imprezach mistrzowskich.

### LICZBA DWÓJEK PODWÓJNYCH WAGI LEKKIEJ MĘŻCZYZN STARTUJĄCYCH W MISTRZOSTWACH ŚWIATA SENIORÓW W LATACH 2013-2019

Rok mistrzostw	Liczba startujących czwórek
2013	21
2014	26
2015	32
2017	24
2018	26
2019	32

W związku z taką ilością zgłoszonych osad, zgodnie z systemem eliminacji Międzynarodowej Federacji Wioślarskiej FISA, najpierw rozegrano sześć przedbiegów z których po trzy pierwsze dwójki awansowały bezpośrednio do czterech ćwierćfinałów, a następnie trzy repasaże, z których tym razem po dwie pierwsze osady uzupełniły dwudziestoczworo-osadową stawkę ćwierćfinałową. Załogi, które nie zdobyły kwalifikacji rozegrały półfinały E/F o miejsca w finałach E i F. W finale E dwójki rywalizowały o miejsca 25-30, a w finale F o miejsca 31-32. Z ćwierćfinałów po trzy pierwsze osady kwalifikowały się do półfinałów A/B, pozostałe walczyły w półfinałach

C/D. Z półfinałów trzy pierwsze dwójki zdobywały awans do finału wyższego, odpowiednio A lub C. Reszta wystartowała ostatecznie odpowiednio w finałach B lub D. W finałach A osady walczyły o medale, w finale B o podział miejsc 7-12, w finale C o miejsca 13-18, a w finale D o miejsca 19-24.

Do Igrzysk Olimpijskich w Tokio kwalifikowało się siedem pierwszych dwójek, to jest o cztery mniej niż do Igrzysk w Rio de Janeiro. Dodatkowo jeszcze jesienią tego roku i wiosną przyszłego z Kontynentalnych Regat Kwalifikacyjnych zakwalifikuje się: z Azji i Oceanii – 3 dwójki, Afryki – 1 dwójka, Ameryki – 3 dwójki i Europy – 2 dwójki, z zastrzeżeniem, że do tych regat swoje osady mogą zgłosić federacje mające maksymalnie dopiero tylko jedną zakwalifikowaną załogę w innej konkurencji. Natomiast w przyszłym roku w maju w Finałowych Regatach Kwalifikacyjnych, podobnie jak przez poprzednimi Igrzyskami kwalifikacje uzyskają jeszcze dwie dwójki. Łącznie w tej konkurencji w Igrzyskach 2020 roku rywalizować będzie osiemnaście osad. W poprzednich Igrzyskach było ich dwadzieścia. Jest to wynikiem zmiany ram kwalifikacyjnych w związku ze wyrównaniem procentowego udziału w igrzyskach liczby kobiet i mężczyzn.

- Mistrzami Olimpijskimi z Rio de Janeiro w tej konkurencji są Francuzi przed Irlandczykami i Norwegami.
- Mistrzami Świata w ubiegłym roku w tej konkurencji byli Irlandczycy przed Włochami i Belgami.
- Mistrzami Europy w tym roku w Lucernie w tej konkurencji zostali Niemcy przed Włochami i Belgami.

Największymi dotychczas osiągnięciami reprezentantów Polski w tej konkurencji w Mistrzostwach Świata był dwukrotny złoty medal (1997-1998) i trzykrotnie srebrny medal (2001-2003) oraz w Igrzyskach Olimpijskich dwukrotnie złoty medal w 2000 roku w Sydney i 2004 roku w Atenach wszystko zdobyte przez dwójkę: Robert Sycz z Tomaszem Kucharskim.

W stosunku do ubiegłorocznych Mistrzostw Świata w tej konkurencji swoje czwórki w tym roku ponownie miało 23 federacje.

- Nie wystartowały w tym roku jedynie trzy osady słabsze, które zajęły w ubiegłym roku dalsze miejsca: Chile (20 miejsce w ubiegłorocznych Mistrzostwach Świata), Argentyna (21) i Południowa Afryka (23).
- Doszło za to dodatkowo 9 dwójek: Australia (8 miejsce w tegorocznych Mistrzostwach Świata), Turcja (21), Honk Kong (26), Indie (27), Uzbekistan (28), Kazachstan (29), Egipt (30), Filipiny (31) i Macedonia (32).
- Z dwójek, które startowały w Mistrzostwach Świata w 2018 i 2019 roku w tym samym składzie osobowym wystartowały osady z: Włoch (2 miejsce w ubiegłorocznych Mistrzostwach Świata), Belgii (3 miejsce), Czech (7), Wielkiej Brytanii (9), Ukrainy (10), Kanady (15), Danii (16), Portugalii (18) i Słowacji (19).
- Połowę składu zmieniła Irlandia (1 miejsce w ubiegłorocznych Mistrzostwach Świata), Nowa Zelandia (4 miejsce), Norwegia (5), Hiszpania (6), Polska (8), Austria (11), Japonia (12), Francja (13), Niemcy (14), Szwajcaria (17), Grecja (24) i Rosja (26).
- Całkowicie innych zawodników w swoich dwójkach mieli: Chińczycy (22 miejsce w ubiegłorocznych Mistrzostwach Świata) i Amerykanie (25).

W wyniku tych zmian najczęściej skorzystali Niemcy, którzy przesunęli się z czternastego miejsca w ubiegłym roku na trzecie w roku bieżącym, czyli awansowali aż o 11 pozycji. Natomiast pozostali:

- Niemcy + 11 pozycji
- Chiny i USA + 10
- Kanada + 6
- Portugalia + 4
- Polska i Grecja + 2
- Norwegia, Hiszpania i Rosja + 1
- Irlandia i Włochy zajęli identyczne co w roku ubiegłym miejsca, czyli pierwsze i drugie.

Pozostali niestety spadli w dół, a zdecydowanie najczęściej dwójka Japończyków o 12 pozycji, jednak należy pamiętać, że doszło sporo mocnych osad i spadek w wielu przypadkach nie jest spowodowany jedynie zmianami personalnymi. Inne federacje zanotowały spadek:

- Japonia - 12 pozycji
- Ukraina - 10
- Wielka Brytania - 9
- Nowa Zelandia - 7
- Belgia i Słowacja - 4
- Czechy i Francja - 3
- Szwajcaria i Austria - 2
- Dania - 1

LM2x DWÓJKA PODWÓJNA WAGI LEKKIEJ MĘŻCZYZN					
Średni wiek złotych medalistów	Średni wiek medalistów	Średni wiek finalistów	Średni wiek zakwalifikowanych	Średni wiek konkurencji	Średni wiek polskiej osady
24,0	25,83	26,58	26,36	25,55	30,0

➤ Wśród pięciu osad o najwyższej średniej wieku w konkurencji znalazły się kolejno:

Lp.	Państwo	Średnia wieku	Ostateczne miejsce w Mistrzostwach Świata
1	NOR	31,0	4
2-3	MKD	30,5	32
	CZE		10
4-5	JPN	30	24
	POL		6

➤ Wśród pięciu o najniższej średniej wieku osady znalazły się kolejno:

Lp.	Państwo	Średnia wieku	Ostateczne miejsce w Mistrzostwach Świata
1-2	UZB	19,5	28
	GRE		22
3	HKG	20,0	26
4	ESP	21,0	5
5-6	FRA	23,0	16
	AUS		8

- Najstarszymi zawodnikami w tej konkurencji byli:

1	Vrastil Jr Miroslav	CZE	37 lat
2	Fraga Pedro	POR	36 lat
3	Nikolovski Marjan	MKD	33 lata
4-5	Ruta Pietro	ITA	32 lata
	Tatsei Yevgeniy	USA	

- Najmłodszymi zawodnikami w tej konkurencji byli:

1-4	Nievarez Cris	PHI	19 lat
	Agafonov Evgeniy	UZB	
	Wong Wai Chun	HKG	
	Gkaidatzis Petros	GRE	
5-7	Balastegui Manel	ESP	20 lat
	Nurmatov Shakhzod	UZB	
	Papakonstantinou Antonios	GRE	

Przez pięć lat (2012-2016) Polskę w tej konkurencji reprezentowała dwójka podwójna wagi lekkiej Miłosz Jankowski z Arturem Mikołajczewskim. Wspólnie zdobyli srebrny medal Młodzieżowych Mistrzostw Świata w 2012 roku, stanowili trzon czwórki podwójnej wagi lekkiej, która zdobyła złoty medal Mistrzostw Świata Seniorów w 2012 roku, zakwalifikowali się do Igrzysk Olimpijskich w Rio de Janeiro, gdzie weszli do finału i zajęli szóste miejsce. Przez ostatnie dwa lata A. Mikołajczewskiego zastąpił jego kolega klubowy – Jerzy Kowalski i dwójka w tym nowym zestawieniu była bliska zdobycia medali w 2017 roku w Mistrzostwach Europy w Racicach czy Mistrzostwach Świata Seniorów w Sarasocie, zajmując tam czwarte miejsca. W ubiegłym roku zajęli piąte miejsce w Mistrzostwach Europy Seniorów i z problemami zdrowotnymi ósme miejsce w Mistrzostwach Świata w Płowdiw. Niestety ten tak ważny sezon kwalifikacji olimpijskich nie należy do najlepszych. Rozpoczęto więc próby poszukiwania najszybszego na wodzie składu osobowego osady. Ostatecznie trener postawił na dwóch zawodników Gopła Kruszewicy. Co ciekawe taki skład dwójki podwójnej już pływał w reprezentacji młodzieżowej, ale swojego startu w Młodzieżowych Mistrzostwach Świata w 2009 roku nie może uznać za udany bo zajęła tam 14 miejsce. Jednak obecnie to są już zawodnicy z całkiem innym doświadczeniem.

W tegorocznych swoich krajowych i międzynarodowych startach kontrolnych zawodnicy zajmowali kolejno następujące miejsca:

### **STARTY KRAJOWE**

#### **26.01 Mistrzostwa Polski na ergometrze wioślarskim – Tarnobrzeg**

Kowalski Jerzy - 1 miejsce (6:11.4)  
Mikołajczewski Artur - nie startował

#### **27-28.04 Centralne Regaty Otwarcia Sezonu Seniorów – Poznań**

##### **I dzień – na jedynekach**

Kowalski Jerzy - Rano 3 miejsce, po południu 2 miejsce.  
Mikołajczewski Artur - Dwukrotnie 1 miejsce.

## II dzień – na dwójkach podwójnych

Rano: A.Mikołajczewski/J.Kowalski - 1 miejsce

Po południu: J.Kowalski/M.Jankowski - 1 miejsce

## **STARTY MIĘDZYNARODOWE**

### **10-12.05 Puchar Świata - Płowdiw (Bułgaria)**

2 miejsce – A.Mikołajczewski/J.Jankowski.

Startowało 10 osad z siedmiu państw, które zajęły kolejno miejsca:

BEL, **POL**, POR, AUT, CHN 1, ESP, CHN 2, CHN 3, JPN 2, JPN 1.

### **31.05–2.06 Mistrzostwa Europy Seniorów – Lucerna (Szwajcaria)**

7 miejsce – J.Kowalski/M.Jankowski

Startowało 18 państw, które ostatecznie zajęły kolejno miejsca:

GER, ITA, BEL, ESP, IRL, DEN, **POL**, SVK, POR, GBR, CZE, AUT, SUI, GRE, FRA, UKR, RUS, MKD

### **21-23.06 Puchar Świata – Poznań**

11 miejsce – J.Kowalski/M.Jankowski

Startowało 23 osady z 19 państw, które zajęły kolejno miejsca:

GER, ITA, AUS, CAN, NZL, DEN, SVK, SUI 2, SUI 1, GBR 2, **POL**, FRA 1, AUT, MEX, USA, CHI, FRA 2, FIN, KOR, UZB 2, UZB 1.

### **12-14.07 Puchar Świata - Rotterdam (Holandia)**

13 miejsce – A.Mikołajczewski/J.Jankowski

Startowały 22 osady z 19 państw, które zajęły kolejno miejsca:

GER 1, IRL, NOR, BEL, NZL, AUS, FRA, POR 1, SVK, GBR 2, CHN, CZE, **POL**, ARG, HKG 1, JPN, SLO, GER 2, POR 2, HKG 2, FIN, ALG.

- Łącznie w tegorocznych startach kontrolnych przed Mistrzostwami Świata w Pucharach Świata czy Mistrzostwach Europy wystartowały w tej konkurencji osady 34 państw (ALG, ARG, AUS, AUT, BEL, CAN, CHI, CHN, CZE, DEN, ESP, FIN, FRA, GBR, GER, GRE, HKG, IRL, ITA, JPN, KOR, MEX, MKD, NOR, NZL, POL, POR, RUS, SLO, SUI, SVK, UKR, USA, UZB)
- Polska dwójka w tym roku rywalizowała bezpośrednio w torze z 24 z nich.
- Niestety z siedmioma mieli ujemny bilans ostatecznych wyników; z DEN i BEL (po 0:3), z GER (0:2), z SVK (1:2), z CAN, NZL i ITA (po 0:1).
- Z trzema mieli wynik remisowy; z GBR (3:3) oraz z CZE i SUI (po 1:1).
- Natomiast z czternastoma mieli bilans dodatni; z FRA (4:0), AUT i POR (po 3:0), ESP i ARG (po 2:0), CHN, GRE, HKG, JPN, MKD, SLO, UKR, USA i UZB (po 1:0).
- W bezpośredniej walce nie spotkali się przed Mistrzostwami Świata z dwoma czołowymi dwójkami: Irlandią, Norwegią i Australią.

Polacy w tej konkurencji w tegorocznych Mistrzostwach Świata w Linz wystartowali cztery razy: w przedbiegu, ćwierćfinale, półfinale i finale A, zajmując kolejno: trzy razy trzecie i szóste miejsce.

Przed tegorocznymi Mistrzostwami Świata po zamknięciu zgłoszeń Międzynarodowa Federacja Wioślarska FISA opublikowała ranking osad w poszczególnych konkurencjach na



podstawie wyników z tegorocznych Pucharów Świata, Mistrzostw Europy i ubiegłorocznych Mistrzostw Świata. Ilość osad w rankingu uzależniona była od ilości przedbiegów wynikających z liczby zgłoszonych osad do danej konkurencji i stanowiła ich dwukrotność. Do każdego przedbiegu zostały rozstawione po dwie osady wg zasady: pierwszy w rankingu z ostatnim, drugi z przedostatnim... itd...

Polska dwójka w rankingu dwunastu osad w tej konkurencji nie została ujęta. Natomiast w poszczególnych przedbiegach rozstawione były dwójki: Niemcy z Portugalią, Włosi z Francją, Irlandia z Danią, Norwegia z Hiszpanią, Belgia z Kanadą i Nowa Zelandia z Australią. Polacy wspólnie z Amerykanami i Kazachstanem zostali dołosowani w piątym przedbiegu do Niemców i Portugalii.

Zdecydowanym faworytem przedbiegu w którym startowali Polacy była załoga niemiecka – tegoroczni Mistrzowie Europy i zwycięzcy całej tegorocznej edycji Pucharu Świata. W stosunku do roku ubiegłego do tej dwójki wsiadł ubiegłoroczny Mistrz Świata w jedynce wagi lekkiej, który poprawił także najlepszy światowy rezultat tej konkurencji – Jason Osborne. Zadaniem taktycznym dla naszej osady było trzymać się blisko Niemców i spróbować zaatakować ich na około 750m przed metą, aby pewnie awansować z drugiej pozycji do



ćwierćfinałów. Przez około 1500m Polacy płynęli na trzecim miejscu tuż za USA, co było dla wszystkich pewnym zaskoczeniem. Na szczęście Amerykanie na ostatnich 500 metrach osłabli. Za to kolejną dużą niespodziankę sprawili Portugalczycy, którzy po bardzo skutecznym finiszu zaatakowali prowadzących od startu do mety Niemców przegrywając z nimi na mecie zaledwie 0,65 sek, a przy tym minęli także naszą dwójkę, która wpłynęła ostatecznie na metę na trzecim miejscu ze stratą 2,65 sek. do zwycięskich Niemców i 2 sek. do Portugalczyków. Plan został więc zrealizowany tylko częściowo. Z jednej strony Polacy uzyskali bezpośredni awans do ćwierćfinałów, a z drugiej strony niespodziewana przegrana z Portugalią. Pocięszającym był fakt, że był to zdecydowanie najszybszy wyścig spośród sześciu przedbiegów i uzyskane w nim trzy rezultaty najlepszymi tej fazy eliminacji.

Na kolejnym etapie polska dwójka trafiła do trzeciego ćwierćfinału razem z ubiegłorocznymi Mistrzami Świata – Irlandczykami i innymi rewelacyjnymi, ubiegłorocznymi finalistami – Hiszpanami oraz zawsze mocnymi Brytyjczykami, Francuzami i Turkami. Po przedbiegach i repesażach na podstawie analizy wyników można było z nadzieją na awans do półfinałów oczekiwać tego wyścigu, mimo, że skład ćwierćfinału oceniany na podstawie osiągnięć poszczególnych osad wydawał się bardzo mocny i wyrównany.

Założeniem taktycznym na ten wyścig było bardzo mocne rozpoczęcie, żeby „urwać się”

teoretycznie słabszym w tym sezonie osadom i zapewnić sobie przewagę przed rozpoczęciem finiszu. Nasza osada w pełni zrealizowała te założenia taktyczne. Nad czwartymi w tym wyścigu Brytyjczykami na kolejnych kontrolnych punktach pomiaru czasu co 500 metrów mieli kolejno przewagę: 1,12 – 2,28 – 2,74 i 4,71 na mecie. Niepokojący był jednak fakt, że Polacy osiągnęli dopiero dziewiąty rezultat wszystkich ćwierć finałów i bardzo dużo energii kosztował ich ten wyścig w kontekście czekającego półfinału. Z drugiej strony o skali wartości awansu z tego ćwierćfinału niech świadczy fakt, że cała trójka; czyli Irlandia, Hiszpania i Polska znalazła się w późniejszym finale A. Być może poczucie dużej utraty energii wywołało napięcie, że w tym systemie rozgrywania zawodów kolejnych repesaży już nie ma i drugiej szansy nie będzie.

W półfinale podstawowym zadaniem był oczywiście awans do finału, który dodatkowo dawał już pewną kwalifikację olimpijską. Skład tego półfinału wydawał się wyrównany, choć zdecydowanym faworytem byli aktualni V-ce Mistrzowie Świata i Europy - Włosi. Spodziewano się, że wyścig rozpocznie się w szaleńczym tempie. Nasi zawodnicy wiedzieli, że utrzymywanie bliskiego kontaktu z Włochami pozwoli na wypracowanie sobie dobrej pozycji przed finiszem. W pierwszej połowie dystansu bardzo ostro zaatakowali Hiszpanie i Chińczycy, zmieniając się na prowadzeniu. Prowadzenie okupili jednak dużym zmęczeniem i na 300 metrów przed metą włoska i polska dwójka zrównały się z prowadzącymi. Finisz był szalenie emocjonujący i wyrównany. Ostatecznie trzy pierwsze dwójki Włoch, Hiszpanii i Polski wpłynęły na metę w różnicy czasu 0,85 sek, a Chińczycy tracąc do Polaków 0,72 sek. stracili awans do finału. Jak się okazało stawka sześciu osad, które awansowały do finału z obu półfinałów zmieściła się w przedziale czasu 0,85 sek. Dodatkowo obie dwójki zajmujące w nich trzecie miejsca miały identyczny rezultat 6:14,15.

W finale pomimo bardzo małej różnicy w osiągniętych czasach w półfinałach pomiędzy osadami można było wytypować te, które powinny walczyć o medal, gdyż zmiana warunków atmosferycznych (wiatr z boku) spowodowała podjęcie decyzji o tzw. „alokacji torów”. To zdecydowanie, w kontekście walki o medale uprzywilejowywało osady awansujące do finału z pierwszych miejsc.

W wyścigu finałowym zgodnie z przewidywaniami już przed półmetkiem na prowadzenie wyszły osady z korzystniejszych torów – sześć, pięć i cztery. Nasza załoga podjęła walkę od startu płynąc bardzo agresywnie i walczyła początkowo o czwarte miejsce, ale niestety agresywny start przyplącali zmęczeniem w drugiej części dystansu i ostatecznie zajęli szóste miejsce.

**Mistrzami Świata w tej konkurencji zostali więc drugi raz z rzędu Irlandczycy przed Włochami i tym razem przed Niemcami.**

Dwójka podwójna wagi lekkiej mężczyzn Artur Mikołajczewski z Jerzym Kowalskim zrealizowali swoje główne zadanie, zdobywając kwalifikację olimpijską, choć wydawało się to bardzo trudne do realizacji, tym bardziej, że dużą część przygotowań przeznaczono na wyłonienie optymalnego składu. Starty kontrolne nie napawały wprawdzie optymizmem, ale ostatnia faza przygotowań była bardzo udana.

Zawodnicy bardzo dobrze współpracują z trenerem i realizują założenia taktyczne. Jednak, żeby podczas Igrzysk Olimpijskich można było walczyć o medal muszą zwiększyć swoją prędkość na ostatnich metrach finiszowych. A także mniejszym kosztem energetycznym przejść przez okres startów kontrolnych. Niesłuchanie ważna w przypadku wagi lekkiej jest też umiejętność ekonomicznego rozgrywania wyścigów eliminacyjnych, co pozwala zachować nieco więcej sił na rozgrywkę finałową o medale.

VII. JEDYNKA MĘŻCZYŹNM1x

Nazwisko i imię	Wiek	Klub
Węgrzycki-Szymczyk Natan	24 lata	AZS AWF Warszawa

**Trener klubowy i prowadzący w reprezentacji:**

Jarosław Szymczyk

**Prognoza miejsca: 8 – 11 miejsce.****Zadanie wynikowe: kwalifikacja olimpijska (do dziewiątego miejsca).****Ostateczny wynik: dziesiąte miejsce.**

Do tegorocznych Mistrzostw Świata w tej konkurencji zgłoszono 44 skifistów i była to rekordowa ilość zgłoszonych osad w tej konkurencji w ostatnich dwóch cyklach olimpijskich.

**LICZBA JEDYNEK MĘŻCZYŹN STARTUJĄCYCH  
W MISTRZOSTWACH ŚWIATA SENIORÓW W LATACH 2013-2019**

Rok mistrzostw	Liczba startujących czwórek
2013	32
2014	31
2015	41
2017	40
2018	32
2019	44

W związku z taką ilością zgłoszonych osad, zgodnie z systemem eliminacji Międzynarodowej Federacji Wioślarskiej FISA, najpierw rozegrano osiem przedbiegów z których po dwóch pierwszych jedynkarzy awansowało bezpośrednio do czterech ćwierćfinałów, a następnie osiem repasaży, z których tylko zwycięzcy uzupełnili dwudziestoczero-osadową stawkę ćwierćfinałów A/B/C/D. Załogi, które nie zdobyły kwalifikacji rozegrały cztery ćwierćfinały E/F/G/H. Z ćwierćfinałów po trzy pierwsze osady kwalifikowały się odpowiednio do półfinałów A/B lub E/F, a pozostałe walczyły odpowiednio w półfinałach C/D lub G/H. Z półfinałów trzy pierwsze dwójki zdobywały awans do finału wyższego, odpowiednio A lub C lub E lub G. Pozostali wystartowali ostatecznie odpowiednio w finałach B lub D lub F lub H. W finałach A osady walczyły o medale, w finale B o podział miejsc 7-12, w finale C o miejsca 13-18, w finale D o miejsca 19-24, w finale E o miejsca 25-30, w finale F o miejsca 31-36, w finale G o miejsca 37-42, a w finale H o miejsca 43-44.

Do Igrzysk Olimpijskich w Tokio, identycznie jak do poprzednich Igrzysk, kwalifikowało się dziewięciu pierwszych skifistów. Dodatkowo jeszcze jesienią tego roku i wiosną przyszłego z Kontynentalnych Regat Kwalifikacyjnych zakwalifikuje się: z Azji i Oceanii – 5 skifistów, Afryki – 5 skifistów, Ameryki – 5 skifistów i Europy – 3 skifistów, z zastrzeżeniem, że do tych regat swoje osady mogą zgłosić federacje mające maksymalnie dopiero tylko jedną zakwalifikowaną załogę w innej konkurencji. Natomiast w przyszłym roku w maju w Finałowych Regatach Kwalifikacyjnych, podobnie jak przez poprzednimi Igrzyskami kwalifikacje uzyska jeszcze dwóch skifistów. Dodatkowo jedno miejsce zarezerwowane jest dla gospodarza Igrzysk i dwa miejsca dla komisji trójstronnej (MKOL, FISA). Łącznie w tej konkurencji w Igrzyskach 2020 roku, podobnie jak w Rio de Janeiro rywalizować będzie 32 skifistów.

- Mistrzem Olimpijskim z Rio de Janeiro w tej konkurencji jest Nowozelandczyk Mahe Drysdale przed Chorwatem Damirem Martinem i Czechem Ondrejem Synkiem.
- Mistrzem Świata w ubiegłym roku w tej konkurencji był Norweg Kjetil Borch przed Czechem Ondrejem Synkiem i Litwinem Mindaugasem Griskonisem.
- Mistrzem Europy w tym roku w Lucernie w tej konkurencji został Niemiec Oliver Zeidler przed Holendrem Stefem Broeninkiem i Białorusinem Pilipem Pavukou.

Jedyny dotychczas medal w tej konkurencji w Mistrzostwach Świata Seniorów zdobył Kajetan Broniewski 28 lat temu w 1991 roku w Wiedniu, natomiast w Igrzyskach Olimpijskich polscy skifiści zdobyli dotychczas trzy brązowe medale: Teodor Kocerka w 1952 roku w Helsinkach i 1960 roku w Rzymie oraz Kajetan Broniewski w 1992 roku w Barcelonie.

W stosunku do ubiegłorocznych Mistrzostw Świata w tej konkurencji swoich skifistów w tym roku ponownie miało 27 federacji.

- Nie wystartowało w tym roku jedynie pięciu skifistów, reprezentantów: Belgii (16 miejsce w ubiegłorocznych Mistrzostwach Świata), Australii (19), Południowej Afryki (22), Ukrainy (27) i Argentyny (w ubiegłym roku nie stanął na starcie półfinału E/F).
- Doszło za to dodatkowo 17 skifistów z: Holandii (5 miejsce w tegorocznych Mistrzostwach Świata), Chorwacji (8), Grecji (11), Bułgarii (13), Meksyku (17), Rumunii (23), Kuby (26), Hiszpanii (27), Austrii (28), Kazachstanu (29), Uzbekistanu (31), Korei (32), Puerto Rico (35), Słowacji (36), Indii (37), Bermudów (38) i Emiratów Arabskich (44).
- Innych zawodników w swoich reprezentacjach mieli: Brytyjczycy (4 miejsce w ubiegłorocznych Mistrzostwach Świata), Białoruś (11 miejsce), Serbia (12), Francuzi (16), Paragwaj (28) i Tajlandia (29).

W tegorocznych Mistrzostwach Świata w stosunku do ubiegłorocznych skifiści reprezentujący poszczególne federacje w wyniku rywalizacji zmienili swoje pozycje w ostatecznym rankingu. W wyniku tych zmian najwięcej w górę przesunął się skifista Azerbejdżanu A.Aleksandrov o dziewięć pozycji, czyli z 21 miejsca w ubiegłym roku na dwunaste w tym roku. Natomiast pozostali:

- Azerbejdżan + 9 pozycji
- Włoch + 8
- Niemiec i Duńczyk + 5
- Szwed + 2
- Egipcjanin jako jedyny zachował swoją pozycję z ubiegłego roku.

Pozostali niestety spadli w dół, a zdecydowanie najwięcej skifista Estonii A.Jamsa (brązowy medalista Igrzysk Olimpijskich w czwórce podwójnej w Rio de Janeiro) aż o 16 pozycji, jednak należy pamiętać, że doszło spora ilość nowych skifistów. Inne federacje zanotowały spadek:

- Estonia - 16 pozycji
- Finlandia - 15
- Monako, Benin - 11
- Brytyjczyk, Szwajcar, Vanuatu - 10
- Paragwaj - 9
- Serbia - 5
- Czechy i Tajlandia - 4
- Norweg, Polak, Izrael, Francuz i Turek - 2
- Litwin i Amerykanin - 1

M1x JEDYNKA MĘŻCZYZN					
Wiek złotego medalisty	Średni wiek medalistów	Średni wiek finalistów	Średni wiek zakwalifikowanych	Średni wiek konkurencji	Wiek Polaka
23,0	26,0	29,5	26,91	29,89	24,0

➤ Najstarszymi zawodnikami w tej konkurencji byli:

1-2	Jamsa Andrei	EST	37 lat
	Synek Ondrej	CZE	
3-4	Khamis Alhammadi Ahmed	UAE	34 lata
	Babac Lukas	SVK	
5	Griskonis Mindaugas	LTU	33 lata

➤ Najmłodszymi zawodnikami w tej konkurencji byli:

1	Insfran Javier	PAR	20 lat
2-3	Reim Lukas	AUT	21 lat
	Chiruta Mihai	ROU	
4	Ntouskos Stefanos	GRE	22 lata
5-8	Jofre Senciales Jordi	ESP	23 lata
	Kumar Rohit	IND	
	Zeidler Oliver	GER	
	Kholmurzaev Shakhboz	UZB	

Natan Węgrzycki-Szymczyk był Mistrzem Świata Juniorów w 2013 roku. Następnie przez cztery lata startów w Młodzieżowych Mistrzostwach Świata na jedyńce w latach 2014-2017 zdobywał na przemian raz srebrny, raz brązowy medal. W 2015 roku zakwalifikował się do Igrzysk Olimpijskich z ostatniego premiowanego awansem dziewiątego miejsca, a w Rio de Janeiro zajął siódme miejsce. Potem w Mistrzostwach Świata Seniorów w latach 2017-2018 zajmował kolejno siódme i ósme miejsce.

W tegorocznych swoich krajowych i międzynarodowych startach kontrolnych zawodnik zajmował kolejno następujące miejsca:

### **STARTY KRAJOWE**

#### **26.01 Mistrzostwa Polski na ergometrze wioślarskim – Tarnobrzeg**

5 miejsce (5:51.7)

## **27-28.04 Centralne Regaty Otwarcia Sezonu Seniorów – Poznań**

I dzień – w jedyńce. Rano pierwsze miejsce, po południu drugie miejsce.

II dzień – w jedyńce. Rano i po południu pierwsze miejsce.

## **STARTY MIĘDZYNARODOWE**

### **31.05 – 2.06 Mistrzostwa Europy Seniorów – Lucerna (Szwajcaria)**

13 miejsce - startowało 25 państw, które ostatecznie zajęły kolejno miejsca:

GER, NED, BLR, DEN, CRO, CZE, GBR, ROU, NOR, BUL, SUI, FIN, **POL**, AZE, ISR, LTU, ITA, BEL, FRA, SRB, HUN, MON, ESP, TUR, LAT.

### **21-23.06 Puchar Świata – Poznań**

9 miejsce - startowało 30 jedynkarzy z 24 państw, którzy ostatecznie zajęli kolejno miejsca:

DEN, BLR, CUB, GBR 1, GER, NOR, NZL 1, LTU, **POL**, FRA 1, AZE, ITA 1, NED 1, SUI, SWE 1, AUT, NED 2, BUL 1, TUN, ARG, HUN 1, SWE 2, FIN 1, ITA 2, UZB 1, HUN 2, KOR, UZB 2, FIN 2

### **12-14.07 Puchar Świata - Rotterdam (Holandia)**

6 miejsce – startowało 28 jedynkarzy z 22 państw, którzy ostatecznie zajęli kolejno miejsca:

DEN, NOR, CRO, CZE, NZL 1, **POL**, GBR 2, NED 1, SUI, FIN 1, SWE 1, AUS, GER 1, GBR 1, FRA 1, ARG, ISR, GER 2, NZL 2, MON, FRA 2, FIN 2, SVK, NED 2, ALG, THA, ZIM, BEN.

- Łącznie w tegorocznych startach kontrolnych w Pucharze Świata czy Mistrzostwach Europy wystartowali w tej konkurencji skifisci 42 państw ( AUS, ALG, ARG, AUT, AZE, BEN, BEL, BUL, BLR, CRO, CUB, CZE, DEN, ESP, FIN, FRA, GBR, GER, HUN, ISR, ITA, JPN, KOR, LAT, LTU, MEX, MDA, MON, NED, NOR, NZL, POL, ROU, SRB, SUI, SWE, SVK, TUR, TUN, THA, UZB, ZIM).
- Polski skifista przed Mistrzostwami Świata rywalizował bezpośrednio w torze z 25 z nich.
- Z jedynastoma miał ujemny bilans ostatecznych wyników; z DEN (0:5), z CRO i NZL (po 0:3), z BLR, GBR i NOR (po 0:2), z GER, ROU, CZE i NED (S.Broenink) (po 0:1), z LTU (1:2).
- Z trzynastoma miał bilans dodatni; z AZE i ITA (po 3:0), z BEL, FRA i HUN (po 2:0), z ARG, AUT, AUS, FIN, ISR, KOR, MON, SRB i SWE (po 1:0).

Natan Węgrzycki-Szymczyk w tegorocznych Mistrzostwach Świata w Linz wystartował cztery razy: w przedbiegu, ćwierćfinale, półfinale i finale B, zajmując kolejno: pierwsze, trzecie, piąte i czwarte miejsce.

Przed tegorocznymi Mistrzostwami Świata po zamknięciu zgłoszeń Międzynarodowa Federacja Wioślarska FISA opublikowała ranking osad w poszczególnych konkurencjach na podstawie wyników z tegorocznych Pucharów Świata, Mistrzostw Europy i ubiegłorocznych Mistrzostw Świata. Ilość osad w rankingu uzależniona była od ilości przedbiegów wynikających z liczby zgłoszonych osad do danej konkurencji i stanowiła ich dwukrotność. Do każdego przedbiegu zostały rozstawione po dwie osady wg zasady: pierwszy w rankingu z ostatnim, drugi z przedostatnim... itd...

Polak w tym rankingu został ustawiony na dwunastym miejscu, w wyniku czego rozstawiono go do jednego przedbiegu z piątym Chorwatem Damirem Martinem. W innych siedmiu przedbiegach rozstawieni byli skifisci w następujących parach: Duńczyk ze Szwedem, Holender z Włochem, Białorusin z Finem, Norweg ze Szwajcarem, Czech z Litwinem, Kubańczyk z



Brytyjczykiem i Nowozelandczyk z Niemcem. Do przedbiegu szóstego, w którym startował Natan dołosoowano skifistów z Turcji, Izraela i Azerbejdżanu.

W przedbiegu, z którego bezpośrednio do ćwierćfinałów awans zdobywało dwóch pierwszych skifistów, a faworytem był V-ce Mistrz Olimpijski z Rio de Janeiro - Chorwat, który w tegorocznych 1 zacięty bódwóch Pucharach Świata w Plovdiv i Rotterdamie zajmował odpowiednio pierwsze i trzecie miejsce, a w Mistrzostwach Europy w Lucernie był piąty oraz Polak.

Nasz zawodnik miał za zadanie awansować bezpośrednio do ćwierćfinału i spróbować nawiązać walkę z Chorwatem o zwycięstwo w tym wyścigu. Przedbieg rozpoczął się od ostrego ataku skifistów z Izraela i Azerbejdżanu, którzy jednak po 500 metrach uzyskali tylko minimalną przewagę nad Polakiem (0,49 sek. Izrael i 0,15 sek. Azer). Faworyzowany Chorwat w tym momencie płynął ostatni – piąty ze stratą 1,06 sek. do prowadzącego, jednak na drugiej pięćsetce zdecydowanie przyspieszył i od razu na półmetku objął prowadzenie. Dalej płynął w miarę spokojnie, pilnując miejsca dającego mu bezpośredni awans do fazy ćwierćfinałowej. Natomiast Natan, realizując założenia przedstartowe bardzo ambitnie forsował tempo wiosłowania. Objął nieznacznie prowadzenie (0,51 sek.) nad Chorwatem, a na mecie nieatakowany wygrał zdecydowanie z przewagą 5,26 sek. przed Chorwatem. Tym samym zrealizował swoje założenia, jednak osiągnięty rezultat był dopiero dziewiątym z całej stawki ośmiu przedbiegów, z czego pięć rezultatów było lepszych o ponad 3 sek. W ośmiu przedbiegach zanotowano dwie małe niespodzianki. Z rozstawionych przed mistrzostwami w rankingu poza dwójką awansujących bezpośrednio do ćwierćfinałów skifistów znaleźli się utytułowany już Kubańczyk Angel Fournier Rodriguez i Fin Robert Ven. Najwidoczniej nie byli na tych mistrzostwach w swojej najlepszej dyspozycji bo przegrali również swoje repasaże i nie zakwalifikowali się do dalszej rozgrywki o czołowe miejsca w końcowej klasyfikacji.

W ćwierćfinale nasz skifista trafił na Niemca - tegorocznego Mistrza Europy i Litwina - ubiegłorocznego brązowego medalistę Mistrzostw Świata oraz mniej znanych Turka, Szweda i Rumuna. Ostatecznie wyścig przebiegł zgodnie z przewidywaniami. Od startu do mety prowadził Niemiec, który miał najlepszy czas z całej stawki pierwszej i czwartej pięćsetki. Drugi także od startu do mety był Litwin, który miał dla odmiany najlepsze z całej stawki czasy drugiej i trzeciej pięćsetki i to na tyle, że na 500 metrów zbliżył się do prowadzącego na odległość 0,26 sek. Jednak Niemiec „skontrował” ten atak i na mecie uzyskał przewagę 1,52 sek. Na trzecim miejscu przez cały dystans płynął Polak i tylko do półmetka próbował z nim walczyć skifista z Turcji. Na mecie niezagrożony był trzeci ze stratą 4,92 sek. do drugiego Litwina i z przewagą 3,25 sek. nad czwartym Turkiem. Polski skifista uzyskał na mecie dopiero czternasty rezultat wśród wszystkich wyścigów ćwierćfinałowych. Niespodziankami tej fazy eliminacji był brak awansu do półfinałów A/B świetnie w tym sezonie startującego medalisty Mistrzostw Europy w Lucernie Białorusina P. Pavukou i Brytyjczyka T.Barrasa – brązowego medalisty Mistrzostw Świata 2017 roku w Sarasocie. W drugim Pucharze Świata w tym roku w Poznaniu ci zawodnicy zajęli odpowiednio drugie i czwarte miejsca w jedyńce. Obaj w swoich wyścigach trafili na świetnie dysponowanych tego dnia przeciwników słabiej się dotychczas prezentujących.

W półfinale, w którym startował Natan Węgrzycki-Szymczyk na starcie stanęli wszyscy trzech medaliści ubiegłorocznych Mistrzostw Świata w Plovdiv. Dodatkowo przeciwnikami był ponownie Chorwat Damir Martin i rewelacyjnie spisujący się do tej pory tegoroczny Młodzieżowy V-ce Mistrz Świata - Grek Stefanos Ntouskos. W tej sytuacji oczywistym było, że o awans do finału A będzie bardzo trudno i dlatego zadaniem zawodnika było nawiązanie walki z faworytami biegu, ale w momencie braku szansy na awans, oszczędzenie sił na finał B, który miał decydować o awansie olimpijskim. Zgodnie z przewidywaniami o zwycięstwo w tym półfinale rywalizowali między sobą trzech ubiegłoroczni medaliści w tej konkurencji. Do półmetka prowadził Mistrz Świata Norweg Kjetil Borch, ale od półmetka nieoczekiwanie liderem stawki został słabiej w tym roku startujący V-ce Mistrz Świata – Czech Ondrej Synek. Wszyscy trzech zawodnicy utrzymywali pomiędzy sobą minimalną odległość. Po 500 metrach mieścili się w granicach 1,72 sek, na półmetku w 1,49 sek, 500 metrów przed metą w 0,95 sek. i na mecie dopiero różnica powiększyła się do 3,25 sek. Wygrał Czech, 1,03 sek. przed Litwinem i 3,25 sek. Norwegiem. Polak realizował założenia próbując utrzymać kontakt z prowadzącą trójką faworytów przez około 1200 metrów. Jednak po stwierdzeniu, że różnica się nie zmniejsza, zawodnik podjął decyzję o oszczędzeniu sił na następny wyścig - finał B, z którego tylko połowa zawodników zdobywała kwalifikacje olimpijskie. Polak uzyskał dziewiąty rezultat obu półfinałów i niemal identyczny jak piąty w pierwszym wyścigu półfinałowym – Włoch Simone Martini (oba rezultaty różniły się o 0,05 sek.). Pewną niespodzianką na tym etapie był brak awansu do finału A, rekordzisty świata – Nowozelandczyka Roberta Mansona. Zawodnik, który w tym cyklu olimpijskim wygrał rywalizację w swojej reprezentacji z Mistrzem Olimpijskim z Rio de Janeiro i Londynu, brązowym medalistą tej konkurencji Igrzysk w Pekinie, wielokrotnym Mistrzem Świata, ale niemłodym już Mahe Drysdale. Robert Manson wygrywa w sezonie Puchary Świata, poprawia najlepsze rezultaty, ale w kolejnych – trzecich już Mistrzostwach Świata zdecydowanie zawodzi. W 2017 i 2018 roku piąte miejsca, a w tym ostatecznie siódme.

W finale w walce o trzy pierwsze, premiowane awansem na Igrzyska Olimpijskie miejsca wydawało się, że faworytami są Nowozelandczyk i Chorwat, natomiast sprawa trzeciego miejsca jest otwarta. Od startu do ataku ruszył rutynowany Chorwat, prowadząc ponad  $\frac{3}{4}$  dystansu i miał przy tym najlepsze czasy dwóch pierwszych pięćsetek. Drugi do półmetka był młody Grek, tracąc do lidera 1,20 i 1,41 sek. na dwóch pierwszych punktach kontrolnych pomiaru czasu. Jednak to było wszystko ponad jego aktualne możliwości i pomimo historycznego wręcz dopingu jadących brzegiem na rowerach trenerów musiał za to zapłacić wysoką cenę. Dla odmiany drugi z faworytów Nowozelandczyk R. Manson przyjął całkiem inną taktykę. Do półmetka płynął z tyłu na szóstym miejscu, tracąc do prowadzącego Chorwata kolejno 5,16 sek. po 500 metrach i 6,38 sek. na półmetku, ale na dwóch ostatnich pięćsetkach ruszył do ataku jakby mu ktoś doczepił dodatkowy motorek. Miał zdecydowanie najlepsze czasy tych odcinków, ostatni nawet na największym zmęczeniu ponad 3 sek. lepszy od następnego, a przez ostatnie 700 metrów nie „zszedł” z tempa wiosłowania ani na moment poniżej 40 uderzeń/minutę, wiosłując momentami tempem 44 uderzeń/minutę. W ten sposób minął wszystkich i wygrał przed Chorwatem o 0,15 sek. Natomiast Natan Węgrzycki-Szymczyk cały dystans toczył zacięty bój z Włochem S. Martinim najpierw o trzecie miejsce, potem o drugie i na końcu ponownie o trzecie. Różnica pomiędzy tymi

dwoma skifistami wynosiła: 0,60 sek. po 500 metrach na korzyść Polaka, 0,14 sek. na półmetku na korzyść Włocha, 0,6 sek. ponownie na korzyść Włocha i 1,42 sek. na mecie niestety na korzyść Simone Martiniego. W międzyczasie na ok. 250 metrów przed metą nasz zawodnik jeszcze raz zaatakował i wyszedł przed Włocha, ale ten „skontrował” i to on cieszył się za metą ze zdobytej kwalifikacji do Igrzysk Olimpijskich w Tokio.

**Mistrzem Świata w tej konkurencji został Mistrz Europy – Niemiec Zeidler przed Duńczykiem Sverii Nielsenem i ubiegłorocznym Mistrzem Świata – Norwegiem Kjetilem Borchem.**

Polski skifista nie zdobył na tych mistrzostwach kwalifikacji olimpijskich i będzie musiał o nie walczyć w przyszłorocznych Finałowych Regatach Kwalifikacyjnych w połowie maja w Lucernie. Był bardzo blisko powtórzenia sytuacji z przed czterech lat, kiedy to na Mistrzostwach Świata 2015 roku zajął dziewiąte miejsce, które było także ostatnim dającym przepustkę do Rio de Janeiro. Już po wszystkich startach kontrolnych w tym sezonie widać było, że nie będzie to takie proste. Zawodnik nie zdecydował się na pełne przygotowania do tego sezonu wyłącznie na jedyne w grupie wioseł krótkich, która odniosła w tegorocznych Mistrzostwach Świata spektakularny sukces. Do końca marca trenował w ósemce przygotowując się do słynnego wyścigu BOAT RACE brytyjskich uczelni Oxford i Cambridge, a do tego doszła w okresie Bezpośredniego Przygotowania Startowego kontuzja kolana. Trzeba przyznać, że talentu i ambicji Natanowi nie brakuje, ale też trzeba sobie powiedzieć, że w jego treningu muszą nastąpić zmiany. Trzeba na pewno wprowadzić nowe bodźce treningowe poprzez zmianę systemu organizacyjnego treningów.



W przyszłym bardzo trudnym organizacyjnie sezonie trzeba przygotować szczyt formy sportowej na Finałowe Regaty Kwalifikacyjne, które odbędą się na dziewięć tygodni przed rozpoczęciem Igrzysk Olimpijskich w Tokio, a potem trzeba bardzo umiejętnie przygotować zawodnika do startu w tak trudnych warunkach jakie będą w trakcie wyścigów olimpijskich.

W majowych kwalifikacjach również nie będzie łatwo, bo przeciwnikami Polaka będzie Białorusin Pilip Pavukou, Brytyjczyk Thomas Barras i być może Amerykanin Dean Clark (ubiegłoroczny Mistrz Świata Juniorów, który w tym roku startował w czwórce bez sternika). Może też zostać z kwalifikacji europejskich Azer Aleksandrow lub Grek Ntouskos. Może też, podobnie jak w tym roku Włoch Simone Martini doskoczyć do czołówki inny zawodnik z dalszej pozycji, bo przecież Włoch w ubiegłorocznych Mistrzostwach Świata w Plovdiv zajął dopiero siedemnaste miejsce. Jednak nic nie powinno być zagrożeniem w momencie kiedy Polak będzie zdrowy i optymalnie najlepiej jak można przygotowany.

## VIII. DWÓJKA PODWÓJNA Kobiet W2x



Nazwisko i imię	Wiek	Klub
Radosz Martyna	28 lat	Lotto Bydgoscia
Lemańczyk-Dobrzelał Krystyna	24 lata	AZS AWF Warszawa



### Trenerzy klubowi:

Michał Kozłowski	– Lotto Bydgoscia
Adam Skwarski	– AZS AWF Warszawa

### Trener prowadzący w reprezentacji:

Jakub Urban	- trener główny
Michał Kozłowski	- trener asystent

**Prognoza miejsca:** 7 - 12 miejsce.

**Zadanie wynikowe:** kwalifikacja olimpijska (do jedenastego miejsca).

**Ostateczny wynik:** trzynaste miejsce

Do tegorocznych Mistrzostw Świata w tej konkurencji zgłoszono 21 dwójek. Była to oczywiście największa ilość osad w Mistrzostwach Świata obecnego cyklu olimpijskiego, ale o cztery mniej niż w poprzednich kwalifikacjach olimpijskich cztery lata temu.

### LICZBA DWÓJEK PODWÓJNYCH KOBIEC STARTUJĄCYCH W MISTRZOSTWACH ŚWIATA SENIORÓW W LATACH 2013-2019

Rok mistrzostw	Liczba startujących czwórek
2013	14
2014	22
2015	24
2017	14
2018	18
2019	21

W związku z taką ilością zgłoszonych osad, zgodnie z systemem eliminacji Międzynarodowej Federacji Wioślarskiej FISA, najpierw rozegrano cztery przedbiegi, z których pierwsze załogi bezpośrednio awansowały do dwóch półfinałów A/B. Pozostałe dwójki rozegrały cztery repasaże, z których po dwie pierwsze załogi uzupełniały dwunasto-osadową stawkę półfinałów A/B. Pozostałe dwójki wystartowały w dwóch półfinałach C/D. Po trzy pierwsze osady z półfinałów A/B utworzyły stawkę osad walczących o medale w finale A, a pozostałe o podział

miejsc 7-12 w finale B. Po trzy pierwsze dwójki z półfinałów C/D walczyły w finale C o miejsca 13-18, a pozostałe w finale D o miejsca 19-21.

Do Igrzysk Olimpijskich w Tokio, identycznie jak do poprzednich Igrzysk, kwalifikowało się jedenaście pierwszych dwójek. Dodatkowo jeszcze w przyszłym roku w maju w Finałowych Regatach Kwalifikacyjnych, także podobnie jak przez poprzednimi Igrzyskami kwalifikacje uzyskają dwie dwójki. Łącznie w tej konkurencji w Igrzyskach 2020 roku rywalizować będzie trzynaście osad.

- Mistrzyniami Olimpijskimi z Rio de Janeiro w tej konkurencji są Polki – Magdalena Fularczyk-Kozłowska z Natalią Madaj przed Brytyjkami i Litwinkami.
- Mistrzami Świata w ubiegłym roku w tej konkurencji były Litwinki przed Nowozelandkami i Amerykankami.
- Mistrzami Europy w tym roku w Lucernie w tej konkurencji zostały Niemki przed Rumunkami i Włoszkami.

Największymi dotychczas osiągnięciami reprezentantek Polski w tej konkurencji był złoty medal olimpijski dwójki Natalia Madaj z Magdalena Fularczyk-Kozłowską w Igrzyskach Olimpijskich 2016 roku w Rio de Janeiro, a w Mistrzostwach Świata złoty medal dwójki Julia Michalska z Magdaleną Fularczyk zdobyty w 2009 roku w Poznaniu.

W stosunku do ubiegłorocznych Mistrzostw Świata w tej konkurencji swoje dwójki w tym roku ponownie miało 16 federacji.

- Nie wystartowały w tym roku jedynie dwie osady, które zajęły w ubiegłym roku dalsze miejsca: Irlandia (13 miejsce w ubiegłorocznych Mistrzostwach Świata) i Chile (14 miejsce).
- Doszło za to dodatkowo 5 dwójek: Australia (11 miejsce w tegorocznych Mistrzostwach Świata), Białoruś (12), Serbia (17), Kuba (20) i Węgry (21).
- Z dwójek, które startowały w Mistrzostwach Świata w 2018 i 2019 roku w tym samym składzie osobowym wystartowało siedem osad: Litwa (1 miejsce w ubiegłorocznych Mistrzostwach Świata), Nowa Zelandia (2 miejsce), Holandia (5), Kanada (6), Czechy (7), Polska (8) i Francja (12).
- Połowę składu zmieniła Szwajcaria (16 miejsce w ubiegłorocznych Mistrzostwach Świata) i Rumunia (18 - ostatnie miejsce w ubiegłym roku).
- Całkowicie inne zawodniczki w swoich dwójkach mieli: Amerykanie (3 miejsce w ubiegłorocznych Mistrzostwach Świata), Wielka Brytania (4 miejsce), Chiny (9), Niemcy (10), Grecy (11), Włosi (15) i Ukraina (17).

W wyniku tych zmian najwięcej skorzystały Rumunki, które przesunęły się z osiemnastego miejsca w ubiegłym roku na drugie w roku bieżącym, czyli awansowały aż o 16 pozycji. Natomiast pozostali:

- |                           |              |
|---------------------------|--------------|
| • Rumunia                 | + 16 pozycji |
| • Włosi                   | + 8          |
| • Francuzi                | + 6          |
| • Holandia i Kanada       | + 2          |
| • Nowa Zelandia i Ukraina | + 1          |

Pozostali niestety spadli w dół, a zdecydowanie najwięcej dwójka Wielkiej Brytanii o 10 pozycji (z 4 miejsca w ubiegłorocznych Mistrzostwach Świata na 14 miejsce w tym roku) jednak należy pamiętać, że doszło sporo osad i spadek w niektórych przypadkach nie jest spowodowany jedynie zmianami personalnymi. Inne federacje zanotowały spadek:

- Wielka Brytania - 10
- Litwa - 8
- Grecja - 7
- Polska i Niemcy - 5
- Szwajcaria - 3
- USA - 2
- Czechy i Chiny - 1

W2x DWÓJKA PODWÓJNA KOBIEC					
Średni wiek złotych medalistek	Średni wiek medalistek	Średni wiek finalistek	Średni wiek zakwalifikowanych	Średni wiek konkurencji	Średni wiek polskiej osady
25,5	24,8	26,42	25,59	24,76	26,0

➤ Wśród pięciu osad o najwyższej średniej wieku w konkurencji znalazły się kolejno:

Lp.	Państwo	Średnia wieku	Ostateczne miejsce w Mistrzostwach Świata
1-2	USA	29,0	5
	CAN		4
3	NED	28,5	3
4	CUB	28,0	20
5	CZE	27,5	8

➤ Wśród pięciu o najniższej średniej wieku osady znalazły się kolejno:

Lp.	Państwo	Średnia wieku	Ostateczne miejsce w Mistrzostwach Świata
1	ROU	20,5	2
2	GRE	21	18
3	GER		15
4	HUN	22	21
5-6	GBR	22,5	14
	SUI		19

➤ Najstarszymi zawodniczkami w tej konkurencji były:

1	Stone Genevra	USA	34 lata
2	Proske Andrea	CAN	33 lata
3	Scheenaard Lisa	NED	31 lat
4	Cobas Garcia Yariulvis	CUB	29 lat
5-8	Radosz Martyna	POL	28 lat
	Wang Yuwei	CHN	
	Lefebvre Helene	FRA	
	Antosova Lenka	CZE	



- Najmłodszymi zawodniczkami w tej konkurencji były:

1	Radis Simona Geanina	ROU	20 lat
2	Lu Shiyu	CHN	
3-6	Tsamopoulou Dimitra-Sofia	GRE	21 lat
	Kyridou Anneta	GRE	
	Bodnar Nicoleta-Ancuta	ROU	
	Meakin Sofia	SUI	

Polska dwójka stworzona została w ubiegłym roku z dwóch kolejnych zawodniczek w wewnętrznym rankingu kobiecych wioseł krótkich jako osada rezerwowa do pierwszoplanowej osady w tej grupie szkoleniowej jaką jest czwórka podwójna. W ubiegłorocznych Mistrzostwach Europy były szóste, a Mistrzostwach Świata – ósme.

Reprezentantki Polski w tej konkurencji również mają na swoim koncie medale w najważniejszych imprezach wioślarskich. M. Radosz-Mikołajczak zdobyła złoty medal Mistrzostw Europy w 2013 roku, ale w dwójce podwójnej wagi lekkiej, a K. Lemańczyk-Dobrzelał to dwukrotna Młodzieżowa Mistrzyni Świata w czwórce podwójnej w latach 2015-2016.

W tegorocznych swoich krajowych i międzynarodowych startach kontrolnych zajmowały kolejno następujące miejsca:

### **STARTY KRAJOWE**

#### **26.01 Mistrzostwa Polski na ergometrze wioślarskim – Tarnobrzeg**

Radosz Martyna - 14 miejsce (7:10.9)

Lemańczyk-Dobrzelał Krystyna - 7 miejsce (6:55.5)

#### **27-28.04 Centralne Regaty Otwarcia Sezonu Seniorów – Poznań**

##### I dzień – na jedynekach

Radosz Martyna - dwa razy 6 miejsce

Lemańczyk-Dobrzelał Krystyna - rano 3 miejsce, po południu 2 miejsce.

##### II dzień – na dwójkach podwójnych

wspólnie dwa razy 3 miejsce

### **STARTY MIĘDZYNARODOWE**

#### **10-12.05 Puchar Świata - Płowdiw (Bułgaria)**

4 miejsce - startowało 7 osad z sześciu państw, które ostatecznie zajęły kolejno miejsca: CHN 1, BLR, CUB, **POL**, HUN, CHN 2, JPN.

#### **31.05 – 2.06 Mistrzostwa Europy Seniorów – Lucerna (Szwajcaria)**

12 miejsce - startowało 14 państw, które ostatecznie zajęły kolejno miejsca:

GER, ROU, ITA, BLR, LTU, GRE, NED, FRA, GBR, UKR, RUS, **POL**, DEN, SUI.

#### **21-23.06 Puchar Świata – Poznań** (startowały Boruch Katarzyna-Radosz Martyna)

18 miejsce - startowało 21 osad z 16 państw, które ostatecznie zajęły kolejno miejsca:

ARG, AUS, AUT, BLR, CAN, CHN, DEN, FRA, GBR, GER, ITA, NZL, **POL**, SWE, USA

### 12-14.07 Puchar Świata - Rotterdam (Holandia)

7 miejsce – startowało 8 osad z 8 państw, które ostatecznie zajęły kolejno miejsca: ROU, AUS, CAN, CZE, GER, USA, POL, GBR, NOR, DEN.

- Łącznie w tegorocznych startach kontrolnych w Pucharze Świata czy Mistrzostwach Europy wystartowały w tej konkurencji osady 25 państw ( AUS, BLR, CAN, CHN, CZE, CUB, DEN, EST, FRA, GBR, GER, GRE, HUN, ITA, JPN, LTU, NED, NOR, NZL, POL, ROU, RUS, SUI, UKR i USA) .
- Polki przed Mistrzostwami Świata w tym składzie rywalizowały bezpośrednio w torze z siedemnastoma z nich.
- Niestety z dwunastoma miały ujemny bilans ostatecznych wyników; z RUS (0:3), GBR (1:3), FRA, GER, LTU, NED (po 0:2), CAN, GRE, UKR, CHN, BLR i CUB (po 0:1) .
- Z pięcioma miały bilans dodatni; z DEN i HUN (po 2:0), JPN, NOR i SUI (po 1:0).
- W bezpośredniej walce nie spotkały się z dwójkami: Rumunii, Czech, Włoch, Nowej Zelandii, Australii i USA, czyli aż z pięcioma dwójkami z pierwszej ósemki tegorocznych Mistrzostw Świata.

Po zeszłorocznym sezonie wydawało się, że dwójka podwójna w tym składzie będzie wśród trzech osad, obok czwórki podwójnej kobiet i dwójki podwójnej mężczyzn, ze względu na dość szerokie miejsca kwalifikacyjne, które nie będą miały problemów ze zdobyciem kwalifikacji olimpijskich. Dwójka podwójna poprzedni sezon zakończyła dobrym wynikiem zdobywając ósmą pozycję na świecie przy dobrze obsadzonej konkurencji, w której nie było słabych załóg. Dodatkowo osada w optymalnych warunkach końcówkę sezonu zakończyła startami z czasami zbliżonymi do czołówki światowej oscylując w granicach czasów 6:51 – 6:54.

Jednak widać z powyższego wyliczenia wynikało, że dla Polek mogło zabraknąć miejsca w półfinale co jednocześnie oznaczało brak kwalifikacji olimpijskich. W ubiegłym roku osada imponowała bardzo skuteczną jazdą w drugiej części dystansu, czego w tym roku całkowicie nie potrafiła zaprezentować. Po przepracowanej zimie, bez większych przestojów spowodowanych przez drobne kontuzje, tegoroczny sezon dwójka rozpoczęła od Pucharu Świata w Plovdiv gdzie zajęła niestety dopiero czwarte miejsce przy słabszej obsadzie. Przyczyną takiej dyspozycji była poważna kontuzja, która przytrafiła się „szlakowej” dzień przed finałem. Pomimo tego osada wówczas zdecydowała się wystartować, ale nie była w stanie podjąć walki na całym dystansie. Kolejne starty osady również nie były udane co skłoniło trenera do szukania innych rozwiązań. W miejsce Krystyny Lemańczyk- Dobrzelał w Pucharze Świata w Poznaniu wystąpiła Katarzyna Boruch. Była to trzecia w kolejności wg sporządzonego rankingu wewnętrznego, zawodniczka młodzieżowa (dwie zawodniczki ją poprzedzające były w tym czasie niedysponowane). Występ dwójki w Poznaniu mimo wprowadzonych zmian i uzyskiwanych nawet chwilowo lepszych rezultatów w przejazdach kontrolnych okazał się całkowitym „niewypałem” (dopiero 18 miejsce). Dlatego na Puchar Świata w Rotterdamie trener powrócił do pierwotnego składu, ale zamienił zawodniczki pozycjami w osadzie. Występ Polek w trzeciej edycji Pucharu Świata okazał się najlepszym z dotychczasowych startów w tym sezonie. Można nawet było dopatrzeć się stylu jazdy, prędkości łodzi oraz sposobu pokonywania dystansu podobnego do poprzedniego sezonu. Wydawało się, że nasza dwójka powróciła na właściwe tory, a okres Bezpośredniego Przygotowania Startowego potwierdzi jeszcze prawdziwą jej wartość i spowoduje jeszcze większe przyspieszenie Polek w czasie Mistrzostw Świata. W czasie przejazdów na dystansie zbliżonym do startowego i startowym na zgrupowaniu w COS-OPO Wałcz osada uzyskiwała

bardzo dobre rezultaty i w dobrej dyspozycji wyjechała na Mistrzostwa Świata. Dodatkowo przygotowania w czasie poprzedzającym starty już na miejscu także potwierdzały dobre przygotowanie.

Polki w tej konkurencji w tegorocznych Mistrzostwach Świata w Linz wystartowały cztery razy: w przedbiegu, repasażu, półfinale C/D i finale C, zajmując kolejno: piąte, trzecie i dwa razy pierwsze miejsce.

Przed tegorocznymi Mistrzostwami Świata po zamknięciu zgłoszeń Międzynarodowa Federacja Wioślarska FISA opublikowała ranking osad w poszczególnych konkurencjach na podstawie wyników z tegorocznych Pucharów Świata, Mistrzostw Europy i ubiegłorocznych Mistrzostw Świata. Ilość osad w rankingu uzależniona była od ilości przedbiegów wynikających z liczby zgłoszonych osad do danej konkurencji i stanowiła ich dwukrotność. Do każdego przedbiegu zostały rozstawione po dwie osady wg zasady: pierwszy w rankingu z ostatnim, drugi z przedostatnim... itd...

Polki w tym rankingu nie zostały uwzględnione. W poszczególnych przedbiegach rozstawione były dwójki: Nowej Zelandii z Czeszkami, Amerykanki z Kanadyjkami, Rumunki z Holenderkami i Australijki z Chinkami. Natomiast nasza osada wspólnie z Niemkami, Białorusinkami i Greczynkami zostały dołosowane do Rumunek i Holenderek do pierwszego przedbiegu.

W przedbiegu po bardzo szybkim i mocnym starcie polska dwójka prowadziła na pierwszym kontrolnym punkcie pomiaru czasu po 500 metrach. Niestety na kolejnych pięciuset metrach osada spadła na piątą pozycję. Na 500 metrów przed metą ponownie znalazły się na czwartej pozycji, ale ostatecznie wyścig ukończyły na piątym miejscu, uzyskując przy tym czternasty rezultat na tym etapie rywalizacji wśród 21 startujących osad. Taktyka zrealizowana w tym przedbiegu całkowicie odbiegała od ustalonych z trenerem założeń przed zejściem na wodę. Zawodniczki już w trakcie wyścigu oceniły, że bardzo lekko i szybko wyszły na prowadzenie i odnosiły wrażenie wygodnej jazdy. Z doświadczenia jednak wiadomo, że za każde takie nieodpowiedzialne „szaleństwo” skutki ponosi się na finiszu. Bezpośrednio do półfinałów z tego przedbiegu awansowały jedynie późniejsze brązowe medalistki tej konkurencji – Holenderki.

W wyścigu repasażowym nasza osada trafiła do biegu z ubiegłorocznymi Mistrzyniami Świata – Litwinkami i ubiegłorocznymi Mistrzyniami Europy - Francuzkami, oraz mało doświadczoną osadą Serbii. Od początku wyścigu wydawało się, że Polki realizowały taktykę przyjętą przed biegiem, która zakładała utrzymywanie się w stawce walczących osad w pierwszej części dystansu tak aby za półmetkiem zaatakować, a ostateczny atak miał nastąpić na ostatnich 400 metrach. Tak też się stało na ostatnich 400-500 metrach przed metą Polki zaczęły mocno atakować, szybko zbliżając się do prowadzących Litwinek i drugich Francuzek. Uzyskały najlepszy z całej stawki czas ostatniej pięćsetki, ale na mecie niestety zabrakło 1,22 sek. do drugiego, premiowanego awansem do półfinałów miejsca i dającym możliwość dalszego ścigania się o kwalifikacje olimpijskie. Można jedynie by mieć poczucie niedosytu, że los zestawiał naszą osadę z tak mocnymi przeciwniczkami. Polska dwójka uzyskała na mecie czwarty rezultat wśród ośmiu osad zdobywających awans z tych repasaży do fazy półfinałowej.

Do kolejnego wyścigu z udziałem Polek, półfinału C/D nasza osada wystartowała z poczuciem przegranej szansy na kwalifikacje olimpijskie. Trafiły w nim na podobnie zawiedzione osady Grecji (w połowie tegoroczne Młodzieżowe Mistrzynie Świata w tej konkurencji) i Wielkiej Brytanii (w ubiegłorocznych Mistrzostwach Świata inne Brytyjki zajęły czwarte miejsce) oraz słabsze Węgierki. Założeniem było wygrać ten półfinał i udowodnić przede wszystkim sobie, że dyspozycja na tych zawodach jest dobra, a niestety zabrakło trochę szczęścia. Osada realizując

taktykę od początku do końca biegu sprawiała wrażenie kontrolującej cały przebieg rywalizacji co przełożyło się na zdecydowane zwycięstwo (5,86 sek. przed następnymi Brytyjkami) w tym biegu, uzyskując przy tym drugi po Niemkach rezultat obu półfinałów C/D.

W finale C nasze zawodniczki powtórnie pokazały, że stać je było, aby walczyć wyżej o upragnione kwalifikacje olimpijskie. Ustępowały jedynie przez pierwsze 500 metrów szaleńczo atakującym Brytyjkom. Następnie objęły prowadzenie, mając przy tym najlepsze czasy drugiej i trzeciej pięćsetki. Wygrały z przewagą 1,74 sek. i pokonały tak renomowane federacje o dużym potencjale jak Wielka Brytania czy Niemcy.

**Mistrzyniami Świata w tej konkurencji zostały Nowozelandki przed młodymi Rumunkami i Holenderkami.**

Mimo braku kwalifikacji do Igrzysk Olimpijskich w Tokio dwójka podwójna prezentowała w trakcie tegorocznych Mistrzostw Świata swój najlepszy i najrówniejszy poziom jaki był możliwy w takim składzie. Może zabrakło trochę szczęścia w losowaniu, a może mimo wszystko tej osady na nic lepszego nie stać. W prawdzie od poprzedniego sezonu osada zrobiła postęp, ale być może był on za mały.



O kwalifikacje olimpijskie w przyszłorocznych Finałowych Regatach Kwalifikacyjnych może być trudno, podobnie jak i innym naszym osadom. Do dwóch miejsc premiowanych awansem miejsc pozostały przecież tegoroczne Mistrzynie Europy – Niemki, które z powodu kontuzji nie wystartowały w Ottensheim i ostatnie w finale B – Młodzieżowe Mistrzyni Świata z 2017 roku - Białorusinki. Duży potencjał na rosady w swoich składach mają jeszcze Brytyjczycy i Ukraińcy. Trudno też powiedzieć dlaczego tegoroczne Młodzieżowe Mistrzyni Świata – Greczynki nie wystartowały w Linz w pełnym składzie. Jak widać potencjalnie mocnych przeciwników w przyszłym roku nie zabraknie.

## IX. DWÓJKA BEZ STERNICZKI KOBIET

W2-



Nazwisko i imię	Wiek	Klub
Wierzbowska Anna	29 lat	Lotto Bydgoscia
Sobieszek Monika	24 lata	AZS AWF Kraków



### Trenerzy klubowi:

- Michał Kozłowski - Lotto Bydgoscia
- Iwona Wójcik-Pietruszka - AZS AWF Kraków

### Trenerzy prowadzący w reprezentacji:

- Jakub Urban - trener główny
- Michał Kozłowski - trener asystent

**Prognoza miejsca: 9-14 miejsce.**

**Zadanie wynikowe: kwalifikacja olimpijska (do jedenastego miejsca).**

**Ostateczny wynik: czternaste miejsce.**

Do tegorocznych Mistrzostw Świata w tej konkurencji zgłoszono 25 dwójek. Była to rekordowa ilość osad w tej konkurencji w ostatnich dwóch cyklach olimpijskich i o cztery więcej niż w Mistrzostwach Świata cztery lata temu, które były kwalifikacjami do Igrzysk Olimpijskich w Rio de Janeiro.

### LICZBA DWÓJEK BEZ STERNICZKI KOBIET STARTUJĄCYCH W MISTRZOSTWACH ŚWIATA SENIORÓW W LATACH 2013-2019

Rok mistrzostw	Liczba startujących czwórek
2013	14
2014	15
2015	21
2017	11
2018	15
2019	25

W związku z taką ilością zgłoszonych osad, zgodnie z systemem eliminacji Międzynarodowej Federacji Wioślarskiej FISA, najpierw rozegrano pięć przedbiegów z których po cztery pierwsze dwójki awansowały bezpośrednio do czterech ćwierćfinałów. Następnie pięć dwójek rozegrało jeden repasaż, z którego cztery osady uzupełniły dwudziestocztero-osadową stawkę ćwierćfinałową, a ostatnia w tym repasażu dwójka została z regat wyeliminowana. Z ćwierćfinałów po trzy pierwsze osady kwalifikowały się do półfinałów A/B, pozostałe walczyły w

półfinałach C/D. Z półfinałów trzy pierwsze dwójki zdobywały awans do finału wyższego, odpowiednio A lub C. Reszta wystartowała ostatecznie odpowiednio w finałach B lub D. W finałach A osady walczyły o medale, w finale B o podział miejsc 7-12, w finale C o miejsca 13-18, a w finale D o miejsca 19-24.

Do Igrzysk Olimpijskich w Tokio, identycznie jak do poprzednich Igrzysk, kwalifikowało się jedenaście pierwszych dwójek. Dodatkowo jeszcze w przyszłym roku w maju w Finałowych Regatach Kwalifikacyjnych kwalifikacje uzyskają dwie dwójki, a przed poprzednimi igrzyskami uzyskiwało cztery. Łącznie w tej konkurencji w Igrzyskach 2020 roku rywalizować będzie trzynaście osad, kiedy w Rio de Janeiro było piętnaście.

- Mistrzyniami Olimpijskimi z Rio de Janeiro w tej konkurencji są Brytyjki przed Nowozelandkami i Dunkami.
- Mistrzyniami Świata w ubiegłym roku w tej konkurencji były Kanadyjki przed Nowozelandkami i Hiszpankami.
- Mistrzyniami Europy w tym roku w Lucernie w tej konkurencji zostały Hiszpanki przed Rumunkami i Włoszkami.

Największymi dotychczas osiągnięciami reprezentantek Polski w tej konkurencji w Mistrzostwach Świata był srebrny medal zdobyty 37 lat temu w 1982 roku w Lucernie przez dwójkę Małgorzata Dłużewska z Czesławą Kościańską. Natomiast jedyny do tej pory medal olimpijski (brązowy) w tej konkurencji zdobyła również ta dwójka w Igrzyskach Olimpijskich w 1980 roku w Moskwie.

- W stosunku do ubiegłorocznych Mistrzostw Świata w tej konkurencji swoje dwójki w tym roku ponownie miało wszystkie 15 federacji.
- Dodatkowo wystartowało 10 dwójek z: Rumunii (7 miejsce w tegorocznych Mistrzostwach Świata), Grecji (11 miejsce), Chile (12), Niemiec (15), Południowej Afryki (16), Danii (17), Czech (18), Chorwacji (22), Norwegii (24) i Meksyku (25 – ostatnie miejsce).
- Z dwójek, które startowały w Mistrzostwach Świata w 2018 i 2019 roku w tym samym składzie osobowym wystartowały jedynie osady pięciu federacji: Kanady (1 miejsce w ubiegłorocznych Mistrzostwach Świata), Nowej Zelandii (2 miejsce), Chin (5), Węgier (12) i Polski (13).
- Połowę składu zmieniła Hiszpania (3 miejsce w ubiegłorocznych Mistrzostwach Świata), Ukraina (10 miejsce) i Francja (15).
- Całkowicie inne zawodniczki w swoich dwójkach miało aż 7 federacji: Włosi (4 miejsce w ubiegłorocznych Mistrzostwach Świata), Irlandia (6 miejsce), Wielka Brytania (7), Australia (8), Amerykanie (9), Rosjanie (11) i Holendrzy (14).

W wyniku tych przesunięć najwięcej skorzystała Australia, których dwójka przesunęła się z ósmego miejsca w ubiegłym roku na drugie w roku bieżącym, czyli awansowała aż o 6 pozycji. Natomiast pozostali:

- Australia + 6 pozycji
- USA + 5
- Nowa Zelandia + 1

Pozostali niestety spadli w dół, a zdecydowanie najwięcej dwójka Rosjanek o 12 pozycji, z jedenastego miejsca w ubiegłym roku na 23 w bieżącym. Jednak należy pamiętać, że doszło



sporo mocnych i spadek w kilku przypadkach nie jest spowodowany jedynie zmianami personalnymi. Inne federacje zanotowały spadek:

- Rosja - 12 pozycji
- Węgry - 9
- Holandia i Francja - 5
- Chiny - 4
- Wielka Brytania i Ukraina - 3
- Kanada, Hiszpania, Włochy i Irlandia - 2
- Polska - 1

W2- DWÓJKA BEZ STERNICZKI KOBIEC					
Średni wiek złotych medalistek	Średni wiek medalistek	Średni wiek finalistek	Średni wiek zakwalifikowanych	Średni wiek konkurencji	Średni wiek polskiej osady
26,5	25,17	26,33	25,23	24,80	26,5

➤ Wśród pięciu osad o najwyższej średniej wieku w konkurencji znalazły się kolejno:

Lp.	Państwo	Średnia wieku	Ostateczne miejsce w Mistrzostwach Świata
1	USA	33,0	4
2	UKR	31,5	13
3	FRA	30,0	20
4	NED	27,5	19
5	IRL	27,0	8

➤ Wśród pięciu o najniższej średniej wieku osady znalazły się kolejno:

Lp.	Państwo	Średnia wieku	Ostateczne miejsce w Mistrzostwach Świata
1	GRE	18,5	11
2-3	RUS	21,0	23
	RSA		16
4	CRO	21,5	22
5-7	GER	22,0	15
	MEX		25
	CHI		12

➤ Najstarszymi zawodniczkami w tej konkurencji były:

1	Kalmoe Megan	USA	36 lat
2	Le Nepvou Marie	FRA	34 lata
3	Golub Oksana	UKR	32 lata
4	Buryak Olena	UKR	31 lat
5-6	Eisser Tracy	USA	30 lat
	Wielgaard Kirsten	NED	

➤ Najmłodszymi zawodniczkami w tej konkurencji były:

1	Kyridou Maria	GRE	18 lat
2-3	Bourmpou Christina	GRE	19 lat
	Kratic Izabela	CRO	
4	Schoonbee Jessica	RSA	20 lat
5-9	Rocek Aisha	ITA	21 lat
	Schendekehl Tabea	GER	
	Daniliuk Elena	RUS	
	Glazkova Ekaterina	RUS	
	Ceballos Fernanda	MEX	

Polska dwójka stworzona została w ubiegłym roku, podobnie jak w przypadku wioseł krótkich z dwóch kolejnych zawodniczek w wewnętrznym rankingu kobiecych wioseł długich jako osada rezerwowa dla pierwszoplanowej osady w tej grupie szkoleniowej jaką jest czwórka bez sterniczki. Załoga w tym sezonie pływa w takim samym składzie i ustawieniu w łodzi jak w roku poprzednim. Jest to drugi sezon pływania razem, jednak cały czas zawodniczki mają problemy ze zgraniem się w łodzi. Między zawodniczkami jest znaczna dysproporcja siły fizycznej i stąd powstają problemy z optymalnym płynięciem łodzi. Różnią się także ich charakterystyki pracy w wodzie, a w dwójce bez sterniczki dopasowanie do siebie zawodniczek jest przeważnie najistotniejsze. Monika Sobieszek należy do najmłodszych w grupie kobiet i potrzeba jej jeszcze jednego lub dwóch sezonów na wyrównanie swojego poziomu do najlepszych w grupie, a Anna Wierzbowska cały czas ma pewne problemy z poprawą swojej techniki wiosłowania. W ubiegłorocznych Mistrzostwach Europy były siódme, a Mistrzostwach Świata – czternaste.

W tegorocznych swoich krajowych i międzynarodowych startach kontrolnych zajmowały kolejno następujące miejsca:

### **STARTY KRAJOWE**

#### **26.01 Mistrzostwa Polski na ergometrze wioślarskim – Tarnobrzeg**

Wierzbowska Anna - 1 miejsce (6:41.6)

Sobieszek Monika - 10 miejsce (7:06.5)

#### **27-28.04 Centralne Regaty Otwarcia Sezonu Seniorów - Poznań**

I dzień - wspólnie w dwójce bez sterniczki

rano 3 miejsce, a po południu drugie

II dzień – również wspólnie na dwójce bez sterniczki

dwa razy 1 miejsce

### **STARTY MIĘDZYNARODOWE**

#### **10-12.05 Puchar Świata - Płowdiw (Bułgaria)**

9 miejsce - startowało 12 osad z ośmiu państw, które ostatecznie zajęły kolejno miejsca: NED, CHN 1, USA 2, CHN 2, USA 1, ESP, USA 3, USA 4, **POL**, ROU, HUN, JPN.

#### **31.05 – 2.06 Mistrzostwa Europy Seniorów – Lucerna (Szwajcaria)**

10 miejsce - startowało 14 państw, które ostatecznie zajęły kolejno miejsca: ESP, ROU, ITA, NED, GRE, GBR, UKR, LTU, NOR, **POL**, GER, RUS, CZE, FRA.

#### **21-23.06 Puchar Świata – Poznań**

13 miejsce - startowało 26 osad z 17 państw, które ostatecznie zajęły kolejno miejsca: NZL, AUS 1, USA 1, CAN 2, ITA 1, CHN 1, USA 2, GER, CHI, ITA 2, CHN 2, IRL, **POL**, CAN 1, AUS 2, CRO, HUN, NOR, FRA 1, LTU, GBR, DEN 1, FRA 2, DEN 2.

#### **12-14.07 Puchar Świata - Rotterdam (Holandia)**

14 miejsce – startowało 20 osad z 15 państw, które ostatecznie zajęły kolejno miejsca: AUS 1, NZL, GBR 2, ROU 1, ESP, IRL, GER 1, GBR 1, AUS 2, DEN, RUS, ROU 2, NED, **POL**, CZE, NZL 2, CHN, GER 2, CRO.

- Łącznie w tegorocznych startach kontrolnych w Pucharze Świata czy Mistrzostwach Europy wystartowały w tej konkurencji osady 25 państw ( AUS, CAN, CHI, CHN, CRO, CZE, DEN, ESP, FRA, GBR, GER, GRE, HUN, IRL, ITA, JPN, LTU, NED, NOR, NZL, POL, ROU, RUS, UKR i USA) .
- Polki w tym roku przed Mistrzostwami Świata rywalizowały bezpośrednio w torze z dwudziestoma z nich.
- Niestety z trzynastoma miały ujemny bilans ostatecznych wyników; z CHN, ROU i NED (po 0:2), ESP (0:3), USA(0:4), LTU (1:3), NOR i RUS (po 1:2), GRE, UKR, ITA, IRL i CHI (po 0:1).
- Tylko z siedmioma miały bilans dodatni; z CRO, GBR, GER (po 1:0), JPN, CZE, FRA (po 2:0) i HUN (3:0). Należy przy tym pamiętać, że Niemki i Brytyjki były zgłaszane w bardzo różnych składach na poszczególnych regatach.
- W bezpośredniej walce przed Mistrzostwami Świata nie spotkały się z trzema najlepszymi obecnie dwójkami na świecie – Nowozelandkami, Australijkami i Kanadyjkami.

Polki w tej konkurencji w tegorocznych Mistrzostwach Świata w Linz wystartowały cztery razy: w przedbiegu, ćwierćfinale, półfinale C/D i finale C, zajmując kolejno: trzecie, czwarte i dwa razy drugie miejsce.

Przed tegorocznymi Mistrzostwami Świata po zamknięciu zgłoszeń Międzynarodowa Federacja Wioślarska FISA opublikowała ranking osad w poszczególnych konkurencjach na podstawie wyników z tegorocznych Pucharów Świata, Mistrzostw Europy i ubiegłorocznych Mistrzostw Świata. Ilość osad w rankingu uzależniona była od ilości przedbiegów wynikających z liczby zgłoszonych osad do danej konkurencji i stanowiła ich dwukrotność. Do każdego przedbiegu zostały rozstawione po dwie osady wg zasady: pierwszy w rankingu z ostatnim, drugi z przedostatnim... itd...

Polki w tym rankingu nie zostały uwzględnione, natomiast w poszczególnych przedbiegach rozstawione były dwójki: Australii z Niemkami, Nowej Zelandii z Chinkami, USA z Irlandią, Kanady z Włochami i Rumunii z Hiszpanią. Nasza osada wspólnie z Czeszkami i Norwegią została dołosowana do przedbiegu pierwszego do Kanadyjek i Włoszek.



W naszym przedbiegu od startu do mety prowadziły ubiegłoroczne Mistrzynie Świata, mając przy tym najlepsze czasy wszystkich czterech pięćsetek. Podobnie zresztą na drugim miejscu – czwarte z ubiegłorocznych mistrzostw Włoszki. Za nimi dopiero płynęły Polki, również od startu do mety na trzeciej pozycji. Pewnie wygrały z załogami z Norwegii i Czech, ale niestety duża różnica, którą na mecie miały do dwóch czołowych osad (16,68 sek. do Kanadyjek i 12,9 sek. do Włoszek) pozwalała przypuszczać, że zmieści się w nią spora ilość innych osad w końcowej rywalizacji. Po raz kolejny osada zaczyna regaty mocno „zestresowana” i pierwsze wyścigi nie do

końca są poprawnie realizowane. Końcowy rezultat uzyskany na mecie przez Polki był dopiero szesnastym w tej fazie eliminacji w całej grupie startujących.

W czwartym ćwierćfinale, w którym startowały nasze zawodniczki od startu do mety niezagrożone prowadziły Amerykanki, a Polki od startu do mety płynęły na czwartym miejscu i praktycznie ani przez moment nie były w stanie zagrozić walczącym pomiędzy sobą Rumunkom i Chinkom. Ostatecznie uplasowały się na czwartej pozycji z dużą (7,69 sek.) stratą do trzeciego miejsca Chinek. Drugi raz powtórzyła się duża różnica do najlepszych 10 załóg mistrzostw, a uzyskany na mecie rezultat był dopiero piętnastym wśród wszystkich startujących na tym etapie. Brak awansu do półfinałów zamknął możliwość walki o kwalifikację olimpijską w tym roku dla tej załogi.

W półfinale C/D zawodniczki pomimo niedosytu z powodu braku kwalifikacji znalazły motywację do ambitnej rywalizacji i walki o jak najlepszą pozycję końcową. Pewnie ruszyły od początku i prowadziły bieg przez ponad połowę dystansu. Ostatecznie skończyły na drugiej pozycji, jednak zdecydowanie w pierwszej trójce która awansowała do finału C. Polki przegrały z Niemkami i minimalnie wygrały z zawodniczkami reprezentującymi Republikę Południowej Afryki. Był to najlepszy do tej pory bieg Polek od początku mistrzostw. Widać było po załodze, że odeszła presja kwalifikacji i wiosłowały dużo swobodniej. Nawiązały skuteczną walkę, trzeba jednak pamiętać, że w półfinałach C/D pozostały załogi z drugiej - słabszej połowy rywalizujących dwójek. Nasza dwójka uzyskała na mecie wprawdzie czwarty rezultat obu półfinałów, ale dwa następne były jedynie słabsze w granicach 0,54 sek.

Jednak w finale C zawodniczki pokazały, że może nie zdobyły w tym roku olimpijskich kwalifikacji, ale warto dać im dodatkowe szanse w przyszłorocznych Finałowych Regatach Kwalifikacyjnych. Wprawdzie od startu do mety prowadziły Ukrainki z mistrzynią i rekordzistką Świata na ergometrze wiosłarskim w składzie, ale Polki cały dystans płynąc na drugim miejscu agresywnie je atakowały i na koniec skutecznie obroniły się przed Niemkami. Uplasowały się ostatecznie na drugiej pozycji pokonując rozstawione do tych mistrzostw Niemki. Był to zdecydowanie najlepszy bieg tej załogi na Mistrzostwach Świata w Ottensheim. Kolejny raz wyraźnie zawodniczki rozpędzają się podczas zawodów, jednak jest to za późno i niestety niektórych strat nie da się odrobić.

**Mistrzyniami Świata zostały posiadaczki najlepszego rezultatu w tej konkurencji – Nowozelandki przed Australijkami i ubiegłorocznymi Mistrzyniami Świata – Kanadyjkami.**

Start osady należy ocenić pozytywnie jednak przy tym poziomie i ilości startujących osad na kwalifikację olimpijską w tych Mistrzostwach Świata nie było szans. Zawodniczki zaprezentowały swój maksymalny obecny poziom sportowy. Konkurencja w dwójkach bez sterniczki była rekordowo licznie obsadzona. Na chwilę obecną można ocenić, że Polkom brakuje do zakwalifikowanych osad około sześciu sekund. Czternaste miejsce to trzecie wśród załóg nie posiadających olimpijskich kwalifikacji. Należy jednak podkreślić fakt, że za Polkami bezpośrednio jest kilka dwójek, które kończyły wyścigi nieznacznie za naszą osadą. Na przyszłoroczne kwalifikacje załoga bezwzględnie musi poprawić błędy techniczne i skuteczniej wiosłować na wodzie. Po ostatnim okresie Bezpośredniego Przygotowania Startowego załoga była dobrze przygotowana fizycznie, a największą uwagę przykładano do rozluźnienia i poprawy rytmu wiosłowania.

Ponieważ dwójka w tym zestawieniu pływa już dwa lata i prezentuje od początku podobny poziom sportowy to gdyby pojawiła się trzecia zawodniczka o podobnych parametrach fizycznych należałoby ją sprawdzić z obecnymi zawodniczkami i ewentualnie ocenić potencjał nowej osady.

## X. DWÓJKA BEZ STERNICZKA MĘŻCZYZN M2-



Nazwisko i imię	Wiek	Klub
Modrzyński Bartosz	23 lata	BTW Bydgoszcz
Posylajka Łukasz	23 lata	AZS Szczecin



### Trenerzy klubowi:

Marcin Badziągowski	– BTW Bydgoszcz
Piotr Kula	– AZS Szczecin

### Trener prowadzący w reprezentacji:

Mariusz Szumański

**Prognoza miejsca:** trudna do określenia.

**Zadanie wynikowe:** kwalifikacja olimpijska (do jedenastego miejsca).

**Ostateczny wynik:** czternaste miejsce.

Do tegorocznych Mistrzostw Świata w tej konkurencji zgłoszono 28 dwójek. Była to rekordowa ilość w ostatnich dwóch cyklach olimpijskich i o jedną więcej niż w Mistrzostwach Świata cztery lata temu, które były kwalifikacjami do Igrzysk Olimpijskich w Rio de Janeiro.

### LICZBA DWÓJEK BEZ STERNIKA MĘŻCZYZN STARTUJĄCYCH W MISTRZOSTWACH ŚWIATA SENIORÓW W LATACH 2013-2019

Rok mistrzostw	Liczba startujących czwórek
2013	21
2014	20
2015	27
2017	18
2018	25
2019	28

W związku z taką ilością zgłoszonych osad, zgodnie z systemem eliminacji Międzynarodowej Federacji Wioślarskiej FISA, najpierw rozegrano pięć przedbiegów z których po cztery pierwsze dwójki awansowały bezpośrednio do czterech ćwierćfinałów, a następnie dwa repasaże, z których tym razem po dwie pierwsze osady uzupełniły dwudziestoczworo-osadową stawkę ćwierćfinałową. Załogi, które nie zdobyły kwalifikacji rozegrały finał E o podział miejsc 25-28. Z ćwierćfinałów po trzy pierwsze osady kwalifikowały się do półfinałów A/B, pozostałe walczyły w półfinałach C/D. Z półfinałów trzy pierwsze dwójki zdobywały awans do finału wyższego, odpowiednio A lub C. Reszta wystartowała ostatecznie odpowiednio w finałach B lub D. W

finałach A osady walczyły o medale, w finale B o podział miejsc 7-12, w finale C o miejsca 13-18, a w finale D o miejsca 19-24.

Do Igrzysk Olimpijskich w Tokio, identycznie jak do poprzednich Igrzysk, kwalifikowało się jedenaście pierwszych dwójek. Dodatkowo jeszcze w przyszłym roku w maju w Finałowych Regatach Kwalifikacyjnych, także podobnie jak przez poprzednimi Igrzyskami kwalifikacje uzyskają dwie dwójki. Łącznie w tej konkurencji w Igrzyskach 2020 roku rywalizować będzie trzynaście osad.

- Mistrzami Olimpijskimi z Rio de Janeiro w tej konkurencji są Nowozelandczycy przed Południową Afryką i Włochami.
- Mistrzami Świata w ubiegłym roku w tej konkurencji byli Chorwaci przed Rumunami i Francuzami.
- Mistrzami Europy w tym roku w Lucernie w tej konkurencji zostali Chorwaci przed Rumunami i Hiszpanami.

Największymi dotychczas osiągnięciami reprezentantów Polski w tej konkurencji w Mistrzostwach Świata był srebrny medal zdobyty 49 lat temu w 1970 roku w St. Catharines przez Jerzego Brońca z Alfonsem Ślusarskim. Natomiast jedyny do tej pory medal olimpijski (brązowy) w tej konkurencji zdobyła dwójka Henryk Budziński z Janem Mikołajczakiem w Igrzyskach Olimpijskich w 1932 roku w Los Angeles.

- W stosunku do ubiegłorocznych Mistrzostw Świata w tej konkurencji swoje dwójki w tym roku ponownie zgłosiły 22 federacje.
- Nie wystartowały w tym roku jedynie trzy osady słabsze, które zajęły w ubiegłym roku dalsze miejsca: Ukraina (20 miejsce w ubiegłorocznych Mistrzostwach Świata), Szwajcaria (21 miejsce) i Bułgaria (23).
- Dodatkowo zgłoszono 6 dwójek: Chiny (19 miejsce w tegorocznych Mistrzostwach Świata), Grecja (22 miejsce), Turcja (23), Litwa (26), Kuba (27) i Chile (nie stanęli na starcie w finale D).
- Z dwójek, które startowały w Mistrzostwach Świata w 2018 i 2019 roku w tym samym składzie osobowym wystartował 9 osad: Chorwacji (1 miejsce w ubiegłorocznych Mistrzostwach Świata), Rumunii (2 miejsce), Francji (3), Nowej Zelandii (5), Hiszpanii (6), Czech (7), Białorusi (11), Węgier (12) i Irlandii (16).
- Połowę składu zmieniły cztery federacje: Serbia (9 miejsce w ubiegłorocznych Mistrzostwach Świata), Południowa Afryka (10 miejsce), Amerykanie (15) i Brazylia (17).
- Całkowicie innych zawodników w swoich dwójkach miało także 9 federacji: Kanada (4 miejsce w ubiegłorocznych Mistrzostwach Świata), Wielka Brytania (8 miejsce), Australia (13), Polska (14), Włosi (18), Holandia (19), Dania (22), Argentyna (25) i Niemcy (nie stanęli na starcie w półfinale C/D).

W wyniku tych zmian najwięcej skorzystali Włosi, którzy przesunęli się z 18 miejsca w ubiegłym roku na czwarte w roku bieżącym, czyli awansowali aż o 14 pozycji. Natomiast pozostali:

- Włochy + 14 pozycji
- Australia + 10



- Argentyna + 9
- Dania + 7
- Nowa Zelandia + 4
- Serbia i USA + 2
- Hiszpania, Południowa Afryka i Holandia + 1
- Chorwacja, Białoruś i Polska zajęły identyczne co w roku ubiegłym miejsce.

Pozostali niestety spadli w dół, a zdecydowanie najwięcej dwójka Czechów o 14 pozycji, z siódmego miejsca w ubiegłym roku na 21 w tym roku. Jednak należy pamiętać, że doszło sporo osad i spadek w wielu przypadkach nie jest spowodowany jedynie zmianami personalnymi. Inne federacje zanotowały spadek:

- Czechy - 14 pozycji
- Irlandia - 9
- Rumunia - 8
- Kanada i Wielka Brytania - 4
- Francja i Brazylia - 3

M2- DWÓJKA BEZ STERNIKA MĘŻCZYZN					
Średni wiek złotych medalistów	Średni wiek medalistów	Średni wiek finalistów	Średni wiek zakwalifikowanych	Średni wiek konkurencji	Średni wiek polskiej osady
30,5	27,17	26,83	27,18	25,86	23,0

- Wśród pięciu osad o najwyższej średniej wieku w konkurencji znalazły się kolejno:

Lp.	Państwo	Średnia wieku	Ostateczne miejsce w Mistrzostwach Świata
1	BRA	31,5	20
2	CRO	30,5	1
3	HUN		28
4	CAN	29,0	8
5-6	IRL		25
	RSA		9

- Wśród pięciu o najniższej średniej wieku osady znalazły się kolejno:

Lp.	Państwo	Średnia wieku	Ostateczne miejsce w Mistrzostwach Świata
1	GRE	20,5	22
2	CUB	21,0	27
3-4	LTU	21,5	26
	CHI		24
5	DEN	22,0	15

- Najstarszymi zawodnikami w tej konkurencji byli:

1	Vela Maggi Pau	BRA	33 lata
2-3	Jeffery Tom	GBR	32 lata
	Langerfeld Kai	CAN	
4-6	O`Donovan Mark	IRL	31 lat
	Sinkovic Valent	CRO	
	Simon Jr Bela	HUN	

- Najmłodszymi zawodnikami w tej konkurencji byli:

1-3	Secher Bastian	DEN	20 lat
	Palaiopanos Athanasios	GRE	
	Ajete Jauregui Carlos	CUB	
4-6	Kalleg Andrade Cristopher	CHI	21 lat
	Juskevicius Mantas	LTU	
	Kalandaridis Ioannis	GRE	

Polska dwójka to ubiegłoroczni srebrni medaliści Młodzieżowych Mistrzostw Europy. Nie jest to może wynik, który pozwalał mieć nadzieję na kwalifikacje olimpijskie, ale ze względu na młody wiek obu zawodników warto było im dać szansę rozwoju przygotowując ich do tego startu. Należy też pamiętać, że pierwszoplanowa osada męskich wioseł długich, jaką jest czwórka bez sternika musi posiadać zabezpieczenie w postaci wartościowej rezerwy. Przed Mistrzostwami Świata było do przewidzenia, że na obecny poziom sportowy miejsce tej dwójki jest gdzieś w finale C, czyli w przedziale 14-20. Jednak ze względu na tylko jeden start w regatach międzynarodowych i to w nietypowo rozegranym Pucharze Świata w Rotterdamie prognoza miejsca była trudna do określenia.

W tegorocznych swoich krajowych i międzynarodowych startach kontrolnych zajmowały kolejno następujące miejsca:

### **STARTY KRAJOWE**

#### **26.01 Mistrzostwa Polski na ergometrze wioślarskim – Tarnobrzeg**

Modrzyński Bartosz - 18 miejsce (6:07.1)

Posyłajka Łukasz - 19 miejsce (6:07.2)

#### **27-28.04 Centralne Regaty Otwarcia Sezonu Seniorów - Poznań**

I dzień - wspólnie w dwójce bez sternika

Rano - 3 miejsce, po południu - 4 miejsce.

II dzień – w czwórce bez sternika (B.Modrzyński-Ł.Posyłajka-D.Radosz-P.Juszczak)

Rano – 1 miejsce, po południu – 2 miejsce.

### **STARTY MIĘDZYNARODOWE**

#### **10-12.05 Puchar Świata - Płowdiw (Bułgaria)**

8 miejsce – dwójka w składzie – Piotr Juszczak/Dariusz Radosz.

Startowało 10 osad z dziewięciu państw, które zajęły kolejno miejsca:

SRB 1, CRO, ESP, SRB 3, BLR, CUB, CHN, **POL**, HUN 2, MDA.

#### **31.05 – 2.06 Mistrzostwa Europy Seniorów – Lucerna (Szwajcaria)**

Nie startowała żadna polska dwójka bez sternika.

Startowało 15 państw, które zajęły kolejno miejsca:

CRO, ROU, ESP, ITA, CZE, SRB, BLR, GBR, FRA, GER, GRE, RUS, NED, HUN, UKR.

#### **21-23.06 Puchar Świata – Poznań**

Nie startowała żadna polska dwójka bez sternika.

Startowało 24 osady z 18 państw, które zajęły kolejno miejsca:

AUS, NZL 1, CAN 1, SRB, GBR 1, ITA, BLR 1, FRA, CHN, CHI, BRA, TUR, CAN 2, GBR 2, GER 1, ARG 2, GER 2, ARG 1, CUB, NZL 2, UZB.

W repasażu na starcie nie stanęła BLR 2, a w finale D – AUT i HUN.

### 12-14.07 Puchar Świata - Rotterdam (Holandia)

16 miejsce – dwójka bez sternika B.Modrzyński/Ł.Posyłajka.

Startowało 17 osad z 12 państw, które zajęły kolejno miejsca:

AUS 1, CZE, NZL 1, GBR 1, ROU, GBR 2, AUS 2, FRA, ARG 2, NZL 2, DEN, GER 2, CHN, ARG 1, **POL**, GER 1.

Chorwaci nie stanęli na starcie w półfinale.

- Łącznie w tegorocznych startach kontrolnych w Pucharze Świata czy Mistrzostwach Europy wystartowały w tej konkurencji osady 29 państw (ARG, AUS, AUT, BLR, BRA, CAN, CHI, CHN, CRO, CZE, CUB, DEN, ESP, FRA, GBR, GER, GRE, HUN, ITA, MDA, NED, NZL, POL, ROU, RUS, SRB, TUR, UKR, USA i UZB).
- Polacy przed Mistrzostwami Świata rywalizowali bezpośrednio w torze tylko z trzema z nich (GER, CHN, ARG), z którymi przegrali.

Polacy w tej konkurencji w tegorocznych Mistrzostwach Świata w Linz wystartowali cztery razy: w przedbiegu, ćwierćfinale, półfinale C/D i finale C, zajmując kolejno: dwa razy czwarte, trzecie i drugie miejsce.

Przed tegorocznymi Mistrzostwami Świata po zamknięciu zgłoszeń Międzynarodowa Federacja Wioślarska FISA opublikowała ranking osad w poszczególnych konkurencjach na podstawie wyników z tegorocznych Pucharów Świata, Mistrzostw Europy i ubiegłorocznych Mistrzostw Świata. Ilość osad w rankingu uzależniona była od ilości przedbiegów wynikających z liczby zgłoszonych osad do danej konkurencji i stanowiła ich dwukrotność. Do każdego przedbiegu zostały rozstawione po dwie osady wg zasady: pierwszy w rankingu z ostatnim, drugi z przedostatnim... itd...

Polacy w tym rankingu w tej konkurencji nie zostali uwzględnieni, natomiast w poszczególnych przedbiegach rozstawione były dwójki: Chorwacji z Australią, Czechów z Wielką Brytanią, Nowej Zelandii z Włochami, Rumunii z Serbią i Kanady z Hiszpanią. Nasza osada wspólnie z Turcją, Węgrami i Chile została dołosowana do przedbiegu drugiego do Czechów i Brytyjczyków.

Początek przedbiegu, w którym startowali Polacy był bardzo wyrównany. W niewielkim przedziale czasowym płynęło 4-5 dwójek przez cały dystans 2000 metrów. Na pierwszym, kontrolnym punkcie pomiaru czasu po 500 metrach cztery osady zmieściły się w 0,86 sek, a Polacy w tym momencie znajdowali się na piątej pozycji ze stratą 0,99 sek. do czwartej dwójki. Na półmetku cztery załogi płynęły w granicach 1,72 sek, a nasza dwójka znajdowała się na czwartym miejscu, mając w tym momencie przewagę nad piątą zaledwie 0,71 sek. 500 metrów przed metą cztery pierwsze dwójki mieściły się w granicach 1,19 sek. Polacy byli w tym momencie na trzeciej pozycji, natomiast powiększyła się nieco odległość pomiędzy czwartą ostatnią dwójką mającą bezpośredni awans do ćwierćfinałów, a piątą do 2,74 sek. Na mecie cztery pierwsze osady były w granicach 2,02 sek. Nasza dwójka mimo, że na 250 metrów przed metą zajmowali nawet drugą pozycję nie zdołali jej utrzymać i zostali wyprzedzeni przez Brytyjczyków i Czechów zajmując czwarte miejsce z przewagą 3,08 sek. nad piątą. W dalszej fazie mistrzostw okazało się, że żadnej z osad z tego przedbiegu nie udało się zdobyć kwalifikacji olimpijskich co tłumaczy wyrównany jego poziom. Natomiast polska dwójka uzyskała dopiero 18 rezultat wszystkich przedbiegów.

W ćwierćfinale ,z którego do półfinałów awansowały trzy pierwsze dwójki wystartowali mocniej niż w przedbiegu i mimo mocniejszych rywali na 500 metrach zajmowali drugą pozycję. Do 1000 metrów nadal utrzymywali się w wyrównanej stawce, zajmując czwarte miejsce ze stratą długości łodzi do prowadzących Włochów. Jednak po półmetku miał miejsce nietypowy incydent. Nasza dwójka płynąca skrajnym pierwszym torem zderzyła się z pilnującym porządku na rozgrzewce katamaranem sędziowskim. Zdarzenie miało miejsce wewnątrz pierwszego toru po którym prawidłowo płynęła nasza osada, a katamaran sędziowski nie powinien się znaleźć. Sędzia po dłuższej chwili od zderzenia podniósł czerwoną chorągiewką próbując przerwać wyścig. Jednak w ferworze walki oprócz naszej osady, która złamała wiosło pozostałe kontynuowały rywalizację i mimo interwencji następnego arbitra dopłynęły do końca dystansu. Pomimo wszystko zarządzono powtórzenie tego wyścigu, ale w tym momencie zaczęli protestować przedstawiciele trzech pierwszych osad Włoch, Kanady i Rumunii proponując by wyścig powtórzono bez nich , natomiast zwycięzca trzyosadowego wyścigu z pozostałych zostałaby jako siódma osada włączony do jednego z półfinałów. Jednak propozycja ta nie została przyjęta i wyścig powtórzono w pełnym składzie. W powtórzonym wyścigu po sześciu godzinach awans ponownie uzyskały te same trzy osady z tym, że drugie miejsce za Włochami zajęła Rumunia przed Kanadą ,czyli odwrotnie niż rano . Polska dwójka po przeżyciach związanych ze zderzeniem i utratą wiosła zajęła czwarte miejsce wyprzedzając Duńczyków i Chilijczyków. Nasi zawodnicy przez cały dystans płynęli za trzema pierwszymi osadami, tracąc na poszczególnych punktach kontrolnych pomiaru czasu: 1,37 sek. po 500 metrach do trzeciego premowanego awansem miejsca, 2,44 sek, na półmetku, 3,38 sek. 500 metrów przed metą i ostatecznie 5,33 sek. na mecie. Tym samym polska dwójka w tej konkurencji straciła szansę na zdobycie kwalifikacji olimpijskiej w tegorocznych Mistrzostwach Świata, o którą można byłoby walczyć jedynie awansując do półfinałów. Trudno też w takiej sytuacji mówić o szansach z innych ćwierćfinałów, gdyż sześciogodzinna przerwa zmieniała całkowicie zewnętrzne warunki ponownego startu.

Pozostała jedynie walka o jak najwyższą lokatę będącą najbliżej jedenastego miejsca dającego prawo startu w Igrzyskach Olimpijskich w Tokio.

Pierwszym etapem w tej walce był półfinał C/D i rywalizacja o prawo startu w wyższym finale C. W nim po dramatycznej walce nasi zawodnicy zajęli trochę dość szczęśliwie premowane awansem do finału C trzecie miejsce. W tym wyścigu wykazali się brakiem doświadczenia i nawykami z krajowej rywalizacji. W decydującej rozgrywce na ostatnich 500 metrach wyprzedzili osadę Niemców, jeszcze wcześniej Holendrów i płynąc już na drugiej pozycji skupili się jedynie na walce o zwycięstwo z prowadzącą Brazylią. Jednak wiosłujący na szóstym i piątym torze Niemcy i Holendrzy na ostatnich 150 metrach rzucili się do szaleńczego ataku i minimalnie wyprzedzili obie płynące na czele dwójki Brazylii i Polski. Na szczęście nasza osada zdołała przysłowiowym rzutem na taśmę na ostatnich metrach wyprzedzić dwójkę Brazylii. Wygrali Niemcy 0,32sek. przed Holandią i 0,46 sek. przed Polakami, którzy zaledwie o 0,07sek. wyprzedzili Brazylijczyków. Cztery pierwsze dwójki w tym półfinale uzyskały najlepsze rezultaty obu półfinałów C/D.

W finale C od startu do mety prowadzili Amerykanie . Pozostałe dwójki do półmetka płynęły blisko siebie wyrównanej stawce. Nasza osada jako jedyna z całej stawki popłynęła drugą część dystansu szybciej niż pierwszą. W wyniku czego z czwartej pozycji na półmetku przesunęła się na drugą za prowadzącą dwójkę USA, zmniejszając do niej stratę z 5,01 sek. do 1,42 sek. Z Polakami na metę wpłynęli Duńczycy z różnicą 0,24 sek.

**Mistrzami Świata w tej konkurencji zostali drugi raz z rzędu Chorwaci przed Nowozelandczykami i Australijczykami.**

Porównanie startów polskiej dwójki bez sternika w ostatnim Pucharze Świata w Rotterdamie z Mistrzostwami Świata w Ottensheim wypada dla niej korzystnie. Zawodnicy wykazali w ostatniej fazie przygotowań duży postęp. Między innymi w Mistrzostwach Świata Polacy w bezpośredniej walce w finale C wyprzedzili zdecydowanie Niemców (o 4,01sek), którym ulegli w Rotterdamie. Zajmując czternaste miejsce osada nie zdobyła kwalifikacji olimpijskiej, ale popłynęła zgodnie z założoną prognozą wynikową. Ze względu na młody wiek zawodników i brak doświadczenia w rywalizacji seniorów można ich pochwalić za waleczność, umiejętny rozkład sił na dystansie, dobre „czucie wody” i jazdę torową w środku dystansu mimo niezbyt dużej mocy. Tegoroczny wynik daje nadzieje na ewentualną walkę o kwalifikację olimpijską w przyszłym roku. Jednak nie będzie to realne bez konsekwentnej pracy nad indywidualnym poziomem mocy zawodników, który przy ich umiejętnościach technicznych zdecydowanie wpłynąłby na podniesienie prędkości łodzi. Dość wysoki poziom techniczny nie oznacza jeszcze osiągnięcia szczytu możliwości tej osady, a liczne drobne błędy, które wymagają korekty świadczą o istniejących rezerwach. Poziom osad rywalizujących w tegorocznych Mistrzostwach Świata o kwalifikację olimpijską okazał się jeszcze dla polskiej dwójki zbyt wysoki, ale przy dalszym maksymalnym zaangażowaniu i determinacji i determinacji zawodników jest szansa na skuteczne włączenie ich do tej walki. A do kwalifikacji dodatkowej w połowie maja przyszłego roku w walce o dwa miejsca obok Polaków pozostali: Brytyjczycy, Amerykanie, Niemcy, Holendrzy i Chińczycy, a więc nacje, które mają spory potencjał zawodniczy. Mają z czego dokonać powtórnej selekcji i najróżniejszych zmian. Poza tym pozostały także mocne do tej pory osady, którym nie wiadomo z jakich powodów tegoroczne Mistrzostwa Świata całkowicie się nie udały. Są to Czesi (drudzy w tegorocznym Pucharze Świata w Rotterdamie oraz medaliści Pucharów Świata w 2018 roku), Grecy (medaliści Młodzieżowych Mistrzostw Świata) czy też między innymi ostatni w tej konkurencji Mistrzowie Świata w dwójce ze sternikiem w 2017 roku – Węgrzy.





<b>Nazwisko i imię</b>	<b>Wiek</b>	<b>Klub</b>
Deresz Weronika	34 lata	Niezrzeszona
Wełna Katarzyna	25 lat	AZS-AWF Kraków



**Trenerzy klubowi:**

Artur Leśniak – AZS-AWF Kraków

**Trener prowadzący w reprezentacji:**

Przemysław Abrahamczyk

**Prognoza miejsca: 9-14 miejsce.**

**Zadanie wynikowe: kwalifikacja olimpijska (do siódmego miejsca).**

**Ostateczny wynik: piętnaste miejsce.**

Do tegorocznych Mistrzostw Świata w tej konkurencji zgłoszono 27 dwójek. Była to rekordowa ilość osad w tej konkurencji w ostatnich dwóch cyklach olimpijskich i o jedną więcej niż w Mistrzostwach Świata cztery lata temu, które były kwalifikacjami do Igrzysk Olimpijskich w Rio de Janeiro

**LICZBA DWÓJEK PODWÓJNYCH WAGI LEKKIEJ KOBIET STARTUJĄCYCH  
W MISTRZOSTWACH ŚWIATA SENIORÓW W LATACH 2013-2019**

<b>Rok mistrzostw</b>	<b>Liczba startujących czwórek</b>
<b>2013</b>	<b>16</b>
<b>2014</b>	<b>22</b>
<b>2015</b>	<b>26</b>
<b>2017</b>	<b>18</b>
<b>2018</b>	<b>19</b>
<b>2019</b>	<b>27</b>

W związku z taką ilością zgłoszonych osad, zgodnie z systemem eliminacji Międzynarodowej Federacji Wioślarskiej FISA, najpierw rozegrano pięć przedbiegów z których po cztery pierwsze dwójki awansowały bezpośrednio do czterech ćwierćfinałów, a następnie dwa repasaże, z których tym razem po dwie pierwsze osady uzupełniły dwudziestoczworo-osadową stawkę ćwierćfinałową. Załogi, które nie zdobyły kwalifikacji rozegrały finał E o podział miejsc 25-27. Z



ćwierćfinałów po trzy pierwsze osady kwalifikowały się do półfinałów A/B, pozostałe walczyły w półfinałach C/D. Z półfinałów trzy pierwsze dwójki zdobywały awans do finału wyższego, odpowiednio A lub C. Reszta wystartowała ostatecznie odpowiednio w finałach B lub D. W finałach A osady walczyły o medale, w finale B o podział miejsc 7-12, w finale C o miejsca 13-18, a w finale D o miejsca 19-24.

Do Igrzysk Olimpijskich w Tokio kwalifikowało się siedem pierwszych dwójek, to jest o cztery mniej niż do Igrzysk w Rio de Janeiro. Dodatkowo jeszcze jesienią tego roku i wiosną przyszłego z Kontynentalnych Regat Kwalifikacyjnych zakwalifikuje się: z Azji i Oceanii – 3 dwójki, Afryki – 1 dwójka, Ameryki – 3 dwójki i Europy – 2 dwójki, z zastrzeżeniem, że do tych regat swoje osady mogą zgłosić federacje mające maksymalnie dopiero tylko jedną zakwalifikowaną załogę w innej konkurencji. Natomiast w przyszłym roku w maju w Finałowych Regatach Kwalifikacyjnych, podobnie jak przez poprzednimi Igrzyskami kwalifikacje uzyskają jeszcze dwie dwójki. Łącznie w tej konkurencji w Igrzyskach 2020 roku rywalizować będzie osiemnaście osad. W poprzednich Igrzyskach było ich dwadzieścia. Jest to wynikiem zmiany ram kwalifikacyjnych w związku ze wyrównaniem procentowego udziału w igrzyskach liczby kobiet i mężczyzn.

- Mistrzyniami Olimpijskimi z Rio de Janeiro w tej konkurencji są Holenderki przed Kanadą i Chinkami.
- Mistrzyniami Świata w ubiegłym roku w tej konkurencji były Rumunki przed Amerykankami i Holenderkami.
- Mistrzami Europy w tym roku w Lucernie w tej konkurencji zostały Białorusinki przed Francuzkami i Szwajcarkami.

Największymi dotychczas osiągnięciami reprezentantek Polski w tej konkurencji w Mistrzostwach Świata były srebrne medale zdobyte przez pary: Ilona Mokronowska z Katarzyną Demianiuk w 2001 roku w Lucernie i Agnieszkę Renc z Magdaleną Kemnitz w 2009 roku w Poznaniu. Natomiast w Igrzyskach Olimpijskich w tej konkurencji Polska medalu jeszcze nie miała.

- W stosunku do ubiegłorocznych Mistrzostw Świata w tej konkurencji swoje dwójki w tym roku ponownie zgłosiło 18 federacji.
- Nie wystartowały w tym roku jedynie Algierki, które zajęły w ubiegłym roku 17 miejsce.
- Dodatkowo zgłoszono 9 dwójek: Francji (5 miejsce w tegorocznych Mistrzostwach Świata), Białorusi (6), Chin (13), Łotwy (20), Korei (21), Filipin (23), Gwatemali (24), Kazachstanu (25) i Tajwanu (26).
- Z dwójek, które startowały w Mistrzostwach Świata w 2018 i 2019 roku w tym samym składzie osobowym wystartowało 9 dwójek z: Rumunii (1 miejsce w ubiegłorocznych Mistrzostwach Świata), Holandii (3 miejsce), Szwajcarii (4), Nowej Zelandii (6), Włoch (7), Irlandii (13), Austrii (14), Hiszpanii (16) i Tajlandii (18).
- Połowę składu zmieniło 7 federacji: Wielkiej Brytanii (5 miejsce w ubiegłorocznych Mistrzostwach Świata), Południowej Afryki (8 miejsce), Kanady (9), Japonii (10), Polski (11), Australii (12) i Niemiec (15).
- Całkowicie inne zawodniczki w swoich dwójkach mieli: Amerykanie (2 miejsce w ubiegłorocznych Mistrzostwach Świata) i Egipcj (19 miejsce).

W wyniku tych zmian najwięcej skorzystały Nowozelandki, które przesunęły się z szóstego miejsca w ubiegłym roku na pierwsze w roku bieżącym, czyli awansowały o 5 pozycji. Natomiast pozostali:

- Nowa Zelandia + 5 pozycji
- Australia + 3
- Wielka Brytania + 2
- Holandia i Kanada + 1
- Włoszki zajęły identyczne co w roku ubiegłym siódme miejsce.

Pozostali niestety spadli w dół, a zdecydowanie najwięcej dwójki Amerykanek i Egiptu o 8 pozycji, jednak należy pamiętać, że doszło kilka mocnych osad i spadek w kilku przypadkach nie jest spowodowany jedynie zmianami personalnymi. Inne federacje zanotowały spadek:

- USA i Egipt - 8 pozycji
- Szwajcaria - 7
- Austria - 5
- Południowa Afryka, Japonia, Polska, Irlandia i Tajlandia - 4
- Rumunia - 3
- Hiszpania i Niemcy - 1

LW2x DWÓJKA PODWÓJNA WAGI LEKKIEJ KOBIET					
Średni wiek złotych medalistek	Średni wiek medalistek	Średni wiek finalistek	Średni wiek zakwalifikowanych	Średni wiek konkurencji	Średni wiek polskiej osady
24,5	24,5	24,58	24,43	26,04	29,5

➤ Wśród pięciu osad o najwyższej średniej wieku w konkurencji znalazły się kolejno:

Lp.	Państwo	Średnia wieku	Ostateczne miejsce w Mistrzostwach Świata
1	THA	36,0	22
2	RSA	35,0	12
3	LAT	31,0	20
4	POL	29,5	15
5-6	JPN	29,0	14
	GUA		24

➤ Wśród pięciu o najniższej średniej wieku osady znalazły się kolejno:

Lp.	Państwo	Średnia wieku	Ostateczne miejsce w Mistrzostwach Świata
1	KAZ	19,0	25
2	PHI	22,0	23
3	FRA	23,0	5
4-8	ITA	23,5	7
	EGY		27
	ESP		18
	IRL		17
	AUT		19

- Najstarszymi zawodniczkami w tej konkurencji były:

1	Neegree Phuttsaraksa	THA	45 lat
2	Grobler Ursula	RSA	39 lat
3	Deresz Weronika	POL	34 lata
4-5	Sechser Michelle	USA	33 lata
	Svirska Olga	LAT	

- Najmłodszymi zawodniczkami w tej konkurencji były:

1-3	Chernets Mariya	KAZ	19 lat
	Klimentyeva Alina	KAZ	
	Abdellatif Maryam	EGY	
4	Casey Aoife	IRL	20 lat
5-6	Delgado Joanie	PHI	21 lat
	Bove Claire	FRA	

Osada w takim składzie miała już za sobą jeden sezon wspólnych startów w głównych imprezach sezonu wiosłarskiego w 2013 roku. Zawodniczki zdobyły wtedy brązowy medal Mistrzostw Europy Seniorek, ale niestety były dopiero dziesiąte w Mistrzostwach Świata w koreańskim Chungju. Kolejne dwa i pół roku Weronika Deresz pływała w dwójce z Joanną Dorociak, a po jej niespodziewanych problemach zdrowotnych tuż przed Igrzyskami Olimpijskimi w Rio de Janeiro przez niemal rok z Martyną Mikołajczak, aby ponownie usiąść do jednej osady z Joanną Dorociak. Przed tym sezonem trzy zawodniczki (Weronika Deresz, Joanna Dorociak i Katarzyna Wełna) zapowiadały ostrą rywalizację o miejsce w dwójce i pewne kwalifikacje olimpijskie, a tymczasem wystąpiły nieoczekiwane i zaskakujące okoliczności. Weronika Deresz zamiast w tym newralgicznym sezonie całkowicie skupić się na przygotowaniach i kwalifikacjach olimpijskich nie odmówiła sobie zimną jeżdżenia na nartach zjazdowych, ulegając poważnej kontuzji i dopiero od trzeciej dekady czerwca wróciła do treningu wiosłarskiego dalej jednak kontynuując rehabilitację. Do sezonu przygotowywała się więc dwójka złożona z dwóch pozostałych zawodniczek. W tzw. „międzyczasie” Joanna Dorociak niespodziewanie zaczęła mieć poważne kłopoty zdrowotne i przerwała dalsze przygotowania, korzystając z pomocy specjalistów, aby wrócić do wiosłowania na reprezentacyjnym poziomie. Zdrowa pozostała więc tylko trzecia dotychczas w grupie wagi lekkiej kobiet - Katarzyna Wełna. Polska dwójka podwójna wagi lekkiej przed Mistrzostwami Świata wystartowała tylko dwa razy w regatach międzynarodowych; w pierwszym Pucharze Świata w Płowdiv oraz ostatnim w Rotterdamie i to za każdym razem w innym składzie.

W tegorocznych swoich krajowych i międzynarodowych startach kontrolnych zajmowały kolejno następujące miejsca:

### **STARTY KRAJOWE**

#### **26.01 Mistrzostwa Polski na ergometrze wiosłarskim – Tarnobrzeg**

Deresz Weronika - 1-2 miejsce (7:12.4)

Wełna Katarzyna - 3 miejsce (7:12.9)

## **27-28.04 Centralne Regaty Otwarcia Sezonu Seniorów – Poznań**

### I dzień – na jedynkach

Deresz Weronika - nie startowała z powodu kontuzji  
Wełna Katarzyna - dwa razy drugie miejsce za J.Dorociak

### II dzień – na dwójkach podwójnych

Dwa razy pierwsze miejsce dwójka w składzie (K.Wełna-J.Dorociak)

## **STARTY MIĘDZYNARODOWE**

### **10-12.05 Puchar Świata - Płowdiw (Bułgaria) (K.Wełna-J.Dorociak)**

3 miejsce - startowało 12 osad z ośmiu państw, które ostatecznie zajęły kolejno miejsca: CHN 1, NED, **POL**, CHN 2, JPN 2, CHN 3, JPN 1, AUT, ESP, JPN 3, ROU 2, POR.

### **31.05 – 2.06 Mistrzostwa Europy Seniorów – Lucerna (Szwajcaria) (Polki nie wystartowały ze względu na chorobę J. Dorociak)**

Wystartowało 15 państw, które ostatecznie zajęły kolejno miejsca: BLR, FRA, SUI, GBR, ROU, ITA, NED, AUT, GER, ESP, DEN, IRL, SWE, LAT, POR.

### **21-23.06 Puchar Świata – Poznań**

#### **(Polki nie wystartowały ze względu na kontuzje)**

Wystartowało 20 osad z 16 państw, które ostatecznie zajęły kolejno miejsca: NZL, ITA, CHN 1, FRA, BLR, USA, SUI 1, GBR 1, GBR 2, RSA, GER 2, CHN 2, CAN, AUS, SUI 2, DEN, LAT, CHI, KOR.

### **12-14.07 Puchar Świata - Rotterdam (Holandia) (W.Deresz-K.Wełna)**

13 miejsce – startowało 16 osad z 15 państw, które ostatecznie zajęły kolejno miejsca: NZL, NED, SUI, CHN, ROU, GBR, CAN, AUS, GER 1, JPN, GER 2, IRL, **POL**, ESP, THA, HKG.

- Przez ostatnie dwa lata 2017-2018 Mistrzyniami Świata w tej konkurencji były Rumunki, a Europy Polki i Holenderki. Co ciekawe, że w tych dwóch latach na dwóch pierwszych miejscach w Mistrzostwach Europy tylko się zamieniały Polki z Holenderkami.
- Łącznie w tegorocznych startach kontrolnych w Pucharze Świata czy Mistrzostwach Europy wystartowały w tej konkurencji osady 27 państw ( AUS, AUT, BLR, CAN, CHN, CHI, DEN, ESP, FRA, GBR, GER, HKG, IRL, ITA, JPN, KOR, LAT, NED, NZL, POL, POR, ROU, RSA, SUI, SWE, THA i USA) .
- Polki w tym roku, w składzie W.Deresz-K.Wełna dotychczas rywalizowały bezpośrednio w torze tylko z Hiszpankami, Tajlandią i Honk-Kongiem i z tymi osadami wygrały. Natomiast w pierwszym Pucharze Świata osada w składzie Dorociak-Wełna przegrały z Chinkami i Holenderkami, a wygrały z Hiszpankami, Japonkami i Portugalkami. Wynika z tego, że polska osada przed Mistrzostwami Świata nie rywalizowała z żadną z czołowych załóg w tej konkurencji.
- Polska dwójka wagi lekkiej w ubiegłorocznych Mistrzostwach Europy była druga, a Mistrzostwach Świata jedenasta.

Polki w tej konkurencji w tegorocznych Mistrzostwach Świata w Linz wystartowały cztery razy: w przedbiegu, ćwierćfinale, półfinale C/D i finale C, zajmując kolejno: trzecie, piąte, pierwsze i trzecie miejsce.

Przed tegorocznymi Mistrzostwami Świata po zamknięciu zgłoszeń Międzynarodowa Federacja Wioślarska FISA opublikowała ranking osad w poszczególnych konkurencjach na podstawie wyników z tegorocznych Pucharów Świata, Mistrzostw Europy i ubiegłorocznych Mistrzostw Świata. Ilość osad w rankingu uzależniona była od ilości przedbiegów wynikających z liczby zgłoszonych osad do danej konkurencji i stanowiła ich dwukrotność. Do każdego przedbiegu zostały rozstawione po dwie osady wg zasady: pierwsza w rankingu z ostatnią, druga z przedostatnią... itd...

Polki w tym rankingu nie zostały uwzględnione, natomiast w poszczególnych przedbiegach rozstawione były dwójki: Nowe Zelandii z Wielką Brytanią, Włoch z USA, Holandii z Rumunią, Szwajcarii z Białorusią i Chin z Francją. Nasza osada wspólnie z Filipinami i Gwatemalą została dołosowana do przedbiegu trzeciego do Rumunek i Holenderek.



W przedbiegu zgodnie z przewidywaniami nasze zawodniczki od startu do mety płynęły na trzecim miejscu, co gwarantowało im bezpośredni awans do fazy ćwierćfinałowej, a o zwycięstwo walczyły pomiędzy sobą złote i brązowe medalistki ubiegłorocznych Mistrzostw Świata Rumunki i Holenderki. Na mecie Polki miały 8,75 sek. straty do zwyciężek Holenderek i 5,39 sek. do drugich Rumunek. Pokonały natomiast 23,35 sek. dwójkę z Filipin i 34,25 sek. dwójkę z Gwatemali. Obie dwójki zajęły ostatecznie 23 i 24 miejsce w tegorocznych Mistrzostwach Świata. Nasza dwójka uzyskała piętnasty rezultat wśród wszystkich pięciu przedbiegów.

W ćwierćfinale, w którym startowały Polki od startu do mety prowadziły Brytyjki, które ponad  $\frac{3}{4}$  dystansu walczyły z Włoszkami o przewodnictwo w tym wyścigu. Nasze zawodniczki niemal cały dystans płynęły na czwartym miejscu, próbując włączyć się do walki o jedno z trzech miejsc premiowanych awansem do półfinałów, jednak na końcowych finiszowych metrach minęły je

jeszcze o 0,16 sek. Irlandki i ostatecznie zajęły piąte miejsce. Strata Polek do trzeciego – premiowanego awansem miejsca na poszczególnych punktach kontrolnych pomiaru czasu co 500 metrów wynosiła: 0,37 sek. po 500 metrach, 1,94 sek. na półmetku, 3,55 sek. 500 metrów przed metą i 3,49 sek. na mecie. Polska osada uzyskała ponownie piętnasty rezultat wśród wszystkich czterech wyścigów. Swego rodzaju niespodzianką był brak kwalifikacji do półfinałów dwójek z Chin i Niemiec, czyli federacji, których osady niejednokrotnie w poprzednich latach zdobywały medale. Brak kwalifikacji do ćwierćfinału naszej osady był jednoznaczny z brakiem kwalifikacji olimpijskiej.

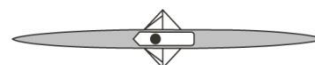
W półfinale C/D Polki toczyły przez  $\frac{3}{4}$  dystansu zaciętą walkę o zwycięstwo z Japonkami, a do półmetka także z Hiszpankami. Różnice na poszczególnych punktach kontrolnych były minimalne i dopiero na ostatnim odcinku 500 metrów osady się „rozjechały” na nieco większe odległości. Ostatecznie pewnie wygrały nasze zawodniczki pokonując Japonki, które na ostatnich metrach ewidentnie przestały agresywnie walczyć, a Polki uzyskały drugi rezultat (za Chinkami) obu wyścigów półfinałowych C/D.

W finale C nasza dwójka niemal od startu do mety płynęła na trzecim miejscu. Od startu do mety na czele stawki były Chinki, jak też na drugiej pozycji Japonki. Niespodziewanie w tym wyścigu do walki o lepsze miejsce nie zaangażowały się całkiem zrezygnowane po braku kwalifikacji do półfinałów A/B, a przez to utratę szans na walkę o kwalifikacje olimpijskie - Niemki i Irlandki. Ostatecznie Polki w tej konkurencji zajęły piętnaste miejsce, które obok wyniku naszej dwójki w Mistrzostwach Świata 2010 roku (16-ostatnie) jest niestety najślabszym w dotychczasowej historii startów naszych dwójek podwójnych wagi lekkiej.

#### **Mistrzyniami Świata zostały Nowozelandki przed Holenderkami i Brytyjkami.**

Już przed Mistrzostwami Świata, po perypetiach poszczególnych kandydatek do tej osady w okresie przygotowawczym wiadomo było, że szans na ewentualne kwalifikacje olimpijskie raczej należy upatrywać w przyszłorocznych kwalifikacjach finałowych w połowie maja w Lucernie. Pod warunkiem jednak, że wszystkie kandydujące do tej osady zawodniczki będą w pełni sił i po pełnych przygotowaniach. Muszą też zawodniczki mieć jeden, ale to wspólny cel z pełnym porozumieniem pomiędzy sobą. Niestety nawet pod takim warunkiem kwalifikacje olimpijskie mogą być trudne do zdobycia. Z analizy ostatecznych miejsc po Mistrzostwach Świata w Ottensheim najgroźniejszymi przeciwniczkami z pewnością będą Amerykanki, Niemki, Szwajcarki, Australijki czy też Kanadyjki. Wszystkie wymienione nacje mają w swoich federacjach duży potencjał do ewentualnych zmian osobowych w swoich dwójkach. Dla przykładu Amerykanie nie zgłosili w tym roku ubiegłorocznych V-ce Mistrzyń Świata w tej konkurencji, a Niemcy mają do zagospodarowania tegoroczną Mistrzynię Świata w jedynce wagi lekkiej. Nie wiadomo też dlaczego tak słabo na Mistrzostwach Świata wioślowały tegoroczne brązowe medalistki Mistrzostw Europy, bardzo groźne Szwajcarki. W wielu przypadkach tajemnicie słabszych wyników poszczególnych osad z roku na rok, a nawet z regat na regaty w konkurencjach wagi lekkiej są wytłumaczalne sposobem uzyskiwania i utrzymywania regulaminowego limitu masy ciała. Tak, czy inaczej, żeby rozmawiać poważnie o naszych szansach na kwalifikacje olimpijskie to najpierw trzeba mieć zawodniczki w pełni zdrowe, optymalnie przygotowane i nie mające problemów z limitem regulaminowej wagi !!!



**Nazwisko i imię**

Jankowski Miłosz

**Wiek**

29 lat

**Klub**

AZS – AWF Gdańsk

**Trener klubowy i prowadzący w reprezentacji::**

Piotr Buliński

**Prognoza miejsca: 4 - 8 miejsce.****Zadanie wynikowe: finał A (do szóstego miejsca).****Ostateczny Wynik: ósme miejsce.**

Do tegorocznych Mistrzostw Świata w tej konkurencji zgłoszono 33 skifistów wagi lekkiej i było to dokładnie ta sama ilość co w Mistrzostwach Świata cztery lata temu, które były kwalifikacjami do Igrzysk Olimpijskich w Rio de Janeiro. Jest to konkurencja, która po skifistach zawsze jest najliczniej obsadzana w imprezach mistrzowskich.

**LICZBA JEDYNEK WAGI LEKKIEJ MĘŻCZYŹN STARTUJĄCYCH  
W MISTRZOSTWACH ŚWIATA SENIORÓW W LATACH 2013-2019**

Rok mistrzostw	Liczba startujących czwórek
2013	28
2014	28
2015	32
2016	25
2017	26
2018	19
2019	33

W związku z taką ilością zgłoszonych osad, zgodnie z systemem eliminacji Międzynarodowej Federacji Wioślarskiej FISA, najpierw rozegrano sześć przedbiegów z których po trzech pierwszych skifistów awansowało bezpośrednio do czterech ćwierćfinałów, a następnie trzy repasaże, z których tym razem po dwie pierwsze osady uzupełniły dwudziestoczworo-osadową stawkę ćwierćfinałową. Zawodnicy, którzy nie zdobyli kwalifikacji rozegrali półfinały E/F o miejsca w finałach E i F. W finale E skifiści rywalizowali o miejsca 25-30, a w finale F o miejsca 31-32. Z ćwierćfinałów po trzy pierwsze osady kwalifikowały się do półfinałów A/B, pozostałe walczyły w półfinałach C/D. Z półfinałów trzech pierwszych skifistów zdobywało awans do finału wyższego, odpowiednio A lub C. Reszta wystartowała ostatecznie odpowiednio w finałach B lub

D. W finałach A zawodnicy walczyli o medale, w finale B o podział miejsc 7-12, w finale C o miejsca 13-18, a w finale D o miejsca 19-24.

- Mistrzem Świata w ubiegłym roku w tej konkurencji był Niemiec Jason Osborne przed Szwajcarem Michaeliem Schmidem i Amerykaninem Andrew Campbell Jr.
- Mistrzem Europy w tym roku w Lucernie w tej konkurencji został Węgier Peter Galambos przed Polakiem Arturem Mikołajczewskim i Włochem Martino Gorettim.

Największym dotychczas osiągnięciem reprezentanta Polski w tej konkurencji w Mistrzostwach Świata było szóste miejsce Pawła Rańdy w 2004 roku, a w Mistrzostwach Europy to tegoroczny srebrny medal Artura Mikołajczewskiego.

W stosunku do ubiegłorocznych Mistrzostw Świata w tej konkurencji swoich skifistów wagi lekkiej w tym roku ponownie miało 15 federacji.

- Nie wystartowali w tym roku jedynie skifiści czterech federacji, które zajęły w ubiegłym roku dalsze miejsca: z Francji (12 miejsce w ubiegłorocznych Mistrzostwach Świata), Finlandii(17), Bułgarii (18) i Bahamów (19-ostatnie).
- Doszło za to dodatkowo 18 skifistów z: Polski (8 miejsce w tegorocznych Mistrzostwach Świata), Irlandii (10), Turcji (12), Brazylii (15), Chorwacji (17), Nowej Zelandii (19), Grecji (20), Czech (21), Norwegii (22), Korei (25), Słowacji (26), Hiszpanii (27), Belgii (28), Szwecji (29), Urugwaju (30), Indii (31), Portugalii (32) i Uzbekistanu (33-ostatnie).
- Dziewięciu skifistów startowało w Mistrzostwach Świata w 2018 i 2019 roku z: Kanady (4 miejsce w ubiegłorocznych Mistrzostwach Świata), Węgier (6 miejsce), Włoch (7), Wielkiej Brytanii (8), Słowenii (10), Meksyku (11), Austrii (13), Honk-Kongu (14) i Serbii (15 miejsce).
- Innych skifistów mieli: Niemcy (1 miejsce w ubiegłorocznych Mistrzostwach Świata), Szwajcarzy (2 miejsce), Amerykanie (3), Chińczycy (5), Australia (9) i Japonia (16).

W wyniku takich posunięć najwięcej skorzystał Meksyk, którego skifista awansował o 7 pozycji. Przesunął się jedenastego miejsca na czwarte. Natomiast pozostali:

- Meksyk + 7 pozycji
- Włochy, Australia, Austria + 6
- Chiny i USA + 10
- Węgry + 4
- Wielka Brytania + 3

Pozostali niestety spadli w dół, a zdecydowanie najwięcej przedstawiciel Chin o 19 pozycji, jednak należy pamiętać, że doszło kilku mocnych skifistów i spadek w wielu przypadkach nie jest spowodowany jedynie zmianami personalnymi. Inne federacje zanotowały spadek:

- Chiny - 19 pozycji
- Niemcy - 13
- Szwajcaria i Honk-Kong - 9
- USA - 6
- Słowenia - 3
- Kanada i Japonia - 2
- Serbia - 1

LM1x JEDYNKA WAGI LEKKIEJ MĘŻCZYŹN				
Średni wiek złotych medalistów	Średni wiek medalistów	Średni wiek finalistów	Średni wiek konkurencji	Wiek Polaka
34,0	30,0	26,8	25,64	29,0

- Najstarszymi zawodnikami w tej konkurencji byli:

1	Stanojevic Milosz	SRB	35 lat
2	Goretti Martino	ITA	34 lata
3-4	Hrvat Rajkoi	SLO	33 lata
	Galambos Peter	HUN	
5	Konsolas Eleftherios	GRE	31 lat

- Najmłodszymi zawodnikami w tej konkurencji byli:

1	Vyvey Tibo	BEL	19 lat
2	Schaeuble Jan	SUI	20 lat
3-7	Costa Dinis	POR	21 lat
	Chen Weichun	CHN	
	Cincibuch Jan	CZE	
	Orofino Jordi	ESP	
	Cetraro Bruno	URU	

W tegorocznych swoich krajowych i międzynarodowych startach kontrolnych Miłosz Jankowski zajmował kolejno następujące miejsca:

### STARTY KRAJOWE

#### **26.01 Mistrzostwa Polski na ergometrze wioślarskim – Tarnobrzeg**

Jankowski Miłosz - 2 miejsce (6:12.6)

#### **27-28.04 Centralne Regaty Otwarcia Sezonu Seniorów – Poznań**

I dzień – na jedynce

Rano – 2 miejsce, po południu – 3 miejsce.

II dzień – w dwójkach podwójnych

Po południu 1 miejsce z J.Kowalskim.

### STARTY MIĘDZYNARODOWE

#### **10-12.05 Puchar Świata - Płowdiw (Bułgaria) (Miłosz Jankowski)**

2 miejsce - startowało 10 osad z dziewięciu państw, które zajęły kolejno miejsca:  
HUN 1, **POL**, CRO, SLO, BUL, ESP, POR, JPN, HUN 2, MDA.

#### **31.05 – 2.06 Mistrzostwa Europy Seniorów – Lucerna (Szwajcaria) (A.Mikołajczewski)**

2 miejsce - startowało 117 państw, które zajęły kolejno miejsca:  
HUN, **POL**, ITA, CRO, GBR, SLO, SUI, GER, SRB, TUR, NOR, POR, AUT, GRE, SWE, IRL, CZE.

#### **21-23.06 Puchar Świata – Poznań (Artur Mikołajczewski)**

2 miejsce - startowało 15 osad z 14 państw, które zajęły kolejno miejsca:  
AUS, **POL**, HUN, GER 1, ITA, CRO, NED, NOR, USA, GER 2, NZL, SWE, AUT, FIN, UZB.

### **12-14.07 Puchar Świata - Rotterdam (Holandia) (Polska w tej konkurencji nie startowała)**

Startowało 14 osad z 13 państw, które zajęły kolejno miejsca:

AUS, SLO, IRL, GER, GBR, SUI, NZL, NOR 1, ESP, NOR 2, JPN 2, IRL 2, CRO, FIN.

Zawsze sezon przedolimpijski, czyli zarazem rok głównych kwalifikacji olimpijskich charakteryzuje się w tej konkurencji niższym poziomem, gdyż najlepsi skifisci próbują zakwalifikować się do igrzysk w dwójce podwójnej, czyli jedynej konkurencji wagi lekkiej jaka będzie rozegrana w Tokio. Z zeszłorocznych finalistów Mistrzostw Świata Seniorów jedynki wagi lekkiej w tym roku w rywalizacji tej konkurencji pozostał jedynie Węgier – Peter Galambos (ostatni w ubiegłorocznym finale).

W polskiej reprezentacji od lat staramy się szkolić trzech kandydatów do dwójki podwójnej, gdyż zawsze trzeba mieć na uwadze kontuzje lub niespodziewane problemy z utrzymywaniem regulaminowego w tej konkurencji limitu masy, dając możliwość temu trzeciemu startu we wszystkich regatach na jedynce wagi lekkiej.

W tegorocznych czterech startach kontrolnych, dwukrotnie wystartował w tej konkurencji Artur Mikołajczewski (w Mistrzostwach Europy w Lucernie i drugim Pucharze Świata w Poznaniu) i raz Miłosz Jankowski (w pierwszym Pucharze Świata w Płowdiw). Za każdym razem polscy skifisci zajmowali drugie miejsca.

Miłosz Jankowski to trzeci skifista w Centralnych Regatach Kwalifikacyjnych Otwarcia Sezonu Seniorów. Jednocześnie etatowy szlakowy dwójki podwójnej wagi lekkiej mężczyzn od 2012 roku. W tym sezonie przegrał rywalizację o miejsce w osadzie z Arturem Mikołajczewskim. Tym samym pozostała mu jedynie możliwość startu w Mistrzostwach Świata w Linz w jedynce wagi lekkiej mężczyzn - konkurencji nieolimpijskiej.

W wadze lekkiej, a szczególnie w jedynce, gdzie nie ma możliwości wzajemnego się uzupełniania aktualny wynik zależy głównie od sposobu uzyskiwania wymaganego limitu regulaminowej masy ciała, ilości wyścigów w przeciągu tygodnia trwania Mistrzostw Świata i z pewnością trochę szczęścia w układzie losowania.

Polski skifista wagi lekkiej w tegorocznych Mistrzostwach Świata w Linz wystartował cztery razy: w przedbiegu, ćwierćfinale, półfinale i finale B, zajmując kolejno: drugie, trzecie, czwarte i drugie miejsce.

Przed tegorocznymi Mistrzostwami Świata po zamknięciu zgłoszeń Międzynarodowa Federacja Wioślarska FISA opublikowała ranking osad w poszczególnych konkurencjach na podstawie wyników z tegorocznych Pucharów Świata, Mistrzostw Europy i ubiegłorocznych Mistrzostw Świata. Ilość osad w rankingu uzależniona była od ilości przedbiegów wynikających z liczby zgłoszonych osad do danej konkurencji i stanowiła ich dwukrotność. Do każdego przedbiegu zostały rozstawione po dwie osady wg zasady: pierwszy w rankingu z ostatnim, drugi z przedostatnim... itd...

Polak w tym rankingu został ustawiony na dwunastym miejscu, w wyniku czego rozstawiono go do jednego przedbiegu z ustawionym na pierwszym miejscu Australijczykiem. W innych siedmiu przedbiegach rozstawieni byli skifisci w następujących parach: Kanadyjczyk z Norwegiem, Węgier z Nowozelandczykiem, Słoweniec z Brytyjczykiem, Irlandczyk ze Szwajcarem i Niemiec z Włochem. Do trzeciego przedbiegu, w którym startował Miłosz Jankowski dołosowano skifistów z Meksyku, Czech, Chin i Brazylii.

W przedbiegu, w którym startował Miłosz Jankowski zdecydowanym faworytem był

reprezentant Australii, który wygrał w tym sezonie Puchar Świata w Poznaniu i Rotterdamie. Ze startu ostro ruszył skifista Chiński i miał po 500 metrach już 1,88 sek. przewagi nad drugim skifistą z Meksyku. Australijczyk w tym momencie był szósty ze stratą 3,77 sek. Jednak to było wszystko na co stać było Chińczyka. Dalej pozycję lidera tego wyścigu przejął Meksykanin i to on prowadził już do mety. Natomiast faworyt z Australii na drugiej pięćsetce ostro zaatakował (miał najlepszy czas drugiej pięćsetki), wyszedł na trzecie premiowane awansem do ćwierćfinałów miejsce i tego już tylko pilnował. Natomiast Polak przez ponad ¾ dystansu płynął w stawce na czwartym miejscu niewiele tracąc do prowadzącego. Na finiszu, w swoim stylu podniósł zdecydowanie tempo wiosłowania, a przez to i skuteczność, przesuwał się na drugie miejsce. Polak miał najlepszy czas ostatniej pięćsetki, a łącznie uzyskał na mecie piąty rezultat wszystkich sześciu przedbiegów. Miłosz Jankowski tym samym udowodnił, że jest bardzo groźny na finiszu przy założeniu, że po przepłynięciu 1500m strata do czołówki wyścigu jest nie większa niż 2 – 3 sek. w jedyńce.



W ćwierćfinałach, w których trzeba znaleźć się w pierwszej trójce, chcąc dalej liczyć się w walce o medale (gdyż w tym systemie kolejnej szansy w postaci repasaży już nie ma) losowanie było na tyle szczęśliwe, że można było z góry wytypować 3 osady, które powinny zakwalifikować się do półfinałów. W tej trójce powinien znaleźć się nasz reprezentant. Przebieg wyścigu był w zasadzie kopią przedbiegu w wykonaniu Miłosza Jankowskiego, czyli niezbyt szybka pierwsza połowa dystansu i zdecydowanie szybsza druga w stosunku do przeciwników. Nasz reprezentant był jednak czujniejszy i od startu do mety płynął na trzeciej – premiowanej awansem do następnej rundy pozycji. Ten wyścig uwidoczniał też Miłoszowi Jankowskiemu fakt, że im szybsi przeciwnicy i im większa strata przed finiszową rozgrywką tym mniejsza szansa na skuteczność swojego finiszu i rozstrzygnięcie wyścigu na swoją korzyść. Poza tym Polak na mecie uzyskał dopiero 15-16 rezultat wszystkich czterech ćwierćfinałów, co nie pozwalało na zbyt optywizm przed kolejną fazą półfinałową.

Przebieg wyścigu półfinałowego potwierdził małą skuteczność realizowanej przez naszego

skifistę dotychczasowej taktyki, kiedy za przeciwników ma się najlepszych. A tak było w tym przypadku, bo do półfinału razem z Polakiem trafiło trzech późniejszych medalistów tej konkurencji. Okazało się, że czołowi przeciwnicy uciekli na pierwszym tysiącu niestety dość daleko i byli jeszcze szybsi na finiszu. Okazało się, że mieli trzy najlepsze czasy ostatniej pięćsetki i lepsze od Miłosza Jankowskiego. Ostatecznie Polak zajął czwarte miejsce ze stratą 4,21 sek. do trzeciego premiowanego awansem do finału A miejsca. Uzyskał przy tym dopiero ósmy rezultat obu wyścigów półfinałowych. Szkoda, bo przygotowanie zawodnika i przejazdy kontrolne dawały ogromną nadzieję na zakwalifikowanie się naszego reprezentanta do finałowej rozgrywki.

Pozostała więc walka o zwycięstwo w finale B i miejsce siódme w Mistrzostwach Świata. Wydawało się, że wszystko przebiega zgodnie z planem. Niewielka była strata na 500 metrów przed metą do prowadzących zawodników Szwajcarii i Austrii oraz znana umiejętność finiszowania dawała nadzieję na zwycięstwo. Jednak w tym momencie tylko skifista z Turcji nie liczył się w stawce walczących. Pozostałych pięciu skifistów płynęło w granicach 2,66 sek. Okazało się, że finisz Miłosza Jankowskiego w tym biegu na tle pozostałych nie był już tak skuteczny, bo wystarczył jedynie na wywalczenie drugiego miejsca ze stratą 1,08 sek. do zwycięskiego skifisty Austriackiego. Natomiast pomiędzy drugim M.Jankowskim, a piątym młodym Szwajcarem różnica wyniosła 1,04 sek. co świadczy o niesłychanie wyrównanym poziomie startujących w tym finale skifistów. Tak więc Polak zajął miejsce jakie wynikało z porównania rezultatów w półfinałach.

**Mistrzem Świata w tej konkurencji został rutynowany Włoch Martino Goretti przed Węgrem Peterem Galabosem i Australijczykiem Seanem Murphy.**

Warto zauważyć, że na podium tegorocznych Mistrzostw Europy w Lucernie to Węgieł stał na najwyższym stopniu, natomiast na najniższym Włoch, a rozdzielał ich Artur Mikołajczewski.

A Miłosz Jankowski nigdy nie był wybitnym specjalistą w tej konkurencji. Wydaje się, że wystartował na miarę swoich możliwości. Jeżeli Miłosz miałby znaleźć sobie miejsce w dwójce podwójnej musiałby się odważyć rozgrywać taktycznie wyścigi w inny sposób. Strata na półmetku często jest zbyt duża, aby każdy wyścig kończyć sukcesem po mocnym finiszu.